

کہ کہ نورک

لهبارهی «خه لاتی کارو» وه...

چاپخانهی کارو، چاپخانهیه کی کهرتی تاییه ته، (عه تا مه محمود) و (هاوژین مه محمود) خاوه ندریتی ده که ن. له یادی بیست ساله ی دامه زرانندی چاپخانه که دا، له سالی ۲۰۱۹ دا (خه لاتی کارو) یان راگه یاند. خه لاته که سالی جاریک له یه کیک له ژانه ره کانداه به خشریته ئه وهرگیژ و نووسه رانه ی که خزمه تیان به کتیبخانه ی کوردی کردوه. له گه ل خه لاته که دا، کتیبیک به تیراژی (۵۰۰) دانه بو نووسه ر، یان وهرگیژ که چاپ ده کریت و له مه راسیمیکی شایسته دا ده کریته دیاری بو ی. بو ئه م ههنگاو و پروژه هیه ش، پرس و را به لیژنه یه ک ده کریت، نووسه ریکیش خه لاته که ده به خشیته وهرگری (خه لاتی کارو) ی سال.

خه لاتی یه که م: سالی ۲۰۱۹، له بواری شیعر، به خشرایه به ریژ (فاتیح عیزه دین)، چاپکردنی دیوانه شیعی (زهمانی بزربوو). ئه ندامانی لیژنه که پیکهاتبوون له به ریژان: (محه مه د کوردو، ئارام سدیق و کامه ران سو بجان). (له تیف هه لمه ت) ی شاعیر خه لاته که ی به خشیته شاعیر.

خه لاتی دووهم: سالی ۲۰۲۰، له بواری چیرۆکدا، به خشرایه به ریژ (ئه حمه د محمه د ئیسماعیل)، چاپکردنی کومه له چیرۆکی (خه ونه بی سه روه بهر هکان). ئه ندامانی لیژنه پیکهاتبوون له به ریژان: (د. مارف عومه ر گول، به یان سه لمان و به ختیار عه لی). (ماردین ئیبراهیم) ی نووسه ر خه لاته که ی به ناوبراو به خشی.

خه لاتى سېئيم: سالى ۲۰۲۱، له بوارى وه رگړاندا به خشرابه
به پريز (عبدالکريم شيخانى)، چاپکړدى پوماني (کچوله يه کي
دوژراوه)، نهداماني ليژنه پيکها تيون له به پريزان: (به کر شواني،
د. نه وزاد نه سوهد و پييين ئيسماعيل). ماموستا (عبدالللا تاهير
به رزنجي) خه لاته که ي به نووسهر به خشي، هه روه ها هونه رمند
(چينه ر نزار) خه لاتى "کارو" ي ناماده کړدبوو.

خه لاتى چواره م: سالى ۲۰۲۲، له بوارى ليکولينه وه دا به خشرا
به به پريز (حه کيم مه لا سالح)، چاپکړدى کتبيي (نالي له روانگه يه کي
تره وه)، خولى (د. مارف عومه ر گول)، نهداماني ليژنه پيکها تيون
له به پريزان: (د. موحسين عومه ر نه حمهد، م. پييوار حه مه توفيق،
د. محمه د مه نتيک). پروفيسور (دلشاد عه لي) خه لاته که ي به
نووسهر به خشي، هه روه ها هونه رمند (زاهير سديق) خه لاتى
"کارو" ي ناماده کړدبوو.

خه لاتى پينجه م: سالى ۲۰۲۳، له بوارى پوماندا بو به پريز (حسين
عارف) چاپکړدى کومه له چيروکي (گه له گورگ)، خولى چيروکنووس
(م. سه لام مه نمي)، نهداماني ليژنه پيکها تيون له به پريزان: (ره ئوف
بيگه رد، شيرزاد حه سه ن، به ختيار عه لي)، هه روه ها هونه رمند
(شوان که مال) خه لاتى "کارو" ي ناماده کړدووه.

پشتيوان به خودا و نووسهراني کورد، تا توانا و ته مه نمان
ماييت (خه لاتى کارو) ش سالانه به رده وام ده بيت.

عه تا مه حمود

سه رپه رشتياري خه لاتى کارو

پروژەى كارو بو ريزلینان

زنجیره (۵)

له چوارچینوهی پروژەى ريزلینان و بهسهركردنهوهی نووسهران و وهفاداریى بو قهلهمه جوانهكان، چاپخانهى كارو كومهلهچيروكى (گهلهگورگ) له نووسینی: حسین عارف چاپ دهكات.

ئەم كتیبه دیارى خهلاتى كارویه بو نووسەر، لهسهر داواى نووسهريش دیارییه بو خوینهران.

کہ لہ کورک

حسین عارف

۲۰۲۳

ناوی کتیب: گهله گورگ
نووسەر: حسین عارف
بابهت: کومه له چیرۆک
تایپ: بهختیار ئه وهرحمان
ههله چنی: کارزان عه بدوللا
دیزاینی بهرگ و ناوه رووک: ههریم عوسمان
شوینی چاپ: سلیمانی - چاپخانه ی کارو
نوبه تی چاپ: چاپی سییه م - ۲۰۲۳
تیراژ: ۵۰۰ دانه

له بهر یوه بهریتی گشتیی کتیبخانه گشتیییه کان
ژماره ی سپاردنی (۱۴۳۲) ی سالی ۲۰۲۳ ی پیدراوه.

سلاو مامۆستا حسین عارفی خوۆشه‌ویست...

لیره‌دا به ناوی لیژنه‌ی پینجه‌مین خه‌لاتی کارۆ (۲۰۲۳) وه
سلاو و ریز و خوۆشه‌ویستی خوۆمانت پیده‌گه‌یین.
له سالانی رابوردودا ئه‌ده‌بیاتی ئیوه کاریگه‌رییه‌کی به‌رچاوی
له‌سه‌ر کۆی ئه‌ده‌بیاتی گه‌یرانه‌وه و هونه‌ری چیرۆکی کوردی
هه‌بووه. هه‌وله‌کانی به‌ریزتانه‌ هونه‌ری په‌خشان و گه‌یرانه‌وه‌ی
کوردی، له‌ سه‌رده‌می‌که‌وه‌ گواسته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می‌کی دیکه.
کاریگه‌ریی ئه‌ده‌بیاتی ئیوه له‌ پال کاره‌کانی دیکه‌تاندا سه‌باره‌ت
به‌ میژووی ئه‌ده‌بیاتی مۆدی‌رنی کوردی، ده‌تانخاته‌ جیگایه‌کی
ناوازه‌ی ناو ئه‌م میژووه‌وه. به‌ بروای ئیمه، ئیوه وه‌ک به‌شی
هه‌ره‌ زۆری دا‌هینه‌رانی دیکه‌ی کورد مافی خوۆتان له‌ ریز و بایه‌خ
وه‌رنه‌گرتووه. ئیمه‌ که‌ ئه‌مسال له‌لایه‌ن برایانی چاپخانه‌ی کارۆوه
سه‌رپشک کراوین، بریار له‌سه‌ر براوه‌ی پینجه‌مین خه‌لاتی کارۆ
بده‌ین و که‌سیک بۆ وه‌رگرتنی ئه‌م خه‌لاته‌ دیاری بکه‌ین، ئیوه‌مان
به‌ شایسته‌ زانی. دیاره‌ خه‌لاته‌ بچووه‌که‌ه‌ی ئیمه‌ به‌رته‌قای

ماندووبوونی ئیوہ نییہ، بہ لَام وەک نیشانہ یەک بۆ خۆشەویستی
ئیمە و پیزانیمان بۆ میژووی دووردریژی ئەدەبیتان، قەبوولی
بکەن. بەوہ ہم ئیمە ی لیژنە ی خە لاتە کە و ہم برایانی چاپخانە ی
کارۆ کە لە پشت ئەم خە لاتە وەن، گەورە دەکەیت.
برایانی چاپخانە تەواوی وردە کارییەکانی خە لاتە کە بۆ ئیوہ ی
ئازیز روون دەکەنەوہ.
ھیوای تەمەنی دریژ و تەندروستی باشت بۆ دەخوازین.

لیژنە ی خە لاتی کارۆ

پەئوف بیگەرەد- شیرزاد حەسەن- بەختیار عەلی
وتاری لیژنە ی پینجەمین خە لاتی کارۆ- ۲۰۲۳
خولی چیرۆکنووس (م. سەلام مەنمی).

پیرست

- ۱۱..... سہ فہریکی ئہ فسووناوی
- ۴۱..... تہ تہر
- ۸۴..... گہ لہ گورگ
- ۱۷۴..... شالاوی دل
- ۲۶۷..... چای شیرین

سەفەرىكى ئەفسووناوىيى

لە راستە شەقامەكە لايان دا. خۆيان بە كۆلانەكەدا كرد. ئەم دوودل بوو، حەزى لى نەبوو. دەبوو بچى بەلای كارى خۆيەو. زۆر لە دوورەوہ بۆى ھاتبوو، شەش سەد و پەنجا كیلۆمەتر رینگای بۆ بریبوو، بەلام ئەو نەيھىشت. وەك شەيتان چووبووہ بن كلیشەيەوہ. خۆى خرۆشابوو دەيوست ئەمیش بخرۆشینی، پيش ئەوہى بگەنە سەرى كۆلانەكە، لەگەل ھەنگاو بەھەنگاودا دەيھینا و دەيبرد. ھانى دەدا و دەيھەژاند. تا وەختى گەيشتن بە ناچارى بۆى شل بوو. بە نابەدلیيەوہ خۆيان بە كۆلانەكەدا كرد. ئەو پىي گەشكەدار بوو. وتى:

- سەفەرىكى ئەفسووناويت پیدەكەم.

ئەم دەنگى نەكرد و دواى كەوت. وەك دەستەمۆكرابى، ھەنگاو بەھەنگاو شوین پىي ھەلگرت، لەگەلیدا رینگای سەفەرىكى نەفسووناوىيى دەگرتەبەر!...

كەندریكە و خواروخیچ بەرەوخوار دەبیتەوہ، كە پىي تیدەنیت، دەبى بەردەوام چاویكت لە بەرپىي خۆت بى، نەوہكو لە قوقزیيەك

هه‌لنووتیت، یا ره‌تبه‌ریته چالاییه‌که‌وه. ده‌بی چاوه‌که‌ی تریشت به‌رز بروانی، نه‌وه‌کو خۆت به‌دیواریکدا بدهیت و رۆبجیته‌ئەودبو ده‌رگایه‌که‌وه. هه‌م که‌ندره‌ و هه‌م کۆلان! به‌لام له‌لای ئەم، که‌ندره‌ نه‌بوو، کۆلان بوو. نه‌ پێویستی به‌وه هه‌بوو چاویکی بروانیته به‌رپی و نه‌ئەوی تریان بروانیته به‌رزایی، چونکه به‌چاوی ئەو ده‌بیینی و ده‌یزانی، که‌ پێویستی پێی نییه...

(... هه‌ر دوا‌ی شه‌ش سه‌وت هه‌نگاو، به‌ ده‌سته‌چه‌پدا و وه‌رده‌چه‌رخیم. کۆلان خۆی وه‌رمده‌چه‌رخینی. ده‌گه‌مه ئاستی، ته‌نه‌که‌ی خۆلی به‌رده‌رگا‌که‌ دینم قَلپی ده‌که‌مه‌وه و ده‌چمه سه‌ری. له‌ ده‌لاقه‌که‌وه ده‌ست درێژ ده‌که‌م. کلۆمه‌که‌ لاده‌ده‌م. ده‌رگا‌که‌ ده‌که‌مه‌وه و ده‌چمه ژووره‌وه. ئامه‌ له‌به‌ر به‌لووعه‌که‌دا قاپوقا‌جاغ ده‌شوا. که‌ ده‌مبینی بۆم پێده‌که‌نی و ده‌لی:

- ئافه‌رم، ئەئاوا... ئیتر بۆ ده‌بی هه‌موو جارێ من بێم ده‌رگا‌ت لێ بکه‌مه‌وه؟!)

له‌وه‌به‌ر که‌ ده‌چووم، له‌ ده‌رگا‌م ددا و ئامه‌ لێی ده‌کردمه‌وه. جارێکیان گه‌یشه‌ تینی و وتی:

- ئۆی... خۆت ده‌ستت شکاوه؟

که‌ به‌ده‌م ته‌ریقبوونه‌وه‌وه و تم:

- ئاخ‌ر ده‌ستم نایگا‌تی.

ها‌ت ته‌نه‌که‌ی خۆله‌که‌ی قَلپی کرده‌وه. بۆمی دانا و وتی:

- سه‌رکه‌وه.

ئینجا ده‌رگا‌که‌ی داخسته‌وه و وتی:

- دهستت دريژکه.

دهستم دريژکرد و دهرگام کردهوه. له و وهختهوه ئيتر که دهچووم، له دهرگام نهدهدا، بهلام ئيستا دهبن له دهرگا بدهم...).

ئهو ورياي کردهوه، لئي پرسى:

- چى دهکهيت؟

ئهه دهتوت بهدهم خهوهوه وهرام دهدهاتهوه، وتى:

- له دهرگا دهدهم.

ئهو وهک تئى بخورئ، وتى:

- مهکه... پيشم کهوه با بروين.

بهقسهئى کرد. پيشى کهوت و رويشتن...

(... مالى وهستا همهکهريم... مالى مام قادر... مالى سالة

سنهئى... پيزار بوو، همهومينى کوريم له بهغدا بينى. من

نهمناسييهوه. ئهوه دهستى پيشخست و وتى:

- شيوهت دهکهه، لهوه دهچئ بتناسم.

سهرنجم لئى گيرکرد. بيري خومم ههگوشي و بئى سوود بوو. وتم:

- بمبهخشه... جهنابت کنييت؟

وهرامهکهه گومانى پئى پهيداکرد. لهوهدابوو وازبينئى و من وتم:

- ئهگهه راستت دهوئى، من زهينم بؤ ناسينهوه کوئره... لومهه

مهکه.

ئهوسا وتى:

- من همهومينى کورى سالة سنهئيم. ئهگهه بههله نهچوويم،

کورئى گههکيکين، بگره کورئى کووچه و کولانيکيش.

حه مه ومين... مام سالح... فهيمه خانی ژنی و سه باوی کچیان.
دایکم چوه خوازینینی سه باو بۆ کاکم. دایکی وتبووی گوايه،
باوکی بۆ کورهمامیکی داناوه، به لام دوايي لای دراوسیه کمان
وتبووی که کچه که یان نادن به له برسامردوویهک. له وه وه دایکم
له گهل دایکیدا و باوکم له گهل باوکیدا نیوانیان تیکچوو، تا ئه و
رۆژهی گهره کمان جیهیشت ئیتر یه کترین نه دواند.

کاتی له سهر داوه تی ئه و چووین دانیشتین و من ئه م باسه م
به بیرى هینایه وه، ئه و شانبه شانی من دایه قاقای پیکه نین و وتی:
- چاکم دیته وه یاد... منیش دایکم هه موو جار هه ره شه ی
لیده کردم که نابى قسه ت له گهلدا بکه م. ده موت باشه و قسه ی
خۆمان بى، برپارم دها که قسه ت له گهلدا نه که م، که چی که
ده که وتینه وه راکه راکه ی یاریکردن، به لینه که م هه ر له بیریش
نه دها.

به دریزایی ماوه ی دانیشتنه که، باسمان هه ر له باسی گهره ک
بوو. کاتی له باره ی دوا هه والیه وه پرسیارم لیکرد، ده رکه وت له
منی زیاتر لى نازانی و وتی:

- منیش ئه وه هه قده ساله، له وئى و له شاریش دابراوم. منیش
هه روا به ینا و به یینکی دوور، یه کیکی وه ک تو به ریکه وت ده بینم
و من داواى دوا هه والی لیده که م.

که لیم پرسى:

- به دریزایی ئه و هه قده ساله، ریت تیی نه که وتوته وه؟

وتی:

- نه خیر به داخه وه!

وتم:

- چونه دووقولی، سهفه ریکی تایبه تیی بۆ بکهین و بۆی
بچینه وه؟ به کولانه کانیدا دهست بکهینه راکه راکه و له که لاهه کهه
بهر مالی خومساردا، تیر خومان بگهوزینین؟
وهک له باسیکی زور گرنگ بدوین و له سهری ریکبکهوین،
دهستی دریژکرد و وتی:

- بینه دهستت... وه لاهی دیم و وه هاش دهکم وهک وتت.
دهستم خسته ناو دهستییه وه و به لینمان به یه کتر دا. گه راینه وه
ئوتیل و خه وتین، که چی بۆ به یانی که له خه وه لسان، هیچمان
له باسه که نه دواینه وه و هه ریه که مان چوو به لای کاری خویه وه.
بۆ نیوه رۆش که یه کترمان بینیه وه، هه ر نه هینرایه وه کایه وه.
تا له دهمه دهمی عه سردا، ئه و بانگ کرا بۆ سه ر ته له فون و که
هاته وه وتی:

- من دهبی برۆم.

به په له جانتای پچایه وه و رۆیشت، منیش ئیتر باسه کهم
فه رامۆش کرد. تا ئه م به یانییه شهیتانه که هاته بن کلیشه مه وه و وتی:
- تۆ ساله هایه به ئاواتی هه لیکى وه هاوهیت. تۆ پیزار له گه ل
حه مه ومیندا ریکه وتیت که سه فه ریکی تایبه تیی بۆ بکهیت. ئیستا
ئه وه هه له که یه و به ئاسانی بۆت هه لکه وتوو، له دهست خۆتی
مه ده.

چه نده ئیلحاحم کرد و وتم:

- ئاخىر من بۇ كاريكى تر هاتووم.

ئەو وازى نەھىنا و وتى:

- فرىاي جىبەجىكردىنى كارەكەشت دەكەويت. ھەلىكە و بۆت ھەلكە وتوو، لەكيس خۆتى مەدە. بچۆ بە كۆلانەكانيدا بگە وەرەوھە ڤاكەڤاكە. يەكەيەكە لە دەرگای مالەكان بدە. بى ترس خۆت بەژووردا بگە و وەرەوھە دەرەوھە. دواچار بچۆ خۆت لە خۆلى كەلاوھەكەى بەر مالى خومساردا بگەوزىنە. ھەلىكە و ھەلكە وتووھە و لەدەستى مەدە...).

ئەو وەختە منداللىك لە دەرگای مالى سالە سنەبىيەوھە ھاتبووھە دەرەوھە. ماوھەيك بوو ڤاوەستابوو، سەيرى دەكردىن. كە لىيى بەئاگاھات، لەوھەدابوو دەم ھەلبىننىتەوھە و ڤرسىارى لى بكا. ئەو بەپەلە ورياي كردهوھە و وتى:

- بلى بۇ مالى حاجى مەحموى عەلاف دەگەڤىم.

ئەم وەھاي نياز نەبوو، بەلام بەقسەى كرد. چۆنى ڤاسپارد، وەھاي وت. مندالەكە وتى:

- كەسى لەم كۆلانەدا بەو ناوھە نىيە.

ئەم لە دلدا شلەژابوو. سوپاسى مندالەكەى كرد و كەوتەوھە ھەنگاونان. ئەو سەرزنەنشتى كرد، وتى:

- وا بڤۆيت تووشى گىچەلمان دەكەيت.

ئەم وتى:

- تۆيت منت تووشى گىچەل كردهوھە. من وتم نايەم و بەزۆر بەكىشت كردم.

ئەو درېژەى پى نەدا. دەيزانى راست دەكا. دوايكەوت و
هەنگاوى نا...

(... دەلئيت دەرووى تونئيليكە. جاران وا نەبوو. هەزار جارى
پيدا هاتووم و چووم، بەلام نا... هەموو شت وەكو خۇيەتى. لەو
ناچى پەنجەى تىوہ درابى. ئەوہ ژوورە گەچكارىيەكەى سەرەوہ،
مالى سەمەد ئاغايە. تەنيا هيندەى ليگوراوہ، كە ئەوسا دەتوت
چورى شيرە و ئىستا بۆر و ديز. رۆژانى درووستكردينم چاك
لەبىرە. ژوورىكى ريكوپىتى سىپى وەك چورى شير و پەنجەرەلى.
چاكيش دىتەوہ يادم كە بە باوكم وت:

- بابە... بۆچى توش ژوورىكى سىپى و پاكوتمىزى وامان بۆ
دروست ناكەيت؟

باوكم لە وەرآمدا؛ تەنيا دەستىكى سۆزى وەهاى بە سەرمددا
هينا، كە مەگەر ئىستا بتوانم ماناكەى ليك بەدەمەوہ. دەنا ئەو ساتە
دلئەنگى كردم. بگرە دوايى كە پرسىارەكەم لە داىكم دووبارە
كردەوہ، ئەو دەستەكەشى بەسەرمددا نەهينا. ئيتتر تەواو خەفەتبار
بووم و هەموو جار كە دەگەيشتمە ئاستى، پرسىارەكە لە مئشكمددا
دەژىايەوہ. ئەرى بەراست بۆچى؟ ئايا بەغىليم پى دەبردن؟ حەزى
چاوليكەرىيە هانى دەدام؟ لە دل و دەروونپىسىمەوہ بوو؟ من قەت
لەو بابەتە نەبووم. نە لە منداليمدا و نە ئىستاش بە گەورەيى. نا،
نەوہللا... من خۆم دەناسم، بەلام ژوورىكى ريكوپىك و جوان و
سىپى، وەك چورى شير بوو. هۆگرى بووبووم و حەزم دەكرد،
ئيمەش ژوورىكى وەهامان هەبووايە. ئەها سەيركە ئىستاش چەند

خۇشە. تەنیا گە چكارىيەكەى دىز و بۇر بوو. دەنا...).

چى دەكەيت؟

ها؟... دەنا...

پاوەستابوو بە ژوورەكەيدا ھەلدەپوانى و سەرنجى لى
گيرکردبوو. سەرنجى لى لادا و بينايى داگرته خوارەو بە لای
دەستە چەپیدا وەرچەرخا. دیوارىكى خواروخیچ و بلند بەرەو
ژوور ھەلکشابوو. دەگەيشته ئاستى دەمى كۆلانەكە و راست
بە لای چەپدا لای دەدا. ژوورەكەى سەرەوہى ئەوبەر، سووچى
دیوارە خواروخیچەكەى، ئەمبەرى، شىوہى دەرووہ توونیلەكەيان
بە كۆلانەكە دەدا.

پۆيشتن. چوون بەودىودا، پىيان نايە سنوورەوہ، سنوورى
ناوجەرگەى كەلاوہيەكە. كەس خاوەنى نىيە و ھەمووش خاوەنين...
(... ھىشتا وەك خۆيەتى مەيدانىكى بەرىن و چوارسەرە كۆلان،
ئەو وەختە پىنج بوون. ئاگادارم پىنجەميان چۆن كوژايەوہ. چۆن
خىر ليمان داخرا. ژمارەى ھاتوچۆم بەو كۆلانەدا كەمتر نەبوو لەم
كۆلان، ئەوئى دەرگای راستەوخۇمان بوو، بۇ سەر جادەى تازە.
ئىنجا لەوئىشەوہ، بۇ باخى گشتى و بۇ وەيس. ھەرەكو لە شەرە
گەرەكيشماندا، ئەويەمان دەكردە دەرگای سەرەكىي قەلا. دەرگا
برىتى بوو لە تەنیا درزىكى نيوان دوو سووچە دیوار. پانىيەكەى
لە مەترىك تىپەرى نەدەكرد.

بەودىويدا سەر جادە بوو. بەم دیويدا سووچىكى سىگوشە
بۆشايى و ئىتر مەيدانەكە بوو. يەكەمجار دیوارىك بە خشتى كال

لهنیوان دوو سووچه دیواره کهدا هه لچنرا. بهوه ریگای هاتوچوی پیتدا به ستر. دوی ماوهیهک، سووچه سیگوشه بوشاییه کهش پیکرایه وه. دیواری به سهر مهیداندا تیتدا به رزکرایه وه، زۆرم پی ناخوش بوو. له هه مه جه زام پرسى:

- ئه وه بۆچی وایان لیکرد؟

ئه ویش هیچی لئ نه ده زانی، شانیکى بۆ هه لته کاند و هیچی نه وت. کۆلانه کانی تر وهک خۆیانن. ئه وه ی به رامبه رم، ریگای هاتوچوی رۆژانه ی قوتابخانه م بوو، ئه وه ی به شاقوولی له گه لیدا له سه ری ئه و سه ری مهیدانه که وه له یهک ده دن، ریگه ی هاتوچوی ناوجه رگه ی شارم بوو. له و یوه ده گه ی شتمه بهر ئاشه گواوی. مهیدانی ماستفرۆشه کان، مهیدانی کافرۆشه کان، کووچه ی خومخانه کان، سهراج و مزگه ره کان، لای هه وزه که ی بازار و قه یسه ری وه سمان پاشا.

تا کورپی دایکم بووم، به و کۆلانه دا تا لای هه مامی سوورته به ولاره نه ده چووم، به لام که بووم به کورپی باوکم، به دیوی هه مامی سوورته دا هه لده کشامه سه ر مهیدانی کافرۆشه کان و تا بهر ئه سحابه سپی بۆی ده رۆیشتم. به دیوی ئاشه گواویشدا، تا بهردهرکی سه رام ده گه یاند، له کاتیکدا ئه وه ی لای دهسته چه پم، ته نیا کۆلانی راکه راکه ی رۆژانه م بوو. له شیوه ی که وانه یه کدایه. ئه مسه ری له مهیدانه که گیره و ئه و سه ری له و کۆلانه ی شاقوولی دیته ناو مهیدان.

هه موو وهك خويانن هيچيان لى نه گوراوه، ئه وه تا ده يانينيم.
 ئه وه تا مه يدانى رېمبازينه ديري نه كه شم ده بينم، به لام بوچى وا
 چولو هو له؟ بوچى وا كپ و خاموشه؟ ها... تو چى ده لئيت؟
 - من ده لئيم له قوتابخانه ن... بېروانه سه عات كه ت ئيستا كات تو
 و نيوى به يانبيه.

- نه خيز... ناروانمه سه عات كه م. ئيستا كات ده مه ده مى عه سره
 و مه يدان جمه مى دئ، هه موو وروژاوين، ئيمه مووشين. به گم-
 قه ريت- پاشبه گ- تيل كه- قرچ- گزييه- هه لوو كين؟ - نايكه م-
 مه يكه- سافسافين - فيكانكو- خوم يه كه م- فيلت كرد- ديش كه م...
 من نايكه م- چش- چالچالين- به گوز؟ نا... به قه يسى- شيرين؟-
 شيرين- پينجى به گوزيك - نا حه وت- باشه- تو- نا تو-
 نايكه م- ها بگره قه يسى به كانت و گوز ده كانم بده ره وه- نايد ده مه وه-
 شه ره- به عز- چه رخوفه له ك- پوور خومسار- شه قىكى له
 كه شكه ئه ژنوى ئه حه كه لله هه لدا و له جى خوى گرمو له ي
 كرد. دايكى ئه حه ناگر به ربووه جگرى. بو پوور خومسار هاته
 دهره وه، دايكم به رى ليگرت و نه يه يشت بچيته به ر مه يدانى. له گه ل
 ژنانى تر دا كر ديانه وه به مالدا، كاكيشم ده ستى دايه بنبالى ئه حه
 و له گه ل حه مه سه ليم و دوو سى به كى تر دا، به شه له شل كر ديانه
 ژووره وه. پوور خومسار چووه به لاي چه رخوفه له كى خوي وه.
 ئيمه ش چووينه وه به لاي راكه راكه ي خومانه وه. كاكم ده بينم
 هاتو ته وه دهره وه. له بهر دهرگا كه دا راوه ستاوه بانگم ليده كا و
 ده لى وهره وه. ده لى به سه وهره نانه كه ت بخو.

دەبىي بە قسەى بکەم. راستيش دەکا و برسيمه، دەپۆمه وه...

نيازى چيت ههيه؟

دەپۆمه وه... دەچم نانه کەم دەخۆم و ديمه وه.

- پۆشتنه وهى چى و نانخواردنى چى؟ هۆشت به خۆته وه بى...).

پاوه ستا. سى چوار ههنگاوى مابوو بيگاتى، سه رنجيکى

خيزاى دايه دەورويشتى. کەسى نه دى. پوانيه وه پيش دەمى.

چاوى به سه ر ده رگا که دا پوا...

(... ئەميش هيشتا وهک خۆيه تى، به لام زۆر زياتر له جاران،

په رپووتى پيوه دياره. جاران هيجگار وا خواروخچ نه بوو.

هيجگار وه هاش گرنج گرنج و ديز دانه گه رابوو. ئەى ئەوديوى؟

هيج گورانىکى تيدا نابنم. ئا... هه وشه يه کى بچووکى خواروخچ

به دهسته چه پدا هه يوانىکه. هه يوان پشته يوان و که له گيه کى

له سه ره. له بنه وهى که له گيه که دا گه نجينه يه که. به رامبه ر هه يوانه که

هه يوانىکى ترى به ربه رة لايه. سه رته نووره، چيشته خانه يه، هه مامه،

ئاودهسته، بيته وهى هيج ته يمانىکيان له نيوانيدا هه بى. ته نيا

ئاودهسته که نه بى، که ته نيشتىکى به جنفاس گيراوه. ده مه ده مى

عه سريکه. له ده وامى دواى نيوه روانى قوتابخانه گه راومه ته وه من

په له مه. به پرتاو خۆم به مالدا ده کهم و به فرکان ده چمه ژووره وه

کتىبه کانم ده خه مه ناو تاقه کهى خۆمه وه و ده رده په رمه وه

ده ره وه. دايم به گيرم دينى، به ناچارى مى بۆ ده دم، ده مباته

سه ر ته نووره که. ئەو پۆژه نان کراوه و ته نوور هيشتا پر له

ژيله مۆيه. پارچه له دواى پارچه جله کانم داده که نم. دايم به که يه که،

دایانده وهشینیتته ته نووره که وه، چند قرچه یه کم دینیتته بهرگویی، پیتیان خوْشحال ده بم، چونکه بو رۆژی دوايي، به دلنیايي وه بو قوتابخانه ده چم. ترسی شیروانم له دلدا نامینن، تا مردن له بیرم ناچیتته وه. من ناگا و خه بهرم له هیچ نه بوو، کپ و خاموش و به دل و دهررون، گویم بو ماموستا رایه ل کردبوو. ئه و له ناکاویکدا هاواری کرد:

- ئای ماموستا، ئه ها ئه سپین...

که لئی به ناگاهاتم و سه یرم کرد، بینیم په نجه ی بو یه خه ی کراسه که ی من دریژ کردوو. من له و ساته دا حزم کرد بيم به دلۆپیک ئاو و به ناخی زه ویدا بچمه خواره وه، که چی ماموستا شیخ عه بدوللا که تا مردن ئه ویشم له بیر ناچیتته وه زور له سه رخۆ هات به لامه وه. پوانیم به ئه نقه ست، شیروان که لاده خا و خۆی به لای مندا دنووشتینیتته وه. ههستم کرد به ههردوو په نجه ی دهستی راستی، ئه سپیکه دهگری و هشاری دها، به دمیشیی وه له گه ل راستبوونه وه یدا، دهستی چه پی به سهروملدا دینن و به شیروانیش ده لی:

- کورم ئه وه میشووله بوو، نهک ئه سپین.

من، ئه گه رچی له وه به ریش ماموستا شیخ عه بدوللام زور خوْشده ویست و له ناو ماموستاکاندا دهسته گولم بوو، به لام له و رۆژه وه له لام بووه مروْقیکی پیروژ، بۆیه کاتیک رۆژیکیان له ناکاوی دیارنه ما و بیستم گه راوه، به دزییه وه چووم له په نایه کی هه وشه ی قوتابخانه دا به کول بۆی گریام، به لام خوْزگه...

- ئاگاداربه... ئەوه سىنيەم رېبوارە بەلاتدا رەتدەبى و بە
سەرسورمانەوہ تېت دەروانى، بجوولى...).

ئەو ساتە هېشتا پووەو دەرگاگە بووبووە بت. كە لە خۆى
بەئاگاھاتەوہ، پەشوكا. سەيرىكى ئەملاو ئەولای كرد. رېبوارىك
كە چەندەنگاويك لىي رەت بووبوو، ھەر دەرويشت و ئاوپى لى
دەدايەوہ. ئافرەتيكىشى بىنى، ھاتۆتە بەردەرگا و بە سەرسامبيەوہ
سەرنجى دەداتى خۆى لى گىل كرد و لەسەرخۆ بەلای چەپدا
وەرچەرخا و كەوتەوہ ھەنگاونان. دەرگا و مەيدان كەوتنە
پشتىيەوہ. دەمى كۆلانىكى بەرىن دەيگرتەخۆ... دەمى ئەو كۆلانەى
بەرەو ناوجەرگەى شارى دەبرد. دواى سى چوار ھەنگاويك ئەو
پىي وت:

- ئافرەتەكە چوو خۆى كرد بە مالى ئيوەدا.

ئەم وتى:

- دەزانم...

(... دەچىتە ژوورەوہ، دايكم دەبىنى لە ھەيوانەكەدا بە ديار
لەيلىي خوشكەمەوہ زۆر بە كەساسىيەوہ دانىشتووہ. لەيلى چوار
قاميشە و راکشاوہ. بە ئاستەم نووزەى ليوە دى. لەرئوہ لە دايكم
دەپرسى:

- لەيلى چۆنە؟!

دايكم بە قورگىكى پىر لە گريانەوہ وەرامى دەداتەوہ:
ئەوہتا دەبىينىت.

من ئانوساتە لە قوتابخانە گەر او مەتە وە. لە ژوورە وە و
 و کتیبە کانم، خستونەتە تاقە کە مە وە. بە دوای ئە و قسانە دا،
 کپە گریانیکی دایکم دیتە بەر گوئ. هەست دە کە م کپە گریانە کە ی
 ئە و، گەر ووی منیش دینیتە سوئ. دە زانم لە یلی ئە وە مانگ و
 نیویکە لە جینگە دا کە و تو وە، بە لام ئە وە یە کە مجارە گریانى لە دایکم
 بۆ دە بیسم.

لە ژوور دیمە دەر و لە هە یوانە کە دا دە وە ستم. دە بینم دایکم
 سەری خستۆتە کۆشییە وە و دە کپووزیتە وە. دە پوانمە پوورە
 خەیری. فرمیسک چۆراوگە ی بە ستۆتە چاوی. سەیری لە یلی
 دە کە م و سەرنجی دە دە مئى خەریکم بە دە مە پرمە ی گریان و
 لە نا کاوینکا، هە ل دە بلو و قیمە وە و رادە کە مە دەر وە، لە گە لیدا لووتم
 دە بی بە لووتی رە وە ژنیکە وە. ئە وان خویان بە ژووردا دە کە ن و
 من، خۆم دە گە یە نمە ناو کۆری ئاسایی یاریکردنی ئیوارانە وە.
 کاتی دە گە پیمە وە، قەرە بە ل غیبە ک دە بینم. نازانم مە سە لە چیبە،
 تە نیا هیندە تیندە گە م کە دایکم بە کۆلتر دە گری و ژنان دە وەرە یان
 دا وە، باوکیشم دە بینم کوشوماتە، سئ چوار پیاو لیی کۆ بوونە تە وە
 و بیدە نگ دانیشتون، خوشکە بچکۆ لە کە م وە ک تە واو بیخە بەر
 بی. حۆلۆل بە ماله کە دا دە سوور پیتە وە. من نازانم چی بکە م
 و دۆش دادە مینم. لە قورنە یە کی حە وشە کە دا دادە نیشم و خۆم
 کزۆلە دە کە م، لە پپ زریکە و هاواری دایکم دیتە بەر گوئ و بە
 دوایدا قیژە و هاواری ژنان. ئینجا دە بینم باوکم و کاکم و پیاو هە کان
 رادە پە رنە سەر پئ، دە شلە ژین و بە یە کدا دین. خوشکە بچکۆ لە کە م

هیشتا هر حۆلحۆل دهسوورپتهوه، بهلام ئیستا بهكۆل دهگری، باوكم و كاكیشم یهکی دهستهسرپیکیان به چاوهوه گرتووه و بهبیدهنگ دهگرین، ئیستا منیش زیره ی گریانم گوی که دهکا. ناو حهوشهکه تهواو قهرهبالغ بووه. باجی ئه جی دهبینم، پهلی خوشکهکه می گرتووه و بۆ لای من دی. که دهگاته ئاستم، پهلی منیش دهگری و له مال دهمانباته دهرهوه. دهمانکا به مالی خۆیاندای و به نهزیری کچیمان دهسپیرئ. نهزیریش دهگری. دهسته خوشکی له یلینه...

- ئه وه تا ئافره ته که له گه ل پیریژنیک و لاویکی هه رزه کاردا هاتونه ته به رده رگا که و تیت ورد دهنه وه!.

ئهو، ئه م ئاگادارییه ی دایه، که چی ئه م ته نیا ئاورپکی بۆ دواوه دایه وه و هیچ وه رامیکی نه بوو...

(... شهوان که له یلی دهچوو بۆ لای نه زیر، منی له گه ل خۆیدا ده برد. ئه وان خه ریکی کلل و درونی خۆیان ده بوون و منیش له گه ل حه مه جه زادا تا سه عیمان ده کرد سه عی و ئینجا که باوکی ده هاته وه، هه موومان به ده وریدا بۆ گو یگرتن له پاشماوه ی هه قایه ته که ی شه وی پیشوو، یا به شی یه که م له حه قایه تیکی تازهی داده نیشترین.

خاله مه جی!... دیمه نی سه ر و سیمای هه رکه سیکم به تییه پبوونی پۆژگار له بیر بچیته وه، هی ئه وه هه رگیز نا. دوو بروی زۆر ره ش و زۆر چر و له شیوه ی ژماره چواریکدا، له سه ر باری ئاسویی چه سپینرابیته دامینی ناوچه وانیه وه.

دوو چاوی گه وره ی زهق له نیوانیاندا. چوار چرچی ئەستور به سه روویانه وه. دوو لیوی هه لتوقیو و چه ناگه یه کی پان. لووتیکی قنچ و له نیوان، دوو روومه تی گوویندا هه لواسرابی. ئینجا ئەمانه هه موو به سه ریکی قژنه وه بن و سه ره که به سه ر ملیکی کورته وه راگیرکرابی و مله که ش داکوترا بیته نیوان دوو شانی پانه وه. ئا... دیمه نه که له بهرچاو سامناک و ترسینه ر بوو. دیمه نی پیاوکوژیکی دلر ه قی جه ره زه! به لی... بو ئەو که سه ی له نزیکه وه نه یناسیایه و یه که مجاری بووایه بیینی، بی سی و دوو وه های تیده گه یشت. بگره ئەو خویشی له ئەنجامیدا تووشی زور کاره ساتی پر سه یروسه مه ره بوو بوو. خوی باسی نه ده کردن. خه لکه که ده یانگی پرایه وه. منیش له باو کم و کاکم ده بیستن یا له دایکم و دایکی حه مه جه زا که له قسه و باسیاندا ده یانیه تیا به کایه وه، به لام من سه رم لیان سو رده ما. له دلدا ده موت: کوا وایه؟ من خاله مه جیم وه کو خو م و حه مه جه زا ده بیینی. براده رمان بوو. وه ک له ته مه نی خو ماندا بی وه ها بوو. جیا وازیمان ته نیا هینده بوو، که ئەو له ئیمه زیره کتر و قسه زانتر و دنیا دیده تر بوو. هه قایه تی خو شوخی زور ده زانی. هه ر که پیی ده نایه ماله وه، ئیمه شاگه شکه ده بووین، خیرا ده فته ر و کتیبمان ده پیچانه وه و ده که وتینه ده و رو خولدانی. تا ئەو ساته ی ده هات داده نیشت، به دوایه وه ده بووین و ئەوسا، ئەملاو ئەولامان لیده گرت. به دواماندا نه زیر و له یلی، به خو یان و کلاوه کانی به رده ستیا نه وه، ده هاتن و هه موو ده و رمان ده دا. ئینجا ئەو دوا ی خو اردنه وه ی

چايەك، يا خواردنى تۆزە ميوە، يا كەمەكى ميوژ و گويز، پروى
تيدەكردىن و دەپىرسى:

- ئادەى بزىنم دەزانن دوينى لە كويدا كۆتايىمان پيھيتا؟
ئيمەش خيرا وەراممان دەدايەوہ. قەت ليمان تىك نەدەچوو،
ئەوسا بە دەنگىكى فرىشتەيى و بە ھەستونەست و سۆزى
فرىشتەيەكەوہ، دەكەوتەوہ گيژانەوہى پاشماوہى ھەقايەتەكە و
ئيمەش بۆى كړوكاس دەبووين.

ئاي خالە مەجى، من پىزارەكە ھەوالى مردنەكەتم بىست.
ئەو كاتە شەش سال بوو، تۆ ئەم دنياى فانىيەت جيھىشتىوو.
ھەمەجەزا پيى راگەياندم و ئەويشم بە رىكەوتىكى سەير بينى.
بۆ ئىشىكى فەرمانگەكەم، رىم كەوتە ديوانى وەزارەت. بە پارەوى
بەردەمى بەشى بەرپۆەبردندا ھاتوچۆم دەكرد، كاتى پووبەپووم
بۆوہ، ھەر لە دوورەوہ شىوہيم كرد و بەلام دوودل بووم. شازدە
سالى رەبەق بوو، يەكترمان نەديبوو، دەرکەوت بىرى ئەو لە من
تيزتر بوو. ھەر ھىندەى بينىمى، باوہشى بۆ كردمەوہ. ئىنجا منىش
دلنيابووم كە خۇيەتى. يەكەم پرسىارم لە بارەى باوكىيەوہ بوو،
كە وتم:

- لە چىدايە؟

ئەو زۆر ئاسايى وتى:

- شەش سالە فەرمايشتى خوداي بەجيھيتاوہ.
من بە دەروون شلەژام. دەتوت ھەوالى مردنى كەسىكى زۆر
نزيك و زۆر خۆشەويستم پى راگەيەنراوہ، لەگەل ئەوہشدا وتم:

- زور به داخه وه... ئیستا له تۆی ده بیسم.

حه مه جهزا باسه که ی له لا کۆن بوو بوو. دیسان ئاسایی وتی:

- ئه وه چاره نووسی هه مووانه.

به لام من...

- راوه ستانه که ت سه رسامی کردوون. گومان ت لیده که ن... به سه

و بکه وه ره وه ری).

ئه و وه های ئاگادار کرده وه، ئه م پئی په ست بوو، وتی:

- باشه، باشه... تۆ خه ریکیت ناخۆشی ده که ی ت.

ئه و وتی:

- من بۆ خۆتمه. تۆ بڕوانه، ئه وه تا پیره میردیکیش هاتۆته

به رده رگا که راوه ستاوه و سه رنجت ده داتی. فهرموو ئه وه تا له مالی

خاله مه حیشه وه دوو مندال هاتوونه ته دهره وه و تیت ورد ده بنه وه.

ئه م هیشتا تووره بوو، وتی:

- بۆ خۆمت نه بی. من چ کرده وه یه کی ناشیرین ده که م؟ گه ره کی

خۆمه و به سه ری ده که مه وه.

ئه و له سه رخۆ وتی:

- من ئه وه ده زانم، به لام ئه وان نایزانن. ده فه رموو من

وا هه ست ده که م، کوره لاوه که لیوت لی ده کورژئی. ئه وه دوو

منداله که ش چون، دایکیان هیناوه ته به رده رگا. ئابلوو قه دراویت،

چۆنی لیده رده چیت؟ چ وهرامیک ده دیته وه؟

ئه م په ستی و تووره یه که ی نیشته وه و شله ژا. ویستی هه نگاو بنی

و بکه ویته وه ری و هه ستی کرد کار له کار ترزاوه. له جیی خۆی چه قی...

(... دەچم بە فرکان خۆم بە مالدا دەکەم. ھەموو لەشم نیشتۆتە سەر ئارەق. دەچم دەم بە بەلوعەى ھەوشەوہ دەنیم، تیرتیر ئاو دەخۆمەوہ. دایکم و لەیلئ لە ھەیان دانیشتون. بەلایاندا قەلەمباز دەدەم و دەچمە دەرەوہ. ھەلماتەکانم لە تاقەکەدان. لە کیسەيەکی خامداو لە ژیر کتیبەکانمدا ھەشارم داو. پری پێدا دەکەم و دەیخەمە گیرفانمەوہ. بەلایاندا قەلەمباز دەدەمەوہ و دەر دەفرتیمە دەرەوہ. دیتە بەرگویم دایکم ھاوارم لێدەکا. تیناگەم چی دەلیم و چیی لیم دەوئ. بە پرتاو لە دەرگای ھەوشە بەدەر دەکەوم. نەنە عەتئ و ھەمیدەخان، ھاتوون بۆ لای دایکم بچن. خۆم بە بەر ورگی نەنە عەتئدا دەدەم، بە گازی پشتدا دەکەوئ و دەبووریتەوہ. ھەمیدەخان، دەیکاتە ھاتوھاوار، دایکم و لەیلئ بە دەنگەوہ دین، دراوسیکانیش بەدوایاندا و من ھەلدیم...
 * ھاوینە و چیغ و سەربان... من و کاکم و لەیلئ لەم چیغدا دەنوون و باوکم و دایکم و نەسرینی خوشکە بچووکمان لەو چیغدا، بەیانییە، ھەموو لە خەو ھەلساون و چوونەتە خوارەوہ، منیش تازە خەبەرم بۆتەوہ و چاوم ھەلھیناوە. دەبینم کاکم باوہشی بە نەزیردا کردوہ و ماچی دەکا. من خیرا چاو دەنووقینمەوہ. نابینم و نابیسیم. دەنگیان زۆر نزمە و نازانم چی دەلین. نازانم باسی چی دەکەن. وا ھەست دەکەم کە نەزیر توورەيە. چاو دەکەمەوہ بزائم چییە و دەبینم، نەزیر دەيەوئ بېروا و کاکم نایەلئ. چاوم نووقاندوہ. تەپەتەپی پئی نەزیرم دیتە بەرگوئ دەرەو.

ئەوسا خۆم دەبزوئىم و ھەندى جۈولەجۈۈل دەكەم. دەلئىم با كاكەم نەزانى كە لئى بە ئاگابووم، خۆم وا نیشان دەدەم كە ئانوساتە خەبەرم بۆتەو، كەچى ئەو ھەر لە بنەرەتەو لئىم بئىئاگايە. دەروانم ھەلساۋەتە سەر پى و لەگەل چىغەكەى مالى نەزىردا فەلەمە دەكا!

* زستانىكى سارد و توشە. بەفرىكى زۆر بارىو. باوكم بىست و پىنچ رۆژە لە جىگەدا كەوتو، كاكەم بى ئىشە. لەلئى نە زىر خاكدايە، نەسرىن لە كلالودروونەكەدا جىگەى گرتوتەو. داىكم دووبرالەيەكى بە بەرمەكانەو. زستانىكە و يادى لە دل و لە قوولايى بىروھۆشدا، ھىجگار سارد و توشترە... ھىجگار سەخت و ستەمترە. باوك بەردەوام دەنالئى... دوو سەرە دەنالئى، كاك بەردەوام دەلئىت خۆلى مردووى بەسەردا كراو، نەسرىن رۆژى دە جار، دلۆپە خويىنى ئال لە نووكى پەنجەگەورە و پەنجەى شايتەمانى دەستى چەپپىيەو ھەلدەقوولئى و نالى ئۆف. جووتە كۆرپە بەردەوام دەكرووزىتەو. داىكم بە گريانىكى كپ، بۇيانى دەسنىتەو. منىش... ئاى زستانە ساردە توشەكە!... منىش بە كەساسىيەكى دلپروئەو ھىشتا ھەر بەيانىان لە خەو ھەلدەستم، پاك پاك دەست و دەموچاوم دەشۆم، سەرم دادئىم و قژم رىكەدەخم، سەيرى پىشتى دەستم و نىنووكەكانم دەكەم و دلئىا دەبم پارچە متىلە سىپىيەكەم لە گىرفاندايە. پاكوتەمىز و سىپىيە وەك چورى شىر. دەچم بەلای تاقەكەمەو. سەرنج لە خىشتەى دەرسەكان گىر دەكەم، كە بە سرىش بە دىۋارى

تاقەكەوہم ھەلۋاسیوہ. پەنجەى دەخەمە سەر. یەكەیهكە كىتیبەكان
 و دەفتەرەكانیان جیادەكەمەوہ. قەلەم و قەلەمدادان و لاستىكى
 خەتكورژانەوہكەش لەولاوہ دایاندەنیم. دایكىشم بەرامبەر چاو
 وشكەنانە رۆژانەكە دانىشتووہ. ھىچ نالى و ورتەى لە دەم دەرنایە.
 پیاڵەيەك چام بۆ تىدەكا و دەمداتى. من بەتام و كامەوہ پاروو
 دەگلىنم. ئەو بە چاویكى پڕ لە پەژارە و خەفەتەوہ تىم دەروانى و
 ھىچ نالى. ورتەى لە دەم دەرنایە. من ھەلدەستم و دەچمەوہ بەلای
 كىتیبەكانمەوہ. دەیانخەمە ناو جانتا تەنەكەكەمەوہ. دەیخەمە بن
 دەستم و بەرەو كۆلانى پڕ لە بەفرى تا سەرئەژنۆ ھەنگاو دەنیم.
 * لەناكاوێكدا كاكم لەگەل باوكمدا، لىیان بوو بە جەنگى
 مەغلوبە. بەدوايدا كاكم لە مال چووہ دەروہ و ھاتنەوہى
 نەبوو. بۆ ماوہى دوو مانگ، كەس نەیزانى كوئى چووہ و لەكوئییە!
 تەنیا زانرا كە لە شاردا نەماوہ، چونكە مالە خزم و كەسوكار و
 ناسیاو نەما بۆى نەگەرین و بى سوود بوو. سەروسۆراخى ديار
 نەما. ئەوسا جەنگى مەغلوبەكە كەوتە نىوان دايكم و باوكمەوہ.
 ئەو رۆژانە مالەوہمان لى بووبوو بە دۆزەخ، دايكم تۆرا، ھاتەوہ
 و تۆرایەوہ و ھاتەوہ باوكم لەنىوان دوو ئاگردا دەسووتا، تا
 ئاگرى جگەر بەسەریدا زال بوو. چوو بۆ پىنجوين و قەلادزى و
 رانىيە و قەراخ و ھەر بى سوود بوو، كەساسى و پەژارەيەكى
 سەخت روويان تىكرد. خەو و خۆراكى لەبەر ھەلگىرا، لەولاشەوہ
 دايكم بەردەوام دەبىوو غزانە و نەیدەدان. بەردەوامىش بۆ خۆى
 دەكپوو زايەوہ و دەيلاواندەوہ، تا رۆژىكيان پورم بە ھەلەداوان

په‌یدا‌بوو، هر له پړوه به دایکمی وت:

- مژده... مژده...

دایکم راپه‌پړیبه سهر پې و زمانی لال بوو. پوورم خیرا وتی:

- له که‌رکوکه.

دایکم هینده‌ی بلتیت یهک و دوو، خو‌ی پچایه‌وه. په‌لی
منی گرت و دوا‌ی خو‌ی خستم، سوا‌ری پاسیکی ته‌خته بووین.
دهمه‌دهمی عه‌سر گه‌یشتین و راسته‌وخو له به‌رماله‌که‌دا دابه‌زین،
دایکم وهک شیت خو‌ی به مالدا کرد. سه‌لامی نه‌کرد و حال و
ئه‌حوالی خیزانه‌که‌ی نه‌پرسی، ته‌نیا په‌یتا په‌یتا ده‌یوت:

- کوا؟!... کوا!...

پیره‌ژنیک و ژنیک سهره هاتن به دهنگه‌وه، چه‌په‌سابوون.
ره‌وه‌یهک منالی سهرسور‌ماویش ده‌وریان داین. دیم پیره‌ژنه‌که
باوه‌شی به دایکمدا کرد و ئه‌ملاو ئه‌ولای ماچ کرد و ژنه
سهره‌که‌ش، که‌چی دیم دایکم هر به په‌روشه‌وه ده‌لی:

- کوا؟!... کوا!...

گویم لیوو پیره‌ژنه‌که هر به‌دهم چه‌په‌ساویبه‌که‌یه‌وه، وتی:

- چی بووه؟ چی قه‌وماوه؟

گویم لیوو دایکم سهرله‌نوئ به‌وپه‌ری په‌ریشانیبه‌وه وتی:

- کور‌ه‌که‌م، کوا کور‌ه‌که‌م؟

گویم لیوو پیره‌ژن، وهک له نه‌پینی باسه‌که تیگه‌یشتی، خیرا

وتی:

- له دوو‌کانه، له دوو‌کان... له‌سهر هاتنه‌وه‌ن.

ئەوسا دايكم بەلادا ھات و بوورايەوہ. پيرەژنەكە بۆى دانىشت و سەرى خستە كۆشى خۆيەوہ، ژنە سەرەكە چوو پارچە پەرۆيەكى ھينا سووتاندی و لە لووتى نزيك كردهوہ، دايكم بەئاگاھاتەوہ و ئانوسات كاكم پەيدا بوو. يەكەمجار منى بينى و ھەپەسا. دواچار كە دايكىمى بينى، راچەنى و بەرەو ڤووى رايكرد. باوہشى پيداكرد و بە قورگى ڤر لە گريانەوہ وتى:

- دايكە!

دايكە سەرلەنوئى بوورايەوہ و سەرلەنوئى بە بۆنسۆ بەئاگا ھينزايەوہ. ئەمجارەيان وردە وردە تا دەھات دەبووژايەوہ. تا دەھاتيش دەگەشايەوہ و ڤووى لە خانانەوہ دەكرد. بۆ بەيانى بەرپۆەبووين بچين سواری پاسە تەختەكە ببينەوہ و بەرەو شار بگەرئينەوہ، كاكم لەبەر دووكانيكدا رايگرتين و بە منى وت:

- كام جانتات بۆ كتيبەكانت پى جوانە تا بۆتى بكرم؟

* ڤۆژى عارفەيە، ھەموو شتيكم تەواوہ، تەنيا لە پيلاوم كەمە، باوكم بە دايكىمى وت:

- پيلاوہكانى زۆر شر نين، نيبە، ببووايە بۆم دەكړى.

پيلاوہكانم شر نەبوون، بەلام كۆن بوون. لە قسەكەى باوكم زۆر دلتهنگ بووم، لەگەل ئەوهدشدا ھيچم نەوت، چووم لەولاوہ بە كزۆلەيى دانيشتم، باوكم ڤويشستە دەرەوہ. دايكم ھات بەلامەوہ. ماچى كردم و وتى:

- دلگران مەبە خۆت دەزانيت ئەگەر لە توانايدا ھەبووايە بۆتى دەكړى.

کاکم به سه ردا هاته وه، که پی زانی، دهستی به گیرفانیدا کرد
 و هه رچییه کی پیوو ده ری هیئا ژماردی و وتی:
 - تییدا ده بی و به شی خو شمی لی ده مینیتته وه. هه لسه با
 برۆین بو بازار.

* جه ژنه... خاله مه جی به یانی زوو هات و په نجا فلسی
 دامی، باوکیشم دوو په نجایی. ئەی نه چم سه ریکی مالی پوورم
 بدهم؟ چووم و ده ستیانم ماچ کرد. مامه ساله ش په نجاییه کی
 دامی و گه رامه وه ماله وه، چوار په نجاییم پییه، له گه ل حه مه جه زادا
 ده چین سواری عاره بانه ده بین. ده گه ریینه وه ماله وه بو لای
 چه رخوفه له که که ی پوور خومسار. ئاخو پوور خومسار چی
 به سه رهاتبی؟ عه جه ب شه قیکی له که شکه ئە ژنۆی ئە حه هه لدا.
 ئە حه چوختی بوو. له ناکاودا گزیی ده کرد.

به رده وام شه قی ده خوارد و که چی عاری نه دهنه. خوله ی
 براشی وینه یه کی ده قاوده قی ئەو بوو. ئە میان له ته مه نی ئیمه دا
 بوو، به لام گاله ی پیده کردین، به تاییه تی له شروب شکاندنا.
 ده مویست جاریک ته نیا جاریک پشتی له زهوی بدهم و به مه رام
 نه ده گه ی شتم، به ئاشکرا من حه وتم ده شکاند و ئەو چوار، که چی
 من دۆراو ده بووم و ئەو براوه! ئا... ئە شه مبیلا حه مه جه زا باش
 له عۆیه ی ده هات.

سمه سووریش دووقۆلی باشیان بیراز ده کرد. به راست ئاخو
 سمه سوور چی به سه رهاتبی؟ سهیره!... ئیستا و ئەوسا نه دیمه وه
 و نه هیچ هه والیکیم بهر گوی که وت! ئەی باوکی؟ تا قانه بوو، به

دوای سى كچدا هاتبوو، ئەوى خوشكەكانى؟ ئەو وەختە عازەب بوون، نا... ئا... گەورەكەيان تازە شووى كردهبوو بە... بە... نازانم. ناوەكەيم نایەتەوہ بىر، شایبەكەیانم لەبىرە بۆ ماوہى سى رۆژ گەرەكیان خرۆشانند. من و ھەمەجەزا و سمە بەدریژایى سى رۆژەكە پىشەمان ئەوہ بوو بچین لەكاتى ھەلپەپىندا لكى دەسمالى ژنەكان بەیەكەوہ گری بەدەین. ئینجا كە یەكێكیان دەستى بەردەدا و خەلكەكە بەو حالە دەیاندايە قاقای پێكەنین، ئیمە پێى گەشكەدار دەبووین. من لە سەیرانەكەى ئەو سالەى مشیراوادا، وام لە كاكم و نەزیر كرد. كاكم دەستى رانكوچۆغە و كراسىكى فەقیانەدارى لەبەردا بوو. ئەو سەرچۆپى گرتبوو. نەزیریش لە دەستى چەپیدا بوو، دیمەنەكەى ناو چىغەكە ھانىدام بەیەكیانەوہ ببەستم، پربەدلیش ھەزم دەكرد بۆ ھەتاھەتایە بەیەكەوہ ببەسترین، كەچى ئاواتەكەم نەھاتە دى. داخ... خۆزگە دەھاتە دى.

* پاسىكى تەختەى شەقوشپ. سەرەوہى قەلا پەچن لە كەلوپەلىكى پەرپووت و شەتەك دراوہ. ناوہوہى شوفىرىكە و ھەوت ئادەمیزادى سەرھەلگرتوو، كە بەرەو ئاوارەبوون دەچن. چەندىن دەشتودەر و دۆل و چیا و لێرەوار دەبەرن. دەرۆن... دەگنە ئاستى شاخىكى سەخت و بلند و پىچاوپىچ و سەردەكەون. پاسە تەختەكە لە پىچىكیاندا لە تىن و توانای سەرکەوتن دەكەوئ، شوفىرەكە پى بە ستوپدا دەنى و ھاوارى لىھەلدەستى:

- خىراكەن... بەردىك بخەنە بەر تايەكەى دواوہ.

کاکم و باوکم به پرتا و خویان دهاونه خواره وه. هر یه که یان
 پر دهکا به گاشه به ردیکدا و دهیانخه نه بهر دوو تایه که ی داوه.
 من له جیی خۆم دانیشتووم و دپروانمه شوفیره که، له سهره تادا
 خراپ په شوکابوو، ئیستا ده بینم له سهرخویه. ئه وه تا داده به زئی
 و ده چیی له گه ل باوکم و کاکمدا قسه دهکا. گویم لی نییه چی
 ده لئین. ده بینم باوکم ئیشارهت بو ئیمه دهکا و ئینجا بو سهره وه.
 وا تیده گهم که ده بی ئیمه دابه زین و به پی سهر بکه وین و
 شوفیره که ش ئوتومبیله که سهر بخا. کاکیشم هرر وا ده لئین. باوکم
 و شوفیره که راهه ستاون ده دوین و کاکم بو لای ئیمه دی، من
 پیشم خوار دۆته وه، چاره پروان بووم باوکم و کاکم ده ست بده نه
 یه خه ی شوفیره که و بلین:

- ئه گه ر تو و ئه م ئوتومبیله له عنه تییه ی تو نه بوونایه، چی
 ئیمه ی هه لده فریواند؟ چی ئیمه ی له و مه لبه نده هه لده که ند و ئه م
 ریگه ی هاتونه هاته ی پیده گرتینه بهر؟

ئینجا بلین:

- ده ی له کو یوه ت هینا وین، بمان به ره وه ئه و شوینه. ده ی چونت
 هینا وین، وه هاش بمانگه ری نه ره وه.

من وه هام چاره پروان ده کرد، که چی ئه وه تا کاکم دی و ده لئین:
 - دابه زن... ئیمه به پی سهر ده که وین.

من له ناکاویکا ته قیمه وه و هه لمه تم برد. هینده ی بلینیت یه ک و
 دوو، خۆم گه یانده پشت سوکانه که. ئوتومبیلم خسته کار، ئوتومبیلم
 له سهر به ره و ژووره وه وه رچه رخانه ده سهر به ره و خوار. ده ستی

چەپم دريژكرده دەرەوہى. باوكم و ئىنجا كاككم سەرخستتە ناو
 ئوتومبىلەكەوہ. بە ھەموو ھىزىكمەوہ پىم بە بەنزيندا نا، ئوتومبىل
 لە زەوييەوہ نىشتە ئاسمان. دەشتودەر و شاخ و دۆل و لىزەوار،
 كەوتتە ژىرمانەوہ. تىژ بەسەرياندا تىدەپەپىن. لە كولفەيكوونىكدا
 دەگەينەوہ بەر مالىەوہ و دادەبەزىنەوہ. بە تەنيا خۆم لە ماوہى
 جگەرەكىشانىكدا ھەموو كەلوپەلەكان دەبەمەوہ ژوورەوہ، ھەر
 يەكەيان لە جىي خۆيدا دادەنيمەوہ. ھەر كەسەشمان دەكەويتەوہ
 سەر ھەوای لەو دەبەرى. ھەوای لەو دەبەرى من، راکەراكەى ناو
 كۆلانە.

لە مال دەر دەفرتيمە دەرەوہ، ھەمەجەزا دەبينم و بەرەو پووى
 رادەكەم بانگى ليدەكەم:

- ھەمەجەزا!...

- تۆ وړينه دەكەيت... ھەمەجەزای چى؟ ھۆشت بينەرەوہ
 بەرخۆت!.

ئەو بوو رايچلەكاند و واى پى وت، ئەميش كە ھۆشى ھىنايەوہ
 بەر خۆى و ھەلپروانى، سەيرى كرد لاوہ ھەرزەكارەكە گەيشتۆتە
 ئاستى و دەلى:

- مامۆستا بمبەخشە لەوہ دەچى بۆ مالىك بگەرپىت و
 نەچىتەوہ سەرى، من ئامادەم يارمەتيت بەدەم.

ئەو دلى ھەوايەوہ و خۆى خامۆش كرد، ئەم شلەژا. نەيدەزانى
 چ وەرمايىكى بداتەوہ. كەمى راما. سەيرىكى ئەملاو ئەولاي كرد.
 پيرەمىزدەكە، ئافرەت و پيرەژنەكە، دوو مندالەكە و دايكيان ھەموو

سه‌یریان ده‌کرد و له چاوه‌پروانیدا بوون. ئەوسا پروانییەوه لاوه‌که و بە دەنگێکی پڕ لە سۆزەوه وتی:

- کاکێ برا... من لەم گەرەکه‌دا، لەم کۆلانه‌دا... ئا له‌و ماله‌دا له‌دایک بووم و سالانی مندالییم تیدا به‌سه‌ر بردوون. ئیستا دواى بیست و پینج سال، ریم تیی ده‌که‌ویتەوه و پیایدا راده‌بوورم. مه‌سه‌له‌ ته‌نیا ئەوه‌نده‌یه. من سوپاست ده‌که‌م. نازانم تێم ده‌گه‌یت ده‌لیم چی، یان نا؟

لاوه‌که وه‌رامی ئەوی نه‌دایه‌وه. وه‌رچه‌رخا و پرووی کرده پیره‌مێرده‌که، ده‌ستیکی بۆ هه‌لته‌کاند و بانگی لیکرد:

- بابەله... وه‌ره.

کاتی پیره‌مێرد گه‌یشته ئاستیان، لاوه‌که قسه‌که‌ی ئەمی بۆ دووپات کرده‌وه.

پیره‌مێرد له‌گه‌ڵ بیستنی‌دا، هه‌نگاوێک لێی کشایه‌ دواوه، سه‌رنجێکی وردی به‌ سه‌ر و پرووخساری‌دا گێرا. ئینجا وتی:

- تۆ چه‌مه‌ه‌لی حاجی قادر نیت؟

ئەم سه‌رسام بوو، بیست و پینج ساله‌ چۆنی ناسییه‌وه؟ له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا وتی:

- به‌لێ ئەوم.

ئەوسا پیره‌مێرد لێی هاته‌وه‌ پێشه‌وه. باوه‌شی به‌ سه‌ر و ملی‌دا کرد. دووباره‌ و سیب‌اره، ئەملاو ئەولای ماچ کرد. به‌دوایدا په‌لی گرت و وتی:

- وه‌ره!

ئەم نەيدەزانی چى بكا و چى بلى. ئەو پەردەى خامۇشىى خۆى
دېرى و وتى:

- بچۆ... فرسەتە و بۆت ھەلكەوتوۋە. تۆ خەرىك بوو بى
فەرمولىكردنىش خوت بەژووردا بكەيت.

بە قسەى كرد و بەدواى پىرەمىرددا ھەنگاوى نا. ئافرەت و
پىرەژنەكە سەريان سورما بوو، كە گەشتنە ئاستيان، پىرەمىرد بە
پىرەژنى وت:

- ھەمەھەلى كورى حاجى قادە.

پىرەژن وتى:

- كام؟

- حاجى قادرى شەربەت.

پىرەژنىش گەشايەۋە. ھەموو پىكەۋە چۈنە ژوورەۋە و
دانىشتن. پىرەمىرد ھىمايەكى بۆ ناو خانوۋەكە كرد و وتى:

- ھىشتا ۋەكو خۆيەتى، چۆنم لە باوكت كرى، ۋەھام
ھىشتوتەۋە. تەنيا ئەۋبەر نەبى كە ۋەك دەبىنىت گۆراۋە.

دەبىنى... سەر تەنوورەكە كرابوۋە مەدبەق و ھەمام
و ئاۋدەستىكى رېكۆپىك. سەيرى كرد بەر بەلوۋەكەش
دەسكارىيەك كراۋە، وتى:

- بەر بەلوۋەكەش... جاران بەردېژ بوو. ئىستا ھەوزىكى
كۆنكرىتتېيە... ئاۋەرۆكەشى.

پىرەمىرد بۆى پىكەنى، وتى:

- بىرت تىژە. باوكىشت وەھا بوو، كە دادەنىشتىن و باسما
دەبىردە سەر باسى سالانى مندالىمان، دەتوت دەفتەرىكى لە
سىنەدايە و دەخوینىتەو.

ئەوى راستى بى پىرەمىرد خۇيشى دەفتەرىكى لە سىنەدا بوو.
وەك فرسەتىكى دەگمەنى بۇ ھەلکەوتىن، كەوتە خویندەوہى
لاپەرە بە لاپەرە بۇ ئەم. ئەمىش ئەو كارەى پشتگوئىخست،
كە لەو رىگا دوورەوہ بۇى ھاتبوو. بە دەستوورى ئەو، كەوتە
گوئىگرتنى.

(۱۹۸۰)

تەتەر

(۱)

(... كەس نازانى چۆن دەكەۋىتەۋە! بە ھەر بارىكىدا دەخەيت، ھەرچۆنىكى لىككە دەيتەۋە، ھەر خۆى بە دەستەۋە نادا. ھەزار و يەك سەرى ھەيە. لەملا دەيىرىنيتەۋە، لەولا سەرھەلدەداتەۋە. لەگەل سەرھەلدانەۋە شيدا دەتە قىتەۋە. خۆزگە پياۋ بىرى ئەۋەندە تىژ دەبوۋ، كە تەنانەت يادگار يى رۆژانى سەرپىشتى بىشكەشى لەبىر دەما. ئاخۇ چىم كىردى، چۆن گىيام. چۆن خىنابمەۋە، چۆن گىروگالم كىردى؟

ئاخۇ قىسە و ھەلسوكەۋتە تايىبە تىيەكانم چى بوۋىن؟ نايەتە يادم دايكم ھىچى بۇ گىرېابمەۋە، بەلام من (ئالان)م لەبەر چاۋە، كە چۆن خۆى ناشىرىن دەكرد؟ بە چى پىيى گرت؟ بە پىيۋە رامانگرتبوۋ ھەنگاۋى پىن بىنپىن و لەۋ ساتەدا قالۇنچەيەكى بەدى كىرد و كەۋتە راكردن بەدوايدا. سەير بوۋ! ئاى... ئالان كورەكەم، ئاخۇ... نانا... بىروا ناكەم پىشتىيان پى دەبەستىرى. خەزورور و خەسۋويەكى نمونەبىم ھەن. لەۋەدا بەختەۋەرم لە زور شتدا بەختم رەش بوۋە- چى؟ بەخت؟ يانى باۋەرت پىنيەتى؟

- ها؟ وهلا چووزام! كوره ئيتر قسهيه و دهكرى، دنا بهخت كوا هيه. بهخت نيه. ريكهوت هيه. - ئى ئاخر ريكهوت بهخته. نا... ريكهوت بهخت نيه. - چۆن؟ - با بوئى باس بكم. من دهبوويه كهى بكه و تمايه ته ري؟ ساعات نو و نيه؟ ئى چاكه... خو كه و تيشمه ري، هر چاكه... كه چى همه سهليم به هله داوان هات و وتى: مه رو... وهره ئيشيان پيته. نه وه بوو گه رامه وه و دواى سى چاره كه ساعات، ئينجا كه و تمه وه ري، وا نه بوو؟ ده باشه... دواى سهعاته و هختيك ريكردن به سهر چيدا چووم و له چ وهختيكيشدا رووى دابوو؟ بينيت؟ ته نانهت خهريكبوو خوّم له بير بكم. حيرسيكى سهر گرمى چاك بوو زوو له خوّم به ناگاهاته وه، به راستى ئاده ميزاد زور دلره قه. و ازانم چاكم نه كرد. دلره قيم نواند. دهتوت باسه كه هيچ پهيوه ندييه كى به منه وه نيه. دهتوت ته نيا بازرگانىكى مهرومالاتم و به لاي قه ساخانه يه كدا راده بوورم. راسته وه هام لى داواكرابوو، به لام دهبوو بموتايه بو خويان وت. سوڤى په حمانيش راي وابوو. وتى: كوره كم... ئاده مى به به زه يى و سوڤى ئاقلانه ي له ئاژه ل جيا ده كريتته وه، ئاژه ليش له به زه يى و سوڤى بيتيه ش نيه، به لام لاي ئاده ميزاد ده يى ئاقلانه يى. دنا هيچ جياوازيه كيان له نيواندا ناميني. سوڤى په حمان... تو پياو سه رسام ده كريت. يا به لايه نى كه مه وه منت سه رسام كرد. هر هينده ي من وتم: سه لام مامه سوڤى. تو وتت: سه ر ئه م چاوانه م هاتيت و فه رموو كورى كاكي مامه سوڤى. كورى كاكت هيچگار ماندوو بوو. زور به زه حمت ههنگاوى بو دهنرا. به نقه نق

جەستەى بۆ بەكئىش دەكرا. مەسەلە لەووە نەبوو كابرأيه كى تەپۆ بووبى و بۆ يەكەمجار رڭگايە كى وەها دورى بە پى گرتبىتە بەر. ئا... مەسەلە لەووەبوو كە ئادەمىزادە و لە خوڧن و گوشت و ئىسقانە. تۆ دەسپىشكەرىت كرد و وتت: دەتبنم خراب كەنەفت كە وتووتت. دەتبنم لەوهدايت لە جىي خۆت بەلادا بنىت و جوولەت لى بېرى. دل لە دل مەدە و تەرىق مەبەرەو. ئادەمىزاد لە خوڧن و گوشت و ئىسقانە، ئەووە جىگا و راكشى و جوولە لە خۆت بېرە. تا دەتوانىت جەستەت بەوئىنەرەو. دەزانم دەبى سبەنى زو بەكووتەرى. دەشزانم من دەبى كاريكى وەها بەم، كە بتوانىت سبەنى زو بەكووتەرى. سوڧى رەحمان تۆ كىت؟ پرسىاريكى بايەخدارە و دەبى بكرى. ئەوا تۆ پىش ئەوەى دەم هەلبىنمەو و بدوڧم، منت ناسى، بەلام تۆ كىت؟ خۆت وتت: عەبدىكى خوام و لە دىرزەمانەو بەرپارم داوہ تا مردن خزمەتكارى مالى خوام- بۆچى؟ لە وەرآمدا وتت: هەقايەتەكە دورودرىژە. من لەسەرى نەرۆىشتم. زۆر ماندوو بووم، بەلام لە گەرآنەو دا پەلەم نابى. دەتوانم شەوىك و دووان بمىنمەو و گووت لىڭگرم، دەزانم مچەورىكى ئاسايى نىت و قسەت زۆر پىيە. دەزانم دنياى زۆر دىوہ. تۆ باوكم لىدنىتەوہ ياد. باوكە... يادت بەخىر، باوكە تۆ عەجەب باوكىك بووتت، من دواى مردنت ئىنجا پىم زانى. دواى مردنت ئىنجا پىداچوومەو، بە كردار و رەفتارتدا، بە قسە و باسەكانتدا، بە ئارەقشتن و كووششى مەردانەتدا لە پىناوى ئىمەدا، چوومەو. ئا... باوكىكى نمونەى بوو. هەركات دەهاتەو يادم،

کسپه‌ی داخیکی له ناخمدای شریخه پیده‌دا. ناخوشه کور به‌رام‌بەر به باوکیکی نموننه‌یی، هه‌ست به قه‌رزاری بکا. به تایبه‌تی که له ژیاندا نه‌مابئ و ببری بپ، ریگه‌ی قه‌رزانه‌وه‌که‌ی لئ ببه‌ستری، تا ئه‌و سالانی دوا‌ییه‌ش هه‌ر که هه‌سته‌که‌م لئ ده‌هاته سوئ، سکالای حالی خۆم لای دایکم ده‌کرد. دایکم له هه‌موو جاریکدا ده‌یوت کور‌ه‌که‌م تۆ ئه‌مه چیه‌ی داویتی له که‌لله‌ت... که‌ی شتی وه‌ها روویداوه؟ من تا دوا‌ه‌ناسه‌ی ژیان، لیم نه‌بیست هیچ گله‌یه‌کی له تۆ هه‌بووئ، به‌لکو به پینچه‌وانه‌وه، سه‌د جارم لئ بیستووه که ده‌یوت: له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌ردارتان هه‌یه، من هیچ خه‌م نییه. جا به‌راستی سه‌ردار، دایکت راستی ده‌کرد تۆ ئه‌و وه‌خته‌ی باوکت مرد، ته‌م‌نت حه‌قه‌ه‌ سالان بوو. زوو تیگه‌یشتیت که چیتان لیکه‌وماوه و خیرا شانت دایه‌به‌ر خوت و دایکت و سئ خوشک و براهه‌کی ساوا. هه‌ستکردن به قه‌رزانه‌وه‌ی باوکت له ژیانیدا ناخوشه، به‌لام گه‌شکه‌ی چوونه ژیر ئه‌و باره‌ی جیی هیشتووه، پارسه‌نگی ده‌داته‌وه. خوا هه‌لناگری دایکم زوو ئه‌م راستیه‌ی پئ سه‌لماندم. له‌و وه‌خته‌وه‌ بزگارم بوو. بگره‌ خۆم وا ده‌بینی که بوومه‌ته باوکت. دایکیشم له‌لای خۆیه‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ی ده‌وته‌وه، تا وای لی‌هات سه‌روه‌ر پیم بلئ بابه. سه‌یره! تا ئه‌و پۆژه‌ی بردیشم له قوتابخانه‌ ناو‌نووسی بکه‌م، هه‌ر وه‌های پئ ده‌وتم. سه‌یرم کرد به‌پۆیه‌به‌ری قوتابخانه‌که سه‌رسام بووه. ناچار مه‌سه‌له‌که‌م تیگه‌یاند. که هاتینه‌ ده‌ره‌وه، بۆ سه‌روه‌ریشم روونکرده‌وه. له‌گه‌ل دایکدا به‌زحمه‌ت توانیمان بابه‌ی له‌لا بکه‌ین به‌کاکه. له‌دوانامه‌یدا

نووسیبویوی بابە- کاکە سەردار گیان تۆش بە دەستووری
 قسەکەى، باوکت کە جیتھێشتن بە داىکت وت: سەرودتان ھەيە،
 ھيچ خەمم نيبە. ئا... ھيچ خەمت نەبى. خەزور و خەسوويەكى
 مەردانە و برايەكى باوکانە. برۆ... ھەنگاو بنى و تيز رېگا بېرە.
 تيز بە توولەپي قەدپالى شاخدا ھەلزنى، خيرا خۆت بگەيەنەرە
 جى. پيشوخت خۆتى بگەيەنەرى. دوو رۆژ و شەويک... ئەمرو تا
 ئىوارەيەكى درەنگ، وختت لەبەر دەمدايە. دەبى بگەيتە (لانىجى).
 لەوى شەو لە مزگەوتەكەيدا بەسەر دەبەيت، دەبيتە ميوانى سۆفى
 رەحمان، پشت بە سۆفى رەحمان ببەستە، لە ھەر شوينىك بووبى
 دەستى بە پرومانەوہ نەناوہ و پشتى ھيچ كەسيكمانى لە زەوى
 نەداوہ. دەبى بۆ بەيانى تاريك و روون بگەويتەوہ رى. دەبى
 ئەو رۆژە پيش بانگى خەوتنان بگەيتە شوين مەقسەد. لەيادت
 نەچى، ئەگەر گەيشتتە سەرەمەرگيش، ئەم فەرمانە ھەردەبى
 بەجى بنيت، ئا بەلى... ئەو (دەبى)يە بالى پيگرتيت و ھاتيت.
 بەسەر كارەساتيكي دلپرويندا كەوتيت و خۆت نەکرد بە خاوەنى.
 ھاتيت... تووشى كۆچوباريك بوويت كەلايان دابووہ سەر كانى و
 ئاويك، كۆچ و بار ھەم دەحەسانەوہ و ھەم گوريكيان ھەلدەكەند،
 لاتدايە لايان. پرسيت: چى بووہ؟ وتيان: ھيچى وا نيبە. منداليكە
 و قەزاوہلای توى بردووہ. لەوہ زياتر رانەوہستاييت و ھاتيت.
 شانەشانى زى رېگات دەبرى، ئەو بەرەو خوار مى دەنا و تو
 بەرەوژورور زور ماندوو بووبوويت، قوناعى يەكەمتە و دەبى
 بيگەيتى. بە ھەر نرخيك بى بيگەيتى. تو وای بۆ دەچوويت كە

ناگهیت. پهست دهبوویت. پهستبوونه کهت شینگییری دهکردیت. له
 دلدا دهتوت: دست دهکه مه راکردن. ددهمه چوارنالہ و نایه لم
 بکهومه شهو. ریکردن به شهو، بهتایبه تی نهگه ر تاریکه شهو بئ،
 کاریکی نهسته مه. به چ ریگایه کیشدا؟ قهت مه پرسه! من مارانگازم.
 مانگ و نیویکی ره به ق قاچم له گه چدا بوو. هر به دستووری
 نه مجاره، له به ره وهی تاریکه شهو بوو، ناموژگارییان کردم که
 نابئ به شهو ری بکه م. ناموژگارییه کهم نه گرته گوی و بهو درده
 چووم که چووم. جگه له وهی که نه رکه کهی سهر شانیشم به جئ
 نه هینا و وهختابوو بیه هوی روودانی کاره ساتیکی گه وره. سؤفی
 رحمان وتی: سهر کیشیکردن بو ئیوه ومانان خراپه، ده بی هه موو
 شتیکتان به پیوانه بئ و له هه موو کردار یکیشدا نه قل به کاربینن.
 ئینجا دواى نه وه خواتان له پشت ده بی، ویستم به رپه رچی بده مه وه
 و نه یه نشت. وتی: خوا پشتی مرو فیک ناگرئ که له و نه قله ی پی
 به خشيوه، ئیشی پی نه کا و کاروباری ژیانى خوی به ریکوپینکی
 پی مه یسهر نه کا. که پی م وت: من نه مه یه که مجارمه به م ریگایه دا
 دیم و هز ده که م بزائم ناموژگاریت بو سبه نینم چیه. وتی:
 بو سبه نیت زیاتر پیویستت به به کارهینانی نه قل ده بی وهک له
 نه مرؤت. بو سبه نین ده بی زور زوو بکه ویته ری. (مارانی) به
 قسه دوور نییه و نائه وهتا له و دیو نه و شاخه وه، به لام له راستیدا
 زور دووره، چونکه شاخیکی گه لی سهختی بو ده بریت. نه گه ر
 سهختی شاخه که ش بهینه لاه، گرفتی ریگاکه یه خهت ده گری،
 ریگا نییه و پی دهوتری ریگا. له سالی کدا مه گه ر چه ندانیکی وهک

تۆ بیگرنه بهر، دهنه به ریگا له قه لهه نادرئ، من به شهبه حالئ خۆم
تهنیا یهك جار پیایدا هاتووم و ئیتر ریم تیئ نهكه وتوته وه. سۆفی
رهحمان ترساندمی. هیجگار وانیه. ئەو وتی راسته ورچه رییه كه
و له هه ندئ شویندا به ئاسته م شوینه واری ده مینئ، به لام
فه رموو. ئەوه تا وانزیکئ چیشته نگاوه و خه ریکم دامین کۆتایی
پیدینم، كه چی زۆر ئاساییه. قسه ی خۆمان بئ پیره میرده كه ش
سه رسامیی پیوه دیاربوو، وتی: زه لام کینیت؟ وتم: خۆمانین. وتی:
خۆتان کین؟ وتم: ده تۆ ئەو گه ماله م له کۆل بکه ره وه. كه وتی:
ده تۆ پیم بلئ خۆتان کین و كه وتم میوانی سۆفی رهحمان بووم و
به ره و ئەو دیو شاخ ده چم. ئەوسا گه ماله كه ی لئ دوورخسته وه
و لیم هاته پیش. به سه رسامیی وه لئی پرسیم: به ره و ئەو دیو شاخ
ده چیت؟ كه وتم: به لئ. وتی: سۆفی رهحمان ئاگاداره؟ وتم: به لئ.
ئه وسایه دوا ی كه مئ رامن. وتی: فه رموو... برۆ خوات له پشت بئ،
به لام وریابه... سۆفی ئاگاداری کردیت كه وریا بیت؟ ئەمجاریش
كه وتم: به لئ. وتییه وه: برۆ خوات له پشت بئ، ئیتر تۆ پشت به
خوا و ئامۆژگاری سۆفی و بواری پیدانی پیره میرد هاتیت. له ئاوا ی
دهرچوویت و ریگات گرت به ره. تازه سپیده ی دها. گه شیتیه سه ر
یالیک. ده تزانی یاله كه به سه ر ئاوا پیدایه ده روانئ، راوه ستایت.
وهرچه رخایت و هه لئروانی، دیمه نیکی دلگیر بوو. هه ستت
کرد گه شکه یهك له ناختدا بروسکه دها و به هه ناوتدا ده گه رئ،
ئاوا یی له به رده مته دایه و به باخاتیکی چر ده وره دراوه. خوارتر
زییه و به خوړ به ره و خوار ده بیته وه، تۆ ته نیا پیچیکئ لئ به دی

دهكەيت. له پشت چيايهكى بڵندهوه سه‌ره‌له‌ده‌دا و خيرا خۆي به‌وديو چيايهكى بڵندتردا ده‌كا، سه‌ر به‌رزده‌كه‌يته‌وه به‌لاي راست و به‌لاي چه‌پدا ده‌بينيت هه‌ر لوتكه‌ي شاخه و قووج به‌ره‌و ئاسمان هه‌لكشاوه. هه‌يشتا سپنده‌يه. هه‌يشتا په‌رده‌يه‌كي ته‌نكي لايلايان به‌سه‌ره‌وه ماوه و تا زياتر شين بينايي به‌ره‌و خوار دابگريت، په‌رده‌كه ئه‌ستورتر ده‌بن. گه‌شكه‌كه زور خوش بو.

حه‌زت ده‌كرد چوار مه‌شقي بۆي دابنيشيت و دريژه‌ي پي به‌ديت، كه‌چي نه‌تكر. ماوه‌ت به‌خوت نه‌دا و وه‌رچه‌رخايت‌وه ويستت هه‌نگاو هه‌لبنيت و به‌كويت‌وه رۆي، له‌ناكاو به‌ئاگا هاتيت. وتت:

بۆ به‌وردي سه‌رنجيكې ناده‌يتي؟ ئيواره كه‌ گه‌يشتيت، تاريك داهاتبوو. هيچت لي به‌دي نه‌ده‌كرد. به‌يانيش كه‌ كه‌وتيته رۆي، تا گه‌يشتته سه‌ر يال، هيچي وات لي نه‌كه‌وته به‌رچاو. ئاده‌ي...

سه‌يريكي بكه. كه سه‌رم بۆ هه‌لبري، به‌ته‌واوي به‌ژن و بالايه‌وه كه‌وته پيش چاوم. ناليئم دلم داخوريا، به‌لام قسه‌ي خومان بي حه‌په‌سام. ئه‌وه چيه؟ من به‌كويندا سه‌رده‌كه‌وم؟ ئه‌گه‌رچي شاخم له‌مه بڵندتر نه‌ديوه، به‌لام حه‌په‌سانه‌كه‌م له بڵنديه‌كه‌ي نيه، به‌لكو له سه‌ختيه‌كه‌يه‌تي. ديواريكه و به‌ره‌و قوولايي ئاسمان هه‌لچووه، ديواريكه و نه‌كوئايي ئه‌ملاي به‌دي ده‌كه‌م، نه‌ئه‌ولاي. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نه‌مه‌يشت هه‌ستي حه‌په‌سانه‌كه‌م زورم بۆ بيني و گيرم بدا. له‌ دلدا وتم: ماموستا خدر زوو پيشم كه‌وت و ئاگاداري كردم، كه شتيكي وه‌هام ديته رۆي، هه‌روه‌كو وتي: تو سوڤي ره‌حمانت هه‌يه. چۆنت بۆ باس ده‌كا، وه‌ها برۆ و ئيتر ئاسانه.

دەسا ئىتر حەپەسانى بۇ چىيە؟ سۆفى وتى: كە لە ئاوايى
 دەر دەچىت، دواي كەمى رېگا دەبى بە سى. ئەوہى لاي راست بۇ
 گوندى (زىكەلە) دەچى. ئەوہى لاي چەپ بۇ (بنارە) و تو
 ناوہ راستيان بگرە، كە لەو ساتەوہ دەبىتە توولە رېيەك و ئىتر لەوہ
 بەدوا، توولە رېئ نايىتەوہ بە دوو. تەنيا ھىندە ھەيە كە دەبى
 وريابىت دەبى ھەنگاو بە ھەنگاو لىي بە ئاگابىت، چونكە لەوانەيە
 شوينە وارى ون بىي. بە تايبەتى كە وەرز بە ھارە و زستانىكىشى
 بە سەردا رابووردوود. ھەروہا وتى: تەنيا سەر كە وتتى ئەمدىوت
 زەحمەتە. دەنا شوپوونەوہ بە وديودا. ئاسانە. دەى چاكە...
 ئامۆزگار يىە كانى سۆفى لە سەر سەرم. راستە كە شوينە وارى
 توولە رېم دووجار لە بەرچا و كزبوو، بە لام تووشى زەحمەتى
 نەبووم و بە ئاسانى شوينىم دەدییەوہ، بە تايبەتى شوين سەمى
 ولاخ. ئاخۇ ئىستا سەعات چەند بى؟ ئى باشە... ھەقى خۆيەتى
 بنارى ديوارە كەيە. كانى و ئاويكى كىويش دايكوتە. بە مەرجى
 تەنيا بۇ يەك چارەكە سەعات بى. دەسكارى قوتووەكان مەكە. با
 بىنن. چارۆكە كەى سۆفى بكەرەوہ. دوو ھىلكە، سەلكى پياز،
 تۆزى خوي لە پارچە كاغە زىكدا و تۆپە لىكىش خورماي خەستاوى.
 سۆفى تو چ جورە مرفىكىت؟ چ مەردىكىت؟ ھاتىت وەك باوكىك
 بە خەبەرت ھىتام. ھاتىت وتت: كورەكەم ھەلسە... شەوئ پىش
 ئەوہى بخەويت، داوات كرد زوو لە خەوت ھەلبستىنم. سۆفى، ئەم
 قسەيەت واى لىكردم، وەك كىچ راپەر مە سەر پى، لە ماوہى
 جگەرە كىشانى كىدا خوم ئامادەى كە وتنەرى كرد، پىش

خو افاضيلينگر دنت، چاروکه يه کي گچکەت هينا و وتت: ئه وه بهرچاييه که ي ئيره ته. له کويدا ههستت به برسي تي کرد، دانيشه بيخو و بهبيرت بيته وه، که دهستي ئه م عه ده ي خوات له سه ر شانه... که له خودات بو ده پارينه وه، بگه يته جي و ئه رکي سه رشانت به جيبينيت سوفي... کاني و ئاويکي کيويي جوانه. تو هيچت له باره يه وه بو باس نه کردم. هيچ هيمايه کت پي نه دا. تو بلينيت له روظاني پيدا رابووردنه که ي تودا نه بووي؟ ناشي... کونه کانييه، ئه گه رچي کيوييه. با نانه که م بخوم، دهسکاريه که ي ده که م. گوناهه. خو هيچ نه بي جار ناجاري يه کيکي وه ک من پي تي ده که وي. به چه شني سه رداراوي ليده که م. که س چاوهرپواني نه ده کرد، بي به وه ي که بوو. هه وزيکي کونکريتي له بهر ده مي دا و له سي جوړنه وه ئاويکي ساردي سازگار فري بداته ده ره وه. ئه ويش کاني و ئاويکي کيوي بوو. به سي کيسه چيمه نتو و به ردي مه عافي ده ورپشتي خوي و پاچ و خاکه نازيکي دهستي من، کرده سه رداراوا، من نا، براده ران ئه م ناوه يان لينا. سال وهر نه گه رايه وه، بامی و ته ماته و باينجان و خه يار و شووتي و کاله کم بو لي مسوگر کردن. گه لي نه ماميشم به ده وردا ناشتن. جوتيار نه بووم و ئه و جوتياريه م زور پيخوش بوو، باخه وان نه بووم و ئه و باخه وانيه م زور هز ليوو. راسته هه زه که م له زوه وه له دلدا هه يوو، به لام قهت فرسه تي به ديھيتانيم به خومه وه نه دييوو، نه چوو بوو يه هيچ خانويه که وه باخچه ي تيدا بووي هه تا خومي پيوه خه ريك بکه م. يا هه وشه يه که ي گه وره ي هه بووي و

بیکه مه باخچه. ههردهم خانووه کونه گورگه کانی کۆنه گه پره که کان بهشم بووه. هه وشه یه کی قنگه جنوکه و هه یوان و پشتته یوان و که له گیه که، سه رته نوور و ئاوده ستیش به و به ره وه. ئه و په ره که ی دارتوویه ک و له بهر به لووعه ی هه وشه که دای و زل و زه به لاج ئاسمانی داپۆشی بی. ته نیا جاریک فرسه تم بو هه لکه وت، ئه ویش له خانوویه کی قه راغ شاردا بوو. خانووه که ی پوره عه تیم. تازه ته واو بوو بوو. دروستی کرد خۆی بچیتته ناوی و نه یو پرا. وتی: منیکی بیوه ژنی ته نیا بال، بچمه ئه و چوله وانیه، چی بکه م؟ دایکم ئه گه رچی هه زی نه ده کرد لئی جیا بیه وه، به لام پورمی خۆشده ویست. به تاییه تی که چاکه ی زۆر به سه رمانه وه هه بوو. دوا ی مردنی باو کم یارمه تیی زۆر دابووین. بریاری دا من به مال و مندالمه وه بچم و له گه لیدا دانیشم. ئه و وهخته ته نیا ئالانمان هه بوو که به رمه مکانه بوو. چووین خانووه که له سه ر ته رزی لای خۆمان دروستکرا بوو، ته نیا جگه له دهسته ی ئاسایی به ره و ژووری، هۆده و هه یوانیکیشی له خواره وه هه بوو. هه ر زو و بیرم بو ئه وه چوو، که ده شی حسابیکی بو ئیمه کرد بی، ئه ویش من و دایکی ئالانی زۆر خۆشده ویست. جاریکیان ئه مه م له لا درکاند، که چی پیکه نی و وتی: جا چاکم نه کرد؟ من ده مویت ئیمه له هۆده و هه یوانه که دا بین و ئه و له سه ره وه. پازی نه بوو، وتی: شتی وا نابی. ئیوه له سه ره وه ده بن و من له خواره وه، سال و نیویکی تیدا مامه وه. شتی کم له هه زه که ی ناخم تیدا به دی هیتا، باخچه یه کی قه شه نگم له هه وشه که یدا پازانده وه، زیاتر چیمه ن و گول و

گولزار بوو. چند نه مامیکیشم تیدا ناشتن، که ئیستا چوار جار و پینج جار له بالایی خۆم به رزترن، به لام من تا له ته کیاندا بووم، نه گه ییم بیانینم له ناوقه دم تیه پ بکن، پوورم شووی کرده وه. دایکم له بهر مه سله حه تی من، گله یی له شوو کردنه که ی هه بوو. من گله ییم نه بوو. هیشتا گه نج بوو. به لامه وه ئاسایی بوو، ئه گه رچی ده مزانی که من ده بی بگه ریمه وه، ناو کونه گورگه که ی له مه پ دایکم، خواهه لئاگرئ ئه و ئیستا و ئه وسا هیچی نه وت. میرده ی له هۆده و هه یوانه که ی خواره وه دا خسته ته ک خۆی، به لام هه ر دوا ی دوو سی مانگ هه ستم کرد جار جاره لئیان ده بیته ده مه قاله. سه رنجم دا پوورم ده رگا که له سه ر خۆیان داده خا و ده مه قاله که ده ناخنیته ژووره وه. من قهت نه گه مژه بووم و نه مفتخۆر. که زانیم مه سه له چیه؟ خیرا بریارم دا، که لوپه لمان پینچایه وه. پوورم به هه له داوان هات. وتی: ئه وه چیه؟ وتم: پووری گیان... دل له دل مه ده. هه ر پووره خۆشه ویسته که ی جار انمیت. چاکتر وایه بگوینه وه، پوور دایه پر مه ی گریانیکی به کول و هه لات. سهیره! ئاده میزاد شتیکی سهیره! دوا ی سی رۆژ هات بۆ لای دایکم. به په رۆشه وه په لاماری منی دا و ماچی کردم. به په رۆشه وه ئالانی گرت ه باوه شی و نووساندی به سنگیه وه. زۆری پین نه چوو پووی قسه ی کرده دایکم و وتی: حه مه سالح ده لی حه زده کم سه ردار بکه م به شه ریکی خۆم. دایکم دلی لئی شکابوو. خۆی له قسه که ی گیل کرد و وه رامی نه دایه وه. تا کاتی بۆ جاری دووم دووباره ی کرده وه و به درێژی باسی کرد، ئه وسا دایکم وتی: ئه وه سه ردار و

له خوی بپرسه، بزانه چی ده‌لی. من زانیم دایکم لئی په‌سته و
 حه‌زناکا، به‌لام به‌زه‌بیشم به‌پوورمدا ده‌هاته‌وه. وتم: پوورئ... من
 سوپاسی تو و کاک حه‌مه‌سال‌حیش ده‌که‌م. ئیشه‌که‌ی خۆم باشه
 و نامه‌وئ ده‌ستی لینه‌لبگرم. پوورم ئیتر له‌سه‌ری نه‌پوویشت.
 ته‌نیا وتی: تو بیرئیکیشی لی بکه‌ره‌وه. بیرم لیکرده‌وه. ئاوی
 کانییه‌که‌ سارد نییه. پیم سه‌یره! نازانم. من ته‌نیا هیئنده‌ ده‌زانم، که
 ده‌بی مه‌تاره‌که‌می لی پرېکه‌مه‌وه، زۆرم لی نه‌خواردۆته‌وه. راسته،
 دوو سئ جار و هه‌ر جارهی، قومیک و دهم و قورگم پئ ته‌ر
 کرد. هه‌ر راسته، به‌لام ئامۆژگارییه‌که‌ی مامۆستا خدره و جاریکی
 تر فه‌رامۆشی ناکه‌م، ده‌یوت: ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر یه‌ک قومیشته‌ لی
 خواردبۆوه، یا نینه‌یه‌کی لی به‌تال بووبۆوه، هه‌ر کاتی ئاوت
 هاته‌رئ له‌ بیرت نه‌چی پری بکه‌یته‌وه، چونکه‌ ئەو قومه و ئەو
 نینه‌یه له‌ کاتی خۆیدا بایه‌خی پراوپری مه‌تاره‌که‌ی هه‌یه. له‌میشیاندا
 مارانگازم. راسته له‌ تینواندا نه‌خنکام. که‌س له‌ رېگابوانی ناو
 شاخ و داخدا، له‌ تینواندا ناخنکی، به‌لام ئازاریکی جه‌رگبرم به
 ده‌ستییه‌وه چه‌شت، له‌ چاویدا مردنم به‌ ئاوات ده‌خواست. تو
 وه‌ره‌ کئوئیکی رووته‌نی سه‌خت و پیایدا هه‌لزنئ و به‌ودییویشیدا
 به‌بی ئاو رۆبچۆره‌ خوارئ. بۆچی؟ چونکه‌ ئامۆژگارییه‌که‌م
 فه‌رامۆش کردبوو. سو‌فی و مامۆستا خدر له‌ زۆر شتدا له‌ یه‌ک
 ده‌چن، سو‌فیش وتی: رېگا‌که‌ت بی ئاو نییه، به‌لام له‌ هه‌ر شوئینیکدا
 ئاوت دی، مه‌تاره‌که‌تی لی پرېکه‌ره‌وه. له‌ وه‌ختی خۆیدا به‌که‌لکت
 دی. ئا... با به‌لینه‌که‌م به‌جئینم. یه‌کن که‌ به‌لئنی دا ده‌بی به‌جئئ

بئیی، با به سەر زمانی ناخیشدا هاتبی. شکاندنی ئەم بەلینیان
 سته متره، له وهه که ی سەر زمانی ناو دەم. ئەویان له پرووه و
 راسته و خۆ سزای دهنۆشری و دهبڕیته وه. له کاتینکا ئەمیان
 شاراوویه و سزاکه ی له قوولایی دهرووندا یه ق دەداته وه. من
 ئەمهم له تاقیکردنه وه ی خۆمه وه بۆ دهرکه وتووه، به ئاسانی
 ده توانم به و حاله تانه دا بچمه وه که به سهرم هاتوون. له دلی خۆمدا
 به لێنم دا، هه روا به سهر پێوه لابده مه لای حه مه سه عی و ئاگاداری
 بکه م که به ده سه توه یه بیکوژن. هاوڕی مندا لیم بوو. ئەگه رچی
 چه ند سالی ک بوو له یه کتر دابرا بووین، له گه ل ئەوه شدا نه ده چووه
 ئە قلمه وه ئەو تۆمه ته ی دابوویانه پالی، راست بی. بۆ ئاقیبه تیش،
 که س نه یه ده زانی، که چی به لای قه له نده رخانه که یدا تپیه ریم و لام
 نه دا. پۆژی دوا یی هه وئه که م بیست له سه ره تادا سست بووم و
 وام هه ست کرد که ئیفلج بووم. ده بوو بۆ ناشتنه که ی بچم بۆ
 سه ره قه بران و نه متوانی له جیی خۆم ببزویم. حه مه ومین هات بۆ
 لام و به ته وسه وه وتی: نایه ی ت بۆ ناشتنی هاوڕیکه ی مندا لیمان؟
 وه رامم بۆ نه درایه وه، ته نیا دوو چاوی پر له فرمی سکم بۆ هه لیری
 و خیراش شوڕم کردنه وه. هه ستم کرد ئەو پاشه و پاش ده کشیته وه.
 هه ستم کرد له دهرگا کردنه وه و رۆیشتنیدا بۆ به شداربوون له
 ناشتنی حه مه سه عید دا، دهرگای دۆزه خ له من ده خاته سه ره پشت،
 شه و خه و نه چووه چاوم. راده کشام بنووم و هه ره ینده م ده زانی
 هی لنجیک له نا کاوی کدا، وه ک بۆمبایه ک له هه ناومدا ده ته قیته وه.
 شه پۆل به ره و سنگ و قورگ و ناو ده م دینی و به ده م یو عیکی

پووتی خنکینه ره وه، رامده په ریښته سهر پی، به دوایدا له ژورور
 دهرده فرتیمه دهره وه بؤ حه وشه. له هه موو جاریکیشدا، دایکی
 ئالان به دوامدا راده کا. راهاتبوو به دهنگی بهرزه نگیری. به دیارمه وه
 کپ دهگریا و ده کړووزایه وه. ئه و نه دیده زانی باس چ باسه! من
 خوم دهمزانی. هه موو جار به دم کړووزانه وه دل پر وینه که یه وه
 ده پیرسی: چی بووه؟ چ خیرته؟ حه زم ده کرد وهرامی بدهمه وه و
 بلیم: قیزم له خوم دیته وه، له خوم دهرشیمه وه. حه زم ده کرد بلیم
 من کوشتم... ئا من کوشتم و نه مده توانی، له بهر به یاندا کار
 گه یشته په نابردنه بهر دوکتور و دوکتورکاری، دوکتور وتی:
 ده بی بجه ویته وه. حه وامه وه، ئاسایی بوومه وه و مانگیکی پی
 نه چوو، وتیان: به بی گوناوه کوشتمان، شالا نه یانوتایه. خراپتر.
 هه سته که تیژتر لیم هاته وه سوئ. که وایی ههر به راستی من
 کوشتم، دهردیکی گرانه. زور کهس له لایه ن زور کهسانی تره وه،
 چرای ژیانان ده کورژینریته وه، بیته وهی هیندهی نوکی دهرزیه ک
 خراپه یان کرد بی!... وا تیده گم ئیستا باشه. با ئاوه کی روون
 بیته وه، ئه وسا ده که ومه وه ری، ئه گهرچی دواى ماوه یه ک
 تیکده چیته وه، به لام من حه زیکی خومه و به جیم هیئا. پیم ناخوشه
 کانی و ئا و ببینم و دهستی پندا نه هیئرایت. هه رچه نده بینینیشی
 ده گم نه. مه گهر کانیه کی ته ریکی وهک ئه مه، که هاتوچوی به
 سه ره وه زور که مه. دهنه کانی و ئا و به بی ده ستپیدا هیئان
 نامیته وه. ئه گهر لای من ته نیا حه زیکی بی، لای خه لکی لادی
 ئه رکیکی پیروزی سه رشانه. مام فه تاح بوی گیزامه وه، وتی:

سالیکیان شہریکی گہورہ لہنیوان دوو ٹاوا پیدا، لہسہر ئەم
 مہسہلہیہ قہوما. زہلامیکی تیدا کوژرا و دووی تیدا بریندار بوون.
 دوایی باش بوو مہلا و ریشسپییانی ٹاوا بیہکی تہنیشتیان کہوتنہ
 بہینہوہ و ہہراکہیان کوتایی پینہنا. پیم وایہ بہ دستپیداہینانہکہ،
 ٹاوہکہشی زیادی کرد. وای دہبینم. وتم چارہکہسہعاتیک و وا
 بووہ بہ بیست دہقیقہ. پینج دہقیقہ زیادہ. چاکت نہکرد. باس لہ
 پینج دہقیقہکہ نییہ. ماوہکہ بایہخیکی ئەوتوی نییہ. بایہخ لہ
 مہغزاکہیدایہ. ئەگہر بتوتایہ بیست... بتوتایہ نیو سہعات، ٹاسایی
 بوو، بہلام چارہکہسہعاتیک... بینیت؟ دہبینیت؟ تہواو بندہستی. لہ
 ئیستہوہ ئیتر ہہنگاو بہ پیلکانہدا سہردہخہیت. دامین تہواو،
 حسابہکہی سؤفی زور راست دہرچوو، وتی: برینی دامین بؤ
 ریبواری ٹاسایی ہہتا چیشتہنگاوہ. لہکاتیکدا بؤ تو کہ پیشتہتہ و
 بہپلہیت، زوتر دہگہیت. راست بوو. ئەی شاخ خوی؟ وتی:
 ئەویش بؤ تو تا دہمہدہمی عہسری پیدہوئی. - بہبن راوہستان؟
 - بیگومان نا... ئەوہ لہ توانای ہیچ ئادہمیہکدا نییہ. سی
 حہوانہوہی سی چارہکہسہعاتیم بؤ داناویت تو بلئیت ئەم سؤفیہ
 تہنیا مجہوریکی خواپہرستی ٹاسایی بی؟ قہت لہوہ ناچی، سی
 حہوانہوہی سی چارہکہسہعاتی بؤ داناوم. سہیرہ! ہہست
 دہکہم بہ ئەرکی سہرشانی خومی دہزانم، ئەوہی وتویتی
 بیہمہسہر، چونی ئاموژگاری کردووم، وہا بکہم، بؤچی؟ ہہر
 سہیرہ! بہیانی کہ ہاتم بکہومہری و خواحافیزی لی بکہم، بہ
 سؤزیکی بیوینہوہ ئەملائوئہولای ماچ کردم و بہرپی کردم.
 سؤزیکی بہجوشتہر لہوہکہی ماموستا خدر.

له بهر مالی پیره میژده که شدا وهختی وتم: میوانی سوئی
 رهحمان بووم و به ده مییه وه ئاوریکم بۆ خوار وه دایه وه، وام هاته
 بهرچاو که ده بیینم، له سه ربانی مزگه وته که راوه ستاوه و پروه و
 من ده روانی!... گه ماله که ته نگه تاوی کرد بووم، به مندالی زور له
 سهگ ده ترسام. تا ئیستاش ئه و ترسه م له کۆل نه بوته وه، هر
 هینده ی له ئاوا ییه ک نزیك ده بمه وه، له ناخدا سه ره له ده داته وه و
 دان به خۆمدا ده گرم وها ههنگاو ده نیتیم، وهک سه ربازیك بم و
 به ره و ناوجه رگی شه ریک بچم. قیروسیای لی ده کم و ملی پیوه
 ده نیتیم، زوری پی ناچی ده دریمه بهر شیلگی چه په چه پ. ده لیتیت
 توپیاران ده کریم. له نه انجامیشدا سه لامهت ده رده چم. خو من نه
 له مندالیما و نه به گه وره یی، هیچ سه گیک نه یگه ستووم. له گه ل
 ئه وه شدا هیشتا هر ده ترسم. ده زانم ده بی له گه ستنی سهگ
 نه ترسم. ده زانم ده بی له گه ستنی سهگی دوو پی وهک ئه چه ی
 گولناز بترسم. تو ئه وهت له بیرچوو بو وه که رۆژیک له رۆژان،
 له کۆریکی برادراندا به درۆت خستۆته وه و ته ریقت کردۆته وه،
 که چی ئه و له عۆیه یدا وهختابوو وهک مار پینه وه بدا. تۆمه تیکی
 وه های دایته پال، که ئه گه ر ماموستا خدر به فریات نه که وتایه و
 پووچی نه کردایتایه وه، خراب تووش ده بوویت. ئه و سه لماندی که
 بوختانه و ئینجا بوختانکاریشی به سزای خو ی گه یاند، ویستیان
 سزایه کی قورسی بدن، من خۆم شه فاعه تم بۆ کرد. چه زناکه م
 بیه هۆی ئازاردانی هیچ که سیک، ته نانهت ئه گه ر بوویته هۆی
 ئازاردانیشم. ده زانم ئه مه سیفه تیکی باش نییه، چونکه زۆرم

لهسه ر که وتووه و زوریشم لهسه ر دهکه وئی. تووشی گهلئ گچهل
و گرفتی کردووم، بوم بوته هوئی زور ئه رک و ئازار و به ده دست
خوم نییه ودها خولقاوم. ده زانم ئه گه ر به زیره ک و وریا و کارامه
نه ناسرامایه، ئه م سیفه ته م له باتی دلپاکیی، وه ک گهلوویی دهرایه
پال. ئه مه ش قسه ی خوم نییه. جاریکیان ئازادی مام برابم گه یشته
تینی و به گویمیدا دا. وتم: دته وئی وا نه بم؟ وتی: وا تیده گه م. وتم:
دبه ب بجمه وه سکی دایکم و جاریکی تر له دایک بجمه وه، دهرکی؟
وتی: هیچمان له هیچ، چونیت هه ر ودها به و گرنگ ئه وه یه که
گهلو نیت. تو بلئیت گهلو نه بم؟

خوا هه ئناگرئی سوئی وه های نه وت. سوئی وتی: که دبه ب
وریای ریگا که بم و بزری نه که م، بزرم نه کردوه، شوینه واری
ئاشکرا و روون دیاره. به ره که تم له سمی و لآخه، دنا تووله ری به
ئاسته م تووله رییه. هینده م نه ماوه دامین بنبر بکه م. ئه ی له کوئوه
سه رده که وم؟ ده شی له و ئاودرپه وه بی؟ له وه ناچئ. ئاودر وا رووه و
لای شانی راسته م و ریگا به ره وپیش دهر و، ئی ئاخه به ره وپیش
دیواریکه رووه و ئاسمان هه لکشاهه. به کوئیدا سه رده که وم؟
ئا... دهرسه که ی مندالیت... ئه ویان به پیچه وانه ی ئه میانه وه بوو.
له گهل مامه ساله تدا له سه گرمه، ریگاتان لی بز بوو. ودرز به هار
بوو وه ک ئیستا. بو کربچنه ده چوون، نزیک لوتکه بوو بوونه وه.
ئو برپاری دا بگه ریینه وه دواوه و له گهل شاره زایه کدا ریگا
بگرنه وه به ر، تو سه رت سوپما. وتت: ئه وه تا ئیمه نزیک لوتکه ی
شاخین. بوچی سه رنه که وین و له ویوه دانه به زینه خواره وه؟ ئو

بۆت پيڭەنى و وتى: ئاخىر بابەگيان... كى دەلى بەودىودا وهك ديوارىك نىيە؟ من له دلدا باوهرم به قسهكهى نهبوو، گهراينهوه خوارهوه، بۆ بهيانى لهگهڵ كهر و بارىكدا كهوتينهوه رى، كه گهيشتینه جى، مامم وتى: بروانه... ئەگەر دويىنى به قسهى تو بهاتينايه، دهبوو بهو ديوارهدا شوڤببینه خوارهوه كه دهبيبنيت، دهمانتوانى؟ ئىستاش وا رىگا پوو له ديوار دهكا. من دهبى جلهوى خۆم بدهمه دەست رىگا. كى دەلى به پليكانهيهكدا به ديوارهكهدا سهرم ناخا؟ گرنگ ئەوهيه رىگا ون نهكهم. له رىگا لانهدهم. له ناو شاخ و داخدا ئەنجامى له رىگا لادان خراپ دهشكىتهوه. باوكم جاريكيان بوى باسكردم وتى: ئەوهى بۆتى دهگيرمهوه، له باوكمى رووداوه و له زارى خۆيم بيستوووه. وتى: وهختى بهخودا هاتم و فامم كردهوه، روانيم به شيوهيهكى سهير شىت و شهيداي شاخم. روانيم ههر هيندهى رۆژم لىدهبيتهوه، له مال دهردهفرتيمه دهرهوه و دهكهومه ههلهزنان به كيوهكانى چواردهورى ئاواييدا. تا واى لىهات ئەوه بووه پيشهى شهوانيشم، به تاييهتى شهوانى مانگهشهو، كه زياتر فامم كردهوه له خۆم كهوتمه گومانهوه، رووى پرسىيارم له داىكم كرد. وتم: داىكه من بۆچى وههام؟ داىكم بۆم پيڭەنى، وتى: بۆچى كهس لهسەر ئەم كردهوهيهت تانوتى لىداويت؟

وتم: نا... بهلام خۆم سهرم له خۆم سوڤماوه، كه بۆچى وهها شهيداي شاخ و كىوم! ئەوسا دهستىكى سۆزى بهسهرمدا هيتا و به زهردهخهنيهكى گهشهوه وتى: كورە شيرينهكهم، باوكيشت،

باپیریشت، باپیره‌گه وره‌شت... هه‌روهک تو بوون. ئه‌م شه‌یداییه‌ت له باووباپیرانه‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه، کورپی شاختیت. ده‌زانیت یه‌که‌مجار له کویدا چاوت به‌ ژياندا هه‌لهینا؟ ئا له‌سه‌ر ئه‌و لوتکه‌ی پیره‌مووژه‌یه. له ژیر کانیه‌که‌ی ژیر داربه‌رووه‌که‌دا. مامه‌ که‌ریمت ژنی ده‌هینا. باوکت زوری لیکردم که‌ منیش ده‌بی له‌گه‌لیاندا بچم. وتم: من مانگی خۆمه‌ و چاکتر وایه‌ نه‌یه‌م، بی سوودبوو، بردمی. له‌ویدا ژان گرتمی و تۆم بوویت. من هه‌قاییه‌ته‌که‌م زۆر جار ده‌هاته‌وه‌ بیر. به‌تاییه‌تی که‌ بۆ سه‌فه‌ر، یا بۆ سه‌یران ریم ده‌که‌ویتی‌وه‌ ناو شاخ و داخ. ئه‌وسا ئه‌و گه‌رایه‌ی له‌ باپیرانه‌وه‌ بۆم ما‌بووه، له‌ دلما‌ چرۆی ده‌کرده‌وه‌. هه‌زم ده‌کرد به‌ره‌للای دامن و قه‌دیال و ترۆپکه‌کانیان بيم و بست به‌بستیان به‌ پین ته‌ی بکه‌م، به‌لام بۆم نه‌ده‌لوا، تا رۆژان هاتن و رۆژان تینه‌پین و خوا کردی ئه‌وه‌ی هه‌زم لیده‌کرد و بۆم نه‌ده‌لوا، بووه‌ ئه‌رکیکی سه‌رشانم و بووه‌ پیشه‌م. خۆشه‌ مرۆف ئه‌رکیکی وه‌های بخزیته‌ ئه‌ستۆ، که‌ عه‌شقیکی له‌ دلدا به‌رامبه‌ری هه‌بووبین. ئا... ئه‌وه‌شم فه‌رامۆش نه‌کرد، که‌ له‌گه‌ل هه‌لکه‌وتنی یه‌که‌م فرسه‌تدا، لابده‌مه‌ سه‌ر ترۆپکی پیره‌مووژه‌ و ماوه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌و کانی و ئاوه‌ دابنیشم، که‌ باپیرم له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ بۆ یه‌که‌مجار چاوی به‌ دنیا‌دا هه‌لهینابوو. یه‌کیک بوو له‌ ساته‌ هه‌ره‌ شیرینه‌کانی ژیانم. وه‌ختی هاته‌وه‌ خواره‌وه‌ بۆ ناو ئاواپی، ویستم بچمه‌ سه‌ر گۆره‌که‌ی و مزگینی بده‌می، که‌ وه‌جای رۆونه‌ و شوینی هه‌زه‌که‌ی کویر نه‌بوته‌وه‌، بی سوود بوو. باوکم هه‌ر له‌ هه‌رزه‌کارییه‌وه‌ خۆی و سه‌رجه‌می خیزانه‌

بچوۋكەكەي كوردبوۋە شارىيى. دوو سى خزمى دايكمم دۆزىنەۋە،
 ئەگەرچى بە ناسىنم زۆر پىخوشحال بوون، بەلام لە ناسىنەۋەي
 گۆرۈ باپىردا بىخەبەر بوون. زىاد لە پەنجا سال بەسەر مردنيدا
 رابووردبوو، تا ئىستا ھەر كە رىم دەكەۋىتە ئەۋى تەقەلا دەدەم
 سەرىك لە پىرەموۋژە و لە كانىيەكەي ژىر داربەروۋەكەي بدەم.
 ھەر كە دەيگەمى و دادەنىشم، ساتە ھەرە شىرىنەكەم لەلا دوۋپات
 دەبىتەۋە، مەست دەبم، گەشكەيەكەي ئەفسووناۋىي سەراپاي دل
 و دەروونم داگىر دەكا. ئەۋە لە ساتى ھەۋانەۋەدا روو دەدا، دەنا
 من قسەي خۇمان بى، شاخ زۆر ماندووم دەكا. بگرە زۆرچار پارز
 و گلەبىشمان دەكەۋىتە بەينەۋە. ھىچ دوور نەپۇين ئىستا ئەۋەتا
 فەرموو... خۇ خۇت چاك دەزانىت من چەندم پەلەيە، خۇ كفر نابى
 تۆزى خۇتم بۇ نزم بكەيتەۋە و ئەۋەندە ماندووم نەكەيت، كەچى
 نايكەيت، ئى باشە بۆچى؟ ھا؟ چۆن؟ مەرايىت بۇ بكەم و لەبەرت
 بپارىمەۋە؟ ئىنجا چىيە!... زۆر باش دەيكەم، چونكە دەزانم خۇم
 پىي سەربەرز دەبم، فەرموو گوڭىگرە... (دلۇلۇ ئەمان دلۇلۇ ئەمان
 ئەم چىايەم گەلەك سەخت و بلندە. ئەمن ئەۋرۇ لە سىبىنانىۋە نوالە
 بەنوالە لىم گرتىتە بەر رىي كەشكەلانى. لىم لەن نايە خەرەند
 و رژد و رەۋەز و ھەلەمووتانى. ئەمان چىايۇ لە منت نەكەۋى.
 ئەمن عىشقى تۇ لەسەرمىدايە و لە بۇ سەربلندىي تۇ گرتىمەبەر
 رىي ھاتونەھاتى. ئەمن تەنى گورىكم لە باخى و لە درمدايە ئاخى.
 كەنگى چىايۇ كەنگى دەمكەيە تاجى سەرى خۇ. ئەمان لەمنت

نه که وئ، دهبری بهو تروپکی سهر له که شکه لانهی... دهبری بهو
عاشیقهی بهم دهره بواره ی هاتیته بهر دهرکی مه... دهبری...
دهبلی... ئای! ریگا! کوا ریگا که؟... کوا؟

(۲)

که به ناگاهات، له جیی خوی قاچی به زهوییه که دا داکوترا بوو.
حه په سانه که ی له راده ی وریووندا بوو. وریوونی مروفتیک و له
شیرینخه ودا به سهر کاره ساتینکی سامناکدا راجله کینتراین. ههستی
دهکرد ته میک که وتوته سهر چاوی و بهری بینایی لیلیل دهکا.
لیلاییه که ی زور به زحمهت و به هیواشی، لی پوون
دهبووه. لای ستهم بوو باوهر به چاوی خوی بکا. ئاواتی له
دلیدا دهبریسکایه وه و ئه و هیوایه ی پی ده به خشی، که ئه وه ی به
چاوی ده بینیی، راست نه بی و بی سوود بوو. له و ساته دا بینایی
ئاراسته ی به ریپی بوو. زور به ورونی ده بینیی. هیچ شوینه واریکی
ریگای پیوه دیار نه بوو، بست به بست به شینه ی بینایی به ره و پیش
خسته ری. ههنگاو یک و دووان و ده و هیچ دیار نه بوو. به دوایدا
به خیرایی تییپه راند. هه زو و له گه ل دیواره که دا یه کدگیر بوونه وه.
وازی هیئا و به په له بو دواوه وهرچه رخا. به وردیی له بهر پییه وه
بو به ره و خوار هه لیروانی. تا ماوه ی بیست سی ههنگاو یکیش، هیچ
شوینه واریکی به دی نه کرد. له وی به ولاره ئیتر شانی ره و زیک
به رچاوی ده گرت و ئینجا به ویدیوا، به قه دپالی هه و رازیکه وه،
جه مسه ری به دی ده کرده وه. له دلدا به مه زنه وردی کرده وه و

وتی: (زۆر دوورنەکه و توومەتەو. ئەودو پەو زەکه ئەنجام دەدات... دەمخاتەو سەر پێگا).

و هک بلیت حەپە ساو و پەکهی ساتەکانی پێشو، ئانوسات مزگینی ناپاستی کارساتەکهی درابیتی، بەرەو خوار تەکانی بە جەستەیی دا. بە چەند قەلەمبازدیک خۆی گەیاندهو ئەودو پەو. هەروا دەپازدە هەنگاوێک بەولاترەو، شوینەواری توولەپێی بەدی کردەو. بە بینینەوێ گەشکەیک دای لە هەناوی. گەشکەکه هەستی شلەژانەکهی، لە دەرووندا پەواندەو. لەو ساتەدا لە گرتنەوێ جەمسەر بەولاو، هیچ باسکی تری لە بیرو هوشدا نەبو. بە دوو سق قەلەمبازدی تر گەیشتەو سەری. هەناسەپێکی پیکەوتبو. دەتوت سەری خۆی و نکردوو و پیش ئەوێ کار لە کار بترازی، سەرلەنوێ دۆزیوتییەو. بۆی دانیشت. هەناسەیکێ پر لە حەوانەوێ دا.

تەواو خۆی هیمن کردەو. کە هەستی کرد چۆتەو دۆخی ئاسایی، پاپەرییەو سەر پێ، لە دلدا وتی: (لەم ساتەو بیر و هوشم لە هەسان دەدەم. هەر چاویکم دەکەم بە هەزار. هەنگاو بەهەنگاو ئامۆژگارییەکهی سۆفی پەحمان لە مێشکما دەجوومەو. دەبی زۆر... هیجگار زۆر ئاگاداریم).

کەوتەو پێ، بەلام وەها هەنگاوی دەنا کە دەتوت بۆ دەرزێ دەگەرێ. چاوی بە زەویەکه دا دەچەقاند، چاک تێی ورد دەبوو. تەواو دلنیا دەبو، ئینجا قاچی بەرز دەکردەو و هەنگاوی دەنا. لەم وریاییە خۆی دلخۆش دەبو.

تا له ناکاو به خوی وت: (جا ئه گهر وه ها برۆیت، بۆ سبهینی ناگهیته جی!). له وه دابوو ته کان به ههنگاوی بدا و نهیهتشت. خیرا جلّهوی خوی گرتوه. وتی: (نهکهیت... با له چورتمه که پزگارت ببی، ئهوسا ههپیئی لی بکه).

رۆیشت، چوارده پازده ههنگاویک رۆیشت و له جی خوی چهقییه وه، شوینه وار دیسان دهکوژایه وه، خورپهیهک دای له دلّی، باش وردبووه وه بست به بست دهیگرت و چاوی پیندا داده چهقاند. نه بوو. سهری بهرزکرده وه، روانییه ئه ولاتر و ئه ولاتریش. بی سوود بوو. ههر نه بوو. ههچی بهدی نه کرد به لای شانی چهپ و شانی راستیشدا تا چاوی بری ده کرد هه لیروانی و وردبووه، ههر نه بوو. تهوژمیکی په ژاره و خهفته له ههناویدا قولپی دا و پزایه دهروونییه وه، به ده مییه وه به دهوری خویدا کهوته سوورانه وه و هه لیروانین و وردبوونه وه یهکی بیهوه ده، دوو جار گه رایه وه دواوه و پیندا چوو و ههر به هه مان ئه نجام گه یشت. به دوایدا له جی خوی دارمایه سهر زهوی. چوارمه شقی دانیشته و دهستی خسته ژیر چه ناگه ی. تهواو وره ی به ردا. له دلّدا دهیوت: (ئیسنا من چی بکه م؟ ها؟ چی بکه م باشه؟).

بۆ ماوه یهک بهو جوړه پاما، جاریک و ده و سه د، پرسیاره بی وه رامه که ی له خوی کرده وه تا له ناکاو له ته په ته پی دلّی به ناگاهاته وه. ئهوسا تینی دایه بهر خوی و وتی: (نامه ردت نه کهن... خو ئه مه یه که مجارت نییه، تووشی گرفت ده بیته. ده بی چاره سه ریکی ههر بۆ بدۆزیته وه. ههچ گرفتیک نییه چاره سه ری نه بی). بزه یه کی خاوی

كەوتە سەرلىئو، راپەربىيە سەرپى. چاۋىكى تىرى بە دەورۇپشتىدا
گىپراۋ وتى: (ئى خۇ لە بىباباندا نىم!... ئەو تاشەبەردە). بە دەم
پىكەنىنىكى مەتوۋە ھەنگاۋى ناۋ ھەمدىس وتى: (ھەر دەيدۇز مەو،
ماۋدەيك دوا دەكەوم با دوابكەوم. ناچارىيە. گرنگ ئەو دەيە پىش
بانگى خەوتنان بگەمەجى و راسپاردەكە رابگەيەنم).

شىتانه بەرەۋپىش ھەنگاۋى نا سەدو پەنجا شەقاۋىك رۇيشت
و بە ھىچ ئەنجامىكىان نەگەياندا. بە لاي چەپدا بەرەوخوار داگەپا.
بە دەمىيەۋە تا چاۋى بىرى دەكرد، بە راست و چەپدا ھەلبىروانى.
پتر لە دووسەد شەقاۋ رۇچوۋە خوارەۋە و ھىچ شۈينەۋارىكى
تولەپرى نەدىيەۋە. لە ۋىۋە جارىكى تر بەرەۋ ژورر ھەلگەپايەۋە،
گەيشتەۋە ھەمان شۈينى پىشۋوى، شەپۋلىكى تىرى ورەبەردان
زۆرى بۇ ھىنايەۋە. تەمىكى خەستى پەژارەۋارى سەر و
رۋوخسارى داگرتەۋە. بە زەھمەت ھەناسەى بۇ دەدرا. دەيزانى
پتر تەنگەنەفەسى شەلەژان و پەشۋكانە، نەك ماندوۋوبوون.
ماۋدەيك بە وپ و كاسى لە جىنى خۇى رامما، دوو چاۋى گىژ
و ۋىژى بەبى ھودە بە چواردەۋرى خۇيدا دەگىپرا. ئارەقىكى
گەرمى لىنج، چۇراۋگەى بەستبوۋە ناۋچەۋان و لاملى و بە پشت
و سنگىدا رۇدەچوۋە خوارەۋە. لە ناخدا زور تەنگەتاۋ بوۋوبو.
رۋو لەۋەبوۋ دارمىتە سەر زەۋى و چوارمەشقى بۇى دابنىشى.
نەيكرد. تاشەبەردەكە سەرنجى راكىشا. خۇى بۇ بەكيش كرد،
سەر كەوتە سەرى، ۋەھاي لە دلدا نەبوۋ بچى لە ۋىۋە ھەلبىروانى
و بۇ شۈينەۋارى رىگا بگەپرى. بۇ ئەۋە چوۋ لەۋى دابنىشى كەمى

بھوئیتھوہ و بیریک لہ و ہزعی خوی بکاتھوہ، بہ لام بہ بی ٹاگا، ہر چاویکی کردوہ بہ ہزار و سووریک بہوردی بہ دوری خویدا گیراینیہوہ۔ ہمدیس ہیچی لی ہلنہ گرانہ، تہانہت کہ رووہ ٹاوی راوہستا و تہقلای دا بہ بیننی ٹاہیکی پندا بیٹھوہ و بوی بیٹھ ترووسکہی رینمایہک، ہر بی سوود بوو، چونکہ نہک تہنیا ٹاوی، بہ لکو ہیچ شوینہ واریکی ٹاودانیشی بو بہدی نہدہکرا۔

ٹھو ساتہ توژمی شلہژان و پھشوکانہ دھروونیہکہی لی خاو بووبووہوہ۔ چوراوگہی ٹارہقہ گہرمہ لینجہکہ گیرسابووہ و بہ سہراپای جہستہیدا، پرووی لہ ساردبوونہوہ و مہین کردبوو، بووبووہ بہ لغیک بہ سہر پیستی لہ شیدا و ہہستی دہکرد پیست گرژ بووہ۔ ٹہمہی بہ لاوہ ٹاسای بوو۔ گوئی نہدایہ۔ دانیشٹ۔ ہہگبہکہی لہ پشتی دامالی و لہ تہنیشٹ خویہوہ داینا۔ دہستی برد بو کہمہری و مہتارہکہی لی کردوہ۔ نای بہدہمیہوہ و تیر ٹاوی خواردوہ۔ مہتارہی خستہوہ لاوہ و بہ تام و کامہوہ دہمی ملچاند۔ بہدوایدا دہستی برد بو بہرباخہلی پاکہت و شقارتہکہی دہرہینا، جگہرہیہکی داگیرساند و بہ پھروشہوہ کہوتہ مژلیدانی۔ سہیریکی سہعاتہکہی دہستی کرد۔ بہ دہمیہوہ تاس بردیہوہ بو خوی و خوی خوی دہدوا، دہیوت: (ٹیستا من چی بکہم؟ من دہبی چی بکہم؟ تا ئیرہ سی سہعات و نیو ریگام بریوہ۔ ٹایا بگہریمہوہ ٹاوی و لہ نووکہوہ پندا بجمہوہ؟ ستہمہ! سی و نیو گہرانہوہ و سی و

نیوی تر هاتنه وه! واته كهوت سه عات. يانی له دهو ربه ری
 عه سردا دهگه ریمه وه. ئیره! باشه ئه ی كه ی دهگه مه جیمه قسه د؟
 نزیکي نیوه شه وه؟ ماموستا خدر وتی: پیش بانگی خه وتنان. من
 ده بی پیش بانگی خه وتنان بگه م، به لام به م پنیه ئه گه ر خۆشم
 بپروو کینم هه ر ناگه م. كه واته ده بی گه رانه وه م بۆ ناو گوند
 ته واو له حساب ده ربكه م. ئه مه یان هیهچ).

بۆ ماوه ی چه ند ساتیک میشکی له کار كهوت، هیهچ
 بیرو راپه کی تیدا نه ده بزوا. وشك هه لاتبوو، كه كه وته وه كار،
 لیوی ملچاند و سه ریگی له خوی بادا... (ئه ری چی بكه م؟ چه ند
 ساتیک له پرسیاره كه راما و له ناكاو سه ری به رزكرده وه و قیت
 راپوه ستاند... (به لكو شوانیک، جوتیاریک، ریبواریك، به دی بكه م،
 چه نده دووریش بی به راكردن خۆمی دهگه یه نمی، با سه عاتیک
 یا دوو سه عاتی پی بچی، باشتره له گه رانه وه بۆ ئاواپی).

به دلی بوو. راپه رپییه سه ر پی. هه ر چاویکی كرده وه به
 هه زار و له سه رخۆ، ورد ورد به چواردهوری خۆیدا كه وته
 سوورانه وه و هه لروانین. هینده به په رۆشه وه بوو كه جارناچار
 چاوی ریشكه و پیشكه ی ده كرد. تارمایی هه ر شتیکی له دوور
 به دی بكردایه له سه ری ده وه ستا و سه وه ی هیوا دهیدا له ناخی.
 چاوی بۆ داده چیری و دهیویست هیوا ی لیبنیته دی، كه چی
 سه وه كه خیرا راده بوورد و به دوایدا وته ی (نییه!) كسپه ی له
 دهروونی هه لده ستانده وه.

دوای دووچار سوورانه‌وه به دهوری خویدا، به که‌ساسییه‌که‌وه له جیی خوی داده‌نیشته‌وه. سه‌ریکی سه‌عاته‌که‌ی دهستی کرده‌وه. بیته‌وه‌ی بزانی سه‌عات چهنده، دهستی دانه‌وانده‌وه. ئانیشکی دهستی راستی نیشانده سه‌ر رانی. چه‌ناگه‌ی لینایه ناو له‌پ. به جه‌سته مت و خاموش بوو، به‌لام به ناخ ده‌قچا... (که‌رانه‌وه بۆ گوند بی سووده. شوان و جوتیار و ریواریش هیوایه‌کی پووچه! ئە‌ی چار چییه؟).

چه‌ناگه‌ی له ناو له‌پ لادا. ناو دهم و قورگی وشک هه‌لاتبوون. دهستی برده‌وه بۆ مه‌تاره و نای به‌سه‌رییه‌وه. قومیکی لی خوارده‌وه و قومیکی بچووکیشی له دهمیدا هیشته‌وه، بۆ ماوه‌یه‌کی زیاد له پیویست غه‌رغه‌ری پیکرد. ئە‌وسا به رقه‌وه پفی کرده‌وه به‌رده‌می و به دهنگی به‌رز وتی:

- چار چییه؟

چاوی به شاخه‌که‌ی به‌رامبه‌ریدا روا. چاوی له بینین کهوت و میشکی له کاردا بوو... (ده‌بی چاره‌یه‌ک هه‌ر بدۆزمه‌وه. ده‌بی ئە‌گه‌ر بال‌م به خۆم گرتوو، له وهختی خویدا بگه‌مه‌جی. ئا... چۆنه بال‌م به خۆم بگرم؟)

به دوایدا سه‌ری به‌لای چه‌پدا وه‌رچه‌رخاند و له‌گه‌لیدا چاوی کهوتوه بینین. ئاراسته‌ی ئاودرکه‌ بووبوو. چاوی زۆر له‌سه‌ر رانه‌گرت. زوو پوو لیوه‌رگی‌پایه‌وه. هه‌زی نه‌ده‌کرد بی‌ری به‌لایدا بچی. له دلدا وتی: (کی ده‌لی سه‌رم ده‌خاته سه‌ره‌وه! یا وا سه‌ریشی خستم، کی ده‌لی به‌ودیویدا ریگی چوونه خواره‌وه‌م

دەبى! نايكەم دەبى چارەسەرىك بدۆزمەوہ كە گەيشتم مسۆگەر
بكا).

دۆش دامما. مېشكى خۆى زۆر ھەلۈوشى و گرافتەكەى بە
گەلى باردا ھىنا و برد. نەگەيشتە ئەنجام. بايداىەوہ سەر رېكەوتى
بىنىنى شوان و جوتيار و پېيوارەكە. ھەلسايە سەر پىن. سەرلەنۆى
بەدەورى خۆيدا، جارېك و دووان و سىان خولايەوہ و ورد
ھەلپروانى ھەر بى سوود بوو. وازى لەوہ ھىنا. بەلاى راستىدا
وەرچەرخا و كەوتە چاوغىزان بەدوای شوينەواردا.
ئەم تەقەلایەشى ئەنجامى نەبوو، ئەوسا ھەستى كرد مېشكى
خەرىكە دەتەقى.

چوارمەشقى لە جىنى خۆى دانىشتەوہ، بەدانىشتەوہ ئۆقرەى
نەگرت. قاچى لى راكىشا و لەسەر گازى پشت پالكەوت. ھەستى
كرد ھەزەكا بچىتە شىرىنخەويكەوہ و لەو ئازارە دەروونىيە
رەزگارى بىن، بەلام بۆى نەلوا لە دلدا ھەر دەكولا مېشكى دەجەنگا
و بۆ چارەسەر دەگەرپا...

- (چار چىيە؟ چى بكام؟)

پرسىارەكەى لى بووبوو پەپكولىك و دەچەقىيە گولمى مېشكى.
ھەستى كرد سەرى بەسەر ملييەوہ ھەلدەئاوسى و قورس دەبى.
ھەستى كرد لەوہداىە شىرخە بدا و وەك بۆمبايەك بتەقىتەوہ.
لەوہ زياتر خۆى پىن رانەگىرا. ھەلسايەوہ و دانىشت. لای كردهوہ
بەلاى چەپدا و سەرنجى داىە ئاودرەكە. ئەمجارە سەرنجى لەسەر
پاگرت. بۆى شل بووبوو. بىر و ھۆشى روو لەوہ بوو لەنگەر

وهها بگري، كه چارهسەر ته نيا لای ئه و بئ. وهك بيهوي پريگای
 دۆستايه تيبهستن له گه ل حووچيكا بگريته بهر، بۆي راپهرييه سه
 پئ و پووبه پووي راوهستا. به سهرتاپيدا بهوردی هه ليرواني. له
 دلدا وتی: (به سهر زاری پشتی پیده به سترئ. جهسته ی له پووه.
 حووچيکه و بيوهی، به لام بۆ ناوه وه، چارم ناچاره ده بی بیده مه
 دهست ئانوساتی خۆی. ئه گه رچی باوه ريش ناکه م هيجی تيدا
 شارديته وه. به چاوی قودره تيم ده بينم).

ئهو ساته ته واو هيور بووبۆوه چاوی گهش ده يروانی.
 ميشک و بيروهوشي پوون فه رمانيان ده دا... (تاقه چاره سه ريکه،
 چاکتر وايه له وه زیاتر له سه ري نه وه ستیت و کات به فيرۆ
 نه دیت). سه يریکی سه عاته که ی دهستی کرد. هه گبه که ی له پشتی
 چه سپانده وه. مه تاره که ی له که مری تووند کرده وه و ملی پيوه نا.

(۳)

(... ههنگاويک بۆ پيشه وه و دوو بۆ دواوه! دياره له وهی
 لی پووداوم. که ئه م پئ داده نيم، تا ئه ويان هه لده گرم و پيشی
 ده خه م، ئه میان رۆده چيته وه شوینی ئه ويان. هه قايه تی ميشه. بابه
 خوام به هه قه و رزگارم بکه. ده لیت به تاييه تی و به هه لبراره ده،
 کۆکراونه ته وه و به سه دان گه لابه هينراون و ليره دا هه لريژراون!
 ئاخۆ به مه زنه ژماره يان چه ند بئ؟ ده ملیون ده بی - چه ند؟ ده ی
 ده يکه مه گره و سه د ده بی و زیاتریش. تو بروانه ... سن کوجکه يه ک
 و به ده می ئاودرکه دا شو رپۆته وه. ده ی باشه ... دووسه ده نگا و

به ملادا و دووسه د به و... ئەى ئەرى بە راست، تۆ بۆچى خۆت
 خسته داوييه وه؟ خۆ دەتتوانى پيچيكي پيدا بدەيت و لەو تەرته
 لەعنتيه خۆت لادەيت. چاوت ليه تەماع چۆن تووشى كرديت؟
 وت چارەكە سەعاتيك كاتم بۆ گل دەداتەوه، كەچى ئەو تا دوو
 چارەكە سەعاتت لە كيس دەدا. ئەمە هيشتا سەرەتاتە. خوا دەزانى
 تووشى چى تريس دەبيت. - يانى مەبەستت چيه؟ دەتەوى
 ورم پى بەر دەيت و پاشگەزبمەوه؟ نابمەوه. بريارىكە و داومە.
 بەناچار ييش داومە و لىي پاشگەز نابمەوه. هەر لىي دەردەچم و
 كۆتايى پيدينم بۆ كوئى دەچى؟ خۆ سىحر نيه. تەرته و تاتە بەرد.
 وا رۆيشتم بەميشدا تاقىكر دەوه. تاقىكر دنەوه ئەگەر ئەقلى لەگەدا
 بەكارهينرا، دەبيتە مامانى داهينان، داهينانيش خستنه كارى هەر
 چوار پەلە. ئا... ئەئاوا... من سەر لەو تىكدەدم. دوو هەنگاو بۆ
 پيشەوه و هەنگاويك بۆ دواوه. قاچ گير نابى، راستە، بەلام خۆ
 چنگ و نينوك گير دەبن. برۆ... گرەوت بردهوه. خۆت گەياندۆتە
 ناودەمى ئاودرەكە، تەواو ماندووويت. دەزانم سەراپاي جەستەت
 نيشتۆتە سەر ئارەقئىكى گەرمى لينج، دەزانم لەگەل ئەو هوشدا هيج
 گوئى مەدەرى لەم ساتەوه ئىتر بە ئاودرەكەدا هەلدەزن نيت. ستم
 ليرەوه دەست پيدەكا. تۆ بەلاريدا سەردەكەويت. سەرکەوتنیش
 بەلاريدا، لە بابەتى شكاندى تەليسميكي رۆژگارى تەليسم و
 تەليسمكارييه. مام برايم وهەى تىگەيانديت. پياويكى سەيره،
 نه خویندەوارىكى بليمه تە. بليمه تيه كەى لە دنيايدەيه كەيدايە.
 ژيانىكى هيندە پرۆچر لە كارەسات و بەسەر هات ژياوه، كە مرووف

سەرسام دەكا. من ئەو دەو سال و نيوە دەيناسم و پىكەوہ تەتەرىن. دوو سال و نيوە بە زنجىرە بۆمى دەگىرپتەوہ و ھىشتا لەبن نەھاتوہ. دەستىكى بالاشى لە ھەقايەتخوانىدا ھەيە. دەيخاتە قالبى ھەقايەتە كۆنەكانى گويئاگردانەوہ. سەرنجىشم داوہ كە تەنيا بۆ منى دەگىرپتەوہ. ھەرھىندەى لە ژوورەكەى بارەگاڭا يەكدگىردەبىنەوہ و شەو دادى، رىزى پىوہ دەگىرپتەوہ.

ھەمووچار مەلا سەمىلم دىنپتەوہ ياد. چاخانەيەكى تەنگەبەرى سەر جادەى سابوونكەران. كورسى و مېزىك لە بنەويدا بە بەرزەوہ دانراوہ. كىتپىكى گەورەى قەبارە ئەستور لەسەر مېزەكەيە. ناو چاخانە سىخناخە لە خەلك و بەرپىز دانىشتوون. مندالانى گەرەك بەردەرگاكيان تەنيوہ. من لە رىزى پىشەوہياندا جىي خۆم گرتووہ. ھەموو بە پەرۆشەوہ چاوەروانىن. مەلا لە وەخت و سەعاتى خۆيدا سەردەكەوئتە سەرەوہ. ھەموو دەزانين لە كوئىدا راوہستابوو، ئەويش ھەر دەزانى و لەويوہ دەست پىدەكاتەوہ. لە سەرەتاوہ لەسەرخۆ بەدوايدا وردە وردە دەنگى لىھەلدەبىرى. تا لەناكاو دەگاتە پۆپەى دىمەنىكى كاريگەر. مشتەكۆلەيەكى تووند بە مېزەكەدا دەدا و دانىشتووان ھەموو رادەچلەكىنى، منىش رادەچلەكىم. ئىنجا بۆ پوژى دوايى. منىش مشتەكۆلە بە تەنەكە خۆلەكەى بەردەمدا دەدەم و ھاوہلەكانى كۆلانەكەى خۇمان رادەچلەكىنم. پوژانىكى خۆش بوون. مەلا سەمىليك بووم بۆ خۆم. ئەو لە كىتپىدا دەيخوئىندەوہ و من لەبەر دەموتەوہ. دوايىش بە كردار پىم دووپات دەكردنەوہ. قالەى مام

رەسول دەبوو بە رۆستەمى زال. ئاخۇ ئىستا كوئى كەوتى؟ لە رۆستەمىيەوہ بۆ پوليسى و ئىتر نەمزانى چى بەسەرھات. جارجار كە بەلایى دووكانەكەى باوكيدا رادەبووردم، ھەوالىم لى دەپرسى، كە ئەو مرد، ئىتر ھىچم لە بارەيەوہ نەبىستەوہ. فەتەى وەستا رەھىم دەبوو بە زۆراب. زۆراب دوايى بوو بە پياويكى زۆر زل! بكوژ و بپر ھەر خۆى بوو، كەچى دوايىتر، بە تەنيا يەك گوللەى ھىندەى ناوكە خورمايەك، كۆتايى بە ژيانى ھات. ئەم دنيايە زۆر سەيرە! مچەكۆل ھەردەم پەردەكرا. زۆر لەر و لات و لاواز بوو. زۆریش روتەلە و شر و وڤر بوو. جاشكەوشەكانى زياتر لە ھەر شتىكى تر، سەرنجمانى رادەكىشا و دەبووہ مايەى گالتە پىكردى، بەلام دوايى ھەر ئەو مچەيە، بوو بەرەبەر و رىئىشاندەر بۆ من. لە پرىكدا لە گەرەكدا گۆرى گوم بوو. كەسمان مەبەستى نەبوو بزانى بۆچى و چۆن؟ تەنيا ھىندەمان بىست كە بە خاوخىزانەوہ باريان كردووە و لە گەرەكدا نەماون، سالان ھاتن و تىپەرىن. چۆن لە پرىكدا لە يەكترى دابراين، ئاوەھاش لەناكاودا يەكدگىر بووینەوہ. لە نۆبەتى پاسەوانىكردنى بەردەرگای بەندىخانەكەدا بووم، كە بە كەلەپچەكراويى ھىنايان، لە سەرھتادا سەرنج نەدايە سەر و سىماي لەلام بوو بووہ پىشە.

نىچىرىكى ترە و كەوتۆتە داويانەوہ. چىمە بەسەرەوہ. من كارم ئەوہيە دەرگا والا بكەم و ئاودىوى بىي و خر داىبخەمەوہ. ماوہى سەربازىيەكەم سالىك و نۆ مانگە. من سالىك و چوار مانگم لى بەسەربردووە. چىمە بەسەرەوہ. پىنج مانگم ماوہ و

خو ا حافيز. دەرگام كرده وه و وەرچه رخام. ئه و ساته پشتى ليم بوو. پووى كر دبو وه سه ربا زه كه ي ته كى و كه له پچه كه ي له دست داده مالى. هر ئه و ساته لايه كى كرده وه به لامدا و سه رنجى دامى. كه رووخساريم كه وته به رچاو، خورپه يه ك به هه ناومدا تيسكه ي كرد. له گه ليشيدا ناوه كه ي وه ك بروسكه له ميشكمدا شريخه ي دا... مچه كوئل! ئه و بزه يه كى كپ و خاوى پى نيشاندام و پووى وەرگيزايه وه. من بزه كه م له ناخدا ليته قيبه وه. وتم: ئه وه ش به لگه. كه له پچه ي له دست دامالرا. به ره و پووى دەرگا وەرچه رخا. رووخساريم لى كه وتبو وه سه رلا. هه ستم كرد تيله ي چاوى له لاي منه و بزه كه شى پووى له دەرگايه، مچه كوئل ده بو وه هه نگاو به ره و دەرگا بنى و بچى به و ديودا، كه چى نه ينا و له چاوه رواندا مايه وه. ئه وسا ئانوسات برپارم دا شانى چه پيم گرت و به لاي خومدا وهرمچه رخاند. ئه و هيچى نه وت. ته نيا بزه كه ي هر به سه ر ليئوه وه بوو. منيش هيچم نه وت، ته نيا بزه يه كى گه شم به روويدا دا و ده ستم لى به ردا، ئيتر ئه ويش وەرگه رايه وه و ئاوديوى دەرگا بوو. ئه و دوو مانگ و نيو مايه وه و به ربوو. تومه ته كه يان له سه رى بو نه كرا به مال. له يه كه م روژانى به ندييه كه يه وه، هه ستم كرد مچه ئه و مچه يه ي ته مه نى مندالى نييه. واى پى سه لماندم كه بلیم جياوازيه كه به ينى ئاسمان و ريسمانه. وهختيكيش به ربوو، بووينه دوو برادهرى گيانبه گيانى. به دوايدا په يوه ندى له نيوانماندا سه ربارى برادهرى تيبه كه، بووه په يوه ندى نيوان سه ركرده و سه ربازيك. ئيستاش هه رچه نده ماموستا خدر هيچى له و كه متر

نییه. چه زم دهکرد له گه ل ئه و دابوومايه، به للام چه زکردن شتیکه و به ديهينانی شتیکی تر، ئیستا من چه زم دهکرد ریگا که م لی بزرنه بووایه و ئه م لارییه م نه گرتایه ته بهر. ده لئیت چی ناچاریه و وا که و ته وده. ئه وده تا بوومه ته بزرن. ئه وده تا هر چوار په لم خستونه ته کار و ئینجا ده توانم به ره و ژوور ههنگاو بنیم. ئه ری خؤ به راست که له خواره وه لی و ردبوومه وه، وه هام نه هاته پیش چاو، تو بروانه ده لئیت به پیلکانه یه کی داروخواوی کووردا سه رده که وم. که سهر که و تمه سهر ئه و تاشه به رده پشوویه کی بو ده دم، هه ناسه م بو نادرئ.

زمانم له ده ممدایه لیبوته مشار. سه رباری هه مووی ئه م ئاره که لینجه ش ئاره ق نییه و سریشه، کراس و ده ریپکه می لیکردوم به له زگهی جونسون. له گه ل هه موو ههنگاو یکدا، له ملاوه ده درئ به سهر پیستی له شمدا و له ولاوه لی هه لده که نریته وه. به وهی باشه موو له گه ل خویدا هه لئا که نی، هه ر باشه. دنا وه کو مریشکیکم لیده هات که به زیندووی ئاوه رووت بکری. رهنگه زور ناخوش بی، به تایبه تی شوین مووی ئه ستور. کاکه مچه بووی باسکردم وتی: له گه ل راکیشانی هه ر ده سکه نه یه کی مووی سمیلدا، دۆزه خم به چاوی خۆم ده دی. له گه لیدا پارچه یه ک له پیستی لیوم هه لده پچرینراو، خوین چوراوگهی ده به سه ته ناو ده ممه وه. له گه ل ئه وه شدا ئه مجوره ئازاردانه له چاو ئازاردانی راسته قینه دا، پی دهوترئ به رکول. ئا... من خۆم نه به رکول و نه راستیکه م نه چه شتووه، به للام له وه دلنیام که له وانهی تا

دواھەناسە خۆ رادەگرن، مرۆقی ئاسایی نین، چونکە مردنەکەیان ئاسایی نییە. مام برايم بۆی گێرامەو، وتی: لە بەندیخانە کورپکی گەنجی زۆر ئازا و بەجەرگمان لەگەڵدابوو. کە کردیان بە ژووردا، سەیرمان کرد گوللەییەک داویتی لە لای راستی سنگی و لە پشتییەو دەرچوو، برین بە جامانەکەیی سەری پێچرابوو، بە دەستی خۆی پێچابوو، تەنیا رۆژی یەکەم و دووھەم لە جیگەدا بۆی کەوت، لە رۆژی سێتەمەو کەوتەو سەری پێ و دەتوت ھەر برینداریش نەبوو. وەرە هیندە بەرز بوو، کە ئیمە لێی سەرسام دەبووین، کەچی دواي سێ ھەفتە کە بردیان بۆ لیکۆلینەو، دواي نیو سەعات بەرووخواویی گەرایەو. لە سووچیکەو دانیشت. سەری نایە کۆشییەو و دایە گریانیکي بەکۆل، من زۆرم بەزەیی پیایدا ھاتەو. چوو مە تەنیشییەو و دلیم دایەو. ئەو بەدەم کۆلی گریانەو وتی: وازم لێنێنە مام برايم... خۆزگە گوللەکە دەیکوشتم. بۆ نەیکوشتم... بۆ؟ ئا... دیارە خۆراگرتن لە ژێر ئەشکەنجەدانا، تا دوا ھەناسە بە ھەموو کەس ناکرێ. بەتایبەتی ئەگەر پشووی نەدرێ. من پشوویەکی باشم داو. چارەکە سەعاتیکە دانیشتوو بەسە. چاکتر وایە بکەو مەو رێ. هیندەو لەبەرچاومە و دەیبینم، سەرکەوتنی ئاسانە. تەنیا هیندە ھەیە کە دەبێ چنگ و پەلێشمی لێ بخەمە کار. قەچچیکە... گرنگ ئەو ھەبگەمە سەرەو. بە دوو سەعات بە دوو سەعات و نیوی تریش بێ ھەر باشە. بڕوا ناکەم لەو زياتری مابێ. ئیتر بۆی ناوہستم. لەوێ... لەسەرەو پشوویەکی باشی بۆ دەدەم و لە دابەزیندا، بال بە خۆم دەگرم.

سەرکهوتن سنگ و قورگ دەپچرینی، بەلام دابەزین ئەژنۆ دەشکینی، ئاسانە. گرنگ ئەوەیە من لە وهختی خۆیدا بگەمە جی. جارەهایجار سنگ و قورگ و ئەژنۆم کەوتوونەتە بەر ئەم تاقیکردنەو دەیهو. ئەمە بوو بە پیشەم. تەنیا یەکەمجارم... یەکەم تاقیکردنەو دەم زۆر ستم بوو. کە ئالان و دایکیم جیھیشت و لە مال ھاتمەدەر، من... ھا؟ بەلام ئالان... شەونم... ئاخۆ ئیستا ئیوہ چی دەکەن؟ من ئەوەتا بەلاریدا، بە شاخیکی سەختدا ھەلدەزینم. ئەی ئیوہ؟ ئیوہ چی دەکەن؟ شەونم... دەتبینم سەری مەنجەلەکە ھەلدەدەیتەو و خویی دەچیزیت. ئەوہ چیت لیناوە؟ سیوجگەر بە ترش؟ ئای چەندی حەزلیدەکەم. ئالان... ئەوہ خەریکی چیت؟ وەرە... وەرە لای بابە... وەرە باوہشی بابە... من؟.. نا... وای لپھات؟ باشە باشە... شەونم درەنگمە دەروم پینەگەیشت؟ جا تو کەی درەنگت نەبووہ؟ - ئاخەر پەلەمە و ئیشم ھەیە. - تۆزیکی تر سەبر بگرە، سەبر دەگرم. ھیشتا بەدەمییەوہ ماوہ. مەسەلە نەریمانە و پەلەپەلە بەتال و بیماناکە، ھەمیشە لە خۆرای سەری خۆی و ئیمەشی قال دەکرد. دەتوت جەنەرالیکە و لە کۆری شەردا فەرمان بە سەربازەکانی دەدا. دواییش کە کەم ھەوا گورا. دەرکەوت ھەمانەیکە بەتالە. ئی... لەگەل ئەوہشدا لە ئازادی عەلییە فەنی باشتەر بوو. ئەویان پاشەکشە لیکرد و گوشەگیر دانیشت. ئەمیان بووہ ئاگریک و ھاتە گیانمان. بەراستی ئادەمیزاد شتیکی سەیرە باشە خۆ ئەمیش دەیتوانی وەکو ئەو بکا. نە گۆل بی و نە دڕک، کەچی وای نەکرد و بوو بە دڕک، بۆچی بوو بە

درك؟ سەيرە! مامۇستا خدر دەبوو بېريار بدا عەزەى حاجى
بكوژرئ. لەبەر كەتمەنەنيەكەى نەيدا و تەنيا وتى: بړق بەر
لەعنەت بكەويت. عەزە بەر لەعنەت كەوت و خوئى لە بەردا
رانەگرت، هاتەو و چوو شيرانه خوئى بەكوشت دا. من زورجار
لە خوم دەپرسم: دەشى رۆژيك لە رۆژان تووش بيم؟ وەرام...
هەرگيز نا. بۆم نايەتە بەرچاوم. ديمەنەكەم بۆ نايەتە ناو بېر و
هۆشمەو. باشە كەوابى ئەوانە چۆنى دەكەن؟ چۆنى تووش
دەبن؟ سوؤفى وتى: هەر كەسيك دەتوانى چاكەش بكا و خراپەش.
بگرە زۆربەى هەرەزۆرى خەلكەكە لە ژياندا وەها كردار دەكەن.
لە كاتيكدا لەوانەى بە دريژايى ژيانيان، تەنيا چاكە دەكەن و خراپە
ناكەن، زۆر كەمن، بگرە هەر تەواو دەگمەن، ئاخۆ من كاميانم؟ با
بېر كەمەو... بېر مەكەرەو. باسەكە ئالۆزە. كەس بە دوى خوئى
نالئى ترشە، هەر سوؤفى خوئى وتى: زۆربە خوئى بە كەمە تەواو
دەگمەنەكە دەداتە قەلەم. لە كاتيكدا ناسينى كەمە تەواو دەگمەنە
رەسەنەكە كاريكى هيندە ستم و ئالۆزە. كە مەگەر هيزە ستم و
ئالۆزە ناديارەكە، خوئى بيزانى چۆن هيزە ستم و ئالۆزە
ناديارەكە؟ وەهاى وت؟ ئا... ئا دلنيام ئيستا ديتەو بېرم، نا دلنيام
وەهاى وت لە ساتى خوئيدا ويستم بە گيرى بهينم و پرسيارى لئى
بكەم و قسەى بەسەردا هات و پشتگوئى كەوت. ئەو قسەى
بەسەردا هينا و واى ليكردم لەبېرى بكەم. ئيستا چاكم ديتەو ياد.
هۆ هۆ سوؤفى... لە گەرانه وەمدا ئەمە يەكەم پرسيارم دەبن و
لەسەرى بەگيرت دېنم. يەكەم باسەم دەبن و لەگەلتدا لئى دەدويم.

سۆفی تۆ مَجھورئیکى ئاسایى نیت. زۆر لهوه دهچى تۆش
 خواپهرستىك بىت، له بابتهى باپىرم. باوکم، كه باسى ئهوى بۆ
 دهکردم، وینهیهكى وهك ئهمهى تۆى دهخسته پىش چاوم.
 سهرلهنوى زمانم له ناو دهممدا بۆتهوه په لاس، گهرووم هاتوتهوه
 يهك و بوارى هاتوچۆى ههواى بۆ ناو سىيهكانم لى تهنيوم.
 ههناسهم تهواو سواربووه. ههست به ئازارئیکى تىژ له قهفهزى
 سنگمدا دهكهم، ئارهقه لىنجه سرئىشيهكهش وهرس و بىزارى
 کردوومهتهوه. لهگهڵ ئهوهشدا پشوو نادهم برپارىكه و داومه و
 پاشگهز نابمهوه. ههروا بهسهر پيوه بۆ ماوهى چهند ساتىك بۆى
 دهوهستم. قومىك ئاو له دهمم وهردهدم. دوو قومىش دهخومهوه
 و بهرى گهروومى پى بهردهدم، ئهوسا دهكهمومهوه رى و تا
 سهر لوتكه بۆى ناوهستم، ئهميان خۆيهتى، ههرچونئیکى تىدهپوانم
 دئنيا دهبم كه ئهميان دوا لوتكهيه... سهرهويه و بهدايدا. بهديوادا
 شوپردهبمهوه. كهوابى چاكم كرد ماندووى كردم. خراپ ماندووى
 كردم. له خوارهوه وههام نهدههاته بهرچاو، بهلام خو من زال
 دهبم. خو به ئهجام دهگهم، ماندووبوون شتىك نيه بۆ من
 نائاساى بى، پهيوهنديمان لهگهڵ يهكتردا كۆنه، زۆر كۆنه.
 ناسياويمان لهگهڵ يهكتردا دهگهريتهوه بۆ ئه و ساتهى بهردى
 بناغهى بوونم دانرا، بۆ من ئاساييه. ههر هيندهى گهيشتمه جى و
 راسپاردهكهم راگهياندم، دهچم لى رادهكشىم و دهحهويمهوه. من
 ئهگهر له گيانه لئاشدا بم، بۆ بهيانى كه راست بوومهوه، وهكو
 گويزى ساغم لى دپتهوه. كاكه مچه يهكهم كهس بوو، ئهم سيفهتهى

تىدا ئاشكرا كردم. خۇم لىنى بىئاگا بووم. ئەو پۇژىكىان لەناكاو
 وتى: ئەرى تۆ لە گۆشت و ئىسقان دروستكراويت، يا لە پۇلا و
 ئاسن؟ سەرم سوپما. پرسىم بۇچى؟ وتى: تۆ قەت ماندوو نابىت؟
 وتم: با... چۇن! وتى: كوا؟ پىتتىيەوہ نابىنم، بەدوايدا كە وتمە
 سەرنجدانى خۇم و ئىنجا ئەو راستىيەم بۇ ئاشكرا بوو. ئاخىر خۇ
 سيفە تىكى خراپىش نىيە. لە سەرەتادا جۆرە گومانىكم لە دلدا لە لا
 پەيدا بوو. وتم: تۆ بلىت كەموكوورپىيەك نەبى لە مندا؟ كە ئەمەم
 بە كاكە مچە وت، بۇم پىكەنى. وتى: ھەرگىز نا... ئەمە سيفە تىكى
 دەگمەنە و زياتر لە ئىمە وماناندا دەردەكە وى. بۇيە دەبى وەك
 چۇن جىگەى شانازى پىوہ كردنى ئىمەيە، جىگەى پىخوشحالى
 خۇشت بى. ئىستا تەواو ماندووم، بە لام مەگەر لە پەلوپۇ بکەوم و
 بە لا دا بىم، دەنا حسابم لە گەل راوہ ستاندا نىيە. ئەو رىگا نەگرىسە
 بۇچى خۇى لى و نكردم. ھىجگار وا ماندوو نە دەبووم. ئازارەكەى
 قەفەسەى سنگم تىژتر بووہ. بە لامەوہ سەير نىيە، لەوہ بەر بە سەرم
 ھاتووہ. ئەنجامى ھەناسە بركىكەيە. ئەى ئەمىان چۇن؟ ديارە دەبى
 بە چنگە كرى پىايدا ھەل زنىم. قەيناكە... ئەگەر بەریش بىمەوہ بەرەو
 خوار تلۇر نابمەوہ. ئا ئەو تاشە بەردە گلم دەداتەوہ. ھەر قاچ
 شكاندەكەى جارى پىشوى تىدا نەبى. من باشتربووم لە
 نەجمەدىن. ئەو ئىستا و ئەوسا نەبۇوہ بە نەجمەدىنەكەى جاران.
 ياهوو، عەبدول عەجەب كەرىپاويكە، لە دەمەقالەيەكدا لە گەلدا پىي
 وت: ئەگەر لە كۆرى شەرىكدا وەھات لىبھاتايە، دەتخواردىن.
 نەجمەدىن لە خەفەتدا قورگى پر بوو لە گرىان، من چاوم پەرىيە

پشتی سهرم. دستم لیدایه دارشه قه که ی نه جمه دین و وتم: رۆح له دستم دهرناکهیت، نه یانهیشت مامۆستا خدر به سزای خۆی گه یاند. سووکه ترسیکم هه بوو، به لام چنگ و نینۆک و نووکی پێی به ئاسانی لێ گیر ده بێ. ئەم کۆسپه شمان فت. له وه ده چی زۆرم نه مابێ. ئەوهشی ماوه وا دیته پیش چاو، بێ کۆسپ بێ. دەم ته پرکردن و خواردنه وه ی قومه ئاوکی تر پێویسته. هیشتا مه تاره که ئاوی زۆر تیداماوه. دوو قاپ ئاو ده گری. سهروه به تایبه تی بۆی په یادکردبووم. سهروه... پشتم پیت ئەستوره. ده زانم ئەگه به ئاگری من نه تسووتینن و واژت لیبینن، پیاوانه به پێیان وه ده به یته. که گه رامه وه نامه یه کیان بۆ ده نووسم، ده میکه نامه بۆ نه ناروون به هۆی مه لا ره سووله وه ده یینیرم. ئا ئەوه یان باشتره. عه به که ر جیگه ی گومانه. خۆ هیچ به لگه یه کم به دهسته وه نییه. ته نیا شیوه گومانیکێ لیده که م و نازانم بۆچی وا تیده گه م زولمی لێ ده که م، له دلدا خۆشم ناوی، په نگه هه ره له وه وه هاتبی. باشه بۆچی خۆشم ناوی؟ وه للاً سه یره!... ناشزانم بۆچی خۆشم ناوی، ئی ده لیبیت چی! وا وایه!... به رامبه ره وه ها و که چی هه ره له خۆمه وه، به ی ده رویش که ریمم چوو به دلدا. زۆرم خۆشویست و دوا ییش مرۆفیکێ بلح ده رچوو. خۆ نه که ته نیا من، مامۆستا خدریش ریزیکی تایبه تی لێ ده نا، بگره تا ماوه یه کیش برۆای نه ده کرد. تا کاتی هه واله که ی له لا بوو به راست، زۆر په ست بوو. ئاخۆ سه عاتمان به چه ند کرد بێ؟.. خراپ نییه چاک هاتووم... ئەوهش لوتکه، ئەمجاره یان گومانی تیدا نییه و خۆیه تی، ئەمیان

وہک لو تگہ ساختہ کانی پیتشو نییہ. بہ ہر دوو شاندا ئاسمانم
 تہ واو لی بہ رفر اوان بووہ. پیوستیم بہ بہ کارہینانی چنگ و
 دەستیش نہ ماوہ. ئوہ تا کہ وتوومہ تہ وہ سہر ہر دوو پین، دەلئیت
 بہ تہختانیدا ہہنگاو دەنیم، تہختانی نییہ. سووکہ ہہ ورازہ، بہ لام
 سوور دلنیام کہ پرووہ تہختانی ہہنگاو سہر دەخہم. ئوہ تا
 دەبینم لہ چل پہنجا ہہنگاوی تر زیاتر نییہ. تہ واو ترس رہویبہ وہ.
 ناو دہروونی ئادہ میزاد جیہانیکی سہیرہ! لہ خوارہ وہ و ہا لیم
 ہاتبووہ ژہنگوژار، کہ دەتوت تہنووریکی تیدا داخراوہ، کہ چی
 ئیستا دەلئیت بو تہ شوینی نیرگژہ جاریک. لہ وی خوم لہ بو تہ ی
 خاکہ ساریدا دەبینی. لیرہ دەلئیت، ہا ئیستا، ہا ساتیکی تر، دەچمہ
 سہر تہختی پادشایی، ئا بہ لی تہختی پادشایی، ئی بو نا! ئوہ تا
 بہ لاریدا دەستم دایہ یہ خہ ی شاخیکی سہر تونکردو لہ کہ شکہ لانی
 فہلہک و پیایدا ہہ لزنم، ئوہ تا خوم گہ یاندو تہ سہر تہوقی
 سہری، ئوہ تا گومانم لہ دلدا نہ ماوہ، کہ لہ وختی خویدا دەگہ مہ
 جی و ئەرکہ پیروزہ کہی سہر شانم بہ جی دینم، ئی ئەرئ بہ
 راست ئیستا با دوو قسہ لہ گہ ل یہ کتردا بکہین. من گلہ ییم ہہ یہ.
 زورت ماندوو کردم، بوچی و ہہات لہ گہ لدا کردم؟ ہا؟ بوچی؟

دہی گوی مہدەرئ من لہ باتی تو و ہرام دەدہ مہ وہ، بوئہ وہ ی
 ماندوو بوونہ کہ حہ لال بی، بوئہ وہ ی جیی خوی بگری و قہ توقہ ت
 دەستت لی بہرنہ دەم. کہ وایی توش ئیستا پیخوشحالیت کہ بہ سہر
 تہوقی سہر تہ وہم، کہ لہ سہر تہوقی سہر ت دانیشتووم و دوی
 ئو ماندوو بوونہ گورچکبہرہ، دہحہ وی مہ وہ. دہی باشہ... گونجاین.

رینگکه وتین بمبه خشه که می لیت په ست بوو بووم و هندی قسه شم
 له دلدا پی وتیت، به لام لیم ببوره، لیم دهبوریت؟ ئی... سوپاس.
 ئاخو به ته اوویی سه عات چهند بی؟ با بزائم زور باشه، زور
 کوکه. پینج دهقیقه... یا نه و په ره که ی ده دهقیقه له سهر گازی پشت
 بوی پال دهکه وم. بوارم دهدهیت؟ چون؟ دواده که وم؟... نانا...
 ترست نه بی. تو خوش بیت، پیشوخت دهگمه جی. نه و دیوت
 ئاسانه. نه و هتا ده بینم ترسی نه و هم هه بوو ریگهی چونه
 خواره وم نه دهیت و وا نه و ترسم له دلدا نه ما. سوپاست دهکه م.
 وا نه بووایه خراب لیت زویر دهبووم. بمبه خشه که و هها ده لیم،
 چونکه ناچار دهبووم بلیم: و ره بو بوره پیاو... ئای!... به راست
 من نه م قسانه له خورایی دهکه م. تکایه لیمی مه گره. به دلله وه
 و ره با ماچت بکه م. چون؟ چیت فهرموو؟ هه لسم بکه ومه وه
 ری؟ به سه رچاو. فهرما یشتت به جییه. هه ر ئیستا هه لسه کوره...
 هه لسه دهی بکه و ره وه ری. شاخ... شاخه دل و گیانه که ت ودهات
 فهران پیده دا. خیرا که دهی... به سه رچاو. وا دهکه ومه وه ری...
 کوا! نه و هه نگاهه کورت کورتانه چین؟ ئی ئاخو ده بی ئاگام له
 خوم بی. ده ترسم هه لدریم... ده ترسم ریسه که م لی بییته وه به
 خوری. مه ترسه... ریسه که ت لی نابیته وه به خوری. پروانه، تو
 پروانه و وردبهره وه. تو باش سه رنج بده. ئای!... چی ده بینم؟
 رینگا که یه... رینگا که!... خویه تی، چوومه ته وه سهر ریگا که!

(۱۹۸۰/۱۰/۲۸)

گهله گورگ

زریان

زوپاکه جاریکی تریش سووربوو بۆوه و نیله نیلی گه یشته وه لو تکه، له وه دا نه ما خۆیانی له بهردا رابگرن. به رودوا لئی کشانه وه و خۆیانان لئ دوورخسته وه. ئایش چۆوه ویزه ی دروومانه که ی. منداله کان که وتنه وه یاریکردن. بارامیش چوو پالیدایه وه و قاچی لئ راکیشا.

زریان، زریان نه بوو، به لای خوا بوو. به قسه ی بارام نا، ئه وه یان هه ر هه یچ که بارام به دریزایی ته مه نی بیست و شه ش ساله ی، به بیرى نه ده هات له هه یچ زستانیکی تر دا زریانیکی وه های دیی، به لکو به قسه ی پیرانی ئاوا یی گوا یه سی و پینچ سال له وه بهر زریانیکی تری له م بابه ته رووی داوه و بۆ ماوه ی پازده رۆژی ره به ق نه یه یشتوو ه که س سه ر له کون بیاته ده ر.

هه ر چاکه!... ئه میان له رۆژی هه شته میدا هه نده ی بو ار دا که بتوانم بۆ ماوه ی سه عاته وه ختیک، سه ر له کون ده ربینم. بارام له وه سه عاته وه خته دا فرسه تی هه ینا و خۆی گه یانده ئاوا یی. پێش له مال به ده رکه وتن به ئایشی وت:

- ئاگادارى مندالەكان بە... مەيەلە پىن بېنە ھەيوانەكەو،
ھەرودھا خۆشت پىن لە ھەيوان مەبەرە دەرەو.

كە كەوتەپىن، زۆر بە زەحمەت ھەنگاوى بۆ دەنرا، ئەو
توولەپىيەى لە ئەنجامى ھاتوچۆى خۆياندا بۆ ئاوايى دروست
بووبوو، بە بالاپياويك بەفر داپۆشرا بوو، بەلام ئەو كە ئەمە رىگاي
ھاتوچۆى ھەشت مانگى لەو بەرى بوو، لەو بەدوور بوو لە
ھەنگاونان و قاچدانان بە بست بەستىدا، ھەلەى تىدا بكا. بۆيە
زەحمەتتى ھەنگاونانەكەى لى نەدەبوو كۆسپىكى ئەوتۆ كە
گەيشتنە ئاوايى لەلا بكا تە كارىكى زۆر ستم.

ئاوايى تەنيا بە دووكەلى لوولەى زۆپاكانىدا دەزانرا كە ئاوايى،
دەنا بە ورتە و جوولە و بە ديمەن ھىچ نىشانەيەكى ترى پىوھ
ديار نەبوو.

كە خۆى بە مالى مامىدا كرد، ئامۆژنى سەرى لە ژوور بۆ
دەرھىنا و بەپىرىيەو ھات، بەلام كە سەيرى كرد بە تەنيا خۆيەتى،
بە سەرسورمانەو ھەلى پىرسى:

- ئەى ئايش و مندالەكان؟

ئەم خۆى لە سەرسورمان و تەنگەتاويەكەى گىل كرد و وتى:
- لە مالەوھن.

- ئەى بۆ نەتھىنانەوھ؟

- ئامۆژن تو قسەى سەير دەكەيت!... ئەمە روژى ئەوھە؟

- ئەى ئەمە روژى ئەوھە ئىوھ لەو چۆلەوانىيە بىمىنەوھ؟

لەم ساتەدا مامیشی کە دەنگە دەنگیانی کە وتیووه بەرگویی،
هاتە دەرەوه. ئەویش بە سەرسامییەوه پرسی:

- ئەوه چییە؟ چی قەوماوه؟

ئەم خێرا لە وەر امیدای وتی:

- هیچ نییە مامە... هیچ نەقەوماوه. تەنیا هیندەیه کە نەوتمان
نەماوه. منیش فرسەتم هیناوه و هاتووم، کەمێ نەوت ببەم و
بەپەلە بگەریمەوه.

مامیشی وەک، ئامۆژنی، بەلام بێ توورەبوون و لەسەر خۆ وتی:
- ئی ئاخر کورم، وەک خۆت فرسەتت هینا و هاتیت، دەبوو
بە هەر کلۆجیک بووایە منداڵەکانیشت بهینایە و لێرەبوونایە تا ئەم
غەزەبە کۆتایی دەهات.

ئەم هیچ وەر امیکی تری نەدایەوه، تەنیا هەندێ خۆی تەکاند
و لە چاوەروانیدا راوهستا، ئەوسا مامی سەیریکی کرد ویستی
قسەیهکی تر بکا و کە روانی ئەو رووی وەرگیژاوه و گویی بۆ
بیستنی قسەێ تر هەلنەخستوو، وەرچەر خا و چوووه ژوورەوه.
بە دەمییهوه، وتی:

- ماته‌لی مەکە نەوتەکە‌ی بە‌ه‌ری با ب‌روا.

بە دوایدا ئامۆژنی بە بێدەنگ چوو گالۆنیکی پڕ لە نەوتی بۆ
هینا و دایە دەستی، ئەم کە لەو ساتەدا سەرنجیکی خێرای ئاراستە
کرد، گلەیی و نارەزاییهکی تیکەل لە خەفەتباریی لە رووخساریدا
خویندەوه، بەلام لەسەر پیشە‌ی لە‌وه‌به‌ری، خۆی لێ گیل کرد،
گالۆنە نەوتەکە‌ی لێ‌وه‌رگرت بە‌پە‌لە کشایە‌وه و بە‌ره‌و مال و
هە‌یپیی لێ‌کرد.

گەرپانه وه كهى ئاسانتر بوو له چوونه كهى. راست به شويى
درپيدانه كهى ئهوسهرى به به فره كه دا و به لوقه رپيگا كهى برى،
كه گه يشته وه ماله وه، بواره كه هيشتا بهرده وام بوو، ئايش وتى:
- فرسه ته، بۆ ناچيت سه ربانه كهش بماليتته وه؟

قسه كهى به لاوه به جى بوو، ههشت رۆژى ره به ق بوو، رۆژى
سى جار ده چوو بۆ سه ربانمالين و ده كه وته زورانبازيه كى
سهخت و سته مه وه، به لام ئه مجاره يان فرسه ته دواى كه مى
خوگه رمكردنه وه، ده چى به ره حهت و سه حهتى و بى ئه و
زورانبازيه به فره كه ده مالى. وه هاشى ده مالى كه توزقالى پيوه
نه هيلئى و ته قه للابدا له گويسوانه كانيشى دوور بخاته وه.

سه عاته وه خته كه بوى به نرخ بوو، چوو گالونى نه وتى هينا
و چوو سه ربانيشى پاك پاك وهك سهرى به گويزان تا شراو
مالى. ئه وسا ئيتر هه ر هيندهى ئه م پيى نايه وه ژووره وه و له بهر
زوپا كه دانيشت خوئى گه رم بكاته وه و به وه يتته وه، زورى نه برد،
زريان وهك بيه وهئى تولهى سه عاته وه خته كه سه دقات بكاته وه، به
گه رده لولويكى ئه وتۆ ده ستى پيكرده وه، كه ده توت به نياز به فر
و به سته له كى هه موو دنيا دابره ژينيه ئه و ناوچه يه وه! ئايش كه
ئه وهى دى، هاوارى ليته لسا و وتى:

- بارام، كار وا برۆ داره كه شمان به زه حمهت بو ديتته
ژووره وه، چاكرت وايه چه ندمان پنده كرى له ئيسته وه بيه يتينه
ژووره وه.

بارام به ته‌واوی نا، نیوه و نیوه‌چل ئەم قسه‌یه‌شی په‌سند کرد،
 بیئە‌وه‌ی هیچ بلی چوو سنی باوه‌شی چاک داری له‌هه‌یوانه‌وه
 هینایه ژووره‌وه، ئینجا له‌به‌رخۆوه وتی:
 تو بلێیت و هه‌ها قورپی پیندا بدا که نه‌توانم بچم داره‌که‌ش به‌ینمه
 ژووره‌وه؟ جارێ ئەوه‌نده‌مان به‌سه.

ئایش زۆر قسه‌ی له‌ قسه‌یدا نه‌ده‌کرد، ده‌ستی برد چوار پینج
 بری لیخستنه زۆپاکه‌وه و که‌وته خۆشکردنی ئاگره‌که‌ی، زۆپا
 زۆری پینچه‌چوو سه‌ره‌له‌نوێ سووربووه و نیله‌نیلی پیکه‌وته‌وه.
 له‌وه‌دا نه‌ما خۆیانی له‌به‌ردا رابگرن. به‌ره‌ودوا لینی کشانه‌وه و
 خۆیان دوورخسته‌وه. بارام چوو پالی دایه‌وه و قاچی لی راکیشا.
 جگه‌ریه‌کی ئاگر دا و به‌ په‌رۆشه‌وه که‌وته مژلیدانی.

بارام

(... من په‌شیمان نیم... قه‌ت په‌شیمان نیم، زریان زریان نییه،
 چش! سه‌خته سه‌خت نییه، چش! چیمه به‌سه‌ریه‌وه. بۆ من نه
 زریانه و نه سه‌خت. من به‌لامه‌وه زۆر ئاساییه. گوايه له‌ زریانه‌که‌ی
 تر سه‌ختتره؟ هه‌رگیز نا... قه‌ت نا! ئەمیان ئەوپه‌ره‌که‌ی ئەگه‌ر
 هه‌ر به‌گیری هینایت و که‌نه‌فتی کردیت، به‌ بێمنه‌ت ده‌تکوژی و
 کۆتاییت پیندینی.)

له‌ کاتیکدا ئەویان ده‌تداته‌ ده‌م گه‌رده‌لوولیکی ئازار و
 هه‌ر ده‌تبات و ده‌تبات، هه‌تا پر به‌ ده‌ریایه‌ک ئەشکه‌نجه‌ت پی
 ده‌نۆشیت و ناشتکوژی! من په‌شیمانم نیم. نه‌ک سه‌خته زریان،

به لکو سهخته مردنی دهم که لبهی زیرانیش په شیمانم ناکاته وه. جا بوچی بیرم بو مردن بچی؟ گوايه نیازی وایه چند پوژی تر دهوام بکا؟ سی... پینج دهی تر؟ خو له وه زیاتر نابی؟ مه گهر بییه وی ته و او قوری پیدا بدا و بوی پروا بو بیست پوژ و سی و چل پوژی ترا!... دهنه ئارده هه مانه، برنج و ساوهر و نیسک و نوک و پونه هه مانه. شه کر و چایه هه مانه، نهک به شی ده پوژ، به لکو کامیان زور که ممان ماوه، که شه کر و چایه که یه، به شی زیاتر له سی ده پوژی ده کا. ته نیا نه و ته که یه که زور که مه و ئه ویش ئه گهر ئه وهی هه یه ته و او بوو، ئیتر چرا ناسووتینین و برایه وه، خو ده توانم فرسه ت بینم و بچم هه ندیکی تر بینم، به لام ناچم، ئیتر ناچم، ئه گهرچی مامم و ئاموژنم له گورگه دوو پینه کان نین و له دهسته ی تاک و ته راکهن. له گه ل ئه وه شدا پرویان لی نانیمه وه. یهک جار به سه. ده ترسم ئه گهر کردم به دوو جار، گه رای گورگایه تییه که یان تیدا ببزوی و بچنه وه ریزیان. منیش بکه ومه وه تف و له عنه تکردنی خوّم، تف و له عنه تیک که هه شت مانگه خوّم لی به دوور گرتووه. من بو ئه و یهک چاره ش نه ده چووم، ئایش زوری بو هی نام. ئه وی راستی بی زور نا، خوا هه لئاگرئ ئه و قه ت ته قه للا نادا زورم بو بینئ و ئه م شتم پی بکا، یا ئه وم پی نه کا، به لکو ده مهینیته ژیربار. قسه که ی به جئ بوو. هه م فرسه ته که هه لکه و تبوو، هه م منداله کانیش به تاریکیه که ی دوینئ شه و ته و او ته نگه تاو بوو بوون. بگره تا خه و بردنییه وه بو مان بوونه ده ردیسه ری، له گه ل ئه وه شدا ئیتر ناچم، خه تا خه تای خوّمه

و دەبی شانی بدهمه بهر. نازانم چونم له بیر چووبوو، خهتای
 ئایشیشی تیدابوو. دەبوو ئاگادارم بکا. ئەمه راسته، بهلام خو
 منیش دەبووایه پرسیارم بکردایه. وایه... من ئەم تهرزه ژیانم بو
 ئەو ههلبژاردوو. هەر منیش به دریزایی ههشت مانگه که، ئەوم
 ودها راهیناوه که هیچ شتیک له بیر نه کهم. له هیچ شتیک غافل
 نه بم و هه موو پیوستییەک له کات و ساتی خۆیدا جیبه جی بکه م.
 ئی بهلام تو راوهسته. خو ئەمه یه که مجار نییه گرفتی وههات دیته
 پیش دهم؟ هه موو جار چاره سه ریکت هه ر دوزیوه ته وه. ئەمیش
 هه ر ودها ده بی. وازی لیئینه بو وهختی خو، گرنگ ئەوه یه
 تو ههشت مانگی ره به قی پراوپر له ئاسووده گیت بردۆته سه ر.
 ههشت مانگی دوور له گورگ و گورگایه تی! ئا به لی... له سه ره تادا
 که به دهم دهمه ته قیوه له کوپ و کومه لدا وهک بیرو رایه ک باس ت
 لیده کرد، ده یانوت: به خه یال شتیک خۆشه، به لام به کردار
 قهت ناهینریته دی. وهختیکیش هاتیه سه ر به کردار به ده یینانی،
 هه موو وتیان: کابرا تو شیت بوویت! ته نانهت که سوکاریش و له
 پیشیان وه مام و ئاموژن، راست و راست وتیان: کوره تو ئەقلت
 له گریژنه چوو. ئا وایه!... که م و زیاد ی نییه... ئەقلم له گریژنه
 چوو! له بیخه به ران که شکه ک سه له وات. من ته نیا هینده ودرام
 بوو، ئەویش له دلی خو مدا دهنه به قسه هیچ ودرامیکم نه دایه وه.
 من له وسه ری هاتبوومه وه دهمزانی به بی گرفت و دهر دیسه ری
 نابم، به لام دهمزانی که له جوور و بابه تیکی تر دهن و جیاوازیان
 له گه ل ئەوه کانی ناو ئەواندا ئاسمان و ریسمان ده بی. ههشت

مانگی ږه‌به‌ق و ئه‌مه‌گرفتی هه‌ره‌گه‌وره و سه‌خته‌که‌تووشی ده‌بم. له‌وئ بوومايه به‌ته‌نیشتی مالی مامه‌وه‌ده‌بووم. هه‌ر پتووستییه‌کمان ببووايه، به‌سه‌ر چه‌په‌ره‌که‌ی نیوانماندا ده‌ستم دريژ ده‌کرد و وهرم ده‌گرت، ئه‌گه‌رچی ده‌شیا له‌گه‌لیدا، سی‌گرفتی سه‌ختتر له‌جی، به‌ده‌ستمه‌وه‌بهاتایه و بئالانایه‌ته‌میشکم، مالی مام نا... با ئه‌وانی لیده‌رچن، ماله‌که‌ی ته‌نیشتی ئه‌ولام... ئه‌وه‌که‌ی ئه‌ولاتر... ئه‌وه‌که‌ی سه‌رپه‌ری ئاوايي!... ئا... ده‌شیا له‌ملامه‌وه‌ده‌ردیکم چاره‌سه‌ر بکړی و له‌ولاوله، سی‌ده‌ردم تییئالینری. نا... هه‌رگیز نا... من...).

گفتوگۆ

نایش وتی:

- چیه‌ئه‌وه؟ خه‌وت دئ؟

بارام ږاچه‌نی. سه‌ری بۆ هه‌لپری و سه‌یریکی کرد. ته‌نیا له‌ده‌نگه‌که‌ی به‌ئاگاهاته‌وه. ده‌نا نه‌یده‌زانی چی وتوو. به‌ده‌مییه‌وه‌خۆی خسته‌سه‌رباری دانیشتن و بی‌هیچ وهرامدانه‌وه‌یه‌ک، سه‌رنجی لئ لادا و خۆی به‌ته‌زیحه‌که‌یه‌وه‌خه‌ریک کرد. نایش سه‌رله‌نوئ وتی: - ئه‌گه‌ر خه‌وت دئ، با جینگات بۆ ږابخه‌م.

ئه‌وسا تیگه‌یشت که‌قه‌سه‌که‌ی پیشوو چی بووه. بۆ ماوه‌ی سه‌ته‌وه‌ختیک، له‌خۆی که‌وته‌گومانه‌وه، وای بۆچوو که‌ده‌بی‌خه‌و برده‌بیتیه‌وه، به‌لام که‌خه‌را سه‌یریکی سه‌عاته‌که‌ی ده‌ستی کرد و چاویکی به‌ژوره‌که‌دا گه‌را و منداله‌کانی بینی وا له‌ولاوله

خه ریکی یاریکردن، به سه رسورمانه وه وتی:

- خه و؟ خه وی چی؟

نایش بوی پیکه نی باسه که ی گوری و وتی:

- هیچ... هیچ!... ده هه لسه ها... هه لسه له پی بکه بزانه چونه؟

درومانه که ی دهستی، ده پییه ک بوو بو ئه و. هر به

دانیشتنه وه لئی وهرگرت. تویک ئه مدیو و ئه ودیوی پیکرد. ئینجا

بوی هه لسه یه سه ریچ. به سه ر شه رواله که یدا، له که مهر و ئاستی

پشتینه وه به قه د خوی گرت. نایش وتی:

- وانایی... له پی نه که ییت، دلم ئاو ناخواته وه.

دانیشته وه و ده ریپکه ی خسته لاه. به دهم زه رده خه نه یه که وه

وتی:

- جاری داینی تا ده چم سه ربانه که ده مالمه وه و دوو سی

باوه شی تریش دار دینمه ژووره وه، ئینجا ئه وسا...

- ئینجا ئه وسا چی؟

- منداله کان نوستون و ئیمه ش زوپاکه ئاگرده دهینه وه و...

- ئی ژووره که ده کهینه وه به حه مام و...

- ئی منیش کورته ک و شه روال و ده ریپی کون داده که نم و...

- ده ریپی تازه که ش له پی ناکه ییت و... وانا؟

- نا... نا... بو تاقیکردنه وه له پی ده که م.

- ته نیا بو تاقیکردنه وه؟... ها؟

به دوایدا هه ردووکیان باوه شیان به یه کتردا کرد و دایانه

قاقای پیکه نینیکی به کول. منداله کان لییان به ئاگا هاتن. وازیان له

یاری و گه‌مه‌ی خویان هینا و هاتن خویان ناخنییه باوه‌شیانه‌وه، چوارقۆلی بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر یه‌کتریان به‌خۆوه‌هه‌لّوشی و سه‌ر و رووخساری یه‌کتریان ماچ کرد. تا وه‌ختی له‌ خویان به‌ئاگاها‌تنه‌وه، هه‌ردوو منداڵ وه‌ک دوو فریشته‌ خوو بردبوونییه‌وه، یه‌که‌مجار بارام وریابۆوه. وتی:

- نوستوون... هه‌لّسه‌ جیگه‌یان بۆ دابخه و بیانگوێزه‌ره‌وه.
ئایش راپه‌رییه‌ سه‌ر پێ. جیگای ئه‌وانی راخت و گواستنییه‌وه شوینی خویان، به‌ دوایدا جیگای خویانیشی راخت و چوو له‌ سه‌ری پالکه‌وت. له‌گه‌ل پالکه‌وتنیدا باوه‌شی بۆ بارام گرته‌وه. ئه‌ویش چوو به‌ پیرییه‌وه و باوه‌شی پێداکرد. ده‌می خسته‌ ناو ده‌مییه‌وه. ماچیکی مزی کرد و هه‌ر زوو هه‌لّسایه‌وه و که‌وته‌وه سه‌ر پێ. خۆی گورج کرده‌وه و قاپووته‌ عه‌سکه‌رییه‌که‌ی له‌به‌ر کرده‌وه. سه‌ر کلاوه‌که‌ی چه‌سپانده‌وه سه‌ری و رووه و ده‌رگاکه‌ هه‌نگاوی نا، به‌لام ئایش راجه‌نییه‌ سه‌ر پێ و وتی:

- چی ده‌که‌یت؟

بارام به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پێ له‌ خۆشنوودییه‌وه وتی:
- سه‌ربان... ده‌بی بچم سه‌ربانه‌که‌ بمالمه‌وه و که‌ هاتیشمه‌وه، دوو سه‌ی باوه‌شی تر دار بیتمه‌ ژووره‌وه.
ئایش ده‌یزانی سه‌ربانمالینه‌که‌ له‌ بوته‌ی ئه‌و زیرانه‌دا چه‌نده به‌ ئه‌رک و ئازاره. ته‌میکی خه‌فه‌تباریی نیشته‌ سه‌ر رووخساری، وتی:

- ناکرێ وازی لیبینیت؟ بیخه‌ره‌ سه‌بهنی به‌یانی زوو.

- دہکری، بہ لام دہترسم خانوہ کہ مان بہ سہردا بہتہ پینئی.
- ہیجگار وا؟
- نازانم من بہ چاوی خۆم نہمدیوہ، بہ لام ٹاموژگاری
- باووباپیرانہ و ری تی تیدہ چی.
- بو خانووی پہرپووت و کون، نہک ئہمہی ئیمہ.
- بہہرحال چیم لہکیس دہچی؟
- چۆن چیت لہکیس دہچی؟ بو من نازانم کہ نیوہ مردنیکہ؟
- ہیجگار وا؟
- نا... یہ عنی...
- خہمت نہبی... نامناسیت؟
- ئہوسا بارام ئیتر بہدہم بزہیہکی گہشہوہ بہرہو دہرگاگہ
- ہہنگاوی نا و بہپرتاو دہرپہرییہ دہرہوہ.

بۆتہی زریان

ہەر هیندہی پئی نایہ دہرہوہ، ریزہ گویزانی دہم زریان بہ لیشاوا دایان بہ تہختی پوومہت و ناوچہوان و سہری لووتیدا و کسپہیان لی ہہلساندن. کسپہکہ ہیندہ کتوپربوو، کہ بق ماوہی ساتہوہختیک لہبہردہرگاگہدا گیری دا. لہو ساتہوہختہدا قسہکہی نایش وہک بروسکہیہک بہ میشکیدا رابوورد، بہ لام خیرا خوی وریاکردہوہ و کہوتہوہ ہہنگاونان، ہہستی کرد تویرالیکی تہنکی سہہۆل، لہ ژیر پیتیدا خرمہی دی، لہمہ سہرسام بوو. ئہم لہو پوژوہی زریانہکہ دہستی پیکردبوو، ہہموو شہو

درهنگ، یا زوو سهربانی دهمالی، به لام ئەمه یه که مجار بوو، ههست به توێژاله سههۆله که بکا، چونکه هه ر له زوو هه... له سه ره تاي زستانه وه، به ته خته و دار و نایلۆنیکي ئەستوری قایم، نایلۆنه ندی کردبوو، که له ته نیشتی لای چه پیه وه ده رگایه کی بچووی تێخستبوو. سه ره تا وای بۆچوو که ده بی بایه که په تی قایم کردنی ده رگاکی پچراندبی. یا له شوینیکه وه نایلۆنه که ی دراندبی و به فر به دم باوه هوروژی هینابینه ناو هه یوان، به لام که چوو ه پیشتره وه سه یری کرد نه ئەویانه و نه ئەمیان، به لکو سه ختی زریان گه یشتۆته راده ی گه یاندنی شالۆی سه هۆله ندانی خۆی، بۆ ناو هه یوانه که ش. ئەوسا له ناکاو بیری بۆ سه س سه ر بزنی و گویدرێژه که یان چوو، که ئەوانیشی له سه ره تاي زریانه که وه، له ته ویله په رپوو ته که یانه وه گواستبووه بۆ ژوو ره که ی به رامبه ریان. گه رایه وه دواوه و چوو له به ر ده رگاکی دا هه لوێستیکی بۆ کرد، ویستی بیکاته وه و سه ریک بکیشیته ژوو ره وه و لێیان دلنایابی. به پیویستی نه زانی. وه رچه رخایه وه و له هه یوان به ده رکه وت له گه ل کردنه وه ی ده رگاکی دا، ته وژی گه رده لوولیک شالۆی برده هه یوانه که وه به په له ده رگای قایم کرده وه. دهستی دایه به فرماله که و ویستی به ره و سهربان هه نگاو بنی و سووکه حه په نازیکی بازه گلیدا یه وه. له گچکه کوخته که یه وه سه ری هینابوو ده ره وه و ده وت له نیوان به جیهینانی ئەرکی به وه فایی و شالۆی بیئامانی زریاندا گیری خواردوو. بارام له ویش غافل نه بوو بوو. له رۆژی دووه می زریانه که وه، ئەو کوخته گچکه یه ی راست له ویدیو

نایلۇنبەندەكەوہ بۇ دروستكرد و لە رووی زریانەكەدا بۆی كرده سەنگەرێك.

بۆی دانەووییەوہ و دانیشتە سەرچۆك، دووسى جار دەستی سۆزىكى پر بەدلى بەسەريدا هینا. لەبەرخۆیەوہ وتى: دەزانم بەرگە دەگریت و هیندەت بۇ پاراستنت لە شالاوی زریان بەسە، دەنا دەمبەردیتە هەيوان. بگرە دەمبەردیتە ژوورەوہ بۇ لاى خۆمان. كە هەستايە سەر پى و كشايەوہ، هەستى كرد بازە هاتۆتە دەرەوہ و دواى كەوتووہ. وەرگەرپايەوہ و وتى:

- نا... پىويست ناك، تۆ مەيە، بچۆرەوہ كوختەكەت و بەلام وریابە، ئاگادار بە.

بە دەم قسەكانییەوہ دەستیكى تری بە سەريدا هینا و بەرەو دواوہ بە هیواشی پالى پێوہنا، بازە زوو تیگەیشت كشايەوہ و خۆی ئاخنییەوہ ناو كوختەكەى و گويقولاغ نیشتەوہ سەر زەوى. ئەمیش پشتی تىكرد و بەرەو سەربان ملی نا.

بارستایى بەفرى سەر زەوى و شالاوی گەردەلوولى دەم ئاسمان هەر هەنگاو هەلەپنەوہیەکیان لیدەكرده هەنگاونان بە دەریایەكى قیروزفتدا. بەو باریاندا كە قاچى دادەنا، تا سەر و پشیتىن رۆدەچووہ خوارەوہ و هەنگاونانى لەلا دەكرده كاریكى زۆر بە ئەرك. بەمباریشیاندا گەردەلوولەكە، چوارچاوى دەكرد و هیزشى كلووى بەفر، كە بەپىچوخول لە هەر چوارلاوہ پەلامارى رووخساریان دەدا و هەرچۆنكى وەرچەرخاندايە پیتدا دەچزان، دەیکرده ژیشکیكى واقورماو.

سەرجهمی ماوهی نیوان بهرهبیوان و سهربان، له کاتی ئاساییدا به گشت پیچ و پهناکانییوه، واته یهکه مجار شهفتوول بۆ ئاستی دهرگا تهنهکهکهی چهوشه و تهیمانییهکه و لهویوه بهرهوژوور تا ئاستی تاشه بهردهکهی پال دیواری ژوورهکهی خویان و ئینجا سوورانهوه به تهنیشیدا تا پشتهوهی سهربان، که ئه ویش له کاتی ئاساییدا ههروا بالاپیاویک بهرز دهبی، له سی ههنگاوێک زیاتر نابێ، که چی بۆتهی زریان لینی کرده سهرکهوتنی کیویکی ههچگار سهخت.

کاتی گهیشت تهواو که سیره بووبوو. ئه و یهکه مجاری بوو، خۆی ئاوهها له پرووی زریانکهدا به که نهفتی بیینی. به فرماله کهی به زحمهت بۆ به دهستهوه دهگیرا، چ جایه به کارهیتان و به فریماینی که تا سه ره ئه ژنوی تیدا رۆده چوووه خوارهوه. له ناکاو وای زایه مێشکهوه، که واز له مالینی سهربانهکه بیینی و خۆی بگهیه نیتهوه کونی ژوورهوه، به لام خیرا به خۆی وت: نامهردت نهکهن!... گوايه لهوه دهترسیت به لادا بییت و رهق بیتهوه؟ شتی وا ناشی رووبدا، ده مینیتهوه سهر ئازاره کهی... ژانه دل پر وینه کهی نووکی په نجهی دهست و پی و پۆپه ی لووت و په ره ی گویچکه و!... ئی... ده بی شانی بده یته بهر. که وای شانی بده ره بهر و له سه ری مه وه سه ته.

له سه ری نه وه سه تا. مشت و شان و باهووی له به فر خسته کار، خه می سته می به فر مالینه کهی له دلدا نه ما. ترسی که وتنه خواره وه به دیوی چه وشه دا، مێشکی داگیر کرد. ترس له وه نا گوايه له

که وتنه خواره وه که یدا ئازاری پی بگا، به لکو له وهی که یا ده بوو ئازاری سهرکه وتنه وه بو سهربان بچیتته وه. یا واز له سهربانمالینه که بینن.

به هر حال ساربانی مالی و ئه وه رووی نه دا. ئه وسا دوا تین و توانای دایه به رخوی و به هه مان پینگهی سهرکه وتندا، به ره و حه وشه و هه یوان خوی به کیش کرده وه. له هه یوانه که دا دهنگی ئایشی که وته به رگویی که دهیوت:

- باش خوت بته کینه، ئینجا وهره ژووره وه.

شیره به فرینه

که خوی کرد به ژووردا به دیمه ن پتر له شیر به فرینه یه ک ده چوو وهک له مروفا! ئایش له سهره تادا لئی بیئاگابوو. خه ریک بوو زوپاکهی بو ئاگرده دایه وه. که وهرچه رخا و به و شیوه یه یه بینی، خیرا وتی:

- نه موت خوت...

به لام خیراش قسه که ی قووت دایه وه و پاچه نییه سهر پی. تیژه سهرنجیکی ساته وه ختی دایه وه و به ره و رووی قه له مباردی دا. به په شوکاوییه وه وتی:

- بارام... چیه؟

ته قه للالی دا وهرامیکی بداته وه و ده می گوی نه ده کرد، ته نیا کزه خه نینه وه یه کی به روودا داو؛ دهستی به رز کرده وه سهر کلاوه که ی له سهری بکاته وه و ئایش نه یه یشته. له پال دهرگا که دا

داینیشاندە سەر زەوی، سەر کلاوئەکە ی لەسەری لادا. پالتۆکە ی لەبەر داکنەند، پیتاوەکانیشی لە هەردوو پێی هەلپچرین و خستنییە پەنا دەرگاکیوە. ئەوسا هەلیساندە سەرپێ و بردی بەرامبەر زۆپاکە داینیشاند و پالی بە دیوارەکیوە پێدایەو. ئینجا رایکردەو بەلای زۆپاکەو، کە سەیری کرد زۆپا ئاسایی ئاگری خۆش بۆتەو، وازی لێهینا و چۆو بەلای بارامەو. سەرنجی دا چەندین تئۆکە ئاو، نیشتونەتە سەر ناوچەوان و برۆ و برژانگەکانی و بەروومەت و لاجانگیدا رۆدەچنە خوارەو. هەر زوو زانی قەتماغە ی بەفرە... سەهۆلە و دەتویتەو. پەلاماریدایە خاویلیک و کەوتە سەپینی دەموچاوی. بە دەمییەو سەرنجی دا پیلووەکانی، دەنیشنە سەریک و چاوانی دەنوقین. خورپە ی ترسیکی لەناکاو دای لە دلی. بە قورگی پر لە گریانیکی تاساوەو هەواری کرد:

- بارام... بارام گیان... چ خیرتە؟

لە هاوارەکی بەئاگابوو. تینیدایە بەرخۆی و هەردوو چاوی بەزۆر زەفکردنەو. بەزۆریش خۆی قیت کردەو و دانیشت، بەلام چەندە تەقەللای دا بە زمان وەرانی بداتەو، لە بلمەبلمیک بەولاوە هێچی تری بۆ دەرنبەردرا. ناچار ئەمجاریش تەنیا، بەکزه خنینهوێک وەرانییەو و کەوتەو سەر باری پالدانەو.

ئایش کەوتە خۆی. پشیتینەکی لە کەمەری کردەو. پوزەوانە و گۆرەوییەکانی لەپێ دامالین و رانکی لیداکەند، کە دەتوت لە ئاو هەلکیشراون. چوو لیغە و بەتانییەکانی هێنایە پیشەو. ویستی بیاندا بەسەریدا و لە دەریکە ی بەئاگا هات. ئەویش تا سەرئەژنۆ

له ئاو هه لکیشرا بوو. ئه ویشی لیدامالی و فرییدایه لاتهنیشت. به تانی و لیفه که ی به سه ردا دا. وازی له و هینا و چۆوه به لای زۆپاکه وه، زۆپا که وتبووه نیله نیل. له وه دابوو وهرچه رخیت و بچیته وه به لای بارامه وه و پالتۆ و سه رکلاو و پیلاره کانی که وتنه وه بهر چاو. گچکه جوگه له ئاو یکیان بو ناو ژووره که لی به ره و خوار ده بووه. چوو پری پیداکردن و هاویشتنیه سه ر داره کان. ئینجا وهرگه رایه وه و خوئی گه یانده پال بارام، که ئه و ساته له وه دابوو زمانی بکه ویته وه گو. پچرپچر وتی:

- له زۆپاکه م دووربخه ره وه!

جیگه که ی بو دوو سی شه قاو دوور له زۆپاکه گواسته وه. باش دایپۆشی و به دیارییه وه دانیشت. ماوه یه که له سه ر ئه و باره تیرپوانی. دواپی نووشتایه وه به سه ریدا و روومه تی نا به روومه تییه وه. روومه ت رووی له گه رمبوونه وه کردبوو. دلی پیی حه وایه وه. بو زیاتر حه وانه وه ی دل، قاچی دریزکردنه ناو جیگا که وه و نووساندنی به قاچییه وه. قاچ وه کو روومه ت نه بوو. هیشتا ده توت پارچه سه هۆلن.

بنی پیی به خشاندن به پووز و رانیدا سه رخست، ئه وانیش هیشتا ده توت سه هۆلن. ئه وسا دهستی برد ده ریپی له له شی خوئی دامالی و فرییدایه لاره. کراسیشی هه تا سه رسنگ هه لمالی. چوه ناو جیگا که وه و تووند خوئی تیوه ئالاند. ههستی ده کرد وا هه ر تۆز قالیکی له شی بارام، وه که دهمه گو یزان به له شیدا ده چزی، به لام به خوشنوودیه وه خوئی له بهر ئه و چزه ی ئازاره دا راده گرت و پیی گه شکه دار ده بوو.

نایش

(وتم مه چۆ... وتم وازی لیبینه بۆ سبهینی، به قسهی نه کردم.
چی لی بکه م... سهرسه ختیبه که ی له ودا نییه، که قسه یه کی کرد،
ئیتز هر ئه و دیه و هر ده بی بیبا ته سهر. له گه لداوتی بی سووده.
ئه و ئیواره یه که هاته وه و تی:

- بکه و ره پیچانه وه ی که لویه له کان!

ورته م له دهم نه هینایه دهر وه و چۆنی داوا کرد، وام کرد.
ته نیا هینده م له ده سه لاتدا بوو، بچم باو کمی لی هان بده م که
هه ولکی تری له گه لدا بدا. باو کم و تی:

- هه رچه نده ده زانم سوودی نییه و قسه که م ده دۆرینم، به لام
له بهر خاتری تۆ ده یکه م.

خۆ من خو شم ده مزانی سوودی نییه. ئه و له مانگیک
له وه به ره وه، دهستی کرد بووه دروستکردنی خانووه که و له و
ماوه یه دا باو کم و دایکم و هه رچی دۆست و ناسیا وان هه ن، تیایدا
کول و کافر بوون و هر کۆلی نه دا و پاشگه ز نه بۆوه. ئی چی
بکه م؟ وتم به لکو ئه م دوا جار له گه لداوتنه کاری تیبکا، که چی هیچ،
بگره له وهرامی باو کمدا ته نیا و تی:

- مامه گیان... من پر به دل تۆم خو ش ده وی و چه زده که م
ئامۆژگاریت بگره گوئ. زۆر به ته نگه وه م دلت لیم نه یه شی و لیم
عاجز نه بییت، به لام تکات لیده که م له م مه سه له یه دا، لیم ببووره، که
ناتوانم به قسه ت بکه م و له بریاره که م په شیمان بیه وه. ئه مه یان
باسیکه و له ده میکه وه، بریارم لیدا وه و وا ئیستا ده بیه مه سهر.

باوكم له زووهوه تيگه يشتبوو، كه نيازي چييه و چي دهوي
له گهَل ئه وهشدا دوا ته قه لاي دا به گيري بيني و بييه ستيته وه، له
وهرامى ئه و قسانه يدا وتي:

چاكه زور چاكه، به لام با من پرسيارىكت لى بكه م!... باوكم
به دوايدا خووى بيدهنگ كرد. ئه و به په روشه وه بوو بزاني
پرسياره كه چييه. خيرا وتي:

- فهرموو... فهرموو مامه... زور چه زده كه م بيزانم.

باوكم وتي:

- ئايا تو هيج بيرت به لاي ئه وه دا نه چوو كه مه سه له كه ت
په يوه ندييه كي راسته وخوى به سى ئاده ميزادى تره وه و به دوو
مندالى ساوا و ژنيكه وه هه يه، كه وهك ژن و مندالى تون، كچ و
كچه زاي منيشن؟

بارام له ئاستى پرسياره كه دا خاموش بوو. دوايي سه رى
به رزكرده وه و پروانيه من و منداله كان. ئينجا سه يريكي باوكمى
كرد و سه رله نوئ خاموش بووه. من له لاي خوومه وه دلم بوئ
گوشره و تهنگه تاو بووم. سه رنجيكي پر له پارانه وه م له باوكم
گير كرد. باوكم زوو تيگه يشت هه لسايه سه رپى و ويستى،
بى وه رگرتنى وه رامى پرسياره كه ي، جى بيلى و برپا. ئه و
لىي به ناگاهات. له گه ليدا هه لسايه سه ر پى. به دهنگيكي پر له
خه فه تبارييه وه وتي:

- مامه... ئه گه ر تو وات پيياشه كه ئه مان...

باوكم نه يهيشت قسه كه ي ته واو بكا. وتي:

- نا... ئەو ھەم پېناش نىيە. تەواو... بېرمانەوہ... بېرۆ خوات لە پشت بى. تەنيا ئاگات لىيان بى و بە سات لىيان غافل مەبە.

من قسەكەى باوكمم پى خوش بوو. لەوسانەدا ترسى ئەو ھەم لىنىشتبوو بلى: (ئا... وام پېناشە ئايش و مندالەكان لىرە جىبىلىت و خۆت بە تەنيا بچىتە خەلۆتە نەگرسەكەتەوہ). نەيكرد... شوکور ئەو قسەيەى نەكرد و بۆ رۆژى دوايى گواستمانەوہ بۆ ئىرە. ئى بە راست ناخۆشىيەكەى لە كویدا بوو؟ ئەشەدوبىللا ھىچ!

ئەم شەش ھەوت رۆژەى لىدەرچى، كە زىانە پىسەكە تۆزى ھەراسانى كىردووين، دەنا ئىتر دەتوت لە بەھشتىكداين. بە درىژايى ئەو ھەشت مانگى پىشووہ لە چىمان كەم بوو؟ ژيانىكى بى قپە و بپە و بى گىچەل و سەريەشە. نە كەس ھەقى بە سەرمانەوہبووہ و نە ئىمەش بەسەر كەسەوہ، ھەر وەختىكىش بىرى داىك و باوك و كەسوكارم كىردى، ھەمووى چارەكە سەعاتىك رىگايە و بە ئاسانى لەگەل مندالەكاندا چووم و ھاتوومەتەوہ. بۆيە منىش زوو تىگەيشتم بارام چى دەويست و بە ئاواتى چىيەوہ بوو.

تاواى لىھات كە من ھاتنەكەم بۆ ئىرە لەو پىخۆشترى. ئىستەش با زىيانى بەفر و باوبۆران، نەبى، زىيانى خركەبەرد و كوچك و كەلەك بى. خۆ تا سالى تەقيانوس دەوام ناكا. وا شەش ھەوت رۆژى تر و بگرە وا دوو ئەوئەندەى تىرىش دەوامىكرد. لە ھىچمان كەم نىيە. ھەموو شتىكمان ھەيە و خۆشمان ئاخىوہتە ژوورەوہ و سەرى لىنابەينە دەرەوہ تا بەسەردەچى. بۆ من ئاوهىنانەكە و بۆ ئەو بەفرمالىنەكە، تۆزى بە ئەرك و ئازارە. دەنا خوا دەيكرد

بەردى دەباراند. خۆزگە كانىيەكەم كەمى لى نزيكتر دەبوو. با لەویدا نەبووايە و ھەروا دە پانزە ھەنگاويك سەرووتر بووايە. خۆ كفر نەدەبوو، ئەوسا بە ئاسانى بە جۆگەلەيەك، ئاوەكەى بۆ دەگەياندمە ناو ھەوشەكە، ئىستا دەبى چل پەنجا ھەنگاو بۆى بڕۆم. ھەرچەندە ئەگەر ئەم زريانه نەگريسە نەبى، چل پەنجا ھەنگاو ھىچ نىيە. خۆ بۆ ئەميشيان زوو وتى:

- تۆ ئەم ھاتوچۆيەى سەر كانى لە خۆرايى دەكەيت. ئەو ھەفرىكى زۆر و بيتويئەرهو ھە و ئاوەكەى بەكاربىنە. قسەكەى لە ھەولەو ھە نەدەچوو بەگويمدا. كە زريانهكە دريژەى كيشا، ئىنجا ناچاربووم وا بكەم، ئەويش بۆ خواردنەو نا، بۆ خواردنەو تامى خۆش نىيە و ھەردەبى بچم ئاوى كانىيەكە بىنم. ئى ئەو ھەش رۆژى يەك جار چوونى زياتر پىناوى، گوايە خۆ...)

شەوچەرە

بارام لە ژىر جىگاكەو ھەستەى بەرەوژوور ھەلکشاند و خۆى خستە سەربارى دانىشتن و پالى داىەو ھە. ئايشيش لەگەلدا بەئاگاھاتەو ھە و ھەك ئەوى كرد. بە دەمىيەو ھە وتى:

- گەرم ت بۆو؟

- زۆر باش... دەلئيت قەت من ئەو بارامە نەبووم.

- پىم نەوتيت وازى لئىينە بۆ سبەينى؟ من دەمزانى كە لەو ھەدا

نەماو، سەر لە ژوور بېرئتە دەرەو ھە.

- بۆ گوايه من نەمدەزانی؟ من خۆشم ھەر كە پىم نايە ئەوديو
 ھەيوانەو، ھەستم كرد جياوازىي لەگەل جارەكانى تردا زۆرە.
 - دەبوو وازت بەيتايە و بگەرپايتايەو ژیورەو.
 - نەدەبوو... ئەو ھم لە مندا لىيەو ھە مېشك چەسپو ھە و
 بپايەو. دەترسام خانو ھەكەمان بەسەردا بتەپى!
 ئايش بىدەنگ بوو، تەنيا قاچ و قولى لىئالاندەو. سەرى
 نىشانە سەرسنگى و خوى خاموش كرد. بارام دواى ماو ھەك
 بىدەنگى وتى:

- ئەم جارەيان ھىچ... دەترسم ناچار بىم لە نيو ھەو ىشدا
 بچم بىمالمەو.

- ناچىت... دەرووخى بە سەرماندا، نارووخى قىروسىا. ناچىت
 و پى لە ژوور نابەيتە دەرەو.

ئايش قسەكانى بە توورەبىيەكى تىكەل لە ھەرەشەو ھەرد.
 ئەو ناچار بوى پىكەنى، دەستىكى پر لە سۆز و خۆشەو ىستى
 بەسەرىدا ھىنا. ناوچەوان و دەمولىوى ماچ كرد و وتى:

- ناچم... بابە ناچم و قىروسىا چى دەبى بابىن.
 بە دوايدا خوى لە ژىر جىگە دەرکىشايە دەرەو. ھەلسايە
 سەرى و چوو بەلای زۇپاكەو ھە ئاگرەكەى كزبوو بوو. ھەرچەرخا
 بەلای دارەكاندا. سەرى كرد كەمبوونەتەو. وازى لە زۇپاكە ھىنا.
 چوو دەرپىكەى لەپى كردەو. كەمى خوى گورج كردەو ھە و وتى:
 - دەچم ھەندى دار دىنمە ژوورەو. توش زۇپاكە ئاگر بەد.

ئەو چوو بۇ دارهينان ئايشيش راپه رپيه سەر پى و چوو به لاي
ئاگردانه وهى زۇپا كه وه. له هينانه ژووره وهى باوه شى چواره مدا،
ئايش وتى:

- به سه.

بارام وهك گويى له قسه كه نه بو بى، دهر فرتايه وه دهر وه و
چوو، باوه شىكى تريشى هينا. ئەوى دانا و وهر چه رخا بچيته وه و
ئايش هاوارى ليكرده وه:

- به سه... چى ده كه يت؟

ئەوسا ئاورىكى ليدايه وه به دم زهرده خه نه يه كه وه ته نيا وتى:

- به س نيه... با يه كژه مى بى.

ئيتر به پرتاو چوو دهر وه.

وه ختيك دووقوللى به رامبه ر يه كتر دانيشتنه وه، زۇپا كه وتبو وه
نيله نيل و سووچى بنه وهى لاي دهر گاكه ش، به بره دار قه لايه چن
بووبوو. بارام به خوشنووديبه وه وتى:

- شه وچه ريه ك ئىستا يه كاويه كه. سوودى تويشى تيدا ده بى!

ئايش تريقايه وه. به گه شكه داريبه وه شه وچه ريه هينا و

خستيه به رده مى، قاپىكى پر بوو له ميوز و گويژ و بادهم، دوو

قولى نيشتنه سهرى. بارام به ده ميبه وه سه يريكى منداله كانى كرد.

وتى:

- به شت دان؟

- ئايش وتى:

نه وه لالا... هوشم له لای تو بوو. من له بیرم چوو بیانده می
و خوشیان داویان نه کرد. ده زانیت سی جار هاتمه دهره وه و
سه رم له دهرگای هه یوان کیشایه دهره وه؟ ئیتر که له خشه خشه
به فرمالینه که ت دنیا ده بووم، ده گه رانه وه ژووره وه.

- ده ترسایت؟

- زور...

- له چی؟ له وهی نه وه کو گورگ خوار دبیتمی؟

- ئا... به لام گورگی سه رما. ناهه قم نه بوو، زورت پیچوو. خو
که خوّم یه که مجار سه رم کیشایه دهره وه و ئه و گورگه هاره
دوو سی گاز و نوقورچی له دهموچاوم گرت، ته واو بو تو ترسم
لینیشت.

- جا به راستی خوشم ورده ورده ترسی ئه وه م لینیشت،
که وام لیبی رهق هه لیبم و نه توانم خوّم بگه یه نمه وه ژووره وه و
توش هه ر چاوه پروانی گه رانه وه م بکه یت.

ئایش به نیمچه گالته و گازنده یه که وه وتی:

- ئی... ئی... باشه... یانی وه هات خستبووه دلّه وه، که من لیت

ناپرسمه وه و گویت ناده می؟

بارام باوه شی پیدا کرد و دهستی کرده ملی. به پیکه نینه وه وتی:

- حاشا... حاشا... مه به ستم ئه وه نه بوو... بو وه های

لیکده ده یته وه؟

- ئایش خوئی بو باوه ش پیدا کردنه که شلکرد. ئه میش به

پیکه نینه وه وتی:

- گالتەت لەگەڵدا دەکەم، بەلام بە راستی جاری سنیەمیان
خەریک بووم بێم بە زۆر بتهینمە خوارەو.

شەوچەرە خورا، بارام سەیریکی سەعاتەکەى دەستی
کرد. کات خۆی دابوو لە یازدە. ئاورپیکی لە منداڵەکان دایەو
لە شیرینخەوی خۆیاندا بوون، چوو بە لایانەو. کەمى لێیان
وردبوو، لەبەرخۆیەو و تى:

- ئاگایان لە هیچ نییە و هەقیان بەسەر هیچەو نییە. خوا
دەیکرد دنیا سەرەوژێر دەبوو. هەقیان چیبە؟

ئایش لەولاو هەلدا. ئەویش وەک بۆ خۆی بدوئ و تى:
- خۆزگەم بە خۆیان.

بارام سەرى نووشتاندا بەسەریاندا. بە سۆزەو
هەردووکیانی ماچ کرد. وازی لەوان هینا و هاتەو بەلای ئایشەو.
باوەشى پێداکردهو و تى:

- دل لەدل مەدە... نیمچە بەهەشتیکت بەدەوردا بۆ دروست
دەکەم. ئەو هی هەتا ئیستا کردوومە، جاری تەنیا بناغەکەیه تى.
خۆم دەزانم چیم لە مێشکدا یە و چۆنیشی جیبەجی دەکەم. با
زستانەکەمان لى بەسەر بچى، ئینجا دەبینیت چۆن پوز و بازووی
لێدەخەمە کار. خەونە دێرینەکەمە و بەدیم هیناوە.

خەون

(... کانی و ئاوێک و لەبن دارگوێزیکەو، هەلبقولئ. لە
بەرەوژووریدا پاناییەک بى و جینگەى خانوویەکی فراوانی تیدا ببیتەو،

حەوشەكەى وەهابى، بكرىتە باخچەيەكى قەشەنگى رازاوه، هەم
 بە گول و گولزار و هەم بە دار و درەختى بەردار. وەهابى
 كە پىويستىم بەوه نەبى، يەك دەنك هەلووژە، يا قەيسى، يا
 سىو، يا هەر ميوەيەكى ترى باخەكانى ئاوايى، بىتە ناو مالمەوه.
 ئىنجا لە بەرهوخواريدا، تەنيا يەك دۆنم زەويى بە پىت بى و
 ئاوى كانىيەكەى بە راست و چەپدا بەسەردا بگەرئ... بىراى بىر
 پىويستىم بەوه نەبى، كە لە بامى و باينجان و كولهكە و تەماتە
 و ترۆزى و خەيارى بىستانەكەى خۆم بەولاوه هى بىستانى هىچ
 كەسىكى تر، تووخنى ناو مالم بگەوى. هەروەها بەرهو خوارتر،
 لە ملايەوهبى، يا ئەولا، هەروا تەنيا سى چل دۆنمىك زەويى
 دىمەكارم هەبى، تا هيندەى بۆ سالىكى خۆمان پىويست بى، گەنم
 و جۆ و نىسك و نۆك و ماشى لىهەلبگرم و زىادەكەشى بۆ
 فرۆشتن بى، يا چاكتر وايە بلىم بۆ گۆرپىنەوهى بە شەكر و چا و
 قوماش و بۆ پىويستىيەكانى ترى ژيان، ديارە بۆ شىر و ماست و
 پەنيرەكەش، پىنج شەش سەرىك مەر و بزىم دەبى و لە سنوورە
 پان و بەرىنەكەى مەملەكەتەكەمدا، تىروتەسەلتر لە هى هەر
 كەسىكى تر، بۆ خۆيان دەلەوهرپىن، بەلام بەراست مەملەكەتەكەم
 شوورەداربى چاكترە، يا بى شوورە؟ يانى بىهەلم بىگانه پىت بىننى،
 يا نەيهەلم؟ ديارە من خۆم مەگەر بەناچارى، بۆ كرپىن و فرۆشتن
 بەيناوبەينىك رىگام بگەويته ئاوايى، دەنا قەت ناچم. من خۆم
 وەها... ئەى ئەگەر رىيوارىك بەلاى مەملەكەتەكەمدا تىپەپرئ؟
 ئەمیان چۆن دەبى؟ دەكرئ قەدەغەى بگەم؟ ستمە! دەكرئ كە

هاته بهردهرگای ماله کهم و وتی: سهلاموعه له یک، من بلیم: نه
 عه له یکه سه لام و برۆ وهلبه؟ هه ر هیجگار سته مه. به و باره دا من
 ده بمه کئیوی و جان وهه و ئه وان مرۆف. نایکه م... ئه مه یان ناکه م...
 ده لیم عه له یکه سه لام و سه رچاوان هاتیت و فه رموو گه وره مان
 بکه. ئیتر ئاسایی ئه رکی سه رشانمی به رامبه ر به جیدینم و
 به داویدا خواحافیز و به خیر بچیت. خو ئه مه هه موو رۆژ و وهخت
 و سه عاتیک پوونادا. که پرووشی دا، ئه وه باجیکه و ده بی بیده م
 و به ناچار بی دهیده م. ئه ی ئاخو... ئاخو تو راوه سته!... ئه ی ئه گه ر
 بیتامیان کرد، ئه ی ئه گه ر سه یریان کرد وا تو به هه شتیکت بو خو
 دروستکردوو و دهنگوباسی به ناوچه که دا بلاو بووه و خه لکیکی
 بیشومار به نیازی هه روا بو سه عاته وهختیک دوورکه وتنه وه له
 دۆزه خه که ی خویان و هه وان وه له به هه شته که ی تودا، پۆژانه
 که وتنه ریچکه به ستن بو لات، چی ده که یته؟ دیاره هیچ ریسه که ت
 لیده بیته وه به خوری و به هه شته که ت ده بیته وه به دۆزه خ و ئاو
 بیته و ده ست بشو! ده که وابوو ده بی هیچ به لامه وه سته م نه بی
 که بلیم نه عه له یکه سه لام. ئا... وای لیده که م. نایه لم که س پی بنیته
 ناو مه مله که ته که مه وه. شووره یه کی بو ده که م. شووره یه کی له
 بابه تی شووره ی کۆنه قه لاکانی به ده وردا بو دروست ده که م. من
 ده مه وئ نه یه لم میکروبی کوشتوبه ر و دزی و درۆزنی و فرتوفیل
 و زۆر و جهور له مه مله که ته که مدا گه را بکا. من له تاو ئه و کار
 و کردارانه یان هه لدیم و به خووم و مال و مندالمه وه گوشه گیر
 ده بم. ئیتر چۆن بیه لم به و هه موو میکروبان یانه وه که له ژماره

نايەن، پىي بىننە مەملەكەتەكە مەوۋە؟ كەي ئەوۋە كارى كىردەيە،
 من لەبەرئەوۋەي گوايە عەيبە بلىم نەعەلەيكەسەلام و برۆ بەرپىي
 خۆتەوۋە، بەھەشتىك بکە مەوۋە بە دۆزەخ؟ بۆچى ئەوان كۆلە عەيبە
 دەكەنەوۋە، تا من بىكەم؟ كاميان لە پياوچا كيدا شايبەكەيانە، رۆژى
 سەدوئەك عەيبەي لىدەوۋە شىتەوۋە و كەچى شەو كە سەر دەكاتە
 سەر سەرىن، دەلىيت نە باي ديۋە، نە باران، كاميان لە پياوچا كيدا
 شايبەكەيانە، لەگەل ھەر ھەناسەيەكيدا لالەوئىچىك خراپەكارىي
 ھەلدەمژى و لالەوئىچىكى لى فرىدەداتەوۋە دەرەوۋە. يانى من بىەلم
 بىت و لەمسەرەوۋە ھەوا پاكە بىگەردەكەي مەملەكەتەكەم ھەلمژى
 و لەوسەرەوۋە دوو ھۆقە مىكرۆبى خراپەكارىم بۆ دەر بفرىتەي
 دەرەوۋە؟ نا... ھەرگىز نا... ئەمە بۆ وەختى خۆي، بىر يارىكى بىراي
 بىر دەبى و وازلىھىتەي بۆ نايى...).

بارام

(... راستە و دەھام بەدى نەھىناوۋە وەك لە مېشكەدا بوو. كانى
 و ئاوەكە لەبن دارگويىزدا نىيە و لە قولتىكى پوتوقوتدایە.
 رەنجى فەرھادەم لەگەلدا دا، تا كىردەمە بلبەكەي مەلای مەزبۇرە.
 خانوۋەكە كوشكە فراوانەكە نىيە و دوو ھۆدە و ھەيوانىكى
 قورپىنى تەنگەبەرە. ھەوشەكەشى پاراۋە نىيە، بە گول و گولزار و
 دارودرەختى بەردار و تەنيا ھىندەي جىخەرمانىكە و تەيمانىكى پىر
 لە دەلاقەي بە دەوردایە. دۆنمە بەراۋەكەي خواروۋى كانىيەكە،
 سىيەكە دۆنمىكە و سى چلە دىمەكارەكەش، ھاتە سەر تەنيا دە

دۆنم. نه خيئر نا... خه تا له ماممه وه نه بوو. ئه و خوا هه لئاگرئ وتي:
 كويت پي باشه بچو به ئاره زووي خوت هه لبيژيره. له وهى هه مانه
 كامى به دلى تويه ده ستى بخه ره سه ر و من بليم به سه رچاو. ئه و
 واى وت و من خوم ئيره م هه لبژارد، به لام ده لئيت چى كه له وه
 زياترى به به ره وه نيه. ته قه للام دا له گه ل كورانى مام و سوودا
 به كانى مامزاني بگورمه وه. ته نيا ئه وئ هه يه لي ره باشتري بو
 من. بى سوود بوو. نه يانكرد. ته نيا وه يسه يان تيم ده گه يشت چيم
 ده وئ و ئه و وتي: بابه من به هه ر ده په نجه بو تى مؤر ده كه م و
 زوريش پي خوشحال ده بم. هه و ليكي زوريشى بو دام برا كانيم بو
 قايل بكا و قايل نه بوون. قسه ي خومان بى ئه و يش له مرؤفه
 ده گمه نه كانه. له مندالييه وه ده يناسم، به دريژايي خويندمان و
 هه تا ئاماده ي كشتوكاليمان ته واو كرد، هه ر پي كه وه بووين. له
 به وه فاييدا بو براده ريتى بيهاوتايه. ياد ت به خيئر وه يسه... ده توت و
 هه ر ده توت وه، گوايه ئه وهى ده يلیم خه يالكي پروته و هيچ كه س
 ناتوانى به كردار بيه نيتته دى، له سه ره تا دا زور به ساده يى وه رامت
 ده دامه وه و هه رده م من توم به گير ده هينا. ته نانه ت جاروبار
 وات ليده هات ئه وهى ده موت، به ئاسانى بومي مؤر بكه يت، كه چى
 كه كه وتيته داوى سياسه ته وه، ئيتر نه عوزو بيلالا ليم بوويته
 فه يله سووفيك و به چه شنئ فيرى راووريوى هيتانه وه بوويت،
 كه ئيجا تو من به گير بينيت. منيش ناچار پشتم به ته نيا رازه
 مه زنه كه ي ناو دلم... ئاگره سووره كه ي ناو ده روونم ده به ست، كه
 له ئاستيدا هيچت بو نه ده كرا و هه لده اتيت. وه يسه ياد ت به خيئر،

تۆ ئىستا كادرىكى حيزبايه تىت و تا بينه قاقات نوقمى سياسه ته. منيش گوشه گيرىكى هه لاتوو له و كوممه لى، كه توده ته وئى گوايه به سياسه ت چاكي بكه يت، له مروقه ده گمه نه كانيت و به وهى باش بوو تو نهك يه كىكى تر، يه كه م كه س بوويت ريت كه وته مهمله كه ته كه مه وه. تو ناچار ت كردم... نا باشتروا يه بللم تو قايلت كردم، كه له برپاره كه م پاشگه ز بيمه وه و بيگورم. تو بوويته يه كه م كه س و هاتيت وتت: سه لاموعه له يك. ئه و ساته بو من گه لى ستم و سه خت بوو. زمانى ناو دهم و زمانى ناو دلمت، خسته بهر زورانبازييه كى گه لى تووندوتيزه وه. من وهرامم بو نه درايه وه تو به دهم بزه يه كى شه يتانانه وه، زورانبازييه كه ت به ئه نجام گه ياند. وتت: يه كى كيان بللى يا... عه له يكه سه لام و داده نيشم. يا نه عه له يكه سه لام و پاشه وپاش ده گه ريمه وه. كوره هه و هيسه ئييليس!... ئه م وته ي عه له يكه سه لام و نه عه له يكه سه لامه ي خه ونه كه مت، چون له بيرما بوو. يا كه تو ده تزانى ئه وه برپارىك بوو دابووم. ئيتر چون هاتيت؟ به لام نا نا... ئييليسيت... به تاييه تى له و وه خته وه ي ده ستت دايه سياسه ت. سوور ده تزانى چ وهرامىكى تو دده مه وه، گوايه به تو بللم نه عه له يكه سه لام و برؤ وه ليه؟ وهيسه... قسه ي خو مان بى زور حه زده كه م، زوزوو سه ر له مهمله كه ته كه م بده يت و دانيشين پي كه وه دوو قسه بكه ين. قسه كانى قوم به دلن و حه ز به بيستنيان ده كه م.

من ئه و جاره ته نيا هينده ت لى حالى بووم كه هاتيت وتت: پيرؤزباييت لئده كه م و كه رؤيشتيت وتت: بزائم چونى ده به يته سه ر!

بۆ گوايه واتدهزانی ناييه مه سهر؟ خو زور زورم پيخوشه. ئيستا ههر ئيستا گويم له ته په ته پي پي و هاوارت بيستم بلئيت: هو هو بارامه خه يالا وييه كه... دهرگام ليكه ره وه... ئه وه مني برادهره دي رينه كه تم و هاتوومه ته ديده نيت... هاتووم جاريكي تر له خه ياله پر سه يروسه مه ره كه ت بدويين، به لام وه يسه كوايت؟ چي ده تگه يه نيته ئيره؟ مه گهر حيزبه كه ت فه رمانت پي بدا. ئه مه يان ده بي. فه رمانى حيزب له لاي ئيوه و مانان ره تكدنه وه ي بۆ نييه. سه يره! كه ده لى بمرن، ده مرن! وه للاهي سه يره! نا... نا... زوريش سه ير نييه. ئه ي ئه وه نييه منيش حيز بيكم هه يه؟ ئه وه نييه حوكمي مه مله كه تيكي شي پي ده كه م. يا...).

بازە

- بارام... بارام... نوستوووت؟

- ها!... من!... نا...

- گویت لئيه؟ بازه...

بارام ته واو به ئاگاها ته وه، ده ستى له ئايش به ردا و قيتبو وه، بازه به و په رى حيرس و تو و په ييه وه ده وه رى.

- له خو رايى نييه!... شتيكي به دى كرد وه.

ئهمه ي وت و راپه ريه سه ر پي. خو ي گورج كرده وه و په لامارى پالتوكه ي دا و له به رى كرد، جامانه كه ي له سه ر و ملييه وه پيچا و به ره و دهرگا قه له ميازدى دا. پيش ئه وه ي ده ست بۆ دهرگا كه به رى، وه رچه ر خايه وه و چوو پرى به ده مانچه كه يدا

کرد. به په له له ژورور دهرپه پیه دهره وه و خوی گه یانده ئاستی نایلون به نده که. بازه ی بینی له کوخته که ی چو ته دهره وه و کلکی خستو ته سهرشانی. وهرپینیک دهره پئی که ها ئیستا، ها ساتیکی تر، په لامار دهری و په لامار دها. هر هینده ی ئه م گه یشته پشت نایلون به نده که، ئه و زو ههستی پیکرد و دوو سی جار، به دم وهرینه وه ئورپی بو پشته وه لیدایه وه. له وه دنلیابوو که شتیک له ئارادا هه یه. دهرگای نایلون به نده که ی کرده وه و ههنگاوی نایه دهره وه، له گه ل چوونه دهره ویدا بازه تووندتر دهستی کرده وهرین و چهند ههنگاوی کیش چووه پیشتر، که به ره ورووی وهرینه که ی بازه هه لپروانی، له دور چهند تارماییه کی له ناو به فره که دا به دی کرد، که به پیچوپه نا دهبزوان و به یه کدا دههاتن. له دلدا وتی:

- دهشی گورگ بن!

ته قه لالی دا بیانژمیری. کاریکی زه حمت نه بوو. ئه وساته به فر نه دباری و ئه وانیش له به فره که دا رهش ده چوونه وه.

- یا هه وتن، یا هه شت، له وه زیاتر نین.

- بارام... بوچی چوو یته ته دهره وه؟ مه سه له چییه؟

ئایش سه ری کیشابووه دهره وه ی ژورور و بانگی لیده کرد. ئه م راسته وخو وهرامی نه دایه وه، گه رایه وه ناو هه یوانه که و به هیمنی وتی:

- چهند تارماییه ک له دور به دی ده که م، له وه ده چی گه له گورگیک بن. ترست نه بن. تو بچوره وه ژوروره وه، با سه رمات

نه بی من و بازه چاریان دهکەین.

ئایش دلی داخوړیا، وتی:

- گه له گورگ؟ دلنیایت؟

- ئا.

- چه ند ده بن؟

- حه وت هه شتیک.

ئایش ته نگه تاو بوو، وتی:

- چی دهکەیت؟ نیازی چیت هه یه؟

- له خۆتی مه که به غه یله. تو بچۆره ژووره وه و هه قت نه بی.

ئایشی به ژووردا کرده وه و ده رگای به دوا دا راکیشایه وه،

خۆیشی چوو ده ره وه. بازه ی بیده نگ کرد و خۆی مه لاس دا،

گه له گورگ زۆری پی نه چوو گه یشتنه به ره وه. بازه خۆی پی

رانه گیرا. دهستی کرده وه به وه رین و ته کانی دا هه لمه ت به ری،

که چی هه ر دوا ی چه ند هه نگاویک له جیی خۆی ره ق راوه ستا و

له سه ر وه رین به رده وام بوو. ئه وسا ئه م هه لسا یه وه سه ر پی،

سه یری کرد گه له گورگ ته واو نزیکبونه ته وه و هیه چ سلێک له

وه رینی بازه ناکه نه وه. خیرا ده مانچه ی لیخستنه سه ر پی. نیشانی

له نزیکتربیان گرته وه و زرمه ی لیته لساند، به لام نه پینکا و

گه له گورگیش په رتوبلاو، هه ری که به لایه کدا هه لاتن. راوه ستا و

چاوه پروانی کرد، تا هه موو له چاوی ون بوون. به دوایدا کشایه وه

هه یوان و دوا ی قایمکردنه وه ی ده رگا، خۆی به ژووردا کرده وه.

خیرا ئایش لیی پرسی:

- چیت کرد؟

به پیکه نینه وه له وه رامیدا وتی:

- نه مپیکا...

- ئه وهنده لیته وه دوور بوون؟

- نه وه لالا... به لام دیاره نیشانشکین نیم.

- به لامی پی ناوی... پیلکهت خواره. ئه وه یان هیچ... ده ترسم

نه تویستبی بیپیکیت! دنا گورگیکی زل و زه به لاج و ئه وهنده له

نزیکه وه، چۆن لیتادری؟

ئی ئیمه چیمان دهوی؟ هه لاتنیان و لیمان دووربکه ونه وه...

ته نیا ئه وهنده نییه؟ ئی وه هایان کرد. با بچنه ناو ئاوی و له وی

له گه ل گورگه دوو پیتیه کانی هاوه لیاندا دهست بدنه یه خهی

یه کتری.

هه ردو وکیان دایانه قاقای پیکه نین. ئایش به دهم پیکه نینه که یه وه وتی:

- ئه ی باو کم و دای کم، ئه ی کاکم و...

- نا... ئه وان نا... ئه وان لینه رده چن.

دوو قو لی به ته نیشته یه که وه به رام بهر زوپاکه دانیشته وه. بۆ

ماوه یه که خاموشییه کی قوول بالی به سه ریاندا کیشا. هه ردو وکیان

بیر و هوشیان ئالاند بووه یه که کیشه و ئایش له دهر برینیدا دهستی

پیشخست و وتی:

- زۆر هه قایهت و سه رگوزشته م له باره ی گورگ و

گه له گورگه وه له دای کم بیستووه. به تاییه تی له سالانی وه که له

مه ی ئیمه دا. تو بلاییت...

بارام قسه که ی پی بری، وتی:

- سهیره! منیش بیرم له هه مان باس ده کرده وه. به راست تو
بلیت شهریان لیلادابین و رۆشتبن به ری خویانه وه؟
- تو وهک ئه وه یه، باسی ههوت ههشت گورگی دووی پی
خاوهن ئه قل بکهیت و گوایه له ترسی ده مانچه کهت شه پرت لی
لابدهن!

- ئه شه دو بیلا... بگره گوایه له به ره ئه وه ی نه میپکان، به سو پاس
و ستایشه وه شه پم لی لاده دن.

- خو ده شی و هها بکه ن، به لام ئه ی ئه گهر وه هایان نه کرد؟
ئه گهر وه هایان نه کرد، در ده که وی که بیئه قلن، نهک ئاقل و ناچار
ده یان پیکم، ئه وسا ئه وانیش ناچار ده بن شه پمان لی لابه دن.
دیسان دایانه وه قاقای پیکه نین (ئالای) کوره گه وره یان به وه
له شیرین خه وه که ی به خبه ره ات. دایکی خیرا چوو به لایه وه و
کر دییه وه خه و، ئینجا هاته وه به لای بارامه وه، راسته وخو وتی:
- من وای به چاک ده زانم ئه مشه و نه نووین.

بارام وتی:

- ئافه رین... منیش وه هام نیاز بوو. به مه رجیک تو نه گریته وه.
تو ته نیا بچو چایه کی خه لیسیم بو دم بکه، ئینجا به بی هیچ
ترسیک و وهک هه ر شه ویکی تری له وه به رمان له پال منداله کاندای
رابکش و خه وی خو ت بکه تا به یانی به ئاگات دینم و ئه وسا من
لیی دهنووم.

ئائيش ھەلسا و چوو كترىيەكەى پر لە ئاو كرد خستىيە سەر
زۆپاكە و ھات لە تەنیشتييەو ە دانیشتەو ە. قۆلى كرد بە قۆلدا و
بە خۆيەو ە نووساند، وتى:

ئەو ە چايە خەليسەكە و زۆرى پیناچى پیندەگا. بۆ نووستنەكەش،
من تا بەيانى لەگەلتدا دادەنیشم و ئەوسا تۆ دەنوويت، تا تیرخەو
دەبیت و ئینجا من...

بارام لیوى بە لیویيەو ە ناو قسەكەى پین برى، كە لیوى لە
لیوى بەردا، ئیتر نە لەم قسە و نە لەو قسە، بەلكو چاوەروانكردنى
پینگەیشتنى چايە خەليسەكە و بەدەمیيەو ە دوو قۆلى ئیشكگرتن.

گورگ

ئائيش خەرىكى شتنى قۆرى و پيالەكان بوو، كە بازە مپەمپى
لپتەلسايەو ە. دەستى بە پيالەكانەو ە وشك بوو، ئاوپرى دايەو ە و
روانیيە بارام، ئەویش لەلای خۆيەو ە قیت بووبۆو ە و گويقولاغ
بووبوو. وتى:

– لەو ە دەچى بەرپۆەبن بینەو ە. دیارە شەرمان لى لانادەن.
بەدوایدا ھەلسا و بە دەستوورى جارانى تری، خۆی پپچایەو ە
و پرى کردەو ە بە دەمانچەكەیدا، ئەوساتە مپەمپەكەى بازە رووی
لەو ە دەکرد ببیتەو ە وەرینە پر لە حیرس و تورپەییەكە. تەكانى دا
لە ژوور دەرپەرپتە دەرەو ە و ئائيش وتى:
– ئاگات لە خۆت بى... گەلەگورگ ئامانیان بۆ نییە. لەبەر
ھەيوانەكە دورنەكەو یتەو ە.

- ترست نه بئ.

ته نيا هيئدهى وت و چووه دهره وه. خوى گه يانده به رهه يوانه كه.
بازه وه پينيك دوه وه پى، كه ده توت وهخته له گه ل هه ره چه په كه دا
جهرگ و هه ناوى خوى دهر بهاويته دهره وه، به رده و اميش ته كانيكى
دوو سى ههنگاويى دهنه و پاشه و پاش ده گه رايه وه. خو كاتى ئه م
گه يشته ئاستى، هه ره ته واو پيى لى هه لبرى و بگره ته كانى دا و به
دوو سى قه له مباد خوى گه يانده ناوه راستى چه وشه كه.

له بهر هه يوانه كه دا راوه ستا و كه وته هه لروانين. ئه مجاريش
له دوور، تارميايى له به فرده كه دا به ديكرده وه، كه په رتوبلاو به
دزده زه دهاتن، به لام هه رزوو ژماره يان سه رنجى راکيشا، له دلدا
وتى: (له جارى پيشوو زياترن! سه يره! يانى چوون دهسته يه كى
تريشيان هينا؟ يانى نهك هه ره شه ريان لى لانه دام، به لكو ده يانه وى
شه رم لى بكنه جهنگى مه غلوه به؟ ئى چا كه راوه ستن بوم!).
ئه وسا بانگى بازه ي كرد و بو لاي خوى به كيش كرده وه. يه ك
دوو جار دهستى به سه ريده هينا و بيدهنگى كرد. ئينجا دهستىكى
قورسى نيشانده سه ر پشتى و وتى:

- وسبه و خو ت مه لاس بده... نامه وى ورته ت ليوه بيت.

بازه ي له سه ر چوارچه مو له دانيشانده سه ر زه وى. خو يشى له
پال بارستايى به فرى مالراوى سارباندا، كه هه تا نزىك گويسوانه كه
كه له كه بووبوو، خوى مت كرد و ده مانچه ي لى خستنه سه ر پى.
ئايش له و خاموشيه سه رسام بوو. ئوقره ي نه گرت و سه رى
كيشايه دهره وه، كه گوئى هه لخت و هيچ ورته و جووله يه كى

بارام و بازەى نەبىست، دلى داخوريا. بى خۇپچانەو دەرپەرىيە
دەرەوہ بۆ ھەيوان. لەو ھەدا بوو دەنگ ھەلپرى و بانگ بکا، بارامى
بەديکرد، کە بە چىچکانەوہ خۆى مەلاسدابوو. کەمىكى تر چووہ
پيشەوہ و بە دەنگى نزم لىنى پرسى:

- ئەوہ خەرىكى چىت؟ بۆ وا بىدەنگن؟

ئەو ھەرامى پرسىارەكەى نەدايەوہ، بەلكو بەچرپە وتى:

- كچى بۆچى ھاتوویتە دەرەوہ؟ رەق دەبیتەوہ نەگبەت...

راکەرەوہ ژوورەوہ.

- ئەى نابى بزائم چىيە و چى نىيە؟

- خۆمان بۆ ناوئەتەوہ. خەرىکن دىنە بەرەوہ، راکە بچۆرەوہ

ژوورەوہ.

ئايش خۆى بەژووردا کردەوہ. ئەوان لە چاوەرپوانيدا مانەوہ
و گەلەگورگ تا دەھات نزيکتر دەبوونەوہ، بازە دوو سى جار
سووکە مپەيەكى بە نيازى دەسپيکردنەوہى ھەرىن لى بەرزبۆوہ
و ئەم خيرا بىدەنگى کرد. برىارى دابوو ئەمجارەيان پەنا بەریتە
بەر ئەو پەندەى لە بارەى گورگەوہ باوہ، واتە بە گۆشتى لاشەى
يەكک لە خويان تىريان بکا و خۆى لە شەريان بپارىزى، بۆيە لە
دلىا وتى: (کەوابوو دەبى وازيان لىيىنم تا تەواو نزيک دەبنەوہ).

ئەو ھەتا ئەوساتە، ئەگەرچى ئەم قسەيەى بە چەندىن جۆر
لە چەندىن ھەقايت و سەرگوزەشتەدا بىستبوو، بەلام تەنيا ھەك
قسەيەكى روت ھەرى گرتبوو. لەبەرئەوہ گومانىك لەناكاو لە
دلىدا سەريھەلدا و وتى: (ئەى ئەگەر وا نەبوو؟ ئەگەر وا نەبوو؟

ئەوا من دەبى ھەتا بەيانی خەريکی گورگ کوشتن بم! زۆر لىي رانەما و وتى: (جا بىنەوبەرهى بۆچىيە؟ ئەو ھەلەگورگ و ئەمەش گەلەگوللەى مەرگ بەدەستمەو ھە و درۆ و راستى قسەكە ساغ دەكەينەو ھ).

گەلەگورگ تەواو ھاتنە بەرەو ھە. لە تەيمانى ھەوشەكە نزىك بوونەو ھە. بە دەستورى پەلىك چەكدارى پەلاماردەر و بيانەوى ھىرش بەرنە سەر سەنگەريكى دوژمن، بەرەو پرووى ئەمان ريزيان بەستبوو. بازە خوى پى رانەدەگىرا. لە يەكبينە كلک و گوچكە و چوار چەمۆلەى دەبزواندن و پەيتا پەيتاش ئاورى لەم دەدايەو ھە. ئەمىش بەرەو ھام تەقەللای دەدا، ھىمنى بکاتەو ھە و نەيەلى لە جىي خوى ببزوى. گەلەگورگ گەيشتنە ئاستى تەيمان. ئىنجا زۆر بە ھىمنى و زۆر ورد، نىشانى لە يەككىيان گرتەو ھە. پەلەپىتكەى ھىنايەو ھەك و زرمەى لە دەمانچە ھەلسان گورگە قورسكەى كرد و رەتى برد. ئەوانى تر سلەمىنەو ھە و ھەريەكە بەلایەكدا بەرەو دواو ھەلاتن. بازە لەگەل تەقەكەدا چەند ھەنگاوىك بەرەو پىش تەكانى داو دەستى كردەو ھە و ھەرىن و ھەپەھەپ. وىستى بەدواياندا ھەلمەت بەرى و ئەم نەيەپىشت، وتى:

- تۆ عەزىت مەكيشە پىويست ناکا... يەككىيانم پىكاو ھە و چۆنى نۆش دەكەن ئارەزووى خويانە.

ھەر لەو ساتەدا گورگى پىكراو، ھەك تىن و توانای ھەوت گورگى ساغوسەلىمى پىبەخىرايى، راستبوو ھە و كەوتە دردان بە بەفرەكە و ھەلاتن. پىو ھەى دياربوو كە پىكراوىكى كوشندەيە ھە

که چى به جوړيک در به به فره که ددا، که دتوت ته نانه ت نووکه
ددرزيه کيش نه چه قيوده ته له شى. بازه سه رله نوئ ته کانى دايه وه
هه لمه ت به رى و نه مجاريش نه يه نشت. له دلدا وتى: (نه گهر قسه که
راست بى، ته نيا بريندار کردنى و بگره ته نيا دوو سى دلوپ خوئنى
پيوه بى، کارى له کار دترازى).

ئايش به دواى ته قه که دا، هه مدیس سه رى کيشايه وه دهره وه و
بانگى ليکرده وه. نه م ليى په ست بوو. له وهراميدا وتى:

- پيم نه وتيت سه ر له ژوور مه هينه ره دهره وه؟ تو خوا
گرتوتى؟

ئايش که هه ستى کرد به توورپه يه وه قسه ده کا، کشايه وه
و چوو ژوور وه. نه ویش بازه ی خسته ته ک خوئ و به ره و
حه وشه ههنگاوينا. له وه دلنيا بوو که گورگى پيکراو، ده بى له و
نزيکانه له گه ل گه له گورگى هه لاتوودا يه کدگير ببنه وه و راستى
و ناراستى قسه که بسه لمى. نيازى نه وه ی نه بوو له ته يمانه که
بچى به وديودا و له مال دوور بکه ویته وه بگره نه گه يشته نه وه ی
پيوستى پي هه بى و هه ر زوو نه نجام به دهره که وت. گه له گورگى
له دوور به قه دپالى گردولکه يه کى لاته نيشته وه بينى، که وه ک
گيژهنیک لووليان بدا به يه کدا ده هاتن و به ئاشکرا دياربوو، که
نیشتوننه ته گيانى گورگى پيکراوه و ونجر و نجرى ده که ن.
ماوه يه ک به ديمه نه که يدا هه لروانى و وردبووه. نه وسا سه ريکى
بدا و به ره و ژوور وه کشايه وه.

دەمانچە

ھەر كە پىي نايە ناو ژوور، ئايش بە پەرۆشەوہ وتى:

- بۇ نالئيت ئەمجارىش نەتپىكا!

- با... ئەمجارەيان پىكام.

- ئادەى بۆمى باس بكە... بزائىم چۆن بوو؟

لە نووكەوہ بۆى گىراپەوہ. بەوہش كۆتايى پىھينا، كە وتى:

- دەمانچەبۆر كارى خۆى كرد.

ئايش سەرنجىكى بە مەغزاي دايە و بەدەم بزەيەكى

توانجئاميزەوہ، لە وەرآميدا وتى:

- يانى باوہرپ هينا كە شتىكى پئويست بوو؟ باشە ئەو

دەمانچەيە نەبووايە چيت دەكرد؟

- بە تەور، بە بيل... بە تىلا.

- ئا بەلى، رۆستەمى زالىت بگرە رۆستەمى زالىش بوويتايە،

ئەوہت لەگەل يەكىك، يا دوواندا پىندەكرا، نەك گەلەگورگىك، يا

وہك خۆت دەلئيت دوو گەلەگورگ. وا نبيە؟

- ئوبال بە گەردنم وايە.

- باشە لەباتى دەمانچەكە، تفەنگ بووايە چاكتەر نەبوو؟ وتم

وہك دەمانچەكە دەكرىت، ھەندى پارەى ترى بە قەرزوقولە بۆ

پەيدا بكە و بىدە بە تفەنگىك، بەقسەت نەكردم.

بارام ھىچ وەرآمىكى ئەوى نەدايەوہ و خۆى بىدەنگ كرد. ئەو

وہختە سەرلەنوئ گەرمى بووبۆوہ و كشابۆوہ پال ديوارەكە،

سەيرىكى سەعاتەكەى دەستى كردهوہ. نزىكى دوازده و نيوى

نیشان ددها. له دلدا وتی (تو بلئیت بینه وه؟). که می له پرسیاره که رام، ماوهیهک تاووتوی پیگرد. به وهرامدانه وهی پهست دهبوو، چونکه دهیزانی که وهرام دهبی چیبی: (ئا... دوور نییه... هیچ دوور نییه. گه له گورگه و برسویه و بونی ههشت نیچیری ناو خانوویه کی ته ریکی دوور له ئاویان کردوه و جاریک و دووان و ده شالوویان بو دینن. شه وگاریش هیشتا زوری به به ره وه ماوه.

ئایش راست دهکا، ئه گهر له بری ده مانچه که تفه نگیک بوایه، کیشه که به جو ریکی تر ده که وته وه.

به دوایدا ده مانچه که ی له بهر پشتینی ده رکیشا و گرتی به ده ستیه وه. شانیه لیدهرهینا، فیشه که کانی لی به تالکردن و ژماردنی پینجی تیدا مابوونه وه، شانیه یه ده کیشی هینایه پیش. ویستی فیشه که کانی لی به تال بکا و نه یکرد: (پیویست ناکا... هه وتن... ئه وه دوازه!). لای کردوه به لای ئایشدا. له ته نیشتییه وه نه مابوو. خه ریکی چراکه بوو دایبگریته خواره وه و پری بکاته وه له نهوت. ئه میش له لای خوویه وه هه ستیکرد، که شه وقه که ی ته واکز بووه له گه ل ئه وه شدا وتی:

- فیشه که کانی ترت له کوئی داناون. بو میانی بینه.

- با چراکه پر بکه مه وه له نهوت، ئاگامان لینی برابوو. خه ریکبوو

ده کوژایه وه.

ئهم له دلدا وتی: (وا بزائم ههشت فیشه کی ترم هه ن. ئی ئه وه بیست... به سه... خو شه ره سه نگر نییه!).

ٹائش چرای گہراندہ وہ شوینی خوی، چوو فیشہ کہ کانی تری
ہینا و خستنیہ بہر دہستی. خویشی لہ تہ نیشتیہ وہ دانیشتہ وہ و
کہوتہ سہرنجدانی. کہ سہیری کرد وا دہیانژ میڑی و دووانیان لی
دہخاتہ ناو یہ کیک لہ دوو شانہ کہ، وتی:

- تو بلیت بینہ وہ؟

بارام یہ کسہر و ہرامی نہ دایہ وہ. یہ کئی لہ دوو شانہ کہی
چہ سپاندہ وہ دہمانچہ کہ و دہمانچہ ی نایہ وہ بہر پشتین. شانہ ی
دووم و فیشہ کہ کانی تری خستہ گیرفانیہ وہ. ئینجا پرووی
تیکرد و ئاسایی وتی:

- دوور نیہ بینہ وہ.

- ئہ ی چارچیہ؟ چی بکہین؟

- چار؟ ئہ وہ دہمانچہ و گولہ و ئہ وہ من و بازہ و ئہ وہ سہ
ئہ وان و ہیرش و پہ لاماریان بہ کہ لبہ و نینوک، ئیمہ لہ
سہنگہ رداین و خویمان ئامادہ کردوہ و ئہ وان ہیرش دینن، خو
توپ و نارنجوکیان پی نیہ ہہ لمانتہ کینن. ئہ وان ہہ یانہ کہ لبہ
و من ہمہ گولہ. پیش ئہ وہ ی ئہ وان کہ لبہ لہ من گیر بکہن،
من گولہ دہسردہ وینمہ ئہ وان و برایہ وہ. ٹائش بہم قسانہ دلی
حہ وایہ وہ. پیشتر لہ دلدا زور تہ نگہ تاو بووبوو. سہدویہ ک پرس
و را لہ میٹکیدا گینگلیان دہخوارد و دہیویست دہریانبری، بہ لام
ئہ و قسانہ رہواندنیہ وہ. بہ دہم زہردہ یہ کی شادیہ وہ وتی:

- لیت ناترسم... راستہ تا رادہ یہ ک کہ متہ رخہ میت، بہ لام کاتی
خہ مخوری بو شتیک یہ خہ ت دہگری، بو دہبیتہ شیر ی بہر مہیدان.

ئەویش ھەر بە دەم زەر دەخەنە کە یەوہ وتی:

- ئەمە ستایش بوو، یا تانوت؟

- تانوت؟ حاشا...

- ئەی تۆ نالییت من کابرایەکی کە مەتەرخەمم؟

- با... بە لام یە کەم ئەوہ تانوتلیدان نییە و سیفە تیکی ئاسایی

خۆتە. دووہمیش وتم کە لە وەختی پێویستدا دەبیتە شیرێ بەرمەیدان.

بارام سەیری کرد وا دیسان ساکاری و خۆشبرواییە کە ی، گالته گلەییە کە ی ئەمی وەک ھەموو جارەکانی تر لیکردۆتە راست. جارەکانی تر لە گەلیدا دەیدا بە دەمییەوہ و بۆ ماوہیە ک درێژە ی پیدەدا و لە ئەنجامدا، دەیکردەوہ بە گالته وگەپ و پیکەنین، بە لام ئەمجارەیان زوو ھەستی کرد کە دۆخە کە ھی ئەوہ نییە بدا بە دەمییەوہ. بۆیە بە نەرمە پیکەنینیکەوہ وتی:

- ھەمدیس تیکەوتیتەوہ! کچی تانوتی چی و تەرەماشی چی!

ئەشەمبیللا وایە و خۆم لە تۆ باشتری دەزانم، کە کابرایەکی کە مەتەرخەمم تەنیا ویستم...

ئایش قسە کە ی پی بری و وتی:

- جا ئەمە وەختیتی؟

- نا... ھەقتە. بۆیە منیش وا زوو وازم لێھێنایت.

- جا باشە تۆ بە تەواویی واز لەم خووہت بینیت و لە کۆلم

ببیتەوہ باشتر نییە؟

- تۆ ئەوہیان بخەرە لاوہ... بابیننە سەر باسی کە مەتەرخەمییە کە.

- دەست پىندەكە يتەوہ؟

- نا... نەوہ لالا... بە راستمە. دەمەوئ بۆتى روون بکەمەوہ، كە ئەو
سيفەتى كەمتەرخەمىيەم لە چىيەوہ ھاتووە. جارئ دەبئ نەوترئ
كەمتەرخەمى، بەلكو كەمەھەلپەيى و بگرە بىنەھەلپەيى. يانى من ھەلپە
بۆ ژيان ناكەم. بە ھەرچوار پەل شالاو نابەم و پەلامار نادەم بە
تەنگ كەلەكە كردنى مال و مولك و سامانەوہ نىم. تەنيا ھىندەم لا
مەبەستە ئاسايى پىي بژين. تۆ چاكت وت. ئەوہى بۆ ژيانەكەمان
پىويست بئ، بۆى دەبمە شىرى بەرمەيدان. ئەوہشى پىويست
نەبئ، بە ھىچ كلۇجئ گوئى نادەمى و لە ئاستيدا كەمتەرخەم.
من قىزم لەو بابەتە كەسانە دىتەوہ، كە ھىندەى كىويك سامانىان
كەلەكە كر دووہ و كەچى ھىشتا ھەلپەى زياد كردنى دەكەن. من بە
دەستم بئ ديم ھەرچى سامانىكى ئەوانە ھەيە، زەوتى دەكەم، ئىنجا
يەكەمجار بەندىخانە يەكيان ھەر لە بناغەوہ ھەتا سەربان لەو سامانە
لە زيو بۆ دروست دەكەم. ھەريەكەيان كۆتوپىوہەندىكى لە زىر
دروستكراوى لە مل و دەست و پى دەخەم و دەيكەمە ميوانى يەكى
لە ژووہ زيوينەكانى بەندىخانەكە. دواجار ھەرچيمان لە سامانەكە
پىچايەوہ دەيكەمە ليرەى رەشادى و ھەركاميان ھەر ھىندەى وتى:
برسىمە. ئانوسات يەكىك لەو ليرانەى دەخەمە دەمەوہ، ئىتر قووتى
دەدا، يا نايدا، ئارەزووى خويەتى خۆراكيان ھەر ئەوہ دەبئ. بۆى
ھەيە نەيخوات و بۆشى ھەيە لە رۆژىكدا ھەزار... دە ھەزار... سەد
ھەزار ليرە بخوات. تيم گەيشتيت چيم وت؟

ئائيش كه ميگ بۆ وهرام راما. ئه مه يه كه مجارى نه بوو له م
بابه ته قسانه ي لى ببيستى، به لام يه كه مجارى بوو وا به پروونى
و به ئاسانى لى تىگا چى ده لى، له گه ل ئه وه شدا نه يده زانى چ
وهراميكى بداته وه.

- تيم نه گه يشتيت؟ دووباره ي بكه مه وه؟

ئه وسا به ناچارى ته نيا وتى:

- نا پيوست ناكا... تىنگه ي شتم.

ئه وىش ئىتر له سه رى نه رويشت. باسه كه ي گورى و وتى:

- چاكتر وايه تو سه رخه ويك بشكينيت.

- پيم وتيت نانوم و شانبه شاننت ئيشك ده گرم. ئىتر ئه م

قسه يه مه كه ره وه.

وهرامدانه وه كه ي نيمچه توورده بوونيكى پيوه دياربوو. بويه

بارام به پرويه كى خو شه وه وتى:

- ده كه وابوو چايه كه لى بنيره وه.

لووره

بيدهنگى و خاموشيبه كى قول ههردوو كيانى له ئاميز گرتبوو،

كاتى زور له دووره وه لووره يه كيان به ئاسته م كه وته به ر گوى.

پيکه وه له يه ك ساندا مليون قوت كرده وه و گويقولاغ بوون.

ئانوسات بازه ش ده ستى كرده وه به وه رين و بينى پيوه گرت و

ئىتر زورى پى نه چوو لووره ي گورگ و وه رينى بازه تىكه ل به

يه كترى بوون.

ئائيش سەرنجىكى تىكەل لە وپوبون و شلەژانى دايە بارام.
وەك لەبەر خۆوہ بدوئ، بە دەنگى نزم وتى:

- هاتنەوہ!

بارام ھەستى بەو شلەژانەى كرد. بەلايەوہ بەناھەق نەبوو. ئەم
خۆيشى ھىوايەكى بەوہ ھەبوو، كە دواى دوو جار تەقەلىكردن
و كوشتنى يەككيان و خواردنى لەلايەن ئەوانى ترەوہ، ئيتر
ھاتنەوہيان نەبى و پرويان لەلايەكى تر كردبى، لەبەرئەوہ ئەگەرچى
بەدەم و زمان تەقەللای دا ئەو دلتيا بكا و ترسى لە دلدا نەھيلى،
بەلام خۆى بە بيروھوش ئالابوہ گرفتهكە و وردى دەكردەوہ،
بەر لە ھەموو شت بە بوونى دەمانچەكە و بيست فيشەكەكەى،
خۆى بە پشتنەستور دەبينى. لەگەل ئەوہ شدا، سووكە ترسيك
لە ناخدا تەنگەتاوى دەكرد و ھەستى پشتنەستور ييەكەى بە
دەمانچەكە ليدەشلەقاند. تەقەللای دەدا بچيتە بنج و بناوانەوہ، كە
ئەوہ لەبەر چيپە و بۆ چيپە و زەفەرى پى نەدەبرد. بۆ ماوہيەكى
زۆر خامۆش بوو. تا ئائيش بەئاگاي ھيتايەوہ و وتى:

- ئەوہ بير لە چى دەكەيتەوہ؟ بۆ وا مت و خامۆشيت؟ گويت
لە بازە نيپە؟

ئەوسا راپچەنين و گوپھەلخستن و خۆسەرپيخستنى تەنيا يەك
ساتەوہختيان خاياند. دەستبەجى ھەستى كرد، بازە بەرھەيوانەكەى
جيھيشتووہ و چۆتە بەر تەيمانى ئەوپەرى ھەوشەكە. بازە
بەلايەوہ تەنيا سەگىكى بەوہفای پاسەوانى بەردەرگاي ھەوشە
نەبوو، بەلكو ئەندامىكى خيزانەكە بوو. زۆرى لا مەبەست بوو بە

دهستووری پاراستنی خوی و ژن و منداله‌کانی له ده‌می گورگ،
 ئەویش بیاریژی، بویه راسته‌وخۆ رووه‌و دەرگا قه‌له‌مبازدی دا و
 دەرپه‌رییه دەر‌هوه. گوئی نه‌دایه بانگ و هاواری ئایش هه‌لمه‌تی
 برده دەر‌هوه‌ی هه‌یوان، زۆر به توور‌ه‌یه‌یه‌وه ده‌نگی له بازه کرد و
 کشاندییه‌وه. که گه‌یشته‌وه ئاستی ئەم، وه‌کو یه‌کیک له منداله‌کانی
 ته‌می بکا، ده‌ستی دایه گوێچکه‌یه‌کی و له‌به‌رده‌می کوخته‌که‌یدا،
 له‌سه‌ر چوار چه‌مۆله نیشان‌دییه سه‌ر زه‌وی. دوو سی سووکه
 له‌په ده‌ستیشی کیشا به ته‌وقی سه‌ریدا، ئەوسا جیی هیشت و
 کشایه‌وه، به‌لام هه‌ر که پیتی نایه‌وه هه‌یوانه‌وه، لووتی بوو به
 لووتی ئایشه‌وه.

لیی په‌ست بوو، وتی:

- هه‌مدیس...

ئایش وهرامی نه‌دایه‌وه پشتی تیکرد و گه‌رایه‌وه ژووره‌وه.
 کاتی ئەمیش به‌دوایدا پیتی نایه‌وه ناو ژوور، سه‌یری کرد.
 وا ئەو پالتۆکه‌ی بۆ به‌ده‌سته‌وه گرتووه و بیورته و جووله
 راوه‌ستاوه. زوو لینی تیگه‌یشت، خوی بۆ وهرچه‌رخاند و هه‌ردوو
 قۆلی کرد به هه‌ردوو بالی پالتۆکه‌دا و چه‌سپاندییه به‌ری خوی،
 ئینجا به‌ره‌و‌پووی وهرگه‌رایه‌وه. ده‌ستی کرده ملی و به‌وپه‌ری
 سۆزه‌وه ماچی کرد، که ده‌ستی لئ به‌ردا، وتی:

- له‌وه ده‌چوو نزیکبووبنه‌وه. چاکتر وایه بچمه ویزه‌یان.

که وهرچه‌رخا بچیته‌وه دەر‌هوه، ئایش به ده‌نگیکی پر له
 به‌ته‌نگه‌وه‌هاتنه‌وه، وتی:

- بارام گیان... وریابه... چاک ناگاداری خۆت به.

بارام به دەم چوونه دەرەوێهه وه، تهنیا بزەهیهکی گەشی به
رودا دا و به قسه هیچ وەرانیکی نه دایه وه. کاتی وهک جاری
پیشوو خۆی مه لاسدایه وه، سه‌ری سوورما که هیچ تارماییهکی له
دوور، یا له نزیک، به‌دی نه‌کرد و تهنیا ده‌یبینی بازه جی به خۆی
ناگرئ و به‌رده‌وامیش به کپی ده‌مپینئ، په‌یتا په‌یتاش سه‌یری ئەم
ده‌کا و بیئارامیی خۆی نیشان ده‌دا. جارناجاریک سووکه ته‌کانیک
به‌ره‌وپیش ده‌دا و ده‌کشیته‌وه. ئەم گومانیکی له دلدا لا په‌یدابوو،
هاته سه‌ر ئەوه‌ی زیاتر گوئ هه‌لبخا، وه‌ک له ئاراسته‌کردنی بینایی
چاو. گوئیه‌لخستن سووکه خرمه‌خرمیکی رۆیشتنی سه‌ر به‌فری
له سه‌ربانه‌وه له‌لا ئاشکرا کرد. له ته‌نیشتی لای چه‌پیشیه‌وه
که بارستایی به‌فری مال‌راوی سه‌ربان به‌رچاوی ده‌گرت، هه‌مان
سووکه خرمه‌ی که‌وته به‌رگوئ، ئینجا که به‌لای راستدا له‌ودیو
ته‌یمان‌که‌ی هه‌وشه‌وه لمۆزی گورگینکی به‌دی کرد، که سات
ناساتیک دەرده‌که‌وئ و ون ده‌بیته‌وه، خیرا تیگه‌یشت باس چ
باسه و له دلدا وتی:

(که‌وابی ئەمه‌ ئه‌و حاله‌ته‌ بوو که لئی ده‌ترسام و زه‌فه‌رم پی
نه‌ده‌برد. چی بکه‌م باشه؟ نیاز و بریاران ئاشکرایه. سه‌یره...
ده‌لێت له‌شکرینکی ریکوپینکن و هیرش بۆ سه‌ر سه‌نگه‌ریکی
دوژمنه‌که‌یان ده‌بن... چی بکه‌م باشه؟).

ساتینکی زۆر سه‌خت و سه‌تم بوو. نه‌یده‌زانی چی بکا. له
سه‌ربان و له ته‌نیشتی لای چه‌په‌وه، خرمه‌خرمه‌که تا ده‌هات

زیادی دهکرد و نزیك دهبۆوه. لمۆزهكه‌ی لای راست ده‌بۆوه
دووان و سیان و پینج و به‌یناوبه‌ین خیراتر درده‌كه‌وتن. بازه
تا دههات زیاتر سره‌وتی له‌به‌ر ده‌بیرا و ته‌نگه‌تاو ده‌بۆو. تا
وای لینهات ئه‌میش له‌لای خۆیه‌وه، له‌وه زیاتر ئۆقره‌ی نه‌گرت.
له‌ناکاوینکا بریاری خۆی دا و ئانوسات بر‌دییه‌ سه‌ر. په‌له‌پیتکه‌ی
له‌ ده‌مانچه هینایه‌وه یه‌ک و رووه‌و لمۆزه‌کان ته‌قاندی، به‌لام
ئه‌وه‌ی ده‌موده‌ست له‌ بازه‌ی روودا، وای له‌م کرد له‌ جینگه‌ی خۆی
ته‌واو به‌هه‌سه‌ی و واقی و بر‌مینی، بازه‌ ده‌ستو‌برد له‌گه‌ل ته‌قه‌که‌دا
وه‌ک دوای چاوه‌روانکردنیک‌ی زۆری ئازار به‌خش، بییه‌وی به‌په‌له
بچی داخی دل‌ی بر‌یژی، کویرانه به‌ره‌و لای ته‌یمان هه‌لمه‌تی برد.
هه‌ر هینده‌ی گه‌یشته‌ ناو چه‌وشه، گه‌له‌گورگ له‌ سه‌ریان و له
ته‌نیشتی لای چه‌په‌وه، وه‌ک گه‌رده‌لوولیک خۆیانین پیدادا و زه‌ق
به‌ به‌رچاوی ئه‌مه‌وه، ته‌یمانین شه‌قوپه‌ق کرد و به‌ره‌و خوار
رایانمالی. ئه‌م بۆ ماوه‌ی چه‌ند ساتیک و هه‌ا واقی و پ‌مابوو، که له
جی خۆی وشک هه‌لات. وه‌ختیکیش تین و توانای به‌ به‌ردا هاته‌وه
و به‌ره‌وپیش ته‌کانی دا، سه‌یری کرد و گ‌ژه‌لووکه‌که گه‌یشتۆته
قه‌دپالی گردۆلکه‌که‌ی به‌رامبه‌ریان. له‌و ساته‌دا به‌ چاوی ناخ
بازه‌ی ده‌بینی که هه‌زار و یه‌ک جار که‌له‌ له‌ جه‌سته‌ی چه‌قیوه و
هه‌زار و یه‌ک ده‌لاقیان تیکردوو، له‌گه‌لیدا وای هه‌ست ده‌کرد، که
هه‌زار و یه‌ک ده‌لاقه‌ کراونه‌ته‌ جه‌سته‌ی خۆی، ته‌وژمی ئازاریکی
ده‌روونی سه‌خت زۆری بۆ هینا. به‌بی ئاگا به‌ده‌م هاواری کرد:

- با... زه...

به دهمییه وه بیئه وهی بزانی چی دهکا، هرچی گولله یهک له دهمانچه کهیدا بوو، پرووه و گیزه لووکه که تهقاندنی و بهدوایدا گیزه لووکه داخزایه ئه ویدیو گردۆلکه که وه و له چاو بزر بوو. ئایشیش دیسان له ژووره وه خۆی پی رانهگیرا، به تایبه تی که بهدوای هاواره کهی بارام و تهقهکاندا، هستی به خاموشییه کی سامناک کرد. کهمی خۆی پیچایه وه و دهرپه ریه دهره وه بو هه یوان، راوه ستا و گوئی هه لخت هیچ ورته و جووله یه کی نه بیست. بانگی کرده بارام و وهرام نه بوو، که جاری دووهم بانگی لیکرده وه و وهرام هه ر نه بوو، دلی داخو رپا. شیتانه هه لمه تی برده دهره وهی هه یوان و بارامی بینی له به فره کهدا به چۆکدا هاتووه و سه ری به سه ر سنگیدا شو رپوته وه. خۆی گه یاندی و باوه شی پیداکرد. ئه وسا بارام سه ری هه لپریه وه و که وته سه ری، به بیده نگ به ره و هه یوان هه نگاوی نا. له ویدیو دهرگای نایلۆنبه نده که وه چاوه روانی کرد تا ئایش بهدوایدا به ژوورکه وت و به بیده نگیش دهرگاکه ی قایم کرده وه. ئینجا خۆی به ژووردا کرده وه و ئایشیش بهدوایه وه.

مۆته که

بارام چی بوو؟ بۆم باس بکه... چی پوویدا؟
 بارام هیشتا هه ر چه په سابوو، سه رنجیکی گیز و ویزی دایه و هیچ وهرامیکی نه دایه وه، هیشتا دیمه نی بازه و گیزه لووکه که و ئاوابوونی به ویدیو گردۆلکه کهدا، سه راپای بیر و هۆشی داگیر

کردبوو. لئی بووبووه مۆتەكەیهك و بەرۆكى بیر و ھۆشى بەر دەدا، بگرە تا زیاتر گەرمی دەبوو و جیگەى گاز و نوقورچی بە تەوژمى زریانەكەى لى خۆشەبوونەو، پتر شانى بۆ مۆتەكەكە شل دەبوو: (... زۆرى پى ناچى دینەو، كە ھاتنەو ئەمجارە من لوول دەدەن و ھەك بازەم لیدەكەن. جارى دواتر ئايش دواتریش دینە كونی ژوورەو بۆ ئالا و بالا. يانی ئەمشەو... يانی... گورگ... گورگی چوارپى... يانی... گوايە...).

لەناكاوئىكا ھەلسايە سەرپى. شیتانە كەوتە ھەلروانىن بە دەورى خۆیدا. بینایى لەسەر ھىچ شتىكى ناو ژوورەكە راگیر دەبوو. رووخسارىشى و ھەى دەنواند، كە ئازارىكى كارىگەر دەروونى ھەژاندبى. ئايش سەرى لى سوپما. لەگەل ئەو ھەشدا باوھشى پىداكرد و دايمركاندەو، كە لە خۆى بەئاگاھاتەو، ھەك چاوى بۆ ماوہیەك لە بینین كەوتبى و لەپرىكا بەرى روونبووپیتهو، ئاوہا بە پەشوكاویبەو سەرنجىكى خىراى داہ ئايش و ئىنجا مندالەكان كە لىيان دلنابوو، تەواو ھىمن بۆو. لە جى خۆى دانىشتەو و خامۆشییەكى قوول داىگرت. ئايش دەستى لە شانى گىركرد. يەك دووجار رايوہشانى و تى:

- بارام... بارام گيان... بۆ وا دەكەيت؟ چیت دەوى؟ چیت بەسەرھات؟ بۆ قسە ناكەيت؟

ئەوسا لای كرددەو بە لايدا و سەرنجىكى وشيارانەى داہ، لەو وختەو ھى ھاتبوونە ژوورەو، يەكەمجار بوو تەوژمى شالوى مۆتەكەكە يەخەى بەردەدا و دەيتوانى رووخسارى بخوینىتەو

و بزانی له چ حالئیکدایه، رهنگی بووبوو به لیموی زهرد، لئوی
دهلهرزین و بهر بینی قولپی دها، ترس و سامیکی تیکه‌ل له
حه‌په‌سان و رامان له چاویدا قه‌تیسما‌بوون، ئەو دیمه‌نه وریای
کرده‌وه که تا چ راده‌یه‌ک وره‌ی به‌رداوه و چۆن ئایشیشی
له‌گه‌ل خۆیدا راپیچ کردوو، له سه‌ره‌تا‌دا له خوی ته‌ریق‌بووه.
وه‌ک له‌پر تاه‌یه‌کی قورس دایبگری، سه‌رتاپای له‌شی نیشته سه‌ر
ئاره‌قیکی گه‌رم و هه‌ستی کرد هه‌ردوو لاجانگی گریان لیده‌بیته‌وه،
به‌تووندی که‌وته سه‌رزه‌نشترکردنی خوی، وتی: (شوو‌ره‌یی
ناکه‌یت؟ له ترسنۆکیه‌وه‌یه، یا له چی؟ وه‌ره‌وه سه‌رخۆت برۆانه
ئایش و بزانه له چ حالئیکدایه... خیرا‌که... خیرا...).

ئیت‌ر وه‌ک هیزیک‌ی ته‌لیسماوویی ده‌ستی دابیته‌ بنبالی قیت بووه
و بزیه‌کی گه‌ش که‌وته سه‌رلیوی، رووخساری روون بووه و
چاوانی بریسکه‌یان تیکه‌وته‌وه. ده‌ست و مه‌چه‌کی بزواند، سه‌ری
ئایشی گرت‌ه ناو هه‌ردوو له‌پ و که‌وته ماچکردنی دم و روومه‌ت
و ناوچه‌وانی، به نه‌رمه پیکه‌نینیکه‌وه وتی: هیچم نییه... هیچم نییه.
ئایش گیان کاره‌ساته‌که که‌می گیز و ویز‌ی کردم، چونکه به‌لامه‌وه
سته‌م بوو، گوی بگره‌ با بو‌تی بگیزمه‌وه...

بو‌ی گیزایه‌وه. که لیبوو، ئایش وتی:

- شتیکی سه‌یره، ئەمه یانی چی؟

بگره‌ حاله‌تیکی سه‌یره... منیش سه‌رم سوور‌پماوه. حاله‌تیکه و
ناچیته ئەقله‌وه و که‌چی ئەوه‌تا روویدا.

ئىستا چى بگەين باشە؟ ديارە لە كۆلمان نابنەوہ و دینەوہ و یزەمان، گومانم لەوہ نەماوہ كە دینەوہ ئەوہیان، هیچ حالەتیکى لەپادەبەدەر سەیرە و بەھیچ كاوچى رپى تینا چى و لە چارەمان نووسراوہ ئیمە تووشى ببین.

- ئى باشە بۆچى ئیمە؟

تیناگەم... نازانم بۆچى ئیمە؟

- ئەى چار... چارمان چیبیە؟

بارام بیدەنگ بوو، جگەرەیهكى ئاگردا و كەوتە مژلیدانى، كەمى بیری كردهوہ. كیشەكەى لە مێشكیدا هینا و برد. لای پوون بوو كە گەلهگورگ وەك هیزىكى نەینى هەلیانسوورپینى، یا بگرە وەك خویان بریتین لەو هیزە نەینییە، وەها بەرامبەر بەو و مەملەكەتەكەى كردار دەكەن. هەر وەكو لەلای ئاشكرا بووبوو، كە گەلهگورگ لە ئاستى ئەمدا، بریاری جەنگىكى مەغلۆوبەیان داوہ و تا كۆتایى لەگەلیدا دەبیەنەسەر. بۆیە ئەمیش خیرا بریاری خۆى دا، روانییە سەعاتەكەى، زۆر لەسەر خو باری دانیشتنەكەى گورپى و پوووى بۆ ئایش وەرگیزرا. دەستى ئەوى خستە ناو دەستییهوہ و وتى:

گویم لیبگرە ئایش گیان، ئیستا وا سەعات نزیكى دووہ. دەبى زیاتر لە چوار سەعاتى تر بەم حالەوہ بەسەر بەرین، تا شەبەق دەدا و لەم مۆتەكەیه دەخەلەستین. تىم دەگەیت دەلیم چى؟ چوار سەعاتى تر و دەشى چوار جارى تر هیرشمان بیئنەوہ سەر. گویم لیبگرە بزانه چیم بریار داوہ و حەزیش دەكەم بزانه تۆ چى

دهلئیت؟ ئایش ئەو ساتە ئاسایی بووبۆوه، ترس و سامهکه له
چاویدا رهویبۆوه. له وهرامدا وتی:

- تۆ چۆن بریار دهدهیت، من وا دهکهم.

بارام خۆی خسته سههر پێ و وتی:

- کهوابی ههلسه و دهستوبردکه. نوینهکان و ئەم ههنده دارهی
ژوورهوه نهبی، ئیتر ههرچیمان کهلوپهل ههیه، با بیهین و بهری
ههیوانهکهی بهمدیو نایلۆنبهندهکهدا پێ بتهنین. چیشمان دار له
ههیوانهکهدا و داروپهردوو له ژوورهکهی ئەوبهردا ههیه، ههر
دهیدهینه پالی و دهیانکهینه دیواریک له روویاندا. دهمینیتهوه دوو
پهنجهرهکه و کلارپۆژنهکه. پهنجهرهی ژوورهکهی خۆمان وهها
دهتهنم، که قوش نهتوانی خۆی پێدا بکا. پهنجهرهی ژوورهکهی
ئهللاش، خۆی له خۆیدا هی ئەوه نییه له توتکهسهگیکی زیاتر
پێوهچی و لهگهڵ ئەوهشدا ههر چاک چاک دهیناخنم. ئی خۆ
کلارپۆژنهکەش ههم شووشه بهنده و ههم ئیستا تا ئەژتویهک
بهفری لهسههر کهلهکه بووه. زانیت چی دهلئیم؟

- باش، باش... ئەوسا ئیتر با تا بهیانی، به دهوری قهلاکهماندا
بسوورپینهوه و بلوورین.

- ئا بهلئ... با ههر کهلبهشمان لی تیژ بکهنهوه.

ناکری... دهنه حهزم دهکرد له کونیکهوه بیانبینم و بزنام
کهلبهیان چۆن تیژ دهکهن.

بارام بیدهنگ بوو. قسهکهی ئایشی له مێشکیدا دهجووه. دیمهنی
لولدان و رافراندنهکهی بازهی هاتهوه پیش چاو، رووخساری
گرژبۆوه. که کهوتهوه قسه وتی:

- من دهیکەم... من دەیانینم، ئەمجاره من دەزانم چۆن تۆلەى بازەیان لێدەکەمەوه.

ئایش ئەم قسەیهى لىخۆش نەهات. پەنگ و پرووى تال بۆوه.
لێى پرسى:

- نيازى چیت ههيه؟

- تەنيا جيگە دەستىک بۆ خۆم دەهێلمەوه، کە بتوانم لولەى دەمانچەکەى لێوه ئاراستەى دەرەوه بکەم. چەندم گولە ماوه، دەبى هيندەيان لىبکوژم، بارام من وای بە چاک دەزانم خۆتيان لى بیدەنگ بکەیت. چاکتر وایه هەردوو دەرگای ژوورەکانیش قایم بکەين و وازيان لى بئين تا رۆژ دەبیتەوه.

- مەترسە... خۆ ديوودرنج نين شالوم بۆ بئين و هەرس بەو هەموو کەلوپەله بئين.

هەردووکیان بیدەنگ بوون. بارام لەپەر وریابۆوه و وتى:

- خیراکە... با دەستوبرد بکەين، نەوهکو زوو بینهوه.

وايان کرد و کەوتنە خۆيان، ئایش کەلوپەلهکانى دەگەيانده ئاستى نایلۆنبەندەکە و بارام بە دەستووریکى تايبەتى تووند و تۆل کەلەکەى دەکردن. لە ئەنجامدا دیواریکى کونبريان لى پینکەيتان و تەنيا دەلاقەیهکی بچووکیان بە بەرزەوه، بە پال دیوارى هەيوانەکەوه تیدا هینشتەوه. ئەوسا خۆيان بە ژووردا کردەوه و چوونه ویزەى پەنجەرەکە، ئەویشيان تووند تەنى و چاک لێى دلنایابوون، لەوهدا بوون پرووبکەنە ژوورەکەى تر و لوورەى گەلهگورگیان لە دوور بەر گوی کەوتەوه. پراوستان

و پروانپانە يەكتر. بارام خێرا بزەيەكی خستە سەرلێوی و وتی:
 - با ئەوەندە بلوورینن تا قورگیان دەتەقی، خۆیان دەبیننەو.
 ئیتر ئەو لەسەرخۆ بەرەوژوورەكەى تر هەنگاوی ناو،
 ئاییش بە چراكەو بەدوایدا. بزەكان و كەرەدیزە، لە هەموو
 ئەم كەینوبەینە بى ئاگابوون. تەنانەت كاتى ئەمان بە چراكەو
 چوونە ژوورەو و كردیانە تەقە و پەقە، ئەوان تەنیا سەریكیان
 لى بەرزكردنەو و كەمى تێیان روانین و كەوتنەو سەر بارى
 خۆیان. كە لیبوونەو، بە دلنایییەو گەرانەو ژوورەكەى
 خۆیان، بارام پالى دایەو و قاچى لى راکیشا. ئایش چوو بەلای
 مندالەكانییەو و كەوتە دەستەتێنان بە سەر و پووخساریاندا. لە
 شیرینخەوئیکى خوشدا بوون، وازی لەوان هیتا و گەرایەو لای
 بارام و لە تەنیشتیییەو دانیشت.

ئێستا دەبى چایەكە دەمى كیشابى...

بەبیری هاتەو، پروانییە سەر زۆپاكە. كترییە ئاوەكە
 دەیلووشكاند، بەلام قۆریكە هیشتا كەمى دوور لەبەر دەرگای
 زۆپاكەدا دانرابوو. راپەنى و چوو بەلایانەو.

دیوودرنج

گەلهگورگ زۆرى پى نەچوو پەیدا بوونەو. بە ئاشكرا هەستیان
 پێدەكرا كە تەواو نزیكبوونەتەو و دەور و خولى خانووەكە
 دەدەن. بارام شانى دادابوو سەر سەرىنیک و پالى لى دابوو.
 ئایش وتی:

- له وه دهچی هاتبنه هه وشه که وه.

ئه و به پیکه نینه وه له وه رامیدا وتی:

- دیاره دهزانن بازه و بارام له وی نین و به ئاره زووی خویمان تهراتین دهکن، به لام خویمان دهبیننه وه، با که میکی تر بینه پیشه وه و دلنیا بین... با بینه بهر هه یوانه که وه، ئینجا دهچمه وه و یزه یان.

- من هه ر ئه وه به چاکتر دهزانم، که ده رگاکه ش باش قایم بکهین و وازیان لی بینین چی دهکن بیکه. بارام... ئه مانه له وه ناچی گورگ بن. ئه گه ر گورگ بوونایه به گوشتی هاوه له که ی خویمان و بازه تیریان دهخوارد و له کولمان ده بوونه وه، یا ته قه کان چاو تر سینی دهکردن و له م دهو روبه ره نه ده مان.

ئه و که می له قسه که ی رام. وهک جو ره راستیه کی تیدا ههست پی بکا، به سه رسو پرمانه وه لی پرسی:

- ئه ی ده بی چی بن؟

ده بی دیو درنج بن و خویمان خستیه ته پیستی گورگه وه.

- به راسته، یا به گالته؟

- وه لاا به راسته.

ئه وسا به قسه که ی پیکه نی. له گه ل ئه وه شدا نه یه هیشت بجیته

قالبی گالته پیکردنه وه، وتی:

- خو تو باوه رت به م باه ته قسانه نه مابوو، که چی ده لییت

گه راو یته وه سه ر باوه ر پیکردنیان!

ئایش خویشی پیکه نی، وتی:

ئه ی ده نازانم بلیم چی... ئه مانه چو ن گورگیکن؟

- هیچ بهه له مه چۆ. گورگی زۆر ئاسایین و به لام هینجگار
برسین و بۆتیزکردنی ورگیان، په لامار ددهن و سل له هیچ
شتیک ناکه نه وه، گوايه گورگی دوو پيش هر وهها ناکا؟

- هه مديسان باتدايه وه سهر به زمه که ی خۆت؟ فهرموو بزانه
به چ حالیکي گه ياندووین. تو ئه گهر ئه و خه ياله نه يدايه له که له ت،
بۆ ئاوهها تووش ده بووین؟

ئهم قسه يه بۆ بارام زۆر له ناکاو بوو، چاوه رپي نه ده کرد شتی
وه های لی بیسی. له بهر ئه وه نه يده زانی چ وه رامیکي بداته وه. تا
ئايش له لای خۆيه وه، زوو ههستی کرد که قسه که ی له جتي خۆيدا
نه بوو، به تايبه تی له وهختیکي وهها سهخت و سهتهدا. بۆيه خيرا
په شيماني خۆي نيشان دا و وتی:

- بارام گیان... ليمي به دلّه وه مه گره. ئه گهر راستت دهوی
من ترسم لی نيشتووه، من هه ناوی ئه و دووانه م که وتووه.
گه له گورگيکی دپ و برسی و له وديو دیواری ژووره که مه وه... به
به رده می هه یوانه که مدا بین و بچن و که له به له منداله کانم تيژ بکه ن،
چۆن نه ترسم؟

ئهو دواي ئهم قسانه، تانوتلیدانه که ی ته واو فهرامۆش کرد و
که وته هه لپه ی دلدانه وه و دلنیا کردنی و وتی:

- ئی ئاخړ ئه وه تا ده بينیت ژوور و هه یوان کونبر کراون. ئه وهش
من و چه کم پيیه و بۆيان له سهر پيم. واته ئه گهر ده گه له گورگيش
بن، هيجيان پي ناکرئ و ههر ده بی تا به يانی به دهوری خانووه که دا
سه ره خوولنيان بی. ئيتر بۆچی ترست لی نيشتووه؟

دەزانم... دەزانم... بەلام بە دەست خۆم نىيە. دیواری پۇلاشمان
لەبەیندا بووايە، ئەو ترسەم ھەر لێدەنىشت.
- باشە قەیناکە... تێدەگەم... خۆ تۆ...

لەو ساتەدا تەقەى بەربوونەوہى يەکیک لە کەلوپەلەکانیان
هاتە بەرگوى، ئايش وەک کىچ راپەرى و بە قەلەمبازدىک خوى
گەيانده پال منداڵەکان. وەک لە ناخدا، ترسى شالايىكى لەناکاو
گەلەگورگى راستەوخۆ بۆ ناو ژوور لىنىشتى و مەبەستىشان
دوو کورپەکەى بى، ئاوهها بالى بەسەردا درىژکردن و چاويشى
برىيە دەرگاگە. بارام نەگەيشت دىمەنەکەى ئەو ببىنى قسەکەى
خوى قوت دايەوہ و ئەويش ھەر لەگەل بىستنى تەقەکەدا دەستى
دایە دەمانچەکەى و راپەننىيە سەر پى. بەپەلە پىلاوى لەپى کرد
و دەرپەپىيە دەرەوہ. بەرلەوہى بچىتە دەرەوہ، لەبەر دەرگاگەدا
سەرنجىكى دايە کەلوپەلەکان، زوو بوى دەرکەوت کە لەو دیوہوہ
پالیان پىوہ دەنرى، لەوہ زياتر لى رانەما، دەمانچەکەى خستە
سەرپى و خوى گەيانده ئاستى جىدەستەکە. ئەو دىمەنەى
کەوتە بەرچاوى، ھىجگار سەرسامى کرد و بگرە خورپەيەکى
تيرىشى لە دلى دا. گەلەگورگ ژمارەيان ھىندە زۆر بووبوو،
کە بوى نەدەھاتنە ژماردن. تەنانەت لە بىنايى خوى کەوتە
گومانەوہ، زۆرەيان لەحەوشەکەدا دەھاتن و دەچوون و تەنيا
پىنج شەشىکیان ھاتبوونە بەرھەيوانەکەوہ و بەيناوبەين سەر و
لمۆزبان پىدا دەدا. دەستوبرد برىارى دا. لە دلدا وتى: (چاکترىوایە
يەکیک لەوانەى حەوشەکە بىتکەم، نەک ئەمانەى ناو ھەيوانەکە،

تا ههرا و ئاژاوهی خواردنه که ی دووربکه ویتته وه. له بهر ئایش و منداله کان وا چاکتره...).

نیشانی گرتته وه و په له پیتکه ی هیتایه وه یه ک. گورگ دایه قروسکه و گلا، که چی هه لسا یه وه و شانبه شانی ئه وانى تر هه لات. زور له ته یمانه که دوورنه که وته وه و به لادا هات. چاوی تیره بوو دوو سى جار لنگه فرتیی کرد و خپ بوو. له دلدا وای بریاردا، چاوه ری بکا تا ئه وانى تر دهگه رینه وه سه ری بو خواردنى و فرسه تى ته قه لیکردنیا ن به کومهل لیبنیتته وه، به لام دهنگى گریانى به کولئى ئایش، وازى له و بریاره پنهینا و به پرتا و گه رایه وه ژووره وه. سه یری کرد به دیار منداله کانه وه به کول دهگری. له یه که م ساتدا به بینینى دیمه نه که شله ژا و دلئى ختوره ی کرد. به په شوکاوییه وه چووه ته نیشتییه وه و لئى پرسى:

- چی بووه؟... خیریا نه؟

که بوی ده رکه وت ئه وان هیشتا له شیرینخه وى خویاندان و مه سه له بریتیه له ته نیا ترس و سامه که ی ئایش خوی و به و گریانه ده یره وینیتته وه، که وته ته قه للادانى هیمکرده وه ی، باوه شی پیداکرد و به نیازی دلدانه وه ی، بوی گپرایه وه، که چون یه کیکى تری لئى کوشتون و ئه وانى تر هه لاتون، ئیتر هه ر هینده ی ئه وى هیمن کرده وه، هه لسا و چووه ده ره وه، که بو جینه جیکردنى بریاره که ی به په رو شه وه بو شوینى که وتنى گورگی کوژرا و هه لپروانى، سه رسام بوو. وای هاته به رچاو که له وئى نه ماوه. سه ره تا له دلدا وتى: (په ننگه داخزابیتته ناو به فرده که وه و نه بینرئ)،

به لَام كه باشتر وردبۆوه و هيچى نهى وتى: (خۆش دهبارى، رهنگه له م ماوهيه دا هيندهى به فر له سهر كه له كه بووبى، كه دايبوشيبى). ئينجا كه زياتر ورديكردوه، وتى: (نا... له وه دهچى له ماوهى چوونه ژووره وه كهى مندا، تينى دا بيه بهر خوى و هه لاتى له دوورتر كه وتى).

كيشه كهى وه ها شكانده وه، كه پتر ئه م بۆچوونهى له لا به جى بى، به لَام په دابوونه وهى گه له گورگ له وه دمه دا و بيه نكيان، سه رى لى تيكدا. له وه وه خته دا ده بوو هيچ نه بى نيشته گيانى گورگى كوژراو، چونكه نه ده چووه ئه قليب وه له هه لاتنه كه ديا، له چنگيان ده ربازى بووبى. سه رليتى كچوونه كه بۆ ماوهى ساته وه ختيك بيه و هۆشى شه ژاند، له دلدا وتى: (سه يره... تو بليت قسه كهى نايش راست بى؟ ده شى ئه مانه ديوورنج بن؟). خيرا وتى (نا... دياره ده بى هيشتا له وشوينه دابى و داخزابيه ناو به فره كه وه. ئا... له وه زياتر نيه). بريارى دا چاوه رى بكا تا ده گه نه ئاستى و باسه كهى ته واو بۆ روون ده بيه وه، زورى نه برد به خوى زانى، كه پالتوكهى له بهردا نيه و سه رى قوتيه و سه رما ته زاندووتى. به ناچارى گه رايه وه ژووره وه.

نايش هيشتا له پال مندا له كاندا خاموش دانيشته بوو. له گه ل چوونه ژووره وهى ئه مدا، ته نيا سه ريكي به رزكرد وه و سه يريكي كرد و هيچى نه وت. ئه م به په له پالتوكهى له به ركرد و جامانه كهى له سه ر و ملييه وه پيچا و به ده ركه وته وه، كه گه يشته وه شوينى خوى، روانى وا گه له گورگ به ريز و به لَام هه ريه كه يان دوور

لهوی تهنیشتی، به سی چوار ههنگاو، دههاتن و گهیشتیبونه نزیک شوینی لاشهی گورگی کوژراو. ئەمجاریش سه‌ری سورما. له‌وه که‌وته‌وه گومانه‌وه، که ئەو جوړه هاتنه‌یان وا بگه‌یه‌نی لاشه‌که له جیی خۆیدا نه‌مابن. سه‌رله‌نوئ بیری و هۆشی شله‌ژا، به تاییه‌تی که سه‌یری کرد وا گه‌یشتنه شوینه‌که و لئی تیپه‌رین و هیچ پروینه‌دا، چه‌نده لیکیدایه‌وه و هینای و بردی، سه‌ری لئ دهرنه‌کرد، هینجار ته‌نگه‌تاو بوو. نه‌یده‌زانی چی بکا و چ بریاریک بدا. وای هه‌ست ده‌کرد که میشتکی له‌کارکه‌وتوو. تا له‌ناکاو وهک له قوولایی ناخدا بریاریکی دایی و هیشتا له‌لای پروون نه‌بووینته‌وه چیه، ده‌مانچه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه و بی نیشانگرته‌وه، گولله‌یه‌کی ته‌قاند. سه‌رله‌نوئ ریزی گه‌له‌گورگ په‌وییه‌وه و په‌رتوبلاو به‌ره‌و دواوه هه‌لاتن و له‌به‌رچاوی ون بوونه‌وه. ئەمیش وهک ئەوه به فرسه‌تیک بزانی و بییه‌وی بچی پشوویه‌ک بدا و بیریکی قوولی لئ بکاته‌وه، راسته‌وخۆ وەرچه‌رخا و کشایه‌وه ژووره‌وه.

ته‌ناف

له ژووره‌وه بیئه‌وه‌ی برونیتته‌ ئایش و منداله‌کان، هه‌ر به پیوه‌ بۆ خوگه‌رمکرده‌وه پشتی کرده‌ زۆپاکه و چاوی برییه‌ دهرگای ژووره‌که. دیاربوو که سه‌راپای بیری و هۆشی، ئالاندۆته‌ گه‌ران به‌ دوا‌ی چاره‌سه‌ریکی به‌په‌له‌دا. ئەنجامیش هه‌ر وه‌ها که‌وته‌وه چاوی له‌ دهرگاکه‌ لادا و به‌ خیرایی به‌ ژووره‌که‌یدا گێرا. ته‌نافی جله‌ه‌لخستنه‌که سه‌رنجی پاکیشا، ده‌توت کیلی شکاندن

تهلیسمیکی ستهمی بینووتهوه. پهلاماری دایه و له ههردوو سنگی دیواری ئەمبەر و ئەوبه‌ری ژووره‌که‌ی کرده‌وه. له مشتیدا گرمۆله‌ی کرد و دهرپه‌رییه‌وه ناو هه‌یوان.

تایش که به بیده‌نگ تینی دهروانی، لئی سه‌رسام بوو، خۆی پین رانه‌گیرا و به‌دوایدا چووه دهره‌وه، ویستی بپرسی که ئاخۆ چی ده‌کا و ئەو بواری نه‌دا. وه‌ک فه‌رمانیکی زۆر په‌له‌ی پین بکا، وتی:

- بچۆ قه‌له‌مبره‌که‌م بۆیتنه... خیراکه...

لئی نه‌پرسی بۆ چیه‌تی به‌فرکانیک چوو هینای و دایه‌ده‌ستی. زیاتر سه‌رسام بوو که بینی، وا به‌نووکه‌که‌ی به‌ربۆته‌ناوه‌راستی ده‌رگاکه و هه‌لیده‌کۆلی!... به‌په‌رۆشه‌وه لئی پرسی:

- ئەوه‌چی ده‌که‌یت؟

له‌وه‌رامیدا ته‌نیا وتی:

- دوایی ده‌زانیت با لیبمه‌وه، بۆتی باس ده‌که‌م.

زۆری نه‌برد کونیکی بچکۆله‌ی تیکرد، سه‌ریکی ته‌نافه‌که‌ی پیندا ره‌تکرده‌ ژووره‌وه و وتی:

- با بچینه‌وه ژووره‌وه.

له‌وئ ده‌ستی دایه‌بره‌داریک و وتی:

- بروانه... سه‌ری ئەولای ته‌نافه‌که‌م توند به‌ستوه به‌ده‌لقه‌ی بنه‌وه‌ی ئەلقه‌ریزی ده‌رگای ئەوبه‌ره‌وه. ئەمسه‌ریشی ئەئاوه‌ها له‌ناوقه‌دی ئەم بره‌داره‌گریده‌ده‌م و له‌ده‌رگاکه‌ی توند ده‌که‌م. ئەوسا ئیتر ئەگه‌ر هه‌موو گورگی دنیا سه‌ر و لمۆز له‌م ده‌رگا، یا له‌ویان گیر بکه‌ن و بیان‌ه‌وئ به‌پشتیاندا بخه‌ن، هه‌یچیان بو‌ناکری،

چونکہ پال بہویانہوہ بنین، ئەمیان راگیری دەکا و بہمیانییہوہ بنین، ئەویان راگیری دەکا، ئیتر سا مەگەر تەنافەکە بیچرئ و تەنافیش خۆت دەزانیت چەندە قایمە. ئیستا بۆت روونبووہ چیم کرد؟

ئایش وەک گول گەشایەوہ. دەتوت ئەو ئایشە ی چەند ساتنیک لەوہ بہر نییە، کە رووناک ی لە رووخساریدا نەما بوو. بە دەم بزەییەکی گەشەوہ وتی:

- دەستخۆش ھەرچەندە دلم ھەر دەگوشرئ. ئەوہ بینمە بەرچاوم، کە ھاتبنەوہ ناو ھەویان و سەر و لمۆزی خۆیان بە دەرگا کە دا بەدن. لە گەل ئەو ھەشدا ئەمە ی کردت، زۆر دلنیام دەکا. پریشکی گەشانەوہ کە ئەویشی گرتەوہ. ئەویش رووخساری روونبووہ و وتی:

- ئەمە دواچارەسەرمان دەبی بۆ خۆپاراستن لە شالایان، دەزانیت خەریکم باوہر بە قسەکەت بینم، کە ئەمانە گورگ نین و دیوودرنجن؟

- چاوت لینیە؟... ئە ی خۆ من لە خۆرای ی ئەو قسەییەم نەکرد.
- لەسەرمی مەکە بە مال. وتم خەریکم باوہر بینم، نەک باوہرم ھیناوە.

- دە ی خوا بکەم من بە ھەلە چوویم و قەت وا نەبی.
- تۆ واز لەوہ بینە... من دەمەوی بزائم ئاخو...
قسەکە ی تەواو نەکرد و دیسان، تەقە ی بەربوونەوہ ی کەلوپەلیان ھاتەوہ بەرگویی، دیسان بەپەلە خۆ ی گورج کردەوہ،

دەستی دایه‌وه دەمانچه‌که‌ی و قه‌له‌مبازدی دایه‌ده‌روه. به‌پرتاو
 خۆی‌گه‌ی‌انده‌شوین‌روانگه‌که‌ی، به‌لام‌ئانوسات‌وه‌ک‌ده‌رزیه‌ک
 به‌بنی‌نینۆکی‌دا‌کرا‌ب، ئاو‌ها‌را‌چه‌نی‌و‌سله‌مییه‌وه، دیمه‌نه‌که
 هه‌جگار‌سه‌رسور‌هینه‌ر‌و‌سامناک‌بوو. سه‌یری‌کرد‌گه‌له‌گورگ
 هه‌موو‌له‌به‌رده‌می‌هه‌یواندا، له‌ودیو‌نایلو‌ن‌به‌نده‌که‌وه‌بی‌هیچ
 ترس‌و‌سلکردنه‌وه‌یه‌ک، گرد‌بوونه‌ته‌وه‌و‌به‌یه‌ک‌دا‌دین. به‌تایبه‌تی
 که‌بینی‌وا‌هه‌ندیکیان‌به‌ئه‌نقه‌ست‌پوه‌و‌ئه‌م‌لمۆز‌هه‌له‌ده‌برن‌و
 که‌لبه‌جیر‌ده‌که‌نه‌وه‌و‌به‌ئاشکرا‌ده‌یانه‌و‌ئ‌پیتی‌بلین: (بۆ‌کوی
 ده‌چیت؟ ئه‌مشه‌و‌به‌هیچ‌کلۆجیک‌گیان‌له‌چنگمان‌ده‌رناکه‌یت!).
 ئه‌وه‌سه‌سته‌ته‌واو‌زۆری‌بۆ‌هینا. له‌وه‌دا‌بوو‌به‌ده‌ستووری
 جاره‌که‌ی‌تر‌که‌له‌یه‌ی‌بی. چی‌گولله‌له‌شانه‌ی‌ده‌مانچه‌که‌یدا
 ماوه، تیا‌ی‌اندا‌به‌تالی‌بکاته‌وه‌و‌دانی‌به‌خۆیدا‌گرت‌و‌نه‌یکرد،
 به‌لکو‌نیشانه‌ی‌له‌یه‌کیک‌له‌وانه‌گرت‌ه‌وه‌که‌پوه‌و‌ئه‌م‌لمۆزیان
 هه‌لب‌ریبوو. په‌نج‌ه‌ی‌پیدا‌نا‌و‌گورگه‌له‌شوینی‌خۆی‌به‌لادا‌هات
 و‌که‌وت. ئه‌م‌له‌لای‌خۆیه‌وه‌چاوه‌ر‌پیتی‌بوو‌گه‌له‌گورگ، بنیشه‌نه
 گیانی‌و‌ونج‌ونج‌ری‌بکه‌ن‌و‌بیخۆن، که‌چی‌هیچ‌شتیک‌له‌م
 بابه‌ته‌پوه‌ی‌نه‌دا. ته‌نیا‌کردیان‌به‌ژیر‌ده‌ستوپیه‌و‌زۆر‌ئاسایی
 له‌سه‌ر‌شالاو‌هینانه‌که‌یان‌بۆ‌ناو‌هه‌یوان، به‌رده‌وام‌بوون. ئه‌م
 هه‌ر‌ئه‌وه‌بوو‌ئه‌قلی‌تیکنه‌چی! له‌به‌ر‌خۆیه‌وه‌وتی: (نابی... قه‌ت
 نابی... قه‌ت‌شتی‌وا‌نابی!). له‌وه‌دا‌بوو‌ده‌نگ‌هه‌لب‌ری‌و‌بیکاته
 هات‌وها‌وار. زوو‌له‌خۆی‌به‌ئاگاهات‌و‌ته‌نیا‌وتی: (ئایش‌پاست
 ده‌کا... گورگ‌نین... ئه‌مانه‌گورگ‌نین!).

له و ساته وه، ئیتر گه له گورگی لیبوونه گه له دیوودرنجیک، که له هیچ شتیگ کۆنه که نه وه، ته قه یه کی تری لیکردن و یه کیکی تری لیخستن، ئه ویش وهک ئه وه که ی پیشوو که وته ژیر دهست و پیوه، بگره سهیری کرد به دوایدا، شیتگیربوون و وهک گه رده لولویک که وتنه ته کاندان به نایلوئبه نده که، له ئه نجامیدا که لوپه له کان له قه له قیان پیکه وت و ئه وانیه سه ره وه هه ندیکیان لی به ربوونه وه، گه رای ترسیگ له ناخیدا سه ری هه لدا، وای هینایه پیش چاو که ها ئیستا... ها ساتیکی تر هه رهس به که لوپه له کان دینن. نایلوئبه ند شرو وپ ده که ن و شالو دیننه هه یوانه وه، که ئه وسا ئیتر کار له کار ده ترایی. فریا ناکه وی خوی بگه یه نیته ژووره وه و ده رگا که قایم بکه ن، له گه ل ئه وه شدا وای به بیردا هات، که له به ردا نه وه ی که لوپه له کان و که له که کردنه وه یاندا، له گه لیاندا بکه ویته زورانبازی، به لام زوو بوی ده رکه وت که ئه وه کاریکی بیهووده یه و ده ره قه تیان نایه ت.

له م که ینوبه ی نه دا بوو، که ئایشیش له لای خویه وه، تاقوتوقی به ربوونه وه ی که لوپه له کانی که وتبووه به رگویی و سه ری له ده رگا وه کیشابوو ده ره وه. که به روانینیکی خیرا بوی ده رکه وت چی روو دها، هه له مه تی برد و خوی گه یاندى. پری کرد به قوئیدا و به پاکیشان راپفانده ژووره وه. ئه م وهک ساتی جینه جیکردنی بریاره که ی پیشووی، ته وا و نزیکبوو بیته وه، خوی بو پاکیشانه که ی شل کرد. هه ر هینده ی ئاودیوی ده رگا بوون، پری به برداره که دا کرد. سه ری ته ناهه که ی چاک ئالانده ناوه راستی و له ده رگا که ی

چەسپاند و تووند گریی دا، که باش لیی دلنیا بوو، دووقۆلی چوونەوه بەر زۆپاکە و ھەر بە پیۆه، کەوتنە خۆگەر مکردنەوه، هیچیان قسەیان نەکرد. ھەردووکیان لە دلدا لەگەڵ خۇدا دەدوان. ئایش دواى کەمى چووہ تەنیشت مندالەکانى و خامۆش دانیشت. بارامیش بارى راوەستانەکەى گۆرى. پشتى کردە زۆپاکە و بینایى بەسەر دەرگاگەدا پوا.

شالۆی گورگ

(... کات... تێپەربوونی کات تاکە چارەسەرە! ھەر کە شەبەقى دا، ئیتر وەل دەبن و لە کۆلمان دەبنەوه، مەگەر بەوہ ئەم بەسەرھاتەمان کوتایی پى بى. دەنا هیچ چارەسەریکی ترمان لەبەر دەمدا نییە. ئەى ئاخۆ سەعاتمان بە چەند گەیاندى؟). بینایى لە دەرگاگە ھەلپچرى و روانییە سەعاتەکەى، کات خۆى دابوو لە چوار چارەکیک کەم. وەک بییەوی مژدەیکى خۆش بە ئایش رابگەيەنى، لای کردەوه بەلايدا و وتى:

- چوار چارەکیک کەمە... ھیندەمان نەماوہ.

ئایش لەوہدا بوو دەم ھەلبینیتەوه و تاقوتۆقى ھەر سەھینانی کەلوپەلەکان، زمانى بەست و ورتە و جوولەى لى برى، بارامیش کە ھیشتا لە بەر زۆپاکەدا راوەستابوو، خۆى قیت کردەوه و گوی قولاغ بوو. کە بۆى دەرکەوت وا گەلەگورگ، کەلبە و چنگ و نینۆک لە نایلۆنبەندەکە گیر دەکەن و دەیدرینن، گومانى نەما کە ھا ئیستا... ھاساتیکی تر، شالۆ دیننە ھەیانەوه، لەگەلیدا شانبەشانی

ئەو بىگومانىيە، گومانىكىش لە قوولايى بىر و ھۆشپىيە ھەسەرى ھەلدا. گومانەكە ھەك كىچ ھەلپىلوقاندىھە و راپىراندى ئاستى دەرگاكە، بەپەلەپرووزى دەستى لە بەردار و پىچى تەناف و تووندوتولى گرىگانى كوتا. كە چاك لى دىنباو، وازى لىھىنا و گەرايە ھە تەنىشت زۇپاكە.

زورى پى نەچو گەلەگورگ رزانە ھەيوانە ھە بەپىچەوانەى جارانى پىشوووانە ھە كە پتر بەبىدەنگ ھىرشىيان دەھىنا، كرىدانە مېرې و غلبەغەلب و ئىنجا، چنگەكړى و سەر و لموزنان بە ھەردو دەرگاۋە، سەرنجى دا تەگبىرەكەى پى بەپىست جى خۆى گرتوۋە. دەرگا دەپتەنرى و لەقەلەقى پىدەخرى و تەناف و بردار تووند راپىرى دەكەن. لاىكردە ھە بەلای ئايشدا ئاگادارى بكا. سەپىرى كىر خۆى بەسەر مندالەكاندا نووشتاندۆتە ھە و دەكرووزىتە ھە، دىمەنەكە چەندە دلتنەنگى كىر، ھىندەش و رىاى كىرە ھە، كە رۋانىيە ھە دەرگاكە لە دلدا وتى: (ئەى ئەگەر تەنافەكە پچراو دەرگايان بەمدىودا دارماند؟ ئەى ئەگەر شالاوليان ھىنايە ژوورە ھە؟ يانى...). قسەكەى تەواو نەكرد، بى چاولادان لە دەرگاكە، ھەك لەبەر خۆۋە بدوئى وتى:

- ئايش... چاكتر وايە بىتەنن. ئەوئىش باش بتەنن و ھەك پەنجەرەكەى لى بكەن. بەدوایدا چاوىكى بەژوورەكەدا گىراو بى چاۋەپوانكردنى ھەرام، چو بەلای بەردارەكانە ھە. دەستى كىرە ھاوئىشتىيان بۆ لای دەرگاكە. كە لىبۆۋە، خۆشى چو بەرامبەرى رۋاۋەستا. بەچاۋ نا، بە بىر و ھۆش گەلەگورگى دەبىنى چۆن

له هه‌یوانه‌که‌دا به‌یه‌ک‌دا دین و بگره چۆن پال‌په‌ستوی سهر و لمۆزکیشان، به‌م دەرگا، یا به‌ویاندا ده‌که‌ن. که به‌ چاوی بیره‌هۆش ئەم دیمه‌نه‌ی ده‌بینی، به‌ سه‌رێک دل‌ی ده‌که‌وته له‌رزه و به‌ سه‌رێکیش، ته‌نینی دەرگا‌که‌ی لێ ده‌بووه کارێکی پتووستی زۆر به‌په‌له.

به‌لام چی بکا و چۆنی به‌ته‌نی؟ (ب‌ره‌داره‌کان؟ ده‌بی سوودیان چی بئ و چۆنیان به‌کارینم؟) ئەو ساته‌ی چوو گواستنییه‌وه بۆ به‌رده‌رگا‌که، هه‌یچی له‌م باره‌یه‌وه ب‌ریار نه‌دا‌بوو. بیری لیک‌رده‌وه و نه‌گه‌یشته ئەنجام... (کورت‌ن... له‌مبه‌ر و له‌وبه‌ر گیر نابن! سوودیان نییه). ئەوه‌ی وازلیه‌ینا. (چی ترم‌ان که‌لوپه‌ل له‌ ژووره‌که‌دا ماوه؟). چاوی گ‌یرایه‌وه. (هه‌یچ... راخه‌ره‌کان و نوینه‌کان و هه‌ندی قاپوقاجاغ، کتری و قوری و پیاله‌کانیش. باشه‌ چیان لێ بکه‌م؟). گه‌له‌گورگ دوو سئ ته‌کانی تریان به‌ دەرگا‌که‌ دا، ئەمیش دوو سئ جار دل‌ی خورپه‌ی کرد. خورپه‌کان ده‌روونیان هه‌ینایه ژه‌نگوزار... (که دەرگا به‌مدیودا دارما، هورووژم دیننه ژووره‌وه! که هورووژمیان هه‌ینایه...).

ئه‌گه‌رچی قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد، به‌لام ئەو ساته‌ جسته‌ی وه‌ک بینی ئاو ده‌له‌رزئ و سهر و رووخساری ئاگریان لێ ده‌بووه. وه‌ک ب‌لینیت له‌ غه‌یبه‌وه پنی راگه‌یه‌نرابی، راسته‌وخۆ بیری بۆ هه‌یزی شان و باهویی چوو... (که دەرگا‌که‌ش ته‌خته‌دارگو‌یزیکی ئەوتویه که‌ چنگ و که‌لبه‌ کاری تی ناکه‌ن). سئ و دووی لێ نه‌کرد و هه‌لمه‌تی برده‌ ناو دەرگاوه، هه‌ر چوارپه‌لی له‌مبه‌ر و

لهوبه‌ری دیوار گیرکرد و پشتی پیوه‌نا، دەرگای توند چه‌سپانده
چوارچیوه‌وه و جووله‌ی لښ بری، که به‌دوایدا یه‌که‌م ته‌کانی سه‌ر
و لموز به‌ پشتیدا درا و هه‌ستی کرد له‌ ئاستیدا زاله، گه‌لی پیی
خوشحال بوو.

له‌ دلدا وتی: (چی له‌ منه؟ تا روژ ده‌بیته‌وه، له‌سه‌ر ئه‌م باره
ده‌وه‌ستم و فزه‌ی بو‌ ناکه‌م).

تایش که تا ئه‌و ساته‌ ته‌نیا خوی ئاخنیبووه پال مندالله‌کانه‌وه و
چاوکیشی هه‌ر له‌لای بارام بوو، له‌پر په‌نجه‌ره‌که سه‌رنجی راکیشا
و یه‌که‌مجار له‌ دلدا وتی: دەرگا که وه‌ها... ئه‌ی په‌نجه‌ره‌که؟...،
ئه‌وسا ده‌نگی هه‌لبری و به‌ شله‌ژاوییه‌وه وتی:

- بارام ئه‌ی په‌نجه‌ره‌که؟... ئه‌ی ئه‌گه‌ر له‌ویوه!

قسه‌که‌ی بو‌ ته‌واو نه‌کراو، بینایی به‌سه‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا ئه‌بله‌ق
بوو. بارامیش له‌لای خویه‌وه، وه‌ک له‌ناکاو له‌ مه‌ترسییه‌کی زور
زه‌ق ئاگادار بکری، چاوی به‌سه‌ریدا روا و له‌ دلدا وتی: (به‌راست
یانی چی من تا ئیستا لښی بن‌ ئاگابووم؟! زور راسته... ده‌زانم که
به‌فر له‌ودیوه‌وه به‌ری گرتووه و له‌گه‌ل گوئیسوانه‌که‌دا له‌یه‌کیان
داوه، به‌لام خو‌ بو‌شاییه‌ک له‌نیوان دیوار و بارستایی به‌فره‌که‌دا
ماوه‌ته‌وه و له‌سه‌ری لای هه‌یوانه‌که‌وه شه‌به‌قیکی تیدایه، که
بوار بو‌ ناو بو‌شاییه‌که و ئینجا به‌ر په‌نجه‌ره‌که ده‌دا. من ئه‌وه
دلنایم. ویستم بو‌ رووناکی به‌ری په‌نجه‌ره‌که به‌ره‌للا بکه‌م و
له‌ویشه‌وه ده‌ست پی بکه‌م، که‌چی وازم لیته‌ینا. وتم وا چاکتره و
سه‌رما ده‌گی‌رپته‌وه. که‌واته ده‌توانن له‌ویوه بینه به‌ر په‌نجه‌ره‌که.

دەبى فرىا بکەوم پەنجەرەکە بەو دەزەغەيەو، لە ئاستياندا خۆى
رانانگري، چى بکەم باشە؟).

نەيدەزانى چى بکا، چاوى لى لادا و پوانىيە ئايش. ئەوئيش
هيشتا چاوى بەسەريدا پوابوو، ئەم بىرى بۆ ئەو چوو داواى
لى بکا بچى وەکو ئەم بکا و زوو لى پەشيمان بۆو. لە دلدا وتى
(شوشەيە و دەيشکينن. کە شوشەيان شکاند، ونچرکردن و
دەرکيشانى کەلوپەلەکانيش بۆ دەرەوە بۆيان ئاسانە).

بەخيزايى کەوتە چاوگيتران بە ژوورەکەدا، بە ئاواتەوە بوو
شتىک لەوانەى تيدامابن. يا تەنانەت ديوارەکان و بنمىچەکەش
بە فرىاي بکەون و چارەسەرى گرفته نەگريسەکەى بۆ بکەن،
تا لەناکاوئىکدا سەرنجى لەسەر زۆپاکە و بە تايبەتى لوولەکانى
راگيرکرد. لەسەرى رانەوہستا و بانگى کرد:

- ئايش... ھەلسە خيراکە... زۆپاکە بکوژينەرەوہ.

ئايش سەرسام بوو، وتى:

- بۆچى؟

- تۆ ھەلسە... دوايى... خيرا سەرە بزووتکەکانى لى دەرئينە

و بيانکوژينەرەوہ.

ئايش دەستوبرد چۆنى پى و ترا، وەھاي کرد.

- چاوەرپى ساردبوونەوہى مەکە. بە پەپۆيەک پارچەکانى

لوولوکەى ليدابگرە و ئاويان پيدا بکە. لوولەکان سى پارچە بوون.

بارام حسابى بۆ ديژيبيەکەيان کردبوو. بريارىشى دابوو کە

چييان لى دەکاوتى:

- وەرە جینگای من... دەتوانیت؟

- دەتوانم.

- ترست نەبێ و لە چنگە کړیانیان سَل مە کەرەوه. تۆ وا هەست دەکەیت لەوەدایە لە پشتتی گیر بکەن، بەلام وا نییه. مە ترسە و بەرگە بگرە. داری گۆیزە و هیچیان لە ئاستیدا پێ ناکرێ... ئی؟
- ئی.

جینگەیان گۆربییەوه. بارام چوو پری بە پارچە لولەکاندا کرد و راپفاندنە لای پەنجەرەکه. حسابەکهی راست دەرچوو. بەپەله کەلوپەلهکانی لە پەنجەرەکه دەرکێشایەوه. بە زۆر لولەکانی وەک سێ توول لەسەرەوه بۆ خوارەوه لە پەنجەرەکه چەسپاندن. سەرنجێکی وردی بەپەلهی دانی، دلی پێیان حەواپەوه، لەگەڵ چوارچێوەی پەنجەرەکهدا، بووبوونە تەیمانیکێ تووندوتۆل. ئینجا کەلوپەلهکانی تێئاخنییهوه و بۆ تاقیکردنەوه، دانیشته سەر قەراغی پەنجەرەکه و پشتی پێوهنا.

ئەوسا بە ئایشی وت:

- بینیت؟... ئەمەش پەنجەرەکه هیچی تر ماوه؟ مەگەر دیوار رووخین بن، دەنا ژوورەکه لە دیوار بەولاوله، هیچی تری تێدا نییه.

دوای قسەکهی، پشتی لە پەنجەرە بەردا، چۆوه بەلای دەرگاکهوه و وتی:

لاچۆ بۆ من...

کە پشتی بە دەرگاوه نایهوه، بە هیمنییهوه وتی:

- گوئی بگره... ئیستا چیت پئده ئیم وهها بکه. یه که مجار
بچۆ منداله کان زۆر باش دابیۆشه، ئینجا هه رچی راخه ریک له
ژووره که دایه، جگه له وهی ژیر منداله کان، بۆ میان بهینه له پال
دهرگا که دا که له که یان ده که م و له سه ریان دائه نیشم. دوا جار
تۆش لینه که چاک له خۆته وه بیچه و بچۆ وه ک من پشت به
په نجه ره که وه بنی و دابنیشه.

ئایش ههستی به دلنیا یی کرد و زۆری پی خۆشبوو. گورج
ئامۆژگارییه کانی جینه جیکردن، به لام پیش خۆپه چانه وه و
دانیشتنی، ویستی زۆپاکه له بارام نزیک بکاته وه، تا به پشکوکانی
گه رمی ببینه وه و بارام نه یه یشت، وتی:

- بیبه ره نزیکی خۆته وه. تۆ پئویستیت زیاتر پنیه تی.
دوای که می مشتومر، قسه ی بارام زال بوو.

لمۆزی گورگ

هه ردووکیان ئه گه رچی جوۆری دانیشتنه که یان ماندووی
ده کردن و ئازاری ده دان، به لام ئه و سه ره وت و ئارامه ی له
دلدا هه ستیان پئده کرد، وای لئده کردن به ئاسانی دان به خۆیاندا
بگرن، بارام سه ره رای به رده وام ره تاندنی ده رگا که به پشتیدا،
جگه ره یه کی به لیوییه وه نابوو، به دلنیا ییه وه مژی لئده دا و
به ده مییه وه ئاسایی بۆ ئایش ده دا.

باسی له وه زعی خه لکه که ی ناو ئاوا یی بوو، کاتی ئایش
قسه که ی پی بری و هاواری کرد:

- ھاتن... ئىرەشىيان پىزانى ھاتن!
بارامىش وازى لە قسەكەى ھىئا و وتى:
- چى دەكەن؟ بۆمى باس بكة.
- ھەست دەكەم بە بەرپەنجەرەكەدا دىن و دەچن و جارجارىك
يەك دووانىكيان، سەر و لمۆزى پىندا دەدەن.
- ھىچ گويى مەدەرئى ھەمان بەزمەكەى دەرگاكەيە! ھىچ
مەترسە... دەترسىت؟
- نا... ناترسم... لە پەنجەرە و لە دەرگاكەش ناترسم.
- ئەى؟
- نازانم لە شتىك دەترسم كە نازانم چىيە!
- ئايش گيان، خۆت مەشلەژىنە... يانى مەبەستم ئەوھىە بلیم
خۆت مەترسىنە. تو خۆت دەترسىنىت، تو دلنایىت كە ھىچيان بۆ
ناكرى و ناتوانن زەفەرمان پىبەرن. ئىتر بۆچى دەھىلىت ترس
زۆرت بۆيىنى؟
ئايش ھىچ وەرامىكى نەبوو بىداتەوہ و خۆى بىدەنگ كرد. ئەو
بۆ زياتر ھىمىكردنەوہى وتى:
- كاتمان گەياندووہ بە نزىكى سەعات پىنج، ھىندەمان نەماوہ
ھەر ھىندەى شەبەقى دا، رزگار دەبين. تىن بدەرە بەر خۆت
و ورە بەرمەدە، ئەوہتا دەبىنىت چۆن ژوورەكەمان لى كونبر
كردوون. خۆ دىوارەكان كون ناكەن!
ئەو ئەم قسانەى لە ناخى دلەوہ بۆ كرد و خۆيشى ئەمە
ھىواى ھەرەگەورەى بوو، كەچى لەپرىكدا و بى ھىچ ھۆيەكى

ئاشكرا، پرسياريك له ميشكيدا بروسكهى دا: (ئهى ئه گهر شه به قى دا و به روکيان به رنه دايين؟! بگره!...). له وه دابوو بدا به ده ميبه وه و كسپه يه ك داي له هه ناوى و ئازاريكى وه هاى پينگه ياند، كه پتر له پيچى ئازارى ژانه سك ده چوو، ته نانه تائيش له لاي خوڤيه وه كه له و ساته دا، به دهم وشكه خوڤنو و ديبه كه وه تىي ده پروانى، كسپه ي ئازاره كهى له شيو او يى رووخساريدا خوڤنده وه و هاواري كرد:

- بارام... چ خيترته؟

بارام زوو خوڤى ئاساييكرده وه، گهنده بزبه يه كى خسته سه ر لىو و وتى:

- هيچ نيبه... وا تيده گهم سه رما كاري تيكردووم. پيچى ژانينكى تيز به ناو سكمد رابوورد.

تائيش پشتى له په نجه ره كه به ردا و خوڤى خسته سه ر پى. بيه ئه وهى بزاني ده يه وي چى بكا، به ره و رووى هه نكاوى نا، ئه و نه يه يشت بگاته ئاستى و وتى:

- هيچ نيبه ته نيا پاكه ت و شقارته كه م بگه يه نه رى و خيزا بگه ريوه جىي خوڤت. كه گه رايه وه و دانيشته وه، واى هه ست كرد ئه و ديو په نجه ره كه خاموشه، ماوه يه ك چاوهروانى كرد و هيچى نه وت، نه يده ويست تا ته واو دلنيا ده بى، بيدركينى، كه هه ر گوڤى هه لخت و هيچ ورته و جووله يه كى نه بيبست، ئه وسا به ده نكيكى تيكه ل له گه شكه دارى و سه رسورمانه وه وتى:

بارام... جموجووليان نه ما... ئه و ديو په نجه ره كه ته واو خاموشه!
- منيش، لاي منيشه وه وه هايه! سه يره!...

بارام به په‌رۆشه‌وه ئهم وهرامه‌ی دایه‌وه و به‌دوایدا، به‌خیرایی دهستی چه‌پی به‌رزکرده‌وه و روانییه سه‌عاته‌که‌ی، له‌و کاره زۆر سه‌رسام بوو. له‌ دلدا وتی: (سه‌عات پینچ و شه‌ش سه‌وت ده‌قیقه‌یه، گوایه ده‌بی شه‌به‌قی دابی؟ نه‌خیر نابی... قه‌ت نابی، من ئه‌گه‌رچی له‌ ئایش و له‌ خو‌شم ده‌کرد به سه‌عات شه‌ش، به‌لام ئه‌وی راستی بی له‌ ده‌وروبه‌ری شه‌ش و چاره‌کدا شه‌به‌ق ده‌دا).

- تۆبلیت شه‌به‌قی دابی؟

ئایش به‌م پرسیاره وریای کرده‌وه. ئه‌و بی وهرامدانه‌وه‌ی، پشتی له‌ ده‌رگا به‌ردا و هه‌لسا رووی بو وهرگیرا، ویستی زوو بو‌ی پروون بیته‌وه، چاری چه‌پی نووقاند و چاوی راستی نا، به‌و کونه‌وه‌ی ته‌نافه‌که‌ی لیوه ره‌تکرده‌بووه ژووره‌وه، بو‌ی ده‌رکه‌وت که هینشتا تاریکستانی ئه‌موسته‌چاوه. ئه‌وه گومانیکی گه‌وره‌ی له‌ دلدا خولقاند. ئیتر وه‌ک بلیت گه‌له‌گورگ نه‌ک بیان‌ه‌وی ته‌نیا له‌ ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌وه، به‌لکو له‌ دیوار و له‌ ژیر زه‌وی و له‌ بنمیچی ژووره‌که‌شه‌وه شالاو بیننه ژووره‌وه، ئاوه‌ها دانیشه‌وه و پشتی له‌ ده‌رگا تووند کرده‌وه. به‌ ده‌نگیکی پر له‌ شله‌ژانیشه‌وه، وتی:

ئایش پیلانه!... پیلانه و هیچی تر! باوه‌ر به‌و بی‌ده‌نگییه‌یان مه‌که. پشت له‌ په‌نجه‌ره‌که تووند بکه و به‌ هیچ کلۆجی به‌ری مه‌ده. من ده‌زانم...

ویستی له‌سه‌ری برّوا و باش بیسه‌لمینی که پیلانه، به‌لام که سه‌یری کرد ئایش به‌ قسه‌کانی ده‌په‌شوکی، خیرا زمانی خو‌ی گرت و باسه‌که‌ی گو‌ری، وتی:

- من ئەگەرچى دەزانم كە ھىشتا نىزىكى سەعاتەتە ۋەختىكى ماۋە
شەبەق بىدا، بەلام رەنگە بىزار بوۋىن و رۆيشتىن. ئەمەشيان دەبى
و خوابكەم وابى.

ئايش ھىشتا قسەكانى پىشۋوى لە مېشىكىدا دەجۋۋە و لەگەل
ئەۋەشدا وتى:
- خوابكەم...

ئىنجا ئەو ھەر بۇ سىپىنەۋەى شۋىنەۋارى قسەكانى پىشۋوى،
باسەكەى گۆرى و بە لەرەى دەنگىكى پىر لە سۆز و بەزەبىيەۋە
وتى:

- بارى دانىشتنەكەت ماندوۋى نەكردوۋىت؟ ئەگەر دەزانىت
نارەھەتە، با چارەسەرىكى بگەم.

- نانا... پىۋىست ناكا... باشە، بەلام قاچم سىر بوۋە.

- تۆزى بيانجولئىنە... يا بەتۈرە قورساييان بخەرە سەر.

- ژوورەكەش خەرىكە تەۋاۋ سارد دەبىتەۋە.

- ئەگەر سەرماتە، با پالتوكەمت بدەمى لەبەرى بگە.

- خەمى خۆم نىيە... مندالەكان!

- خەمى ئەۋانىشت نەبى گەرم داپۇشراۋن و لە شىرىنخەۋى

خۇياندان. من تەنيا خەمى ئەۋەمە خەبەريان بىيىتەۋە.

- راست دەكەيت... ئەگەر خەبەريان بوۋە، چى بگەين؟

- نازانم... خوا بگەم خەبەريان نەبىتەۋە.

بۇ ماۋەى چەند ساتىك ھەردوۋىكىان بىدەنگ بوۋن، بارام

جگەرەيەكى ئاگردا و كەۋتە مژلئدانى. تەۋژمى ترسەكە لە بىر

هۆشیدا رەووبوۆو. زۆر بە هێمنییەوێ مژی لە جگەرەکە دەدا و بە هیواشی دوو کەلە کە ی لە نیوان هەردوو لیویییەوێ دەردەدا یەو، ئایشیش ئەگەرچی بریاری دابوو بە سات پشت لە پەنجەرەکە بەرنەدا، کەچی هێندە هیوربوو بوۆو، کە بیری بو ئاگری زۆپاکە ی بەردەمی بچی، دەستی بو مقاشی سەر زۆپاکە درێژکرد، کە زانی بی پشتبەردان لە پەنجەرەکە دەستی نایگاتی، ناچار لیئ بەردا و مقاشی گرتە دەست و لە ئاگرەکە ی وەردا. ئاگر روو لەو وەبوو ببیتە ژیلەمۆ، لەگەل ئەو شدا شەپۆلیک گەرمای بەروویدا و ئیتر مقاشی نایەوێ جیی خوی و پشتی لە پەنجەرە تووندکردهو. روانییە بارام و سەیری کرد هیشتا هەر بەخۆشنوودییەوێ مژ لە جگەرەکە ی دەدا.

پیلان

خامۆشییە کە زۆری نەخایاند و بارام چۆنی بو چوو بوو، وەها دەرچوو، گەلەگورگ کاتی پژانەوێ ناو هەیان و بەرپەنجەرە، وەک شیت و هار بووبن، بە داخلەدلیییەوێ و دەستەدەستە، کەوتنەوێ سەر و لمۆزکیشان بە دەرگا و پەنجەرەدا و تەنانەت دەتوت لەوێ بێباکن کە سەر و لمۆزیانی تیدا شەقوپەق ببی. هەردووکیان تەوژمی ترس و سامیکی زۆر سەخت لەم شالاوەیان، زۆری بو هینان و دلەکوئی پێخستن، بگرە ئایش هەموو گیانی کەوتە لەرزین، وای هەست دەکرد کە خەریکە لەشی شل ببی و بەربیتەوێ سەر زەوی، بارام لەلای خۆیەوێ زوو پێی زانی لە چ

حالیگدايه و له ساتی خۆیدا به فریاکهوت، رووی قسهی تیکرد و وتی:

- ئایش... تو سه یرم بکه... سه یریکی من بکه...

ئهو ساته سه یری به سه ر سنگیدا شوڤبوو بووه و وهک په یری دەم ره شه با ده له رزی. به زه حمهت توانی سه ر به رزبکاته وه و تیی پروانی.

- ئینجا سه یریکی لای دوو کورپه که شت بکه! ده یان بینیت چۆن له شیرینخه وی خۆیاندان؟ ده شزانیت به پشته کی؟

بارام هینده تین و توانای به رامبه ر به ته وژمی ترس و سامه که له دلدا مابوو، که جگه له خۆی، له وه زعی ئایشیش به ئاگابی و بزانی چۆن هانی هدا و تین و توانای به رگه گرتنی ده کاته وه به به ردا. به قسه کردن له وه زیاتری نهوت و بگره ته نیا هیندهش بهس بوو، چونکه ئایش بهو قسه یه و به بینینی ئهو و ئینجا مندا له کانی، وهک له سه ره مه رگدا بووبی و له ناکاو هیژیکی نهینی، گیانی مروقیکی ساغله می به به ردا کردبیته وه، ئاوه ها قیت و گورج بووه و به و په یری چووستییه وه، جهسته ی ئاخنییه وه ناو په نجه ره که، ته نانهت بارام هاواری لیکرد:

ئاگاداره... هیجگار وها تووند نا. من ته نیا ئه وه م له تو ده وی، که هۆشت له سه رخۆت بی و به سات وره به رنه دهیت. دهمه وی بزانیته که وره به ردان ده بیته هوی به گورگانخواردوو چوونی تۆش و منیش و ئهو دوو کۆرپه یه ش، ئینجا چه ز ده کم ئه وهش بزانیته، که من ته نیا یه ک پشتم هیه و ئه وه تا به ده رگا که وه م ناوه.

له کاتیکدا ئیمه پښوستان به دوو پشت ههیه، که دووهمه که بیان
پشتی تویه، تیمده گیت ده لیم چی؟

ٹایش گیانیکی تری به بهردا کرابوو. بی ئهم قسانهش وههای
چه سپاندهووه میتشکی خویه وه، که له ناو قه لایه کی پؤلاییندایه و
که له گورگ قه توقهت ناتوانن زه فیری پی بهرن، بویه له وه رامیدا
وتی:

- ته واو... بیخه مبه و ترست لیم نه بی، گوايه بیهلم که لبه و
نینۆکی گورگ، بچه قنه له شی کورپه کانم؟ مه گر پشت و سنگم
کون بکن و له ویوه، خو یان بگه یه ننه ژووره وه!
ئیتتر ئه ویش نهک ته نیا له ئایش و په نجره که دلنیا بوو، به لکو
خویشی هیندهی تر وره ی بهرزبووه و وتی:

- ته واو... منیش ته واو... نه خهم له دلدا ما و نه ترس.
به لام هر له و ساته دا، دوو سی توپه له به فر له شوینی کونی
لووله ی زوپاکه وه، له بنمیچه وه به ربوونه وه بو ناو ژوور. بارام
وای دانا که کاریکی ئاساییه و له دلدا وتی: (ده بوو که لووله که مان
دهر کیتشا، شتیکمان تی بئاخنیایه). ته نیا هینده و ئیتتر سه رنجی لی
لادا. له کاتیکدا ئایش وهک له دلای گه رابی، که ئاسایی نییه، چاوی
هر تیبیری بوو. تا زوری نه برد هاواری بهرزبووه و وتی:
- بارام، بروانه!...

که روانییه وه بنمیچه که، په نجه و نینۆکی گورگیکی بینی،
که دهتوت ره تکراره ته ناو هیلانیه که وه و دهیه وئ له بیچووه
بالندهیه ک گیریبی! سه رنجیکی خیرای دایه ئایش، که دلنیا بوو

لەسەر خۆیە و بە بینینی دیمەنە که تیکنە چوو، سەریکی پەزنامەندیی
بۆلە قاند. دەستی دایە دەمانچە کە ی و وتی:

- خەمت نەبێ... هاتنە ژوورە وەیان لە وێو ستمە، ئەگەر
سیحربازیش بن و بتوانن خۆیان باریک بکەنەو، و شوێر ببنەو،
ئەوا بۆ هارینی سەر و لمۆزیان لەسەر پێم.

تەقەللادانە تازەبابەتە کە ی گەلەگورگ، زۆری نەخایاند. سێ
چوار جار و ئیتر چنگ و نینۆکیان بەدی نەکرایەو، بەلام دوا
ئەو بە ماوەیەکی کەم، دیسان ئایش هاواری کرد:

- بارام گویت لیبوو؟

- نا... لەچی؟

- شووشەییەکی پەنجەرەکیان شکاند.

- من گویم لە هیچ نەبوو.

- منیش تەنیا قرچەییەکم بیست، گویم لێ نەبوو پارچە ی لێ

بکەوێتە خوارەو.

- باشتر... کە لمۆزی پێدا دەدەنەو، دەم و قەپۆزیان بریندار

دەکا. ئە ی هیچ هەست بەو دەکەیت، دەمیان بگاتە کەلوپەلەکان

و راپیکیشن؟

- نا.

- دە هیچ گوێ مەدری، شووشە شکاندنە کەش دادیان نادا.

دوا ی کەمی بێدەنگی، ئایش لێ پرسی:

- سەعات بوو بە چەند؟

بارام به په روښه وه روانیبه سه عاته که ی. به بینینی رووخساری
 گه شایه وه. وتی:
 - نژیکی شه شه.
 - نژیکی... یانی چه ندی دهوی؟
 - ده ته وی ده قیقه و ساتر میره که شت بو بخوینمه وه؟ چاکه...
 نیستا هوت ده قیقه ی دهوی بو شه ش... باشه؟
 - باشه.

ویستی بو زیاتر دلخوشکردنی، چند قسه یه کی تریش بکاو
 به پیوستی نه زانی. ته نیا سووکه زهرده یه کی خسته سهر لیوی
 و به دلکی خوشه وه جگه ره یه کی ئاگردا و که و ته مژلیدانی. ئیتر
 قاچی لیرا کیشا و بیته وه ی پشت له دهرگا شل بکا، خوی خسته
 سهرباری حوانه وه وه. ئایشیش وهک ئه وی کرد و چووه سهر
 باری پالدانه وه یه کی ئاسایی بهر په نجره که.

کازیوه

سهرله نوی خاموشیبه کی سهر سور هینه ره له ناکاویکدا، بالی
 به سهر هه یوان و پشت په نجره دا کیشایه وه! ئه مان تاقیکردنه وه ی
 جاری پینشوویان هیشتا له لا گه رماوگه رم بوو. ته نیا خویان وریا
 کرده وه و گوئی قولاغ بوون. هه ولیان دا نهک ته نیا ورته و جووله،
 به لکو بتوانن مشه مشی هه ناسه دانیشیان بیسن و ئه ویشیان
 نه ده که و ته بهرگویی! ئایش وتی:

- له وه ده چي رويشتين!

بارام باوه ږي وا نه بوو. وتي:

نابي... له پږ بيدهنگ بوون! بو چي وا له پږ؟!

- ده مانخه له تينن؟

- ده شي... وهكو جاري پيشوو.

- ئي ناخر كات له ساعات شه ش تپه ږي كړدوه، تو نه توت...

- با... به لام...

قسه كه ي ته واو نه كړد و گه له گورگ وهك هه موو پي كه وه
له يه ك ساتدا ده نگرابن، كړديانه روي حه شرا! به هه رچي
تين و توانايه كه وه كه له قورگياندا هه بوو، كه وتنه لووراندين و
قرووسكاندين و بگره زي قوزاقتيكي ئه وتو، كه گويي كه ږي كاس
ده كړد! به لام وازيان له سهر و لموز كيشان به دهرگا و په نجره كه دا
هينابوو. نايش يه كسهر بيري بو لاي منداله كان چوو، وتي:

- بارام... منداله كان له م قاووقيزه خه بهريان ببينه وه، من چي

بكه م؟ خو زاره ترهك ده بن!

نه گه يشت وهرامي به رگوي بكه وي و هه ردووكيان پي كه وه
قوت بوونه وه، بو ماوه ي چه ند ساتيك حه په سان و گوي قولاغ
بوون. نايش بو دلنيا كړدنيان به ده نكيكي ږ له سوژه وه وتي:

- پال كه ونه وه و بنوون بابه گيان... بنوون هيشتا زوه.

ئو قسه كه ي بو ئه وه كړد، كه نه يه لي قاووقيزه كه يان به لاوه
گران بي، كه چي ئه وان له ساتي يه كه مه وه تو قيبوون و وهك
قسه كه يان هه ر نه شبيستين، پي كه وه دا يانه زيږه ي گريانيكي

هېجگار به کول، دایک و باوکه هه ریه که له لای خوږه وه، که و ته ته قه لادانی هیمنکردنه وه یان و چه نده هه ولیان دا وایان لی بکن ئه وان هه لسن و بو لای ئه مان بښن، بڼ سوود بوو. له جڼی خوږیان نه بزوان و له یه کښناش ده یانزیراند. دایکیان نارامی له بهر برآ، پشتی له په نجه رکه به ردا، خوږی خسته سهر پڼ و بارام هاواری لڼه لسا و وتی:

- نه که یت... تو دانیسه ره وه جڼی خوږت. من ده چم به لایانه وه. ده شی سهر و لموز به کار بڼنه وه.

هاواره که وریای کرده وه. دانیسته وه و پشتی له په نجه ره تووند کرده وه.

- ده چم ده یان هڼیم بو لای تو.

- ئه ی دهر گاکه؟

- پشت به ته ناهه که ده به ستم.

ئیر له سهری نه وه ستا، چوو پری به هه ردو وکیاندا کرد و به تانییه کیش له گه لایاندا. به فرکانیک بردنییه لای دایکیان و خستنییه باوه شییه وه. خویشی خیرا چووه پال دهر گاکه و پشتی پیوه نایه وه، که دانیسته وه وتی:

- به تانییه که یان باش تیوه بپیچه و ته قه للا بده، گوچکه یان

بناخیت.

ئایش وایکرد و دوایش تووند نووساندنی به سنگییه وه.

ئه وانیش زوری پڼ نه چوو ژیر بوونه وه و له باوه شیدا مت بوون. قاووقیژی گوچکه رکه ری گه له گورگ، چوون له ناکاو ویکدا دهستی

پيڪرڊ، ٺاوهه اش له پريڪڊا ڪپ بوو، ههردو ڪيان به سهر سوڙمانه وه
 روانيينه يه ڪتر، بؤ ماوه يه ڪ گوڻيان هه لڄست و ورته يان له دم
 نه هاته دهره وه، ته نيا هينده يان لا ڀوون بوو ڪه خاموشيه ڪي
 ته اوو بالي به سهر هه يوان و پشت په نجه ره ڪه دا ڪيشاوه، دنگي
 هيچ خشپه و جووله يه ڪيان نه ده بيست، ڪه نيشانه ي مانه وه،
 يا رويشتنيان بي. ٺه وه زور سهر سام و چه واشه ي ده ڪردن.
 نه يانده زاني چوني ليڪبده نه وه و چي له بارهيه وه بلين. تا ٺايش
 سره وتي له بهر هه لگيرا و وتي:

- ده بي چي بي؟... ماون، يا رويشتوون؟!

نازانم... منيش سهر ي لي دهرنا ڪم، سهره!

- ٺه ي چار چييه؟ چي بڪه ين؟

با ماوه يه ڪي تریش چاوه ڀي بڪه ين، بزائين چي ده بي.

- رهنگه شه به قي دابي.

بارام روانيه سه عاته ڪه ي. نزڪي شهش و نيوي ده خوئينده وه.
 ڀرياري دا هه لسپته سهر ڀي و له ڪوني ته نافه ڪه وه، سهر ي ناو
 هه يوانه ڪه بڪاته وه و ٺانوسات، خورپه ي پرسياره ڪه ي له وه بهر
 چزه ي له هه ناوي هه لسانده وه... (ٺه ي ٺه گهر نه رويشتبوون؟).
 ٺه مجاريش ڀووخساري گرڙبووه و رهنگي هه لڙڀرڪا. ٺه مجاريش
 ٺايش ليي به ٺاگاهات و وتي:

- بارام بؤ وا تيڪچوويت!... چيته؟

بارام بي وه رامدانه وه ي راچه نييه سهر ڀي و به ده مييه وه له
 دلدا وتي: (ٺه گهر نه رويشتبوون، ٺه وا ڪوتاييمانه و ڀرايه وه!). ٺيتر

هەر هیندهی چاوی به کونه که وه نا، وهک یه کیک به خوی و مال و مندالییه وه، له بهردهمی سیداره دا بووین و مژدهی ژیانیکی نوئیان پیراگه یه نرابی، وهرچه خایه وه و به گه شکه دارییه کی بیوتنه وه هاواری کرد:

- ئایش... دنیا پووناکه و گه له گورگ نه ماون. ته واو...
رزگارمان بوو... رزگارمان بوو... ته واو!

ئایش له لای خوییه وه هه ناسه یه کی قوولی دلنایی هه لکیتشا و وهک گول گه شایه وه. پشتی له په نجه ره بهردا و هه لسا یه سه ر پی، منداله کانی برد و چوو له سه ر جیگا که یان دانیشته. ئه وانی له ته نیشته وه دانا و خۆشی پالی به دیواره دا و بو حه وانه وه قاچی لی پاکیتشا.

له و ماوه یه دا بارام ده رگای کرد بووه و به وریاییه وه سه ری کیشابوو ده ره وه. که میک له سه ر ئه و باره هه لپروانی و وردبووه، که باش دلنیا بوو، ئینجا هه نگاوی هه له ئینایه وه بچیته ده ره وه. ئایش نهک له ترسه وه، به لکو وهک دهقی به و قسه یه وه گرتبی، وتی:

- ئاگاداری خۆت به!

که گه رایه وه ژووره وه، چوو ه پالیانه وه و دانیشته. منداله کانی له باوهش گرت و ماچی کردن. ئه وسا پروانییه دایکیان و بووی خنایه وه، که چی ئه و زور به هیمنی و له سه رخۆ وتی:

- ئیستا وا له و مۆته که سامناکه رزگارمان بوو، به لام ماوه ته وه سه ر پرسیاریک و وه رامه که ی...
بارام سه ری لی نزیخسته وه و ماچی کرد، وتی:

- پٽويست به كردنى پرسىاره كهت ناكا. جلو به رگى پٽويستى
مندالھ كان و خوّم و خوّت، بيچچه ره وه و ئاماده بن. ده چينه وه ناو
كومه لگاي گورگى دوو پي!

(۱۹۸۲/۱/۴)

چەند تېبىنىيەك دەربارەى چىرۆكەكە:

۱- دارشتنى يەكەمجارى ئەم چىرۆكە، لە سالى (۱۹۵۷)دا بوە، كاتى كە سەربازبووم لە (شعبىة).

۲- لە سەرەتاي سالى (۱۹۶۵)دا، دەستنوسەكەيم داوہ بە برادەرىكى ئەدەبدۆستم بۆ خويندەنەوہى. ئەوئيش ھەر لەسەر لاپەرەيەكى سىپى كۆتايى دەستنوسەكە، بە ميژووى (۱۵)- ۱۹۶۵/۱/۱۶ چەند دىرىكى بۆ نووسىوم و بەپى چىزىنىنى خوى لە چىرۆكەكە، ئافەرىنىكى كردووم.

بەراى خۆم، لەوہ ناچى ئەو دەستنوسە ھەمان دەستنوسەكەى سالى (۱۹۵۷)بى، چونكە لە دەفتەرىكى (۱۰۰) پەرەيى قوتابخانەدا نووسراوہ، لەكاتىكدا چاك لەبىرمە كە لەوى (شعبىة) بۆ ئاسانكردنى ھەلگرتن و شاردنەوہى نووسىنەكانم، بە زۆرى كاغەزى تەنك (رايز)م بەكاردەھينا. بۆيە واى بۆ دەچم كە لە رۆژانىكى نيوان سالانى (۱۹۵۸- ۱۹۶۴)دا جارىكى تر نووسىيىتمەوہ و دەستنوسى يەكەم فەوتاندىن.

۳- سالى (۱۹۷۰) جارىكى تر لە دەفتەرىكى پەرە فولسكابدا نووسىومەتەوہ و بە بەراورد لەگەل دەستنوسەكەى پيشوودا، بەبى ھىچ گورىنىك لە ناوہرۆكى بەسەرھات و درىژەى كارەساتەكاندا، ھەندى دەستكارىم كردەوہ و كەمى زياتر درىژەم پيداوہ و لەگەل كۆمەلە چىرۆكى (كلافەيەك ژانى توورە)دا، داومە

به (ره‌قابه) بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی و لاپه‌ره‌کانیشی مۆری (ره‌قابه‌یان پیوه‌یه، به‌لام دیاره‌ وه‌ختی کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌که‌م به‌ چاپ‌گه‌یاندوو، له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی ئەمیان له‌گه‌لیاندا په‌شیمان بوومه‌ته‌وه.

۴- له‌و پۆزانی دواییه‌دا ئاسایی به‌و نووسینانه‌مدا چوومه‌وه، که‌ هیشتا بلاوم نه‌کردوو نه‌ته‌وه‌ و سه‌رله‌نوێ ده‌ستنوسه‌که‌ی ئەم چیرۆکه‌م که‌وته‌وه‌ به‌رچاو. ئینجا دوا‌ی که‌می تیرامان، له‌ دلی خۆمدا وتم: ئەری من بۆچی بیست و شه‌ش سالی ره‌به‌قه‌ به‌ری رووناکی بینین له‌م به‌ره‌مه‌م ده‌گرم؟! ئیتر ئەوه‌بوو بریاری رووناکی بینیم بۆدا و سا‌ خۆی و به‌ختی!

۵- نازانم ناوی چیرۆکه‌که‌ له‌ ده‌ستنوسه‌که‌ی سالی (۱۹۵۷) دا چی بووه، به‌لام له‌ دوومه‌که‌یدا (شالاوی دل). دوا‌یی له‌ سنیه‌میدا (۱۹۷۰) بووه‌ به‌ (یادیکی کۆن)، که‌چی وا ئیستا لی‌ره‌دا ده‌یکه‌مه‌وه‌ به‌ (شالاوی دل).

۶- دوا‌جاره‌ه‌رچۆنیک له‌ باره‌ی سه‌رله‌نوێ ده‌ستکاریکردنییه‌وه‌ سه‌رم هینا و سه‌رم برد، گه‌یشتمه‌ ئەو ئەنجامه‌ی که‌ چاکتر وایه‌ کتومت وه‌ک خۆی بیهێلمه‌وه، به‌لام ته‌نیا به‌پیتی شاره‌زایی ئیستام، له‌ رووی رینووس و پووختی زمانه‌وه‌ ده‌ستکارییه‌کی بکه‌م.

ع.ح

(۲۹-۳۰/۳/۱۹۸۳)

شالۆى دل

ھەر مروفئىك، بەسەرھاتىكى كارىگەرى رابوردوى ژيانى بە شىۋەيەكى تايبەتى لە قوولايى بىر و ھۆشيدا، بىچ دادەكوتى و لىي دەبىتە يادگارلىكى چەسپىوى نەمرى ئەو تۆ، كە ھەر ھىندەي ھەلىكى بۆ ھەلكەوت، لىي دىتەو ە جۆشوخروۆش و كارەساتەكانى ۋەك فلىمى سىنەما دىنەو ە پىش چاۋى. ھەندى كەس ۋەھا لاف لىدەدەن، كە گوايە دەتوانن بە ئاسانى ئەو بەسەرھاتە لەبىر خۇيان بەرنەو ە و ۋەھاي فەرامۆش بكن، كە ئىتر قەت بەيادىان نەيەتەو ە، بەلام بەلای مەو ە ئەوانە يا دەبى دل و دەروونىان لە پۇلا بى، يا دەبى ھەر لە بىچىنەدا بى دل و دەروون دروست بوۋىن، كە ئەمەيان زياتر بۆ ئازەل دەگونجى، نەك بۆ ئادەمىزادا! سا من بەشەبەھالى خۆم لەو مروۆفە ئازەلانە نىم و بە تايبەتەش ئەمروۆ بۆم دەركەوت كە لەوانە نىم.

ئەم بەيانىيە كىژىكى تەمەن پانزە سالى دراوسىمانيان دا بەشوو، بە پىاۋىكى شەست سالە! كىژە ماۋەيەكى زۆر قورى رەشى پىئا و سەر و قژى خۆى رنىيەو ە، بەلام بى سوود بوو... ھىچ دادىكى نەدا. دواچار ھاۋارى ھىئا بۆ من... بەلئى بۆ من، كە بە شانازى نەبى، بە پىاۋى ھەرە رىز لىگىراۋى بەرا و تەدىرى ناۋ كۆلانەكەمان ناسراوم و خۆشەويستى ھەمووانم. كىژەي

به‌سزمان که‌وت به‌سەر دەست و پێمدا و به‌دهم پارانه‌وه‌یه‌کی
دلپروینه‌وه‌ وتی:

- خالێ گیان فریامکه‌وه... رزگارم که! له هه‌موو ئەم سه‌ر
زه‌مینه‌دا له تو به‌ولاوه‌ که‌سیکی تر نییه‌ هاواری به‌رمه‌ به‌ر! مردنم
هه‌زار جار لاخۆشتره‌ وه‌ک له‌وه‌ی بيمه‌ ژنی ئەو پیاوه‌ی به‌ باپیرم
ده‌شی، بۆ خوا یارمه‌تیم بده‌ و رزگارم که.

من ئەوه‌ی پێم کرا به‌ زیادیشه‌وه‌ کردم. هه‌ولێکی زۆرم له‌گه‌ڵ
که‌سوکاریدا دا. هه‌رچی توانا و ده‌سه‌لاتم هه‌بوو خسته‌م کار، که
هه‌ر سوودی نه‌بوو، خۆم پێ رانه‌گیرا و که‌وتمه‌ قسه‌ پێوتنیا،
به‌لام دیاربوو من له‌ سنووری خۆم ده‌رچوو بووم، بۆیه‌ ئەوانیش
په‌تیا له‌ روومدا پچراند و که‌وتنه‌ قسه‌ پێوتنم. به‌ درێژایی بیست
سالی ژیانی ناو ئەو کولانه‌م، ئەوه‌ یه‌که‌مجار بوو ئاوا له‌ روودا
قسه‌م پێ بوتری.

کیژیه‌ی به‌سزمان که‌ ئەوه‌ی دی، فرسه‌تی هینا و هات به‌ریز
لیگرتنیکی قووله‌وه‌ ده‌ستمی ماچ کرد و وتی:

- خه‌له‌گیان... تو ئەوه‌ی له‌ تواناندابوو کردت. بمه‌خشه‌...
تووشی ده‌ردیسه‌رییه‌کی خۆراییم کردیت. سوپاست ده‌که‌م، به‌لام
من له‌لای خۆمه‌وه‌ وا بریارم دا که‌ زۆر به‌ پێخوشحالییه‌وه‌ بچم.
به‌ به‌ره‌و پیری مه‌رگی خۆمه‌وه‌!

که‌ لای منی جیه‌هیشته‌ و رویشته‌، گه‌لی هینم و له‌سه‌رخۆ بوو.
به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک نیشانه‌ی ئەوه‌ی پێوه‌ دیارنه‌بوو، که‌ به‌راستی
بریاوی داوه‌ بچی به‌پیر مه‌رگی خۆیه‌وه‌.

دوای رۆیشتنه‌که‌ی به تهنیا سه‌عاته‌وه‌ختیک، قیژه و هاوار و شین و شه‌پۆر له که‌سوکاره‌که‌یه‌وه به‌رزبووه‌وه. کیزه‌ی به‌سزمان هیمنی کردبوونه‌وه تا هه‌لی بۆ هه‌لکه‌وتبوو. ئه‌وسا خۆی دزیبووه‌وه و چووبوو له په‌نایه‌کدا ته‌نه‌که‌یه‌که نه‌وتی به خۆیدا کردبوو. به‌دوایدا هاتبووه ناوه‌راستی چه‌وشه‌که‌وه و ئاگری له خۆی به‌ردابوو. ئیتر وه‌ختیک به‌فریای که‌وتبوون و کوژاندبوویانه‌وه، ئه‌و له‌شی خۆی بۆ زاوای ته‌مه‌ن شه‌ست سا‌له کردبووه تۆپه‌له‌هه‌لووزیک.

ئه‌م کاره‌ساته‌ی له‌م‌رۆی ئه‌و کیزه‌ دراوسیه‌مان، که منیشی له‌لای لابه‌لاوه راپیچ کرده ناو گیزاوی خۆیه‌وه، ده‌رفه‌تی له به‌سه‌رهاتیک‌ی رۆژانی سه‌ره‌تای لاویم هینا، که دوای خامۆشیه‌کی سی و پینج سا‌لی، ناخی دل و ده‌روونم بشله‌قینئ و لیمبیته‌وه جۆشوخرۆش.

من نووسه‌ر نیم و به‌دریژایی ژیا‌نی په‌نجا سا‌له‌شم، قه‌ت بیرم به‌لای ئه‌وه‌دا نه‌چووه که خوو بده‌مه کاریکی پرۆپوچی وه‌ها، به‌لام ئه‌وه‌تا ئیستا ئاره‌زوویه‌کی هینجگار به‌جۆش هانم دده‌ا، ئه‌و به‌سه‌رهاتهم ب‌خه‌مه سه‌رکاغه‌ز. خۆ وه‌نه‌بی من ئیستاش ئه‌مه به‌و نیازه‌ بکه‌م، که رۆژیک له رۆژان ئه‌م و ئه‌و بیخویننه‌وه. نه‌خیر... به‌لکو ته‌نیا بۆ دامرکانده‌وه‌ی ئاره‌زووه‌که‌ی خومه‌.

(1)

مانگ و نیویک بوو خانوویه کی تهنیشتمان چۆل بوو. لهو ماوهیه دا زۆر کهس هاتنه سهیرکردنی و ویستیان بینه ناوی، به لām ههندیکیان پتی رازی نه ده بوون و ههندیکیشیان له گهل خاوه نه که یدا له سه ر کری ریکنه ده که وتن.

من وه کو دایکم و باو کم گویم نه ده دایه ئه و خیزانه ی دینه ناوی. من ئاواتی گه وره م ئه وه بوو، که ئه و خیزانه کورپیکی لاوی وه ک خۆمیان هه بی و جیگه ی هاوه له دلسۆزه که ی پیتشوومم بۆ بگریته وه، که گواستنه وه ی خیزانه که یان له و خانووه و بارکردنیان بۆ شارپیکی تر، له یه کتری دوورخستینه وه. له بهر ئه وه زۆرم پی ناخۆش بوو کاتی خانووه که گیرا و ئه م ئاواته م نه هاته دی.

به لām دایکم به پینچه وانه ی منه وه زۆر پینخۆش حال و شادمان بوو. ئه و بۆی باسکردم، که ته نیا ژن و میردیک و دوو مندالی ساوان و وا ده رده که وی زۆر خانه دان و به ویل و وسوولن! له گهل ئه وه شدا من له دلی خۆمدا وتم: (که که سیکیان نه بی بیته هاوه لم، بوون و نه بوونیان بۆ من وه ک یه که).

ئه و شه وه دایکم هه مان ستایشی دا به گوپی باوکیشمدا و هه ردوویکیان له م پوه وه ره زامه ندییان نیشان دا. گویم لیبوو باو کم پی وت:

- زۆر له وه ده ترسام تووشمان بی به تووشی ره وه خیزانیکی سه ر به گۆبه نده وه، به لām وا خوا کردی ئیمه چۆن به ئاواته وه بووین، وه ها ده رچوو.

دایکیشم له وهرامیدا وتی:

- منیش وهک تۆ... به دریژایی ئەم مانگ و نیوه خەمی ئەوه دایگرتیبوم، به لām له خوا به زیادبئی وا ئەو خەمەم له دل دەرچوو. هەر بۆ ئیوارە ی رۆژی دوایی، له سەر کرداری باوو باپیران، میوانداریمان کردن بۆ نانخواردن. من ئەو شەوه تەنیا خالە (عەول)م دی و ناسی، چونکە ژنەکە ی و مندالەکانی له خوارەوه لای دایکم بوون، به لām به سەروسیمای شەودا، هەر زوو وینە یەکم له خەیالی خۆمدا بۆ ژنەکەشی کیتشا (دەبئی له پەنجا، یا چل و پینج سال که مەتر نەبئی)، که چی یە کسەر به دوایدا پرسیاریک پەرییه مێشکم: (ئە ی یانی چی که تەنیا دوو مندالی ساوایان هە یه؟).

ئەم پرسیارە هانیدام سەرنجیکی وردتر بدەمه خالە عەول. بۆم دەرکەوت که تەمەنی ئەگەر له شەست سال زیاتر نەبئی، که مەتر نییه. هەرچەندە هیشتا نیشانە ی چست و چالاک ی به لە شولار و شان و باهوویەوه دیاری ئەدا و لەوه نەدەچوو وا زوو که نەفت و پەککەوتە ببئی، به لām تاقە یەک مووی رەش له سەر و سملییدا نەمابوو. چەندین چرچ و لۆچ ریزیان به سەتبووه روخسار و لامل و ژیر چەنە ی. پیلووهکانی به سەر یە کتردا داکەوتبوون و چاوهکانی روویان له کوژانەوه کردبوو. جگەرە ی نەدە کیتشا، که چی زوو زوو کوکە یەکی قرخن زۆری بۆ دەهینا و هەناسە ی سوار دەکرد. (واتە ئەو ئیستا دەبوو کوپ و کچی گەنجی هەبووایه و بگره رەوه یە کیش کورەزا و کچەزای بخستایه تەوه. یا تۆ بلئی له وه پیش ژنی تری هینابی و مردبئی، یا تە لاقی دابی و وهچە ی تری له وه بئی و لەم جیابووینە وه؟!).

له دلی خۇمدا باسه که م ودها ورد ده کرده وه، بی ئه وهی بگه مه
ئه نجام.

باو کم و خاله عه ول تا دره نگوه ختیک به قسه و باسی
همه ره نگوه کاتیان به سه ربرد. خۆشترین باس به لایانه وه که
ماوهیه کی زۆریان پیوه به سه ربرد، گپرانه وهی یادگاریی رۆژانی
لاویی خۆیان بو، که به ده مییه وه گه لی له رپوداو و کاره ساته
میژووییه کانی شار و ناوچه که یان به سه ر ده کرده وه و هیندهی
په یوه ندییان به خۆیانه وه هه بووبی، لییان دهدوان. ئه مه وای له
من کرد که به در یژایی دانیشتنه که ته نیا گو یگریم و هیچ قسه یه کی
ئه وتق نه بی بیکه م.

من به ئاواته وه بووم خاله عه ول له نیوانی قسه کانیه وه شتیک
له دیوی شارا وهی ژیانی تایبه تی خۆی بخاته روو، وهک نه نینی
دوو منداله ساواکه ی، به لام بی سوود بو، به در یژایی ئه وه موو
گفتو گو یه ی له گه ل باو کمدا، به لای ئه وه دا نه چوو، به دوور و به
نزیک له م ژنه یانه دره نگوه خته ی بدویت و شتیکی ده رباره بلی.
من له و باوه رده دا بووم که باو کیشم له م باره یه وه هه روه کو
منی بۆ چوو وه و ئه ویش هه مان پرسیار له می شکیدا گپژ ده خوا و
به ئاشکراش پیوه ی دیار بوو، که وهک من به ته مایه خاله عه ول
خۆی له نیوانی قسه وه باسدا ئه مه ی بۆ روون بکاته وه.

به لام که هه ر نه یکرد، ئه وس باو کم وهک پرسیاره که ئارامی
له بهر بری بی، به بی هیچ پی شه کییه ک باسی هینایه سه ر ژنه یانی
خۆی و وتی:

له رۆژگاری لاویتی ئیمه دا کور هر هیندهی بلوق
دهبوو، که سوکاری گورج تهوقی ژن و مندالیان دهکرده ملی و
دهیانبهستهوه.

باو کم قسه که ی تهواو نه کرد و بیدهنگ بوو. من هر زوو له
مه بهستی تیگه یستم، که بوچی ئه و باسه ی کرده وه و بوچیش
قرتاندی و بیدهنگ بوو، به ئاشکرا دیاربوو که دهیویست خاله
عهول رابکیشیته ناو داوی پرسیار و پرسیارکارییه وه و دواچار
مافی پرسیارکردن له خویشییه وه سه بارهت بهو، بکاته قهرزیک
به سه رییه وه! که چی خاله عهول له ته نیا سه له قاندنیک به ولاوه،
هیچی تر وهرام و قسه ی نه بوو! ئه وسا باو کم به ناچاری قسه که ی
خوی تهواو کرد و وتی:

- جگه له م کورم که تاقه کورمه، سی کچیشم هه ن که هه موو
به شوون و گه وره که یان ئیستا مندالی شه ش- ههوت سالانی
هه یه.

به لام ئه مجاریش خاله عهول ته نیا وتی:

- خوا ته مه نیان دریز بکا و دهست به بالیان وه بگری!
باو کم، وهک ئه م وهرامه تهواو ئارامی له بهر هه لگرتی، به
پرسیاریکی فیلبازانه وه به رهنگاری بووه وه و وتی:

- لام وایه مندالی گه وره تر هه ن و ئیستا لای خوت نین!
خاله عهول به بیزاریه وه سه رنجیکی دایه باو کم و که میک بو
وهرامدانه وه گیری خوارد.
ئینجا کوت و پچر وتی:

- نه خيڙ... ته نيا ٿو دووانهه هه ن!
 باوڪم وازي لئ نه هينا پرسیاريڪي تري به دواڊا ڪرد و وتي:
 - ده بي له م دوايهه دا ڙنت هينابي!
 ٿوسا وهڪ بيهه وي ماوهي پرسیاري تري له باوڪم بپري،
 فراوانتر وهرامي دايهوه و وتي:
 - به لي... به لي... ته نيا شهه ساله هيناومه. ٿوي راستي بي
 من نيازي ڙنهينانم هه نه مابوو، به لام وا ٽاخي ٿه م ٽافره ته م
 بوو به نه سيب.
 وهڪ بؤ قسه يهه ڪي ڪاريگه ر بگهري، باسه ڪه ي ڪوتايي پي
 بهيني، ڪه من بيدهنگ بوو.
 ٿينجا وتي:
 - چارهه نووس... خوا چي له چارهه مان نووسي بي، هه ٿه وهيه.
 وهڪ هه مروفٿيڪي خواناسي به باوهه، ٿه م گفته ي له ناخي
 دهرونييه وهه دهه رپري. به دوايدا ٿيتر گورج باسه ڪه ي گوري و
 ريگه ي پرسیار ڪردني تري له باوڪم گرت.

پوڙي دوايي ڪه له قوتابخانه گهه راهه وهه ماله وهه، ٽافره تيڪي
 مندالڪارم لاي دايڪم دي.
 ٽاگام لينيوو ههه ر من خوم ڪرد به ڙووردا، ٿه وهه به پهله
 سهه رپوشه ڪه ي پيچا له سهه ر و ملييه وهه و خوي گرموله ڪرد.
 منيش له لاي خومه وهه له ٽاستي ٿه م ڪرده وهيه ي ٿه ودا، پاشه وپاش

کشامه دواوه، که سهر بکهومه سهرهوه بو ژوررهکهی خوّم.
له گهل کشانه وهما گویم لیبوو دایکم پیی وت:

- کچی وای تیمه گه... مناله... شهرمی چی لیده کهیت؟

من نه وه یه که مجار بوو نه و ئافرده ته لای دایکم ببینم. له دلی
خومدا وتم: (ئاخو کئی بی؟ نه له و خزمانه یه که من دهیاناسم و نه
له دراوسیکانه. نهی ئاخو کئی بی؟ تو بلایی کچی خاله عهول بی؟
خاله عهول خوی وتی که ته نیا دوو مندالی ساوای هه ن. که وای
دوور نییه خزمیکی نه وان بی، هی خوی، یا ژنه کهی، به لام یانی
چی دایکم دوینی هیچ باسیکی نهوی نه کرد).

ژوری پی نه چوو رویشت. هه ر که له ده رگای هه وشه ی مالی
نیمه چوو ده ره وه، دهنگی کردنه وه و پیوه دانی ده رگاکه ی مالی
خاله عهولیشم هاته به رگوئی. به وه دا گومانم نه ما که ئافرده ته که له
مالی خاله عهولدا یه، ئیتر سا خزمیان بی، یا هه رشتیکی تر. بویه
له دلی خومدا پیکه نینم به نه قلی دایکم هات و وتم: (ده بی وای
بو چوو بی که گوایه هه ر هینده ی نه و وتی: کچیکی مندالکاری
جوانیشیان له گه لدا یه، ئیتر من یه کسه ر به تیری عه شقی گرفتار
دهم و ده ده مه کتو!).

من وه هام لیکه ایه وه و به و نیازه شی گالته ی پی بکه م، وتم:
- خوا هه لئاگرئی مالی خاله عهول کچیکی جوانیشیان هه یه،
که چی گالته پیکردنه که رووی خو می گرته وه و نه و دایه قاقای
پیکه نینیکی به کو ل و وتی:

- نه یخویت تاله!... نه و کچه جوانه ژنه که ی خاله عهولته!

له سهره تادا چه په سام و تاس بردميه وه. دواچار سهرنجيكي
پر مانام له روخساري دايكم گيركرد و وهك باوهر به قسه كه ي
نه كه م، به سهر سورمانه وه ليم پرسى:

- به راسته، يا به گالته؟

هر به دم پيکه نينه وه وتى:

- دروت له گهل ناکه م.

ئينجا ته ورژمى پيکه نينه كه ي كپ كرده وه و به لام هر به دم
گالته وگه په وه وتى:

- بو گوايه هيچ نياز نيكست خستبو وه دلى خوته وه؟ له ناستى
پرسياره كه يدا په شوكام و له وهرامدا وتم:

- من؟... نه... نه خير... نيازى چى!

ئينجا زوو له سهر سورمانه كه ي خوم به ناگا هاتمه وه و وتم:

- به لام!... به لام چون دهگونجى ئافره تيكى مندالكارى وه ها،

ژنى پياويكى پيرى وهك خاله عول بى... چون دهگونجى!؟

- وهك دايكيشم هر له سهر ئه و باوهره ي من بى، كه ميک مات

بوو. دوايى وتى:

- چاره نووس... روله چاره نووس!

منيش به ته وسيکه وه له وهراميدا وتم:

- چاره نووس... به لى چاره نووس!... خاله عول خویشى دويىنى

شه و هر ئه مه به هانه ي بوو. ئه رى به راست تيم ناگه يه نيت

چاره نووس يانى چى؟

هر به دم ئه و ماتى و مه لولوبيه وه له وهرامدا وتى:

- دہزانیٔ چارہنوس یانی چی؟ گوئی بگرہ بوئی روون بکہمہوہ... گولچینی ژنہکھی ئہو خالہ عہولت، شہش سال لہمہوہر کہ دایکی دہمرئ، ئیتر لہ ہہموو ئہم دنیاہدا، نہ لہ باوکہوہ و نہ لہ دایکہوہ ہیچ کہسوکاریکی وہہای نابئ کہ پهنای بہریتہبہر و دالدهی بدا، بہلام خالہ عہول برادرہیکی گیانی بہگیانی باوکی بووہ و دوای مردنی باوکہ، مہردانہ ہاتبووہ دەست و نہہیشتبوو ژنہکھی و کچہکھی برسی و دہرہدہر بن و بکہونہ سوال. بہم جوړہ بہ دريژایی پینچ سالی رہہبق بالی بہزہبیان بہسہردا دہکیشئ و بہخویان دہکا، تا دایکەش دیتہ سہر مردن.

ئہو وختہ گولچین تہمہنی پانزہ سالان دہبی. دایکہ لہ سہرہمہرگدا گہلی لہ خالہ عہول دہپاریتہوہ، کہ گولچین مارہبکات و نہیہلی بیکہس بمینیتہوہ. لہ سہرہتادا رازی نابئ و بہلینی ئہوہ بہ دایکی دہدا کہ بیسپیری بہ مالہ خزمیکی نزیکی خوی، بہلام دایکہکہ ہہر لینی دہپاریتہوہ و زوری لیدہکا، ئینجا بہ رہزامہندی گولچین خویشی مارہی دہکا و دہبیاتہ لای خوی. من مہبہستم لہ چارہنوسہکہ ئہمہ بوو... تیم گہیشیتیت؟

لہ کاتیکدا کہ دایکم زور لہسہرخو و بہ شیتہیی ئہم قسانہی بو دہکردم و ئہو کومہلہ نہینییہی بو دہخستہ روو، من وہک گویم بو یہکیک لہسہر گوزشتہ کاریگہرہکانی رایہل کردبی، ئاوہا کروکاس بووہووم و وزہم لہبہر برابرہو. ئہوی راستی بی، من پینش بیستنی ئہم قسانہی دایکم، ہیچ گومانیکم لہوہ نہبوو

که زور و جهوریکی گه وره له و ئا فرته کراوه و مافیکی پیروزی خراوته ژیر پیی باوکیک، یا برایه کی چا و چنۆکی زورداری بی میتشکه وه و دوا جار ژیر رکینی ئاره زوی چه په لی پیریکی ئاخړ شه ره وه، به لām ئه وهی له دایکم بیست، باسه که ی گه لیک لی ئالۆزاند.

که میک میتشکی خۆم بۆ هه لوشی. له دلی خۆمدا وتم: (ئهم کاره ئه گه رچی له سه ریکه وه زور و جهوره، به لām وهکی تر چاره نووسه که کاری خۆی کردووه!). که گه ی شتمه ئهم ئه نجامه، ئیتر به ناچار بی له وه رامی دایکمدا وتم:
- به لی دایه... تیت گه ی شتم.

دایکم ئیتر له وه زیاتر له سه ری نه پویشت و باسه که ی کپ کرد، به لām من زوری پی نه چوو پرسیاریکی تر له میتشکمدا سه ری هه لدا و زوری بۆ هینام.

- ئه ی ئاخۆ ئه و چاره نووسه وه ک چۆن توشی یه کتری کردوون، ئاوه اش به یه که وه گونجاندوونی؟!
●●●

(۲)

ئا فره تانی ناو کۆلانه که مان، هه موو سویندیان به سه ری دایکم ده خوارد و زوریان خۆش ده ویست، ئه مه ش له خۆیه وه نه هاتیوو، به لکو ئه نجامی کردار و ره فتاری جوان و به رزی خۆی بوو، که به در یژیای پانزه ساله ی ژیانمان له ناو کۆلانه که دا، قهت

رووی نەدابوو جارێک لە جاران لە گەڵ هیچ کامیاندا لێی بووبیتە ناخۆشی و دلایانی رەنجاندبێ. تەنانەت کە شتیکیش لەم بابەتە لە ناو ئەواندا پووێ دەدا، گورج ئەو دەکەوتە نێوانەوه و بەسەر و زمانی شیرینی ناشتی دەکردنەوه. جگە لەمە هەمیشەش لەسەر پێ بوو بۆ سەرلێدانی نەخۆشیان و بەدەنگەوه چوونیان لە هەر کارەسات و گرفتیکدا کە تووشی دەبوون. بەرامبەر بەم رەفتار و کردارە پێ لە دڵسۆزییە دیکم، ئەوانیش دەستیان بۆ بە سنگەوه دەگرت و گەلیک رێزیان لێدەنا، بۆیە بەردەوام سەریان لێدەدا و زۆربەى كۆرپى قسەوباس و دەمەتەقییان لای ئەم پێکدەهینا.

گولچین خانى ژنى خالە عەولى تازە دراوسێشمان، هەر زوو لەم بارەیهوه چوو ریزی ئافرهتانی ناو کولانەکە. بگره من هەر لە سەرەتاوه هەستم بەوه کرد کە دایکم زیاتر لە هەر یەکن لە ئافرهتەکانی تری ناو کولانەکە هۆگری گولچین خان بووه و بەلایدا دادەشکێنێ. زۆرجار گویم لێدەبوو کە باسی ئەو و خالە عەول دەهاتە ئاراوه، بە باوکمی دەوت:

- من هێشتا ئافرهتی وا رەوشت و خوو پاک و ژیر و وریام نەدیوه. فریشتەیه کە لە ئاسمان کەوتۆتە خوارەوه.

بەلام ناخۆ هوی ئەم ستایشکردنەى لەلایەن دایکمهوه چی بێ؟ بۆم پوون نەدەبووهوه. تەنیا هێندە نەبێ کە لە دلی خۆمدا دەموت: (دەبێ یا دایکم بەزەیی بەودا بێتەوه، یاخود ئەو بە سەر و زمانی شیرینی، دایکمی هۆگری خۆی کردبێ!).

من تا ئەو وەختە، جارەھای جار که سەرم دەکرد بە ماله‌وهدا،
 یه‌کیک، یا دووان، یا زیاترم له کچان و ژنانی ناو کۆلانه‌که له‌لای
 دایکم دەدی و به‌لام قەت خەیاڵ و هۆشم، تەنانەت هەروا به
 ئارەزووی ناسینە‌و‌ه‌ش بی، به‌لای ئەو‌ه‌دا نە‌دە‌چوو سەرنج‌یکیان
 بدەمی و کەمی چاویان له‌سەر راگیر بکەم، به‌لکو هەر که له‌ دەرگای
 حەوشە‌و‌هەستم پێ بکردنایه، یه‌ک‌سەر به‌رەو ژوورە‌که‌ی خۆم،
 که له‌گەڵ هە‌یوان‌یک‌ی به‌ر‌دە‌م‌یدا قاتی سە‌ر‌ه‌و‌دی خانو‌و‌ه‌که‌مانی
 پێک‌دە‌ه‌ینا، مە‌م‌ د‌نا، که‌چی به‌رام‌بەر به‌ گۆ‌ل‌چین خان له‌ هە‌مو‌و له‌و
 جارانه‌دا که هە‌ستم دە‌کرد له‌لای دایکمه، ه‌یز‌یک‌ی ئە‌فس‌و‌وناوی
 پالی پێ‌وه‌ د‌نام چاوی بۆ بگێرم و سە‌رنج‌یک‌ی خ‌یرای بدەمی!
 تە‌ن‌یا سە‌رنج‌یک‌ی خ‌یرا و ئینجا ئیتر له‌سەر پ‌یش‌ه‌که‌ی خۆم،
 به‌رەو ژوورە‌که‌م ب‌رۆم، به‌لام سە‌یر‌تر له‌مه‌ ئە‌و‌ه‌بوو که له‌وئ، له
 ژوورە‌که‌م وە‌ک جار‌ان بۆ به‌سە‌ر‌ب‌رد‌نی کات و چا‌و‌ه‌ر‌وان‌کرد‌نی
 چۆ‌ل‌بو‌ونی لای دایکم، خۆم به‌ خ‌و‌ین‌د‌ن‌ه‌و‌ه و نو‌وس‌ینی دەر‌سە‌کانی
 قوتاب‌خ‌انه‌مه‌وه خە‌ریک نە‌دە‌کرد، به‌لکو وە‌ک ئە‌و ه‌یزه
 ئە‌فس‌و‌وناوییه سات له‌ د‌وای سات له‌ ناخی د‌ل و دەر‌وون‌دا
 تە‌ش‌ه‌نە بس‌ین‌ی و ر‌وو له‌ تە‌ق‌ین‌ه‌و‌ه ب‌کا، ئارامی له‌بەر هە‌لدە‌گ‌رت‌م
 و کردە‌و‌ه‌یه‌کی سە‌یر‌ی پ‌ی‌دە‌کردم!... کردە‌و‌ه‌یه‌ک که به‌ د‌ر‌ی‌ژ‌ایی
 تە‌م‌ه‌نی شان‌زه‌ س‌ال‌یم ئە‌وه یه‌که‌م‌جارم بی به‌ خۆ‌م‌یه‌و‌ه ببینم!
 په‌نج‌ه‌ری ژوورە‌که‌م د‌ه‌یر‌وانی به‌سەر حەوشە‌که‌ی خۆ‌مان
 و ه‌ه‌روه‌ها حەوشە‌ی م‌الی گۆ‌ل‌چین خ‌ان‌یش‌دا. که د‌ه‌گە‌ی‌ش‌تمه
 ژوورە‌که‌م، له‌ سە‌ر‌ه‌ت‌ادا که‌م‌یک خۆم به‌ ک‌تیب و د‌ه‌ف‌تەرە‌کان‌مه‌وه

خه ریک ده کرد، به لام زوری پی نه ده چوو هیزه ئه فسووناوییه که ده هیئنامه جۆشوخروّش و زوری بۆ ده هیئام. به دوایدا وازم له کتیب و دهفته رهکان ده هیئا و تاسیک ده بیردمه وه.

دواچار له ناکاو یکتا راده پهریمه سه ری و به قه له مبار دیک خوم ده گایانده بهر په نجه ره که. له ویدا ده چه قیم. چاوه پروانم ده کرد تا ئه و، لای دایکمی جیده هیشت. ئیتر به دریزایی ئه و ماوه یه ی حه وشه ی خومان و حه وشه که ی خویانی ده بری و خوی ده کرد به یه کیک له ژووره کانی ماله وه یاندا، من هه ر تیمده پروانی! بگره ئه گه ر له حه وشه که ی خویاندا بمایه ته وه و به کار و فرمانیکه وه خه ریک بووایه، ئه و هه ر بهر په نجه ره که م بهر نه ددا و هه ر سه یریم ده کرد!

دواچار که ئوم له بهرچاو نه دما و هیزه ئه فسووناوییه که له کار ده که وت و بهرۆکی هه ست و هۆشمی به رده دا، کومه له پرسیاریکی ره ق و سه خت و ئازار به خشم لی قوت ده بوونه وه. له دلی خومدا ده موت: (ئمه له پای چی و بۆچی؟ به چ نیاز و مه به ستیکه؟ من چیمه به سه ر گولچین خانه وه و چیم لی ده وئ؟). دواپی که ته قه للام ددا وه رامی پرسیاره کانم بده مه وه، وه رامی راست و دروستم ده سگیر نه ده بوو، نه مده زانی چیم ده وئ. ته نیا هیئندم ده زانی که رۆژ له دواپی رۆژ ئه م ئاره زووی سه رنجلیدانه یم له لا توندوتیژتر ده بی!

ھەر دواى ماوہیەكى كورت، نزیكەى مانگ و نیویك، ھەستم
 بە خۆم كرد، كە وەك چۆن دایكەم گولچین خانى بە فریشتەییەك
 دادەنا و لە ئاسمان كەوتبیتە خوارەو، منیش ئاوەھا دوو مندالە
 ساواكەیم لا بوونەتە دوو فریشتەى نەشمیلە و جوان و ھەروەھا
 لە ئاسمان كەوتبە خوارەو. ھۆگرى من بۆ ئەوان، زۆر لە
 ھۆگرى دایكەم بۆ دایكیان بەجۆشتر بوو. كاتى ھەردووکیانم
 دەگرتە باوەش و بە زردەخەنە و پێكەنینە فریشتەییەكەیان بۆم
 دەخنانەو، ھەستم بە بەختیارى و شادمانییەكى ھیجگار قوول
 دەكرد. تەمەنیان سێ سالان و پینچ سالان بوو. خرپن و جوانكەلە
 و ئیسكسووك. بە چاوە رەشە گەشەكانیادا دیار بوو كە ئەوانیش
 چەندە ھۆگرى من بوون و خوشیان دەویم. خۆ ئەگەر دایكیشیان
 نەپهینانایە، خۆیان بە خنەخن دەهاتن بۆ لام. ھەندى جارىش من
 دەچووم بە دواياندا و تەنیا لە دەرگای ھەوشەوہ بانگم لێدەكردن
 و ئیتر دەهاتن.

راستە مندالەكان زۆر ئیسكسووك و زیتەلە بوون، بەلام
 ئاخۆ تەنیا ھەر ئەمە بووبوو ھۆى ئەو ھۆگرىیەم بۆیان؟ بە
 سەرزارى ئا... ھەروەھایشم لە دایكەم و گولچین خان دەگەیاندا،
 بەلام لە ناخى دەرووندا، لە خۆم دڵنیا بووم كە ھۆیەكى گەلى
 كاریگەرتر ھەیە، ھۆیەك لە بابەتى ئارەزوو كەردنى سەرنجێدان
 و تى وردبوونەو ھەكەى! ئەى ئەگینا ھەردوو خوشكەكەى خۆم،
 ئەمیان سیان و ئەویان دوو مندالی تا بلیى جوان و نەشمیلە و
 زرت و زیتیان ھەبوون، كەچی بەرامبەریان تەنیا خالیكى ئاساییان

بووم و خوشەوېستېم بۇيان قەت لە پادەى ئەم ھۆگرېيەمدا بۇ ئەمان نەبوو.

ئەوى راستى بى، من لە ناخى دلى خۇمدا ھەر زوو ئەم ھۆيە نھېتېيەم دەسنېشان کرد. لەبەرئەوہ جارھا زۆرم لە خۆم دەکرد، بە تايبەتى شەوان، کە خەو لە چاومدا دەشکايەوہ و تا درەنگوختیک لە جىگاگەمدا گىنگلم دەدا، بەبى پىچ و پەنا وەرەمى راست و دروستى ئەو پرسىيارە بدەمەوہ، کە ئاخۇ بۆچى مېشکى خۆم بە گولچىن خانەوہ خەرىک کردەوہ و لە پای چى وەھا ھەست و ھۆشى خۆم پىوہ ھىناوہتە ژەنگ و ژار؟ کەچى لە ھىچ جارىکدا وەرەمى راست و دروستم نەدەدایە دەست خۆم. ھەردەم پىچ و پەنام تىدەخست و تەقەللای ھەلخەلەتانی خۆم دەدا. ھەر بۇ ئەم مەبەستەش باسەکەم بە زۆر باردا لىکدەدایەوہ و دەموت: من لەوہ دلىا نىم کە چارەنووس دەبى پىرىکى وەک خالە عەول بکا بە ھاوبەشى ژيانى ئافرەتیکى لاوى وەک گولچىن خان. بەم پىيە لەوہش دلىا نىم کە ئەو گولچىن خانە ئىستا بەختيارە و لەو ژيانەى خوى رازىيە، بەلکو من گومانم لەوہ نىيە کە زۆر کەساس و دل پر لە ئەندىشە و ئازارە. سا کە وایى من بۆيە مېشکى خۆم پىوہ خەرىک کردوہ و سەرنجى دەدەمى، تا بزەنم ئاخۇ ئەو کەساسى و ئەندىشە و ئازارەى پىوہ ديارە، يان نا! يا ئاخۇ ھىچ نارەزايى لە رووخسارىدا دەرەکەوئى، يان نا! ئىنجا ھەر خۆيشم وەرەمى خۆم دەدایەوہ و دەموت:

ئا... پيوه‌ی دياره و خەم و خەفەت و پەژارە بە ئاشکرا لە
رەووخساریدا دەخوینریتەو، بەلام فیلبارە... بە زەرەدخەنەیه‌کی
دروستکراوی هەمیشەیی سەر لیوێکانی، بە خەلکەکەیی
دەشاریتەو و وایان تێدەگەیه‌نی که ئاسوودە و شادمانە.

وختیکیش دەگەیشتمە ئەم ئەنجامە، هەر لە دلی خۆمدا
دەموت: گولچین خان زۆرلیکراوە، بەشخوراوە، پێویستی بە
بەزەیی هەیه، پێویستی بە دلنەواییکردن و یارمەتیدان هەیه بۆ
سووککردنی باری ئەو زۆر و جەورەیی له ژیریدا دەنالینی. من
بەزەیییم پیایدا دیتەو. من دلم پێی دەسووتی!

بەم شیوێهێ سووک و ئاسان باسەکەم لەگەڵ خۆمدا بە باری
بەزەیی پیاهااتنەویدا دەشکاندەو و ئەمجاریش لە دلی خۆمدا
دەموت: دەبی بیدوینم... دەبی لەگەڵیدا بکەومە قسە و گفتوگو،
بەلکو بتوانم کەمیک لە ئازار و ئەندێشەیی کەم بکەمەو. ئای چەند
حەز دەکەم بیدوینم.

دواجار پێش ئەوێ خەو زەفەر م پێ بیئێ و بسەرەوم، بڕیارێکی
ببرای بپریم دەدا که لە بەیانیه‌وه تەقەللای دواندنی بەدم.

شەوێهێ شەوم بەم جۆرە بەسەر دەبرد. تا درەنگوختیک
ئاوێهێ لە گیتراوی باسەکەدا دەخولامەو و میتشکمی تیوێدەئالا،
تا تەواو ماندوو دەبوو، ئینجا ئەوسا خەو بەسەر ئەو بڕیارەدا
خپێ دەکردم، کەچی کە پۆژم لی دەبووێهێ و پووێهێ
جێهێجێکردنی بڕیارەکە دەبووێهێ، دەتوت رینگەیی جێهێجێکردنی
فەرمانیک دەگرمەبەر کە رپیی هات و نەهات بێ!... یا چاکتر وایه

بَلِيْم رِيگه ي رُوو سوور بوون، يا رُوور ه شبوون بي!
 من دهمزاني كه خاله عهول هر له به ره به يانيكي زووه وه له
 مال ده چي ته دهره وه، يه كه مجار بو مزگه وت و ئينجا له ويوه بو
 دووكانه كه ي. بويه دهموت:

له گهل چوونه دهره وه مدا بو قوتابخانه، ده چم به بيانوي
 منداله كانه وه سه ريك ده كيشمه ژووره وه و ده دي وينم، به لام كه
 ده هاتمه سه ر جي به جي كردن، ماوه يه كي زور له بهر دهرگا كه ي
 خوماندا راده وه ستام، لي كمده دايه وه و له دلي خومدا دهموت: چوونم
 به م به يانيه زووه به هانه يه كي پوچه. به دوايدا ريگه ي قوتابخانه م
 ده گرت به ر. له ريگه ميشكم هر به باسه كه وه خهريك ده بوو.
 دهموت: نيهر بو كه گه رامه وه، نه گه ر لاي دايكم بوو، به خير هاتنيكي
 گه رمي ليده كه م و نه وسا لاده دهمه ژووره كه ي خوم. به دري ژايي
 نه و روزه ي قوتابخانه م نه مه بريارم ده بوو، كه چي كه ده گه رامه وه،
 نه گه ر چي زور له لاي دايكم ريكه وتيم ده كرد، به لام هه روه ك جاري
 جاران راسته وخو به ره و ژووره كه م ملم دنا. له ويش هيشتا هر
 دهموت: ئيستا به بيانوي شتيكه وه ده چمه خواره وه بو لاي دايكم
 و برياره كه م جي به جي ده كه م، كه چي كات تيده پري و نه و لاي
 دايكمي جي ده هيشت و ده رويشته وه ماله وه، بي نه وه ي من له جي
 خوم بجووليم. دواچار دهموت: چي ده بي نه گه ر هر لي ره وه،
 له په نجه ره كه وه، ده ستيكي بو هه لته كينم و سه رنجي رايكي شم؟
 به لام هر زو له ميشيان په شيمان ده بوومه وه و دهموت: نه مه
 كرده وه يه كي گه لي ناشيرين و ناله باره و قهت نابي لي مي بوه شيته وه.

بەم پىيە شەو كۆتايى دەھات و شەو دادەھاتەو. دەنگى دايكم و باوكم لە خوارەو كپ دەبوو. لەولايشەو چراى ژوورەكەى گولچين خان و خالە عەول دەكوژايەو و وردە وردە تاريكى و خاموشى بالى بەسەر گشت كۆلانەكەدا دەكيشا، بەلام من كە لەلای دايكم و باوكم و گشت دانىشتووانى كۆلانەكە وا دەزانرا گوايە سەرم بەسەر كتيب و دەفتەردا شوپردۆتەو و خەريكى كوششكردنم، لەسەر گازى پشت پال دەكەوتم و باسەكەم بۆ جارى ھەزار جارە تاووتوئى دەكردەو و مېشكى خۆم لەگەيدا دەكروشت، تا دەيخستەم گينگلدان و تەپاوتلكردن. ئىنجا بپريارى بى كۆتايى و بە دوايدا خۆبەدەستەو دەدانى ھىزە ئەفسووناويەكەى خەو.

بەھەر حال، لە ئەنجامدا بە ئاواتەكەم ھەر گەيشتم و دواندم... ئا گولچين خانم دواندا! چۆن؟ ديارە ھەر بە ھۆى مندا لەكانەو كە وەك بۆم دەركەوت، ئەويش لەلای خۆيەو ھەر ھەمان ھۆى بۆ خۆى دەستنيشان كردبوو.

من لەسەر پيشەى خۆم چووم بە دواياندا، كە لەباوەشيان بگرم و بيانھينم بۆ مالى خۆمان، كەچى لەباتى ئەوان، لووتم بوو بە لووتى دايكيانەو، كە درزيكى كردە دەرگاگەو بە دەنگيكي نزم و بە لەرەيەكى ئەوتووە كە لە ھەموو سەرزەمينا مەگەر تەنيا من لە مانا و نھينىيەكەى تيگەيشتم، وتى:

- نوستون... ئەگەر حەزەدەكەیت با خەبەریان بکەمەوہ؟ ئەمە
یەكەمجاربوو ئاوەها لە نزیكەوہ پرووبەرووی یەكتر دەبووینەوہ
و چاومان بەر چاوی یەكتر دەكەوت. من لەو ساتانەدا پڕ بەدل
حەزم دەکرد سەرنجیكى زۆر قوولى بەدەمى و چاوە لەسەر
پرووخسارى لانەدەم، بەلام حەزکردن شتىكە و بەدیهینانى شتىكى
تر. بۆیە ھەر زوو چاوم كەنار خست و وتم:

- نە... نە... وازیان لى بینه با بنوون.

من پرووم وەرگىرا بکشیمە دواوہ، بەلام ئەو كەوتەوہ قسە و
وتى:

- كە ھەلسان دەیانھینم بۆ لات.

لە وەرآمدا تەنیا وتم:

- باشە.

ئىتر جىم ھىشت و چوومەوہ مالاوہ و خۆم گەیاندە ژوورەكەم.
لەوئى گەبىيەكى زۆرم لە خۆم كرد، كە بۆچى ئەو ھەلەم لەدەست
داو وا زوو كشامە دواوہ! لە دلى خۆمدا دەموت: خۆ من بۆ
ھەلىكى وەها ئارامم لەبەر ھەلگىرابوو، كەچى كە ئاوەها سووك
و ئاسان بۆم ھەلكەوت، زۆر بەبى فەرى لەدەست خۆم دا. ئاى
كە بوودەلە و بى دەسەلاتم!

ئىنجا ھىچم بۆ نەمايەوہ، كەوتەمە چاوەروانكردن. ھا ئىستا، ھا
ساتىكى تر مندالەكان دىنى و دىت، بەردەوامىش يا لە ژوورەوہ
لەلاى داىكم، يا لە حەوشەكەدا خۆم خەرىك دەكرد و بەتايبەتیش
لە دالانەكەدا، بەو نیازەى كە ھات لەوئىدا تووشى بىم و دوور لە

چاوی دایکم، دوو قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م. چاوه‌روانکردنه‌که‌م زور
دریژه‌ی کیشا، به‌لام له‌ئه‌نجامدا په‌یدا بوو.

ئه‌و ساته‌ من له‌ سووچیکی حه‌وشه‌که‌دا خۆم به‌ ئینجانیه‌کی
گوله‌وه‌ خه‌ریک کردبوو. زور به‌ په‌رۆشه‌وه‌ سه‌رم به‌رزکرده‌وه
و بۆم روانی، وام هاته‌ پیش چاو که‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پرمانای
به‌سه‌ر لیوه‌وه‌یه‌ و به‌تایبه‌تی ئاراسته‌ی منی ده‌کا. ئه‌وه‌ ئان و سات
ته‌زویه‌کی به‌ ناخی ده‌رووندا بروسکه‌ پی دا و شله‌ژاندمی. ئیتر
ئه‌ویش وه‌ک هه‌ستی کردب، هه‌ر خه‌را زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی له‌سه‌ر
لیوی خۆی کوژانده‌وه‌ و ده‌نگه‌ ناسکه‌که‌ی وه‌ک ئاوازیکی هینجار
به‌سوژ گه‌یانده‌ به‌ر گویم، که‌ وتی

- وا هینامن.

من هیچم نه‌وت. ته‌نیا چووم به‌پیریانه‌وه‌. ئه‌و به‌ ئه‌نقه‌ست
به‌ده‌مییه‌وه‌ وتی:

- خۆیان هه‌لنه‌سان، من خه‌به‌رم کردنه‌وه‌!

له‌ ناخی دل‌ه‌وه‌ ده‌مویست و حه‌زم ده‌کرد، به‌ قسه‌یه‌کی به‌
مه‌غزای له‌ بابته‌ی ئه‌وه‌که‌ی ئه‌و وه‌رامی بده‌مه‌وه‌، که‌چی ده‌م
چووه‌ کلیله‌ و هیچم بۆ نه‌وترا. من مندا له‌کانم له‌باوه‌ش گرتن و
ئه‌ویش رووی کرده‌ ژیرخانه‌که‌ بۆ لای دایکم.

(۳)

ئىتر لەو كاتەوہ زۆر شت لە گولچين خاندا پرووی لە گۆران
کرد. زۆر نيشانەى لەوہبەرى پتوہ ون بوون و زۆرى تازەيشى
تىدا دەرکەوتن. ھەستم بەوہ کرد کہ وەك جارەن خۆيم لى
ناپاريزى و سلم لى ناکاتەوہ. جارەن کہ لە مالى خۇمان ريکەوتيم
دەکرد، گورج سەر پۆشەكەى لە خۆيەوہ دەپيچا و پشتى
تيدەکردم، کەچى لەو وەختەوہ، سەيرم دەکرد ھيچ خوى تىکنادا
و ھەر لەسەر ئو بارى دانىشتنەى خوى دەمىنيتەوہ. بگرە وردە
وردە وايلىھات کہ ئەگەر پشتيشى لىم بووايە، ھەولى دەدا پروم
تى بکا. منيش کہ ئەمانەم لى دەدى، وامليھات تا بى پتر تين بدەمە
بەر خۆم و لەو قاوغى شەرمى و سلکردنەوہيە بچمە دەرەوہ. کہ
دەھاتە مالمان بەخىرھاتنم ليدەکرد و کہ ھەليشم بۆ ھەلدەكەوت
و لە ھەر شوينىكدا بە تەنيا بمديايە، بە گەرمەوہ چاک و چۆنيم
لەگەل دەکرد و تەقەللام دەدا دريژە بە قسەکردن بدەم لەگەلیدا.
زۆرى پى نەچوو لەوہ بەولاتريشەوہ چووین. سەر و پرومان
وہا لەگەل يەكتردا کرايەوہ، کہ زۆر ئاسايى و بەيى شەرمکردن
پيکەوہ دەدواين و بگرە جارەھاش، کاتى قسەيەكى خۆش بەھاتايە
ئاراوہ، دەماندایە قاقای پيکەنين. تەنانەت جارپيکيان وا ريکەوت
کہ من بە پرتاو خومم کرد بە ژووردا و ئەويش ھەر لەو ساتەدا
دەھاتە دەرەوہ، ئەگەرچى ھەريەكەمان تەقەللای دا لەوى تر کہ نار
بکەوئ، بەلام بە ناچارى بەيەکماندا دا! ئەوى راستى بى، من
زۆر تەريق بوومەوہ و پەشوۆكام. ئەويش ھەرچەندە لە سەرەتادا

که میک چه پەسا، بەلام لە پڕینکدا دایە قاقای پیکەنینیکی بە کۆل و بە دەم توانجیکی تیکەل لە گالته و گەپەو وە وتی:

- ئای چەند فیلبازیت؟

من بەم قەسەییە هیندەیی تر تەریق بوومەو و زیاتر شلەژام. بێ ئەوێ هابو بەشی بەم لە پیکەنینە کەیدا، یا هیچ وەرانیکی بە دەمەو، بە خێزایی دالان و حەوشە کەم بێ و خۆم گەیانده ژوورە کەم. بە دەمیەو دەنگی دایک هاتە بەرگویی، کە وتی:

- چییە ئەو!... راو نراویت؟

ئێتر کە گەیشتمە ژوورە کەم و کەمی هیوربوومەو، چەندە سەرم هینا و سەرم برد، نە گەیشتمە ئەنجام، کە ئاخۆ دایک ئاگای لەو کەین و بەینە بوو، یان نا؟

و هکی تر، سەیرم کرد بە نهنیش گەلی کردەوێ ئەو تویی لێدەو شیتەو، کە سەرسام دەکا. هەستم کرد کە هەر هیندەیی فرسەت بێنی، بە دزییەو سەرنجم لێ گیر دەکاو بە وردیی تیمدەرانی. ئینجا کە منیش سەرنجم دەدایە ئەو و چاومان یەکانگیر دەبوونەو، دەشلەژا، گورج چاوی لێ کەنار دەخستم و بە دوایدا تاسیکی قوول دەبیردەو و پەردەییکی خەفەتباریی بە رووخساریدا دادەکێشا. من لە سەرەتادا گویم نە دەدایە و بەرپیکەوتم دادەنا و لە دلی خۆمدا دەموت: (گوا یە چەند کە سیک لە ژووریکدا دانیشتب، ئەگەر سەیری یە کتر نە کەن، ئەو چی بکەن! دەشی هەموو سەر داخەن، یا چاوی بێرنە بنمیچە کە و بەو شیوێ بە لە گەل یە کتر بدوین؟) ئا... لە سەرەتادا و هەم لیکە دایەو! بەلام

هەر زوو ئه‌وهم لا روون بووه‌وه که هه‌موو سه‌یرکردنیک وه‌ک
یه‌ک نییه و هه‌ستیش بۆ مرۆف دروستکراوه، که ئه‌م جۆره باس
و خوازه وردانه‌ی پێ له یه‌کتر جیا بکاته‌وه. به‌ئێ... سه‌رنجه‌کانی
ئهو گه‌لیک له‌وه‌کانی دایکم جیاوازن و ئهو تاسبردنه‌وه قووله‌ پر
ئه‌ندیشه‌یه‌شی، بابه‌تیکی تایبه‌تییه و مه‌غزای خۆی ده‌به‌خشی.

که باسه‌که‌م ئاوه‌ها و ورد ده‌کرده‌وه، ده‌گه‌یشتمه ئهو
ئه‌نجامه‌ی که نه‌هینییه‌ک له‌ئارادایه و زه‌فه‌ری پێ نابم! نه‌هینییه‌کی
دوو سه‌ره‌ی ئه‌وتۆ که چه‌ندی له‌ ده‌روونی گولچین خاندان لێ
حه‌شاردراوه، هینده‌شی له‌ ناخی ده‌روونی مندا شاراوه و بزره!
شه‌وه‌هام له‌ خولای ده‌سنیشانکردنی ئهو نه‌هینییه‌دا له‌ ناو جیگه‌دا
به‌ دم گینگلدانه‌وه رۆژ ده‌کرده‌وه، بێ ئه‌وه‌ی بگه‌مه دوا ئه‌نجام.

هاتوچۆکردنی بۆ لای دایکم، تا ده‌هات په‌ره‌ی ده‌سهند،
تاراده‌یه‌کی ئه‌وتۆ که واده‌بوو له‌ رۆژیکدا سێ جار و چوار جار
ده‌هاته لای. ئه‌مه به‌ سه‌رزاری شتیکی سه‌یر نه‌بوو. دایکم له‌ من
زیاتر مندالی تری لای خۆی نه‌ما‌بوو. به‌ درێژایی رۆژ له‌ ماله‌که‌دا
به‌ ته‌نیا بوو، مه‌گه‌ر خوشکه‌کانم و منداله‌کانیان به‌یناوبه‌ین
سه‌ریان لێ بدایه. له‌به‌رئه‌وه زۆری لێ خۆش ده‌هات، که هه‌رده‌م
هاوده‌میکی وه‌ک گولچین خانی هه‌بێ و کاتی له‌گه‌لدا به‌سه‌ر
به‌ری. ته‌نانه‌ت جاره‌ها گویم لێ ده‌بوو که ئه‌م پێخۆشحالییه‌ی
خۆی بۆ باوکم باس ده‌کرد و سوپاس و ستایشی خودای ده‌کرد

که ئەو هاودەمەمی بۆ رەخساندوو. ئا... بە سەرزاریی وەهاپوو، بەلام بەلای منەو بە جوړیکی تر بوو. بەلای منەو نەهینیەک لەئارادا بوو. (ئەگەر نەهینیەک لەئارادا نەبێ، ئەی یانی چی که هەر هیندەمی من دەکەومە ماله‌وه، ئەویش گورج لای دایکم قوت دەبیتەوه). له دلی خۆمدا وەهای بۆ دەچوووم و هەستم بەوه کردبوو که ئەو نەهینیەمی من ویلی دەستنیشانکردنی بووم، ئا لێردا بوو، بەلام باوەرێم بە دلی خۆم نەدەکرد. یا وەکی تری بلین: نەمدەویست باوەرێم پێ بکەم و زاتم نەدەکرد دانی پێدا بنیم، تا دایکم لەلای خۆیەوه زۆر له روو درکاندی و بەدەم پێکەنینیکی له گالته‌وگەپەوه وتی:

- وای لیدی شەویش بیتە لای ئیمە و له ژوورەکه‌ی لای تو

بنوی!

ئەو قسەکه‌ی وەها ئاسایی و بی مەبەست کرد، که گوایه من هیچ حسابیکی بۆ نەکەم و تەنیا وەک گالته‌یه‌کی وەربرگم، بەلام من لەلای خۆمەوه بۆ ماوه‌ی چەند ساتیک حەپەسام و تاس بردمییەوه. من هەرگیز له و باوەرەدا نەبووم که تا ئەم رادەیه وردبین و بەئاگایی. بۆیه قسەکه‌ی بەلامەوه چەندە چاوەرواننەکراو و لەناکاو بوو، هیندەش راست و راست رایگەیاندا که تاچ رادەیه‌ک ئاگاداری سەراپای کردار و رەفتاری گولچین خانە بەرامبەر بە من و دیاره دەبێ ئاگاداری ئەوێکانی منیش بێ بەرامبەر بەوه. هەرچۆنیک بێ هەولم دا نەیه‌لم بشلەژیم و له کانگای دلەوه له وەرامیدا وتم:

- قەت خوا نەكا دايە شتى وەھام لى بوەشيتتەوہ. منىك شىرى
 تۆم خواردىيى، چۆن كردهوہى وا ناپەسند دەگرمة خۆم؟
 ئىتر ئەويش كە ئەم وەراملەى لى بيستم، زوو پەشىمان بووہوہ
 و ھەر بەدەم پىكەننەوہ، وتى:

- چەند خۆشبروایت!... گالتەت لەگەل دەكەم. من دلنیا بووم كە
 ئەو گالتەم لەگەل دەكا، بەلام ئەى خۆم؟ ئاخۇ لەو وەراملەدا كە
 دامەوہ راستگوبووم؟ ئەوى راستى بى لە خۆم دلنیا نەبووم و
 گومانم ھەبوو، ئەگەرچى وەراملەكەشم لە ناخى دلەوہ بوو!

•••

(۴)

ئەو پۈژەى بۇ يەكەمجار ھاتە ژوورەكەم بۇ لام. وەھا
 خۇى پازاندبووہوہ، كە دەتوت بووكىكە و بۇ زاوا دەكرىتە
 پەردە! كراسىكى برنجۆكى وەك چورپى شىر لەبەردا و بە
 ژىرىدا ئاوەلكراسىكى خامەكى ئال وەك خوین. ئىنجا بە
 سەرىدا سوخمەيەكى گوروونى گول ھۆقە، كە دوگمەى ھەرە
 خوارەوہى ھىندە تووند داخستبوو، لەشى لە ناوقەددا كرددبوو
 بە دوو كەرتەوہ. من قسەى خۆمان بى، ھەر لە يەكەم ساتەوہ
 كەرتى سەرەوہى تەواو سەرنجى پاكىشام و چاوم بە سەرىدا
 روا. من لە گفتوگۆى ھاوہلەكاندا و بەتايبەتى ئەوانەى تەمەنيان
 لە من بەرەوژوورتر بوو، زۆرم دەربارەى كۆلمى ئال و چاوى
 رەش و نىگای گەش و زۆرىشم دەربارەى گەردنى ساف و سنگ
 و مەمانى قوت و ناوقەدى بارىك بيستبوو.

ھەرودھا كەمىكىش لە ناوقەد بەرەوخوار، كەچى ئەوھتا ئىستا
 گىشت ئەو شتانه بە چاوى خۆم و زۆر لە نزيكەو دەبينم. بەلى...
 ئەو پۆژە كە بۆ يەكەمجار ھاتە ژورەكەم بۆ لام، ئاوەھا
 ھات و ئاوەھا لە نزيكەو خۆى نیشاندام و ھەك لە خەوى ھەوت
 شەو و ھەوت پۆژە بەخەبەرم بيتى، لە ماوەى چەند ساتىكدا لە
 قوناغىكى تەمەنەو ھە گواستىمىيەو ھە بۆ قوناغىكى ترا! لە مندايىكەو
 كرمى بە پياويك! ئەو شتانهى لەو پېش بە بيستن دەمبيستن و
 بەلامەو ھە برىتى بوون لە تەنيا كۆمەيىك وتەى بى سەروشوين
 و ھىچيان لى ھالى نەدەبووم و ھەك توتىيەك دەموتنەو،
 ئىستا ئەوھتا لە نزيكەو... زۆر لە نزيكەو دەيانينم و ھەستيان
 پىدەكەم و بگرە تەزوويەكى گەلى خۆشيش بە لەشما دىنن و
 بەشيوەيەكى سەير مەستم دەكەن، ئەگەرچى ناشزانم ئەمە بۆچى
 و چۆن ڕوو دەدا!

من ئاگام لە خۆم ېرابوو. بى ئەوھى ھەست بە خۆم بكەم
 زۆر بە پەرۆشەو ھە چاوم بە سەرتاپاي لەشيدا دەگىرا و تىي ورد
 دەبوومەو. لە سەرەو ھە بۆ خوارەو ھە و لە خوارەو ھە بۆ سەرەو،
 كە نەمدەزانی چەند جارم دووپات كرىوتەو ھە و چەندى خاياندو ھە!
 بەلام ئەو لە لای خۆيەو ھە رايچەناندم و ورياي كرىمەو ھە كە بەدەم
 زەردەخەنەيەكى پىرماناوە وتى:

- بەسە!... چاوت ڕوا!... بۆ وا تىم دەروانىت؟ خۆ جنۆكە نىم!
 بە دوايدا ھەستم كرىد خوین ھورووژمى ھىنا بۆ سەر و
 ڕووخسارم و گەرم داھات. لە تەرىقىدا دەم بەيەكداھات و زمانم

لال بوو. نهمدهزانی چ وهرامیکی بدهمهوه. تهنیا ئهوهندهم پیکرا
بلیم:

- تیتله و بیبیلهکان کوان؟

مندالہکانیم ودها ناودهبردن. وتی:

- له خوارهوهن... لای دایکتن.

من بیدهنگ بووم، ئهگه رچی بهدوای باسیکدا دهگه رام بیکه مه
جه مسه ری گفتوگو له نیتوانماندا، که چی ئه و له ناکاو لیی پرسیم:

- خۆزگه دهمزانی تو ئه و مندالانته بۆچی هینده خوش دهوی؟
له وهرامیدا وتم:

- چونکه زۆر جوانکهله و ئیسکسووکن.

بهلام بهدهم زهردهخه نهیهکی پر له نازهوه وتی:

وهکو دایکیان؟

به دوایدا سه رنجی بهسه ر رووخسارمدا رواند، له گه ل
به ردهوامی زهردهخه نه که ی سه ر لیوی. پیوه ی دیاربوو که
بۆ وهرگرتنی وهرام زۆر به په رۆشه، که چی من وهرامم هر
نه دایه وه، چونکه له راستیدا نهمدهزانی چۆنی وهرام بدهمه وه...
ئایا نه؟ نهمدهزانی. ئیتر که هر چاوه روانی کرد و وهرام نه بوو،
وازی هینا و چوو خوی به کتیبه کانمه وه خه ریک کرد. ئینجا
چاویکی به دیواره کانی ژووره که دا گنرا، که چه ند وینه یه کم
پیوه هه لواسیویون و زۆربه یان دیمه نی جوانی سروشت بوون،
له گه لیاندا وینه ی ئافره تیک بوو که له گو قاریکی ره نگا وره نگم
ده رهینابوو، که چاوی پیی که وت، لیی نزیکبووه وه. ماوه یه که

پیدا هه‌لروانی و به‌دهمییه‌وه په‌یتا په‌یتا ده‌یوت:

- خوا هه‌لناگری جوانه.

تا له‌په‌ر پووی به‌لامدا وه‌رگنراو وتی:

- توخوا کاممان جوانترین، من، یا ئه‌و؟

دووباره ته‌نگه‌تاوی کردم‌ه‌وه. ئه‌مجاره پیم نا به‌جهرگی

خۆمدا و تینم دایه به‌ر خۆم.

به‌په‌رۆشه‌وه وتم:

- تو!

هه‌ستم کرد وه‌رامه‌که‌م گه‌شکه‌یه‌کی وه‌های پی به‌خشی، که

ده‌توت خۆشترین مژده‌ی له‌ژیانیدا دراوه‌تی. ساتیک لیم راما

و بزده‌یه‌کی گه‌شتری خسته‌سه‌ر لیوی خۆی و له‌وه‌رامی ئه‌و

وه‌رامه‌مدا وتی:

- ده‌که‌وابی وینه‌یه‌کی من هه‌لواسه‌له‌باتی ئه‌و. له‌وکاته‌دا

له‌خواره‌وه‌ده‌نگی (نه‌سرین)ی دراوسیمان هاته‌به‌رگویی، که

له‌گه‌ل دایک‌مدا ده‌دوا. نه‌سرین مندا‌لترین کچی ناو کۆلانه‌که‌مان

بوو. له‌ته‌مه‌ندا به‌دوو سال له‌خۆم مندا‌لتر بوو. ئه‌ویش یه‌کیکی

بوو له‌وانه‌ی که‌زۆر هاته‌وچۆی لای دایکمی ده‌کرد و بگره‌له‌

ئیشوکاری ناو مالیشدا زۆر یاریده‌ی ده‌دا. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌چاک

و چۆنیی سه‌ره‌پیتی به‌ولاره‌وه، دم و دوومان له‌گه‌ل یه‌کترا نه‌بوو.

گولچین خان هه‌ر که‌ده‌نگی ئه‌وی بیست، یه‌کسه‌ر گه‌شکه‌که‌ی

رووخساری کۆژایه‌وه‌و په‌رده‌یه‌کی په‌ژاره‌واریی پێدا داکشا. به‌

ده‌نگیکی نزم وه‌ک له‌به‌ر خۆیه‌وه‌بدوی، وتی:

- نەسرین ھاتوچۆتان زۆر دەکا.
 من نەمدەزانی لە کوێوہ قسە دەکا، ساوئیلکانە لە وەرامیدا وتم:
 - دایکمی زۆر خۆش دەوی.
 کەچی ئەو بە تەوسیکەوہ وتی:
 دایکت، یا تۆ؟
 ئەوئەندەى وت و بەدوایدا بەخیرایی لە ژوورەکەم چووہ
 دەرەوہ و بەجیئەى ھیشتم.

ئەو شەوہ تا دەرەنگوہختیک خەو نەچووہ چاوم و لە ناو
 جیگەکەمدا ھەر تەپاوتلم بوو. بێر و ھەست و ھۆشم ئالابووہ
 کلافەییەک باس و خوازی ئەوتووہ، کە ھەرچەندم دەرکرد لێیان
 دەرپاز نەدەبووم. جارەھای جار بە قسەکانی ئەو پۆژەى گولچین
 خاندا چوومەوہ و لە دلئى خۆمدا وتمنەوہ: (خۆزگە دەمزانی تۆ
 ئەو مندالانەت بۆ ھیندە خۆشدەوی؟... وەکو دایکیان؟... کاممان
 جوانترین؟... وینەییەکی من ھەلۆاسە... دایکت، یا تۆ؟).

ئەم دوایین قسەییەم وردکردەوہ. ئاخو ئەو چۆنى تیدەگا؟
 بێگومان وەھای تیدەگا کە نەسرین ھەزى لیکردووم و ئەو زۆر
 ھاتوچۆکردنئى لەبەر منە. سەیریش ئەوہیە کە ئەم کارەى لى
 خۆش نایەت! شینوہى قسەکردن و پەژارەى سەر رووخسارى
 وەھای دەنواند، بەلام بۆچی؟ تۆ بلیئى گولچین خان ھیندە شیت
 و شەیدام بووبی، کە نەسرین بە دوژمنیکى خۆى بزانی؟ ئا...

گومانی تندا نيبه وايه. من تا ئەمڕۆش ئەگەرچی جار جارێک له دلی خۆمدا شتیکم لهم بابەتە دەوت، بەلام لینی دوودل دەبووم، کهچی وا قسهکانی ئەمڕۆی هیچ گومانیکى له دلمدا نههیتشت. گوايه من ئەوهنده گيژ و حۆلم ههست بهوه نهکههه که ئەو قسانەى ئەمڕۆی چی دهگهیهنن و چ مه بهستیک به دهستهوه دهنه؟
دياره... زۆر به ئاشکرا دياره که چهزی لیکردووم و شیت و شهیدام بووه.

که گهيشتمه ئەم ئەنجامه، ههستم کرد شه مایکی ئەفسووناوی سهیر ختوکهی دل و دەر و ونم دها و وهک بالندهیهک به ئاسماندا ههلمدهفرینی. (چهزی لیکردووم شیت و شهیدام بووه!). وتهکهه به تام و کام دووباره و سیتباره و سه دباره له دلی خۆمدا دهوت و دهوتهوه.

ئەوسا جلهوم شلکرد بۆ خه یال. (گولچین خوی له تهل داوه، کتومت وهک ئەمڕۆی. به له نهجه ولار و به دهم زهرده خه نهیه کی دلفرینه وه لیم نزیك ده بیته وه... زیاتر لیم نزیك ده بیته وه، تا ته واو پوو به پرووی یه کتر ده وه ستین. ده ست ده کاته ملم. دهم دهنی به دهممه وه. ماچم ده کا. منیش بالم دريژ ده کهه و ده یانئالینمه ناوقه دی و دهینوو سینم به خۆمه وه. منیش ماچی ده کهه. ماوه یه کی زۆر له سه ره ئەو باره ده مینینه وه و ئیتر ده ست و دهم و لیو له یه کتر به رده ده یینه وه!).

خه یاله کهه ته نیا هینده بری ده کرد. ئەوسا ئیتر به ئاگا ده هاتمه وه و له ناو جیگه کهمدا بۆ سه ره باریکی تر تلم دها.

له گهرمه‌ی ته‌وژمی خه‌یالیکی ئاوه‌ها خوښدا بووم، کاتی
له ناکاو خورپه‌یه‌کی تیژ وهک بروسکه دای له هه‌ناوم و دل‌می
گوشی! (ئه‌ی گولچین خان ئافره‌تیکی به‌شووه؟!)

ئه‌ی خو می‌ردی هه‌یه و دوو مندالیش؟ ئه‌مه ته‌واو دلته‌نگی
کردم و بوو به‌ ئازاریکی ده‌روونی کوشنده. به‌ تایه‌تی که هه‌ر
زووش ئه‌و گفتوگۆیه‌ی هینایه‌وه بیرم، که سێ چوار شه‌و له‌وه‌به‌ر
له‌نیوان باوکم و خاله‌ عه‌ولدا روویدا و که من له‌ولاوه به‌ دل‌یکی
ساف و هه‌ست و بیر و هۆشیک بیگه‌رده‌وه له‌ لاپه‌ره‌یه‌کی سپی
نوێ می‌شکمد تاومارم ده‌کرد و بریارم وابوو وهک ده‌رویشیک
کرداری پێ بکه‌م و لێ لانه‌ده‌م.

قسه‌یان له‌سه‌ر پیاوی ره‌وشت خراپ و داوینپیس بوو. هه‌ر
یه‌که‌یان له‌لای خو‌یه‌وه سه‌ر و پۆته‌لاکی مرو‌قی داوینپیس
ده‌کو‌تایه‌وه و به‌لێشاو تف و له‌عنه‌ت و جنیویان به‌سه‌ردا
هه‌لده‌رشت. بریایان وابوو که ئه‌و جو‌ره مرو‌قه نه‌ک ته‌نیا
مۆریانه‌ی گیانی خو‌یانن، به‌لکو گیانی ده‌یه‌های تریش ده‌کروژن و
ژیانیان لێ ده‌که‌نه دۆزه‌خ. هه‌روه‌کو بره‌وشیان وابوو که گونا‌هی
داوینپیس به‌هیچ جو‌ره ئاوێک ناشۆردریته‌وه و هیچ سزایه‌ک به
تۆله‌یدا ناگا. به‌م شیوه‌یه له‌ باسه‌که ده‌وان و زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه
یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌کدا بیرو‌رای خو‌یان له‌سه‌ر ده‌رده‌بری. تا هاته
سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ کو‌تاییدا خاله‌ عه‌ول سووکه هه‌ناسه‌یه‌کی
هه‌لکێشا و من وا هاته پێش چاوم که له‌ نیوه‌یدا قرتاندی و وتی
- میرزا... ئه‌وه‌ش بزانه که داوینپیس قه‌ت بو‌ی ناچیته سه‌ر.

ئەگەر سالەھاش لە باوەشی نەرموئۆلی ئەو داوینپیسییەیدا بە خوشی و دلنایییەو بەسەر بەرەری، سالەھاش بتوانی چاوە و گوناھە گەورەییە خۆی بخەینێ و خۆی لێ ھەلە بکا، لە ئەنجامدا لووتی ھەر دەجزی بە ساجی ئاگرینی ئەو داوینپیسییەیدا. ئینجا ئەوسا بە درێژایی ژيانی پەنجەیی پەشیمانی دەکرۆژی و داد دەباتە بەر خودا و سوژدەیی تۆبەکردن دەپرووکیئێ. ئەوسا تا مردن ئەندیشەیی ئەو رابوردووہ چلگنە و ژەھراوی ئەو داوینپیسییەیی دەنۆشێ.

ئەو شەوہ ئەم قسانە کاریکی قوولیان لیکردم و بۆم بوونە مشتیکی تر لە پەند و ئامۆژگاری و چووہ سەر ئەو پەند و ئامۆژگارییانەیی کە ھەر لە مندالیمەوہ لەلایەن دایکم و باوکمەوہ بە نیازی پاراستن و دوورخستنەوہم لە خراپەکاریی، بەردەوام دەدران بە گویمدا و دەچەسپینرانە میتشکمەوہ. لەبەرئەوہ ھەر کە گفتوگۆکەیی ئەو شەوہم ھاتەوہ یاد و قسەکانی خالە عەولم بیرکەوتنەوہ، لە دلی خۆمدا بەراوردیکی گەلێ سامناکم خستە پیش چاوی خۆم و وتم: ئاخۆ بەستنی پەیوہندییەک لەو بابەتەیی کە بە سەرزاریی خۆمی لێ دەپاریزم و بەلام لە ناخی دل و دەرووندا حەزی پێدەکەم و ئەوہتا شەوگاریکی دووردریژ خۆمی پێوہ خەریک دەکەم و بیروھۆشی خۆمی بۆ ھەلدەوشم، ئاخۆ ئەوہ ئەو داوینپیسیی و بەدەرەوشتییە نییە کە ئەوان لێی دەدوان و تف و لەعنەتیان دەکرد؟!

ماوہیەکی زۆر گیرم خوارد، پیش ئەوہی بتوانم وەرامی ئەم پرسیارە سەخت و ستەمە بدەمەوہ. ئەوی راستی بێ ھۆی

گیرخوار دنه کهم له وه وه هاتبوو، که زاتم نه ده کرد وهرام بدهمه وه و خوم لی دهنزییه وه، چونکه که جلهوی حهز و ئاره زوه وه کی ناو ناخی دلم له دست بهرله دهبوو، مه یلم به لای ئه وه دا کز دهبوو که له وهرامدا بلیم: "با!" به لام که ئه وه شم دهینایه پیش چاوی خوم، چون ئاشکرا ده بین و پیمان دهرانری و چون باسه که وهک ئاگر و پووشوو له ناو کولانه که دا و دواچار له سه رتاپای گهره ک و بگره شاره که شدا بلاو ده بیته وه، چون خاله هول و دایکم و باوکیشم هه ریه که له لای خویانه وه شیت و هار دهن و دهمدنه بهر لیشاوی قسه ی ناشیرین و جنیو و فه زیعت و بگره ده شی باوکم له مال دهرم بکا و دهر به دهر بجم و بجمه بنیشته خو شه ی ژیر دانی دوست و برادر و ناسیاوان، که گشت ئه مانم دهینایه پیش چاوی خوم، ترس و سامیکی دلپروین دایده گرتم و ئازاریکی تیژی وهک دهمی گو یزان جه رگمی پاره ده کرد. به دوایدا هه موو گیانم دهنیشته سه ر ئاره قیکی گهرم و بو ماوه یه کی زور له سه ر ئه و باره م سست دهبووم. ئینجا ئه وسا له کانگای دله وه له وهرامدا دموت: (به لی... ئا... داوینپیسییه... به دره وشتییه... بگره کار و کرده ی ئازه له، نهک ئاده میزاد).

ئه و کاته ی گه یستمه ئه م ئه نجامه، رووه و په نجه ره ی ژووره کهم راکشابووم. سه رنجم دا سپیده ی داوه. خوم خسته سه ر پین و چوومه بهر په نجه ره که. رووبه رووی شاخی (گو یژه) بوومه وه، که ئاسق به و دیویدا سپی باو دهینواند.

هه ر له و ساته دا دهنگی بانگ و سه لای مه لای مزگه وته که ی نزیکمانم هاته بهر گوئی، که بیته وه ی به خوم بزنام، ئارام و

سره وتیکی ئەفسووناوی بە ههست و بیر و هۆشم به خشی!
بە دوایدا که گه پامه وه سه ر جیگه که م و راکشامه وه، هه ر خیرا
خپ بووم و چوومه باوه شی شیرینخه ویکی خۆشه وه.

(۵)

تاریکی شه و هیتشتا به ته واوی نه په ویبووه وه و ورته
و جووله له ههچ کوچه یه کی شاره وه نه ده بیسترا، کاتی ناو
کۆلانه که ی ئیمه و رووژا و له و ناوه خته دا هه راو ئاژاوه ی تیکه وت.
هه موو سالی ک کردبوومه پیشه، که گشت دانیشتوانی
کۆلانه که له ناوه راستی به هاردا سهیرانیکی به کۆمه لمان ده کرد و
ئه و رۆژهمان ده بووه زه ماوه ندیکی ئه وتۆ، که تا سالی داها توو
تام و له زه ته که ی له ژیر دانماندا بمینیتته وه. ئیتر سهیرانیک بی و
ماوه ی سالیکی ره به ق چاوه روانی بکری، ده بی چۆن سهیرانیک
بی!... هه ر مه پرسن!

ئه و رۆژه وه ک سالانی پینشو، گه وره و بچوکی ناو کۆلانه که
به و ناوه خته که وتیوینه هه له که سه ما و فرکان فرکان. هه ر خیزانه و
له لای خۆیه وه به په له پرووزی که لوپه لی خۆی ئاماده ده کرد و
ده بیچایه وه. ئیتر له ماوه ی ته نیا نیو سه عاتدا هه موو که وتته سه ر
پێ و زۆری پێ نه چوو به ره و سهیرانگا که مان که وتینه ری.

هه موو شت کامه رانی لیته باری و به ناخی دلدا ده تکایه
خواره وه. ئه و رۆژه گه شه ی تازه له دم که له وه سه ری

دەردەھینا و پېرشنگە زېږىنەکانى بە گشت لایەكدا پەرش دەکرد. ئەو شاخ و کتوھ بۆلەندانەى كە بەفرى زىوینى لوتكەکانیان لە ژىر تیشكى رۆژەكەدا دەبریسكایەوھ. ئەو كانى و جۆگەلە ئاوانەى بە قەدپالەكاندا بەرەوخوار دەبوونەوھ و ورشەى قەلبەزەیان لەگەل پېرشنگى رۆژدا بەرەرهكانى دەکرد.

دار و درەخت و دەغلودان و گزوگیای سەوز... پەلە گولزارى ھەمەرەنگەى پانایى دەشت و وەرەكان... سەربارى ئەمانە ھەموو، شەمالىكى ناسكى ھىمەن كە دەبووھ ھەناسەى بۆنخۆشى سروسشتە رەنگینە دلگىرەكە. بەلى... ھەموو شت كامەرانى و شادمانى لى دەتكا و بە ناخى دلدا دەچووھ خوارەوھ، بە تايبەتى ئەو دلانەى چوووبوون رۆژىك لە تەمەن لە باوھشى نەرمونۆل و بە سۆزى ئەو سروسشتە رەنگینەدا بە بەختيارى و ئاسوودەگى بەسەربەرن. خۆ نەك تەنیا سروسشت، پېرشنگى كامەرانى دەھاویشتە ناو ناخى دلى سەيرانكەرانەوھ، بەلكو ئەوانیش لە بەرگى ئالووالایاندا، لە ھەلسان و دانیشتن و قاقای پىكەننیاندا، لە چاوى رەش و گۆناى گەش و لىوى ئالایاندا و لە ھەر جوولە و ورتەيەکیاندا، ئەوپەرى ئاسوودەبیان دەنواند و شەپۆلى شادمانیان تىكەل بەو سروسشتە رەنگینە دەبوو.

ئەمە تاقە رۆژىك بوو لە سالددا كە گرژىى و مۆنى و پەژارەوارى لە رووخسارى ھىچ كام لەوانەدا بەدى نەدەكرا. ھەموو ئەگەر تەنیا بۆ ئەو تاقە رۆژەش بووبى، خەم و خەفەت و

دەردەسەریی ژیانیان دەخستە لاوه و زۆر بە جۆشوخروشهوه
 رووه و سەیرانگا دەچوون و بە ئاواتەوه دەبوون ساتیک زووتر
 بگەنە جی و کۆری شایی و زەماوەند و هەلپەپکێ گەرم بکەن.
 دلێ منیش وەکو هەموو ئەو دلانە، سواری بالی کەمەرانی
 بووبوو. بە بینینی ئەو سروشتە پەنگینە گەشکە دەیگرت و بە دەم
 خۆشی و شادمانیی ئەو دلانەیی دەورو پشستییهوه دەخنایهوه و
 شانەشانی قاقا و تریقهی پیکەنینی ئەوان، دەترقیایهوه، چونکە
 کتومت وەک ئەوان، لەو نەختە ئەرک و خەفەتەیی تەمەنی شانزە
 سالەیی خۆی خستبووه لاوه و فەرامۆشی کردبوو.

لەگەڵ ئەوەشدا دلێ من لەو پۆژە تا سەر ئەمەیی بۆ نەچوو
 سەر، بەلکو هەرزوو رووبەرووی نەختە ئەرک و خەفەتەکەیی لەو
 تەمەنەیی بووهوه و زۆر زەق و تیژ و کاریگەر، لە دووری تەنیا
 چەند بستیکهوه بەدی کردهوه!

لە رینگا، لە ئاستی کانیاو و میرگوزاریکی گەلیک دلگیر و
 جواندا راوهستاین و لەسەر داخوازی هەمووان، بۆ کورتە
 حەسانەوهیەک لاماندا. هەندیک هەر لەگەڵ دابەزیماندا ئارەزووی
 ژەمیکی هەلپەپکێ دایگرتن و ماوهیەکی کورتیان بە وشکی پیوه
 بەسەربرد. ئینجا سەرکەوتینهوه بۆ ناو ئوتومبیلەکە، تا بەرەو
 سەیرانگا کەمان بکەوینهوه ری، بەلام چیم دی؟ گولچین خان!...
 ئا گولچین خان، هات و یەکسەر خۆی کوتایە تەنیشتمهوه.
 وەهەش بە دلنیاپییهوه لەو شوینەدا دانیشت، کە هیژ نەبی
 بتوانی لەوی هەلبکەنی! من لەلای خۆمهوه هیشتا سووربووم

لهسەر بپیارهکەى ئەو شەوهى لهوهبەرم. بۆیه هەر که بینیم تهقه‌للام دا چاره‌سه‌ریکی خیرای ئەم گرفته بکەم و دەرڤه‌ت بۆ خۆ لێ رزگارکردنی بدۆزمه‌وه. تهقه‌للام دا... ئا به‌ئێ، زۆر به‌ داسۆزییه‌وه تهقه‌للام دا، به‌لام بێ سوود بوو. هەر که‌سه و به‌پێی چه‌ز و ئاره‌زووی خۆی جیگه‌ی خۆی گرتبوو. خۆ نه‌شده‌کرا به‌ ئاشکرا هاوار بکەم و بلیم: خه‌لکینه به‌ فریام بکەون... من نامه‌وی له‌م جیگه‌یه‌دا دابنیشم! نامه‌وی له‌م گولچین خانه‌ ئاوه‌ها له‌ ته‌نیشتمه‌وه دابنیشی و ران بنی به‌ رانمه‌وه!... خه‌لکینه بۆ خوا فریام بکەون!

ئوتومبیل که‌وته‌وه رێ و که‌وته‌وه هه‌لته‌کاندن و به‌یه‌ک‌دادانمان، به‌لام هەر زوو هه‌ستم کرد که ئوتومبیل گولچین خان له‌ هەر یه‌کیکی تر زیاتر هه‌لده‌ته‌کینی و به‌تووندی جه‌سته‌ی ده‌هینی و ده‌با و به‌ زۆریش هەر به‌لای مندا‌ی ده‌هینی و ده‌با! له‌و ساتانه‌دا هه‌شتا بپیاره‌که له‌ بیروه‌وش و هه‌ست و نه‌ستدا لێی که‌ل نه‌بووبوو. هه‌شتا هەر به‌ تووندی له‌ ده‌رگای مێشکی خۆم ده‌دا و ده‌موت: داوینپییسی و خراپه‌کارییه، ئا داوینپییسی و خراپه‌کارییه! بۆیه چه‌نده ئەو خۆی به‌ لامدا ده‌شکانده‌وه و شان و ران و پووزی له‌ شان و ران و پووزی من گیر ده‌کرد، منیش هه‌نده خۆم به‌دیوی تردا ده‌شکانده‌وه و جه‌سته‌مم له‌ جه‌سته‌ی به‌دوور ده‌گرت.

هه‌ستم کرد وه‌ک هه‌ندێ جار بگاته ئەو ئەنجامه‌ی که ئاسنی سارد ده‌کوئێ، بۆ ماوه‌یه‌ک سارد ده‌بووه‌وه و خامۆش ده‌بوو! به‌لام زۆری پێ نه‌ده‌چوو به‌ په‌رۆشتر و به‌ جۆشوخرۆشتره‌وه

دهستی پيڏه كرده وه، كه ئه مه ورده ورده وای ليكردم ئينجا
يه خه ی ههست و نهست و بير و هوشی خۆم بگرم و به لای
ئه وه دا دابشكینم، كه تۆمه تی دلرّه قیيان بدهمه پال، به تايه تی كاتی
كه خیرا خیرا ديمه نی باجی ئامین و به هی خان و نازدار خانم
ده كه وته بهرچاو و دهمدی هه ریه كه یان میردیكی گه نجی شوخی
له ته نیشه ته وه یه و هه موو دم به زه رده و پيگه نینن. ديمه نی ئه وان
هانی دهم ههستی به زه ییم له دلدا ببزوئی و ته و ژمیكی داخ و
خه فته له دهروونمدا بورووژی.

له سهیرانه كه دا، له پیاوانی ناو كۆلانه كه، ته نیا باوكم و خاله
عهول هاو به شییان نه كردبوو. ئه وان وایان دانابوو كه گوايه له
ته مه نی سهیرانكردندا نه ماون. له بهر ئه وه له ئافره ته به شووه كانی
ناو كۆلانه كه، ته نیا دایكم و گولچین خان میردیان له ته كدا نه بوو،
كه دیاره بۆ ئه م، ئه گه ر به اتایه و میرده كه ی له ته كدا بوایه،
خراپتر بۆی ده بووه مایه ی بزواندی ههستی به زه یی و داخ و
خه فته له دلایه كیكی وه كو مند!

له ریگا، له وه به ولاره كه له كاتی تاسه و هه لته كاندندا قاچی له
قاچم تووند ده كرد و هه ر زووش، وهك بلیی به ئه نقهستی نه بووه،
ده یكشانده وه دواوه، ئیتر هیهچ كرده وه یه كی ترم پیوه ههست پی
نه كرد كه شتیك بگه یه نی، به لام وه كی تر دهمدی به یناو به یینیك
بی ئه وه ی به خۆی بزانی، به تیله ی چاو سه رنجیكی خیرا دده اته
دایكم، تا بزانی ئاخۆ تیمان دهروانی، یان نا!

ھەر كە گەيشتینه شوین سەیرانەكەمان، بئى ئەوھى ھىچ
 پشووئەك بۆ ھەسانەوھە بدرئى، يەكسەر كۆپى زەماوھەند و
 ھەلپەركى گەرمكرا. ئافرەتەكان دەسپىشكەرىيان كرا و ھەروھكو
 بىانەوئى ھەرچى جۆشوخروۆشىكى پەستىوتراوى ناو دل و
 دەروونيان ھەيە لەو پۆژەدا بە يەك ژەم دەربېرن، ئاوەھا كەوتنە
 ھەلپەرىن. ھەمووش بە دەم ھەلپەرىنەوھە دەتريقانەوھە و بەئاشكرا
 پىيانەوھە دياربوو، كە ھىجگار بەختيار و شادمانن و لەوپەرى
 گەشكەداريدان. لەبەر ئەوھە زۆرى پىنەچوو كرا بە رەشەبەلەك.
 ژن و پياو شانەشانى يەكەوھە و دەست لە ناو دەستى يەكتردا
 دەشەكانەوھە. منىش ئەو ديمەنە دلگىرە كارى خۆى تىكردم و
 وەك ئەوان خۆم ھاويشتە كۆرەوھە، بەلام من وەكو كورانى ترم
 پىنەكرا كە جوانترين كچ ھەلبۆژىرم بچمە دەستىيەوھە... چەندە
 تىنم دايە بەر خۆم لەوھەم پىنەكرا، بەلكو چووم دايكم خستە
 دەستى راستمەوھە و پياويكىش كەوتە دەستى چەپمەوھە. ئىتر بە
 جۆشوخروۆشەوھە كەوتمە ھەلپەرىن. زۆرى پىنەچوو يەككىك لە
 پشەوھە خۆى دا بە بەينى دەستى لای چەپمدا. كە ئاورمدايەوھە
 و بىنم، تەزوويەك وەك بروسكە بە سەرتاپاى لەشما رابوورد.
 لەگەلدا بئى ئەوھى بەخۆم بزەنم، ئاورپىكى خىرام بەلای دايكمدا
 دايەوھە. شىوھى رپووخسارى ھىچى وەھای نەدەگەياند كە لەو
 كارەساتە گرنگى لای تەنىشتى چەپم بەئاگا بئى. ئاسايى رپووم
 وەرگىرايەوھە بەلای كارەساتە گرنگەكەدا... گولچىن خان بە
 پشەبەستن بە ياساى (رەشەبەلەك)، جىگەى خۆى كراووبوھە...

دهستی خستبووه ناو دهستمه‌وه و شانی نووساندبوو به شانمه‌وه. به‌دهم زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر له شادمانی و گه‌شکه‌داریشه‌وه، به تیله‌ی چاو سه‌رنجی ده‌دامی و دواچار به‌ترووکه‌یه‌کی خیرا، چاوی راستی گه‌لیک به‌نازه‌وه لی داگرتم و ئیتر به‌دلنایی به‌وه خوی خسته‌سه‌ر هه‌وای هه‌لپه‌رینکی به‌جۆش.

من به‌دهم هه‌لپه‌رینه‌که‌مه‌وه تاسیکی قوول بردمییه‌وه، تا ئه‌و وه‌خته ئه‌وه‌ی له‌نیوانماندا بوو ته‌نیا دوور به‌دوور بوو. سه‌رنج له‌یه‌کتردان و گفتوگۆیه‌کی سه‌رپێ بی و جارچاریکیش له‌ناو چیگه‌دا خه‌یال، که‌چی ئه‌وه‌تا کار به‌وه‌گه‌یشتووه که به‌ر یه‌کتر بکه‌وین و ده‌ستمان له‌ناو ده‌ستی یه‌کتر و شانمان به‌شانی یه‌که‌وه‌بی! به‌هه‌رحال، له‌به‌رئه‌وه‌ی چاوه‌ریم لیده‌کرد که له‌ئان و ساتدا بی! شتیکی لی بوه‌شیته‌وه، هه‌ر زوو هه‌ستم کرد که زۆر به‌هێواشی ده‌ستم ده‌گوشی و قوول له‌قوولم گیر ده‌کا و شان له‌شانم ده‌سوێ. منیش ئه‌گه‌رچی به‌و کرده‌وه‌یه‌ی ته‌نگه‌تاو ده‌بووم و به‌سه‌رزاری پێی وه‌رس ده‌بووم، به‌لام له‌دلدا هه‌زم بو‌ی ده‌بزوا و ده‌مویست خومی بو‌ شل بکه‌م، ئه‌و چه‌ند چاریک ئه‌مه‌ی لی دووباره‌کردمه‌وه، به‌لام که‌من هه‌ر بۆم نه‌کرا جله‌و بو‌هه‌زه‌که‌ی ناو دل‌م به‌رده‌م، ئیتر ئه‌و له‌لای خۆیه‌وه بو‌ دواچار به‌هه‌موو هه‌زیکیه‌وه ده‌ستمی گوشی و به‌تووره‌یه‌وه شان و قوولی له‌شان و قوولم گیرکرد و بگره‌نوقورچیکی ژنانه‌ی ئازاربه‌خشیشی له‌لارانه‌م گرت و ده‌ستی له‌ده‌ستم به‌ردا و ریزی هه‌لپه‌رکی جیه‌نیشته‌. هه‌روه‌ها منیش به‌و کرده‌وه‌یه‌ی زۆر په‌شو‌کام، هه‌ر

خیرا دەستم بەردا و کشامه دواوه. بئ ئەوهی به خۆم بزنام چی دهکەم، چاوم بۆ گێرا. بینیم وا چوو له کهناریکەوه منداڵەکانی له باوهشی خۆی ئاخیوه و کزوله و خەمبار دانیشتوو. دیمەنی ئەو دانیشتنە و بە کەساسی و پەژارەواری، کسپەیی له دلم هەڵساند و هەستکردنیکى بە گوناھباریشی له دلمدا بزواند. خۆم زۆر بەدلرەق و بێبەزەیی هاتە پیش چاو. لەبەرئەوه وەک زۆر حەز بکەم که خۆم بەرامبەر بەو کردەوهیەم گوناھبار بکەم، خۆم وا قایل کرد که ئەوهی کردم، کاریکی زۆر چەوت و ناپەسند بوو. ئینجا که له خۆم پرسى: باشە ئیستا چی بکەم باشە؟ بچم داوای لێووردنی لى بکەم و ئاشتی بکەمەوه؟ سەیرم کرد هیزیکى ئەفسووناوی له ناخمدا پالم پێوه دەنى له وەرآمدا بلیم: (ئا بچۆ... ئا... بچۆ!).

هەر که گەیشتمە ئەم ئەنجامە، ئیتر هیچ سى و دووم لى نەکرد. بەرەو پرووی چووم و لى نزیکوومەوه. بە دەمدا نەهات راست و راست هەستی خۆمى بۆ دەربرم. پینچ و پەنام تیخست و وتم:

- ئەوه بۆچی وا که نارت گرتوو و خۆت دوورخستوتەوه؟
 ئەو تەنیا سەریکی هەلبێرى و خێسەیهکی پر له گلهیی و توورپەیی لى کردم و بئ ئەوهی هیچ وەرآمیکم بداتەوه، به کەساسییەکهوه سەری داخستەوه و خۆی به منداڵەکانییەوه خەریک کرد. ئەم رەفتارەى ئارەزووی مەرابی بۆکردن و ئاشتکردنەوهی زیاتر لە لا جۆش پێدام. دووبارە وتم:

خۆ نه هاتوویت بۆ پرسه... بۆ ناچیت هه لپه ریت؟ قسه که م به سه رزاری بۆ دلخوشیدانه وهی بوو، به لام له دالدا مه به ستم بوو بلیم: بچۆ هه لپه ره و ئه مجاره دلت ناشکینم، که چی ئه و وهک رقیکی هینده ئه ستوورم له دایدا ته قاندیته وه، ئه م قسانه له وزه یاندا نه بی دایم رکیننه وه، ئه مجاره بی ئه وهی سه رم بۆ هه لپه ری، به دهنگی ژاکاوی پر له ژهنگوژار و به قورگیکی پر له هه نسکی گریانه وه، وتی:

- هه لپه رین بۆ من نه هاتووه... به شی من له ژیاندا ده بی هه ر دهرد و سزا بی!

به م قسانه ی شه پۆلیکی په ژاره و خه فهت دایگرتم، وشه کانی دهتوت تنۆکی قورقوشمی تاواهن و ده ژینه ناو ده روونمه وه. له و ساتانه دا زۆرم رق له خۆم بووه وه... زۆریش په شیمان بوومه وه. له دلی خۆمدا وتم: (با چه ندی چه ز پیده کرد ده ستمی بگوشیایه... با تا له په لویۆ ده کهوت شان و قۆلی تئ هه لسوومایه... چ زه ره ریکی به من ده به خشی؟). له گه رمه ی ئه م شالاوی په شیمانیه مدا، به وه شه وه نه وه ستام و له دلی خۆمدا وتم: (بۆ ده بی بهر له خۆشه ویستی بگیری؟ بۆ ده بی کۆت و زنجیر بکری و له و جۆره کۆسپانه ی بخریته به رده م؟ ره وشت و خوی پاک و بیس... کرداری چاک و خراب... داوینپاکی و داوینپسی... کئ ئه م وته پرپووچانه ی دروستکردووه؟ کئ ئاوه ها سنووری بۆ دانان و له پۆلا دایرشتن؟ گوایه که گۆلچین خان منی خۆشده وی، ئه مه داوینپسییه و که منیش ئه و خۆشه ویستییه ی پیتشیل ده که م، ده بی

داوینپاکیی بی؟! سەیره!... بۆ بۆ وه‌هایه و بۆ ده‌بی وه‌هایی؟!
 ئیتر نەمتوانی له‌وه زیاتر به دیارییه‌وه راوه‌ستم و بیدوینم.
 لیی کشامه دواوه و خۆم له‌به‌ر چاوی ونکرد. من له‌لای خۆمه‌وه
 تا سه‌یران کوتایی هات و گه‌راینه‌وه ماله‌وه، به‌رده‌وام ئه‌و جو‌ره
 پرسیارانه‌م له خۆم ده‌کرد و هه‌ست و بیر و هۆشی خۆم
 ئالاندبووه وه‌رامدانه‌وه‌یان. ئه‌ویش به دریژایی ئه‌و رۆژه ئیتر
 نهمدی هه‌له‌په‌ری... نهمدی وه‌ک ئه‌وانی تر بچی بۆ گه‌ران و
 گه‌شتی ناو ئه‌و سه‌روشته ره‌نگینه... ته‌نانه‌ت هینده‌ی من ئاگام لیی
 بووی، نهمیست ورتەشی له دەم بیته دەرەوه.

•••

(٦)

هەر دواى سه‌یرانه‌که به دوو رۆژ، دایکم به‌دهم قسه‌وباسه‌وه
 پێی وتم:
 - که‌ی بی به‌و رۆژه شاد بيم که خويندنه‌که‌ت ته‌واو بکه‌یت و
 کیزۆله‌یه‌کی جوان و نه‌شميله‌ی وه‌ک نه‌سرینیشته بکه‌مه باخه‌ل؟
 ئه‌مه‌یه‌که‌مجاری بوو ئه‌م قسه‌یه‌ی ئاوه‌ها به زه‌ق لی بیسیم.
 راسته له‌وه‌به‌ر به‌دهم گالته‌وگه‌په‌وه له‌م بابته قسانه‌ی له‌گه‌لدا
 ده‌کردم، به‌لام له‌مه‌ی ئه‌مجاره‌یم وه‌ها هاته زه‌ینه‌وه، که له کانگای
 دلێیه‌وه ده‌ریده‌برئ و له گالته‌وگه‌پ به‌دووره، جگه‌له‌وه‌ی که
 کیزۆله نه‌شميله‌که‌شی بۆ ده‌سنیشان کردووم!
 ئه‌مه چی ده‌گه‌یه‌نی؟ هەر زوو ئه‌م پرسیاره‌م له خۆم کرد،
 به‌لام من وه‌رامی پرسیاره‌که‌ی خۆم پشتگو‌یخست و له وه‌رامی

پرسیاره‌که‌ی ئه‌ودا وتم:

- یه‌که‌م، بۆ ته‌واوکردنی خویندنه‌که‌م هه‌شتا زۆرم ماوه.
دووهمیش بۆ کیزۆله‌ جوان و نه‌شمیله‌که‌ش، هه‌شتا به‌ خه‌یالمدا
نه‌هاتوو و بیر و هۆشم به‌لایدا نه‌چوو.

که‌چی ئه‌و دایه‌ قاقای پیکه‌نینیکی به‌کول و په‌نجه‌ی نزیک‌کرده‌وه
له‌ دهم و وتی:

- گه‌زه‌ گه‌زه‌!... ئه‌ها کورپه‌که‌م هه‌شتا دانی درنه‌کرده‌وه!
ئهری ته‌مه‌نت چه‌نده‌؟... ده‌زانیت؟

ئاسایی وتم:

- ئا... شانزه‌ سال.

ئهو به‌ ته‌وسیکه‌وه وتی:

شانزه‌ سال و چوار مانگ... کون باوو‌باپیرانمان له‌م ته‌مه‌ندا
ژنیشیان ده‌هینا و ده‌شبوونه‌ خاوه‌نی مال و منداڵ، که‌میک بیده‌نگ
بوو، که‌میکیش تیم وردبووه‌وه. ئینجا وتی:

- چه‌ز ده‌که‌م راستم پین بلییت... خه‌یالت به‌لای ئافره‌تدا ناچی؟
یا بابلین: قه‌ت خه‌یالت به‌لای نه‌سریندا نه‌چوو و بیرت لی
نه‌کردۆته‌وه؟

له‌ دلم چه‌سپی که‌ ئه‌م لیکۆلینه‌وه و پرسیار و وهرامه‌ی بی
مه‌لامه‌ت نییه. هه‌ستم کرد له‌ کوپوه‌ قسه‌ ده‌کا و مه‌به‌س و نیازی
چییه. ده‌یه‌وی بزانی ئاخۆ خاتوو شه‌یتان هاتۆته‌ دیده‌نیم، یان
نا!... هاتنه‌که‌شی چۆنه‌ و له‌ چ شیوه‌یه‌ کدایه‌! ده‌شمزانی ئه‌مه‌ی له
داسۆزی و خوشه‌ویستییه‌ هه‌جگار قووله‌که‌یه‌وه‌یه‌تی به‌رامبه‌ر به‌

من، كورپى تاقانەيم و دەيەوئى بە ھەموو شتىكم بزائى و لە ھىچ شتىكم غافل نەبى. بۆيە پىر بەدل ھەزىم دەكرد و ھەرامى راستى بەدەمە دەست و بلىيم: (ئا... ئا خاتوو شەيتان ھاتۆتە ديدەنيم!... كتومت لە شتۆھى گولچين خانيشدا، نەك نەسرين!... بيريىش لە و دەكەمەو، نەك نەسرين!).

بەلام لە بەرئەوھى لە ھەمان كاتدا گومانم لە دلدا پەيدا بوو بوو، كە ئەويش لە ناخى دللى خۇيدا، با بە ئاستەمىكىش بى، ھەر بەلایى ئەم و ھەرامەدا دادەشكىنى، نەك جۆرە و ھەرامىكى تر، بىريارم دا خۆمى لى گىل بكم و وتم:

- من لەم قسانەت تىناگەم... نازانم مەبەستت چىيە؟ ئىتر وەك ئان و سات گومانى لە بۆچوونەكەى خۆى لەلا پەيدا بوو بى و خۆى وا ببىنى كە چاكتەر وايە پاشەكشەى لى بكا، گورج باسەكەى خستە قالبيكى ترەوھ و لەگەلما كەوتە پىكەنن و گالئەوگەپ و وەك ھىشتا مندالبيكى ساواوبم، سەرمى خستە ناو ھەردوو لەپى دەستىيەوھ و بە پەرۆشەوھ كەوتە ماچكردنى سەر و رووخسارم. دواجار بە دەنگىكى پىر لە ئەوپەرى دلسۆزىيەوھ سەرلەنوئى وتى:

- كورە شىرىنەكەم، بەعەبىي تىمەگە... من داىكتم و توش تاقەكورمىت. من ھەر تۆم ھەيت و ناچارم وەك گلئىنەى چاوم بىتپارىزم و گيانم بكمە فەيداي بەختيارى و شادمانى تۆ. ھەر ساتىك لە ئاسوودەگىي ژيانى تۆ، تەمەنىكى پىر لە شادمانى بە من دەبەخشى.

کەمیک بێدەنگ بوو. بێدەنگییەکی پرۆچەر لە کوششی
بیرکردنەوە و وردبوونەوەی بپەرسیتیک لە بته‌که‌ی. ئینجا رووی
قسە‌ی تینکردمە‌وه و وتی:

- خۆ من هیچی خراپم نە‌وتوو... تە‌نیا ئە‌وه نە‌بی که دە‌مه‌وی
بلیتم... بلیتم... هە‌ستم کرد دوولە‌ له‌ دە‌ربیرینی ئە‌وه‌ی دە‌یه‌وی
بیلی. من هانمدا. وتم:

- بیلی دایه‌گیان. فە‌رموو بیلی... دلم له‌ لاتە‌.
- هە‌ستم به‌وه‌ش کرد که قسە‌که‌ی به‌ باریکی تردا دە‌ربیری
و وتی:

- گوايه تو تا ئیستا هیچت له‌ نە‌سریندا هە‌ست پین نە‌کردوو؟
وتم:

- وه‌کو چی؟
- وه‌ک ئە‌وه‌ی که زۆر هاتوچۆی لای من ده‌کا و به‌
ده‌ورپشتمدا دئ و تە‌نانە‌ت له‌ ئیشوکاردا گە‌لیکیش یارمه‌تیم
ده‌دا؟

- با ئاگام لێ‌یه... چی تریش؟
- زۆر جاریش باسی تۆم لئ دە‌پرسی و که تۆ له‌ مال نابیت
ژووره‌که‌ت بۆ ریک ده‌خا. ئە‌وی راستی بئ ئە‌رکی ژووره‌که‌ی تۆ
به‌سه‌ر شانی ئە‌وه‌وه‌یه.

من بێدە‌نگ بووم و حە‌پە‌سام. ئە‌و له‌ سه‌ری پۆ‌یشت و وتی:
- نە‌سرین تۆی زۆر خۆشده‌وئ، دياره‌ منیشی هەر به‌هۆی
تۆوه‌ خۆشده‌وئ. خیزانه‌که‌شیان زۆر خانه‌دانن و چە‌ند سالی‌که‌

دهیانناسین و دہزانی چہندہ باشن. خو مروقی خانہدانشی حہز
بہ خزمایہ تیی خانہدان دہکا.

قسہکانی ہیجگار بہ سۆز و کاریگەر بوون. هہستم بہو داوہ
نہ کرد کہ تییکہ وتم کاتی وتم:

- ئہو ہیشتا مندالہ!

بہ پیکہنینہوہ لہ وەر امدا وتی:

- مندالہ؟!... مندالی چییہ؟ تہنیا دوو سال لہ تو بچووکترہ!

ئیر من ہیچی ترم بو نہوترا و ئہویش دریزہی نہدایہ و
باسہکە ی گۆری.

ئہم قسانہی دایکم بویان ئاشکراکردم کہ تہقللا دہدا زور
زوو نہسریں بخاتہ سەر ریگام. لہوہ پیش ہہستم بہوہ کردبوو
کہ پەییوہندیہ تووندەکە ی نیوانیان، ہویہکە ی تہنیا لہ بہر
دراوسینیہ تییہ کہ نییہ، دایکم باسی خو ی بو گیزابوومہوہ، کہ چۆن
ہیشتا تہمەنی یانزہ سالان بووہ داخوازییان کردووہ بو باوکم،
کہ ئہمیش لہ تہمەنی پانزہ سالیدا بووہ. ئینجا ئیر ہەر ہیندہی
کہ وتوتہ سەر و عوزر شتن، خیرا کراونہ تہ باخەلی یہ کتر. بویہ
وام ہاتہ پینش چاو کہ ئہویش من و نہسریں بہہمان ریگہدا
دہبا.

(بہلام ئاخو بۆچی بہ تاییہ تی لہم پۆژانہدا لہو کاری خیرییہ
بہ پەلہیہ؟ تو بلئی بونی شتیکی کردبی و ئاگادار بی لہوہی

لهنیوانی من و گولچین خاندا پروو دهدا و ئەمه هانی بدا بۆ پهلهکردن؟! ئا... لهوه دهچی ئاگاداری و بییهوی به تیریکی دوو نیشان بشکینی!... که زۆرم بیر له قسهکانی دهکردهوه و له دلی خۆمدا لێی دهکۆلیمهوه، دهگهیشتمه ئهوه ئهجامه ی که لیمان ئاگاداره و دهیهوی به نهسرین، له داوی گولچین خان بمپاریزی، بهلام لهبهرئهوهی گهیشتن بهم ئهجامه پهست و بیزاری دهکردم، ههر زوو خۆم لێ پاشگهز دهکردهوه و له دلی خۆمدا دموت: (من بۆچی له خۆرای خۆم بتوقینم؟ که ی ئهوه تا ئیستا قسهیهکی وههای کردووه بۆنی ئەمه ی لێ بی؟ ئهوه تهنیا نهسرینی مه بهسته و بیکاته باخهلم و هیچی تر).

بیر و هۆشم بهم بارهیاندا سرهوتی دهدا و دلم دهحهوايهوه، زهردهخهنهیهکی گالتهپیهاتنیش به ئهقلی ساویلهکی دایکم دهکهوته سهر لیوم و ئیتر باسهکه م فهرامۆش دهکرد... بهلام بۆ ماوهیهکی کورت.

لهملاوه وهها... لهو لای تریشهوه گولچین خان خراپ خۆی لێ زویرکردبووم. رۆژی دوا ی سهیرانهکه له هیچ کونیکهوه دیاری نهبوو، نه لهلای دایکم، نه له ناو کۆلانهکه و نه له بهر دهرگای خۆیان، تهنانهت نه له حهوشه و هه یوانهکه ی خۆیشیاندا، که له ژوورهکی خۆمهوه چاوم بۆ گیرا و ههر نه مبینی!

بهلام له دهمهدهمی عهسردا ئاگام لیوو دایکم چوو بۆ لای. من له لای خومهوه له ژوورهکه مدا ئارامم له بهر براو که وتمه سهرهتاتکیکردن بۆ ناو حهوشه و هه یوانهکه یان. ماوه ی

ساعات و هختىكى رېدەق من بەسەرپىئە بووم و ئەو پېشەم بوو، تا لە ئەنجامدا داىكم بەدىكرد لە دەرگای ژوورى نووستنەكەيان هاتە دەرەو و گەرايەو مالهو، بەلام زور سەرم سوپما كە گولچين خانم نەدى لەگەيدا بىتە دەرەو و بە رېي بكا. لە دلم چەسى كە دەبى نەخوش بى و لە جىگەدا كەوتبى. هەستى خۇ بەگوناهبار زانينەكەى رۆژى پيشووم، شالوى بۇ هينامەو و تەوژمى پەژارە و خەفەتەكە داىگرتەو، خۆم پى پانەگىرا. چوومە خوارەو بۇ لای داىكم. ماوەيەكى زور خۆم خەرىك كرد و هاتم و چووم، بەو نیازەى شتىكى لى ببىسم، كەچى هىچى هەر نەوت، بەلام كاتى روهو پىلكانە چووم و ويستم سەركەومەو سەرەو بۇ ژورەكەم. بە كەمتەرخەمىيەكەو روى قسەى تىكردم و وتى:

- تۆ دەزانىت گولچين خان نەخوشە و لە جىگەدا كەوتووە؟
بى ئەوئەى هۆشم بەخۆمەو، لەسەر پىلكانەى يەكەم رەق راوەستام، بە خىرايى ئاورم داوەو بە لايدا و پرسىم:

- بۆچى... چىيەتى؟

- لە وەرآمدا، بى ئەوئەى بە هىچ كلۆجى شىوئەى دەم و دووى خوى بگۆرئ، وتى:

سەرماى بوو... دوينى لە سەيرانەكە سەرماى بوو! دووبارە
بىئەوئەى لە خۆم بە ئاگابم، لىم پرسى:
- ئەى ئىستا چۆنە؟

ئەمجارەيان سەرىكى بۇ بەرزكردمەوہ و سەرنجىكى خىراى دامى و بەلام ديسان بە كەمتەرخەمىيەوہ، وتى:

- تايەكى قورس داىگرتووه و سەرى زور ديشى.

بە دوايدا ئىتر لە سەرى نەپوئىشتم. وەك بلئى لە ناخدا ھەستم كوردبى كە زياد پوئىشتووم، پشتم تىكرد و سەركەوتە سەرەوہ بۇ ژوورەكەم. لەوئى كە پيدا چوومەوہ، بەخوم زانى كە كارم لە كار ترازاندووه و بەشىكى زورم لە ھەست و نەستى خوم بەرامبەر بەو نەخوشكەوتنەى گولچين بۇ داىكم دەربريوہ.

بەھەرھال لەو نەخوشكەوتنەى زورى نەخاىاند و ھەر بۇ پوئى دوايى كەوتەوہ سەرىپى و دەستى كرددەوہ بە ھاتوچوكردەكەى جارانى بۇ لاي داىكم و بەلام تەنيا بۇ لاي داىكم!

لە كاتىكدا دەمدى بە دەستورى پوئانى يەكەمى ھانتیان، تەواو من پشتگوئى دەخا و وھا خوى نیشاندا كە لە بوون و نەبوونم بى ئاگابى! نە سەرى دەدا لە ژوورەكەم، نە دەيدواندم، نە سەرنجى دەدامى، تەنيا ھىندە نەبى كە وەك شتەكە ناچارى بى، لە پيش چاوى داىكم خوش و چوئىيەكى ساردى لەگەلدا دەكردم و ھىچى تر!

لەو پوئاندا كە لە دلئى خومدا لەم بارە نوئىيەى باسەكە دەدوام، ھەست و نەستى خوم بە تەواوى بۇ يەكالا نەدەكرایەوہ، نەمدەزانى ئايا ئەم گورانەم لە گولچين خاندا پى خوش بى، يان نا؟ يا ئايا منيش وەك ئەو رەفتار بكەم، ياخود بە پىچەوانەوہ؟

لهو پوژانهدا كه به چاوى ترس و سام و پاشهپوژى رهش
 دهمروانيه ئه و پهيوهندييهى نيوانمان، ئه و وهزعهيم لى خوئشدههات
 و بپيارم دهدا منيش وهك ئه و بكه، بهلام وهكى تر كه به چاوى حهز
 و ئارهزوم و خهياالى بهتام و كام تيمدهروانى، ئه و به پيچهوانه وه
 زور پهست و خهفتهبار دهبوم و بهلاى ئه وهدا دامدهشكاند كه من
 خوئى تيههلسوم. ئينجا له بهرئه وهى هه رچهنده تينم دهدا به
 خوئ و له م پوه وه هپچ ههنگاوئى كاريگه رم بو نه دهنرا، باسه كه
 وهك خوئ دهمايه وه كه برىتى بى له زويربون له لاي گولچين
 خانه وه و ئه نديشه و تازارچه شتنيش له لاي منه وه.

سهربارى هه موو ئه مانه، ترسيش له دايمك دلمى ته نيبوو. له و
 كاته وهى ئه و قسانه ي بو كردم، ئيتر دهبوو به وردى ئاگادارى
 لاي ئه و يش بم و وريابم. له گه ل ئه وه شدا هه ر بى سوود بوو.

ئه و گوړانه ي گولچين و هه ر له هه مان كاتدا ئه و په ژاره وارييه ي
 منيش، له وه نه بوو هه روا به ئاسانى له مرؤفئى وردىنى وهك
 دايمك بشاردريته وه. پوژيكيان زور له روو نايه مشتمه وه و وتى:
 - ئه م پوژانه زور خهفتهبار و بى تاقت ده تينم!... خو
 خوانه خواسته ناساغ نيت؟ گورج لى هاتمه وه رام و وتم:

- نه خير... زور سه عى ده كه م، ته نيا مانگ و نيويكمان ماوه
 بو تاقيكردنه وهى كوئايى سال و دهمه وئى چاك خوئى بو ئاماده
 بكه م.

به لام ئه و له وه نه ده چوو به م دووعايه بلئ ئامين! له گه ل
 ئه وه شدا وتى:

زۆر خۆت ماندوو مه که... که نه خۆشکه وتیت سمیلێشی ده نیتته
بان!

به دوايدا که می بیدهنگ بوو. دیار بوو گه لی قسه ی تری پنیه و
به لام دهیه وی پیش دهر برینیان هه لیانبسه نگیتی. بویه که که وته وه
قسه، زۆر هیمنانه و بی ئه وه ی سه یرم بکا، وتی:

- به یتان له گه ل گولچین خاندایه که جارای خۆش نییه!
ئه و قسه که ی وه ها کرد که زۆر ساده و ساکار بی، به لام
من وه هام وه رگرت که کوته کیک بی بسره وینریتته گزگلاگه ی
گویم. قسه که ی زۆری ده گه یاند و له بنی هه مانه که ی ده دا. له
دلی خۆمدا وتم: (من بزایم زویربوونه که ی شته که ی زیاتر له
لا روونکردۆته وه). له به رئه وه له و ساته دا رقم زۆر له گولچین
خان هه لسا. هه ر له دلی خۆمدا وتم: (خه تاکه له وه وه یه). ئیتر
هه ر به دم ته وژمی رق و کینه که ی ناو دهر وونمه وه، به نیمچه
تور په بوونیکه وه له وه رامیدا وتم:

- من تیناگه م تو بوچی ئه وه نده له باره ی گولچین خانه وه
ده مدوینی؟

به خۆم نه زانی که به م وه رامه خۆم خسته چ هه له یه کی
گه وره وه. ئه و له لای خۆیه وه، سه ریکی پر له سه رسورمانی لی
به رزکردمه وه و که میک تیم وردبو وه وه. ئینجا وتی:

- که ی من دهر باره ی گولچین خان تو م دواندو وه؟! ئه وه شی
ئیتستا وتم، پرسیاریکی ببایه خ بوو کردم، یا نه مکرد!
خه ریک بوو له داخ و له په شیمانیدا په نجه ی خۆم بگه زم.

دایکم راستی دهکرد، من سهرم لی شیوا بوو. من وها چه سپیوو ه
میٹشکم که له و بهر هر چه ند دواندوومی، هر در باره ی گولچین
خان بووه. دلّی خوّم به ترس و سامیکی وها قانگ دابوو، که هر
هینده ی ئه و ناوی گولچین خان بینئ، یا ته نانه ت ناوی ژنهینان
و شووکردن و ئافره تیشم لا بهینئ، ئیتر من وها ی تیگه م که
دهیه وئ په نجه بکا به چاومدا و بلئ: (نه که ی!...).

من چه په سام!... هیچ قسه یه کی ترم پی نه کراو کړوکاس بووم.
زوریش په شوکام و شله ژام بوئه ئه و له سهر پیشه ی خوئی،
باوه شی کرد به سهرمدا و به په روّشه وه که و ته ماچکردم. تا به
دهم نهرمه پیکه نینیکه وه وتی:

- ماوه یه که دلّت زور ناسک بووه!... زوو تووره ده بیت و
هه لده چیت!

ئیتر وه ختیک به ته نیا مامه وه، که و تمه پینداچوونه وه ی ئه وه ی
وترا و بوویدا. جاریک و دووان و سیان پینداچوومه وه و له
هه موو جاریکدا ده گه ی شتمه ئه و ئه نجامه ی که هه له یه کی گه وره م
کرد و به لگه یه کی گه وره م دا به ده سته وه.

هر له و روژانه دا، نه سرین به شیوه یه کی سه بر په تی پچری و
که و ته جموجوول! به ئاسانی هه ستم ده کرد که دایکم هانی دها و
ریگای بو خوش دهکا. له سه ره وه له ژوره که ی خوّم دانیشتبووم
و خه ریکی سه عیکردن بووم، کاتی به ده ستووری هاتنه که ی
گولچین خان هات بو لام و بو یه که مجار به ته نیا رووبه رووی

یہ کتر بووینہ وہ. ئو زور شلہ ژابوو. له شهرمدا خوین هورووژی
بردبووه سهر و پروخساری. دهله رزی و دهمی گوی نه ده کرد
قسه بکا. بو ماوهی چند ساتیک له ویدیو ده رگا که وه له سهر ئو
بارهی به بی ورته و جووله دوشداما، تا له ئه نجامدا تینی دایه بهر
خوی و پچر پچر وتی:

- هاتووم... ژوورده کهت... بو پاک بکه مه وه.

ئو بهم شیوهیه هات و ئوه حالی بو، به لام من که به هیچ
جوړئ دهر به سی ئه هاتنه ی ئو نه بووم و لام مه بهس نه بوو،
به رامبهری ساردوسر بووم و هیچ ههست و نهستیکی له دلدا
نه بزواند. له بهر ئه وه به ته وسیکه وه پیم وت

- بچمه خواره وه تا پاکي ده که یته وه؟

من قسه کهم وه ها کرد که گوايه وهرامه که ی بو ئو چ به (ئا) و
چ به (نه) کاریکی گه لی زحمهت و سته م ده بی، که چی هنجگار
سهرم سورما له وهی که سهره رای ئو وه زعه ناهه مواره شی،
وهرامیکی هوشمه ندانه ی بو خوی دوزییه وه و وتی:

- ئاره زوی خوته!

بیگومان ئه مه له گه ل وهرامی (نه) دا جیاوازییه کی ئه وتوی نه بوو.
له گه ل ئه وه شدا خوی له وهرامی راسته و خوی و (نه) پی بزگار کرد،
له حالته ی وه هادا هرگیز له زاری هیچ کیژیک نایه ته دهره وه.

ئیتر ئه وی راستی بی من له و ساتانه دا له دلدا سوور نه بووم
له سهر هه لاتن له دهستی. بوچی لی هه لبیم؟! چی له منه!...

کیزوله یه کی نه شمیله ی خروخه پانی جوان و به پئی خوی هاتوته لام. چی تیدایه!... قسه یه کی خوش، زهرده خه نه یه کی شیرین، سه یرکردنیکی ئاره زومهنده، چی تیدایه! ئا... هه روا سووک و ئاسان ریگه م بۆ خۆم خۆشکرد و ئەم دەرگایه شم له سه ر خۆم خسته سه ر پشت. زۆر به په رۆشه وه که وتمه سه رنجانی سه رتاپای سه ر و پروخسار و به ژن و بالایی. وهک ئەمه یه که مجارم بی ببینم و وهک کیزیکی هیجگار ناسک و نازدار و شوخ و شهنگ بکه ویته به رچاوم، په یتا په یتا له دلی خۆمدا ده موت: (ئەم هه موو جوانیه ی تا ئیستا له کوئی لی شار دبوومه وه؟! ئەم هه موو شوخ و شهنگیه ی چۆن لی هه شار دابووم؟!).

ئاره زووی دواندنیم لتهاته جۆش، مینشکی خۆم زۆر هه لوشی تا قسه یه کی له بارم دۆزییه وه و سه رده قم پی شکاند. لیم پرسی:

- بۆچی نه چوویته قوتابخانه؟

ئهو کاته ئه ویش هیوربووبۆوه. ئاسایی وتی

- من زۆرم هه ز ده کرد... باوکم نه یه یشت. ده یوت کچ نابچ

بچیته قوتابخانه، چونکه هه رامه!

- من له جیی تو بوومایه هه ر به زۆر ده چووم.

- چۆن ده بی!... یانی تو له جیی من بوویتایه قسه ی باوکنت

ده شکاند؟

- له به رئه وه ی به لایه نی چاکه دایه... ئا...

- تو کوریت شتی وا به کور ده کری... به لام له دهس کچ

نایهت!

که میک مات بوو. ئینجا وتی:

- ئەی ئیستا ناتوانم بخوینم؟

له وهرامیدا سه‌ریکم لی بادا و وتم:

تازه تیپه‌ری... ماوه‌ی خویندنی قوتابخانه‌ت نه‌ماوه، به‌لام
ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست خوینده‌واری بی، له‌هر وه‌ختیکدا بی ده‌توانیت
فی‌ری بییت.

گه‌شکه‌یه‌ک که‌وته سه‌ر رووخساری و هه‌ر خیرا وتی:

- به‌مه‌رجی یه‌کیک هه‌بی فی‌رم بکا.

به‌سه‌رزاری وه‌های وت، به‌لام ئاشکرا بوو که له‌دلدا ده‌یوت:
(به‌مه‌رجی بکه‌ومه‌ لای تو فی‌رم بکه‌یت!). من له‌ وهرامیدا دام به
ده‌مییه‌وه و وتم:

- ئه‌گه‌ر خۆت ئاره‌زوو بکه‌یت، ئه‌و یه‌که هه‌ر ده‌بی. ئه‌ویش
گورج زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی فراوانی دا به‌روودا و وتی:

- من پر به‌دل چه‌ز ده‌که‌م که تو فی‌رم بکه‌یت.

بو وهرامدانه‌وه‌ی گیرم خوارد بلیم چی!... ئا، یا نه‌ء!... دواچار
وتم:

له‌ ئیستادا نه‌ء... خۆت ده‌زانیت تا قیکردنه‌وه‌ی کوتایی سالمان
نزیکی‌وته‌وه و ده‌بی سه‌عی بکه‌م، به‌لام له‌هاویندا ئاماده‌م.

ئه‌و ساته‌ ده‌میکی‌بوو له‌پاککردنه‌وه‌ی ژووره‌که بوو بووه‌وه،
به‌لام هه‌ر هینده‌ی گه‌یشتی نه‌م ئه‌نجامه، ئیتر وه‌ک هه‌موو شت
برابیته‌وه، هیچ نه‌مابی پیوست بکا بو‌ی بمینیته‌وه، جی هیشتم و
چووه‌ خواره‌وه، هه‌ر یه‌کسه‌ریش تریقه‌ی پیکه‌نینیم له‌گه‌ل دایکدا

هاته بهرگویی. ههستم کرد تریقهی پیکه نینی سه رکه و تنیانه و له
زاریانه وه درده په پری و بهر زده بیته وه و دهگاته بهر گویم.
که نه سرین رویش، دایکم سه رکه و ته سه ره وه بو لام و
به دهم زه رده خه نه یه کی پرماناوه وتی:
- نه سرین ده لئی بریارت داوه فیری خوینده واری بکهیت.
راست دهکا؟

وتم:

- ئا به لئی... راست دهکا، به لام ئیستا نا... له هاویندا.
- ئینجا هه ر به دهم وهرامه که مه وه، من له وم پرسى:
- چاک ناکه م؟!
له وهرامدا وتی:
- نهک هه ر چاک ده کهیت، به لکو خیریشته دهگا.

●●●

(۷)

زویربوونه که ی گولچین خان دریزه ی کیشا. ته نانه ت چومه
سه ر ئه و باوه رهی که کار له زویربوونیش تپه ری کردوه،
چۆته وه دۆخی جارانی و دهقی رۆژانی سه ره تای هاتنیانی
گرتۆته وه. هه رچه ند ریکه وتیم ده کرد، وهک بتیک ده که و ته
به رچاوم و هیچ جۆره هه ست و نه ستیکم له رووخساریدا
نه ده خوینده وه، هیچ نیشانه یه کی ئه وتویشی نه ده دا به دهسته وه، که

تەنیا تروسكايیەکی باسەكەى لەمەر خۆمانى تیدا تیشك بداتەوہ. بگرە هاتوچۆكردنیشى بۆ لای دایكم هیجگار كەمكردبووہ و لە سى چوار رۆژدا جارێك سەرى لیدەدا و ئەویش ھەروا بۆ ماوہى چارەكە سەعاتىك، بەلام تاقە كردارى كە ھیشتا لە ئاستى مندا لەسەرى دەرویشت، وشكە خۆش و چۆنئىەكى سەرپىنى بوو. كە لەگەلیدا دەكردم و ئیتر خیرا پشتم تیدەكردم و خۆى لى لادەدام. ئەمە لەكاتىكدا كە بە ئاشكرا ھەستم دەكرد ئەو وشكە خۆش و چۆنئىەشم تەنیا لەپیش چاوى دایكم لەگەلدا دەكا، دەنا كە بە تەنیا دەدیدم، ئەوہشى نەدەكرد.

من لە سەرەتادا لەم ھەلگەرانەوہیەى و ئا بەم شیوہیە سەرسام بووم و لام ستم بوو. لە دلى خۆمدا دەموت: (تۆ بلى بە راستى بى، یا نەخشەيەكى تايبەتییە و خۆئامادەكردنە بۆ شالائىكى تر؟ یا تۆ بلى مەبەستى نازكردن و گرتیبەردانى دل و دەروونى من نەبى؟!).

دواجار لە وەرامى خۆمدا دەموت: (بەلى... گومانم نىيە كە ئەمە نەخشەيەكى تايبەتییە... كە ئەمە پیلانە... كە ئەمە نازوونوزى خۆشیرینكردنە! كەوابوو بەراستى نىيە... ئا بەراستى نىيە...).

بەلى... لە سەرەتادا وەھای بۆ دەچووم و وەھام لىكدەدایەوہ، بەلام كە ھەر درىژەى كىشا، وردە وردە كەوتمە گومانەوہ و لە دلى خۆمدا دەمپرسى: (بەلام بۆچى؟!... بۆ راستى نەبى و بۆ وەھا نەگەيەنى كە ھۆشى ھاتبیتەوہ بەر خۆى و لای روونبووبیتەوہ كە یارى بە ئاگر دەكا؟)، ئیتر وام لىھات كە ھەر

کاتی باسه که م به ملایه دا ده شکانده وه، ئاره زووه یه کی به جوش له ناو دهروونمه وه و حه زیکی بی ئه ندازه له ناخی دلمه وه ده بزوا، بۆئه وهی که گولچین خان به راستی نه بی... بۆئه وهی که ناز و نووزی خو شیرینکردن بی... که هینمی پیش شالاویکی تر بی و به زووترین کات رووبداته وه، که چی پوژ هات و پوژ تیپه ری و گولچین خان هیچ به لگه یه کی نه دا به دهسته وه وا بگه یه نی که کار به پتی ئه و حه ز و ئاره زووه ی من هه لبسوورئ، به لکو به پیچه وانه وه، تا ده هات ته وژمی ئه و حه ز و ئاره زوومی کز و بی هیز ده کرد و تا ده هاتیش ئه و باوه رهی پتر لا پته و ده کردم، که کار له زویربووندا نه ماوه و چۆته وه دۆخی جارانی... دۆخی پوژانی سه ره تای هاتنیان، وه ک هیچ رووی نه دابی و هیچ نه قه وما بی!

ئهم که نوبه یه پتر له سی ههفته ی پیچوو. له و ماوه یه دا من به رده وام میشکی خۆم ده کروش و هه میشه پرسیاریک وه ک درزی ده چه قیبه بیر و هوشم، وه ک کوته ک دهیدا به که لله ی سه رمد... چیم دهوی له گولچین خان؟ که به راوردیکی خۆم له گه ل ته نیا سی مانگ و نیو له وه به رمد ده کرد، خۆم به شیوه یه کی تر ده دی... شیوه یه کی زور جیاواز له و وه خته م. ده توت تیکدراومه ته وه و مروقیکی نویم لی دروستکراوته وه. زور ته قه للام ده دا په نجه بخرمه سه ر ئه و جیاوازییه و شیوه تازه کم ده سنیشان بکم. هه موو جاریکیش ئه م ته قه لادانه م ده بیرد مه وه سه ر پرسیاری: چیم له گولچین خان دهوی؟!

من دەزانم، که ئەگەر وەرामी راست و دروستی پرسیاره کهم له خۆم حەشار نەدایە، هەر زوو دەگەیشتمە ئەنجام و جیاوازییە که شیوێ تازە کهی خۆم بەدی دەکرد، بەلام گۆلچین خان بەو هەلگەرانە و دەیهی و بەو بەردەوامییە لەسەر باری ساردوسپیی و که مەترخەمییه کهی، تا دەهات وەرآمە راست و دروستە کهی پرسیار کهی له ناخی دلمدا دەپووکاندەوێ. تا دەهات ئەو بیروپرایە لە مێشکما کپ دەکرد که گوایه دەتوانم ئەو جیاوازییە و ئەو شیوێ تازەیه، له ناو جۆشوخروۆشی هەست و نەستی ئەو و دواچار لەسەر تەختی شانۆی لەشی ئەودا بەدی بکه.

بەم جۆرە، دواي ئەندیشه و ئازاریکی دەروونی توندوتیژ، منیش بەناچارایی ملم دا بۆ ئەو ئەنجامە که گۆلچین خان چۆتەوێ دۆخی جارانی... که ئەوێ پوویدا گر و کفیک بوو، کوژایه وێ و شوینەواری نەما! بە دوایدا ئیتر و رده و رده سەرەوت و ئارام پەلی هاویشت بۆ ناو دل و دەروونم و ئەو تەمومژەدی جارانی تیدا رەواندەوێ. تا وام لیهاات له دلێ خۆمدا دەموت: (ئەوچاتر که باسە که بەم بارەدا شکایه وێ و وها کۆتایی هات... که له داوینییسی و بەدره و شتی رزگار بووم و بە پاکي و بیگەر دییه کهی خۆم مامه وێ. بەس نەبوو هەلنەخلیسکامه ناو ئەو زەلکاوه وێ... بەس نەبوو! من دەبی زۆریش مەمنوونی گۆلچین خان بم که زۆر زوو بە فریای خۆیشی و منیش کهوت و نەیهیشت ئەو داوینییسییه مان لئ روو بدا).

ھەر لەو ماوەیەدا نەسرین لەسەر پرۆگرامی خۆی بەردەوام
 بوو. لەو بەر کە نیازی تەنیا یاری دەدانی دایکم بوو، ژوورە کەمی لە
 وەختیکدا بۆ رێک دەخستم کە من لەو ئێنەم، بەلام لەو پۆرژە وەدی
 بۆ یەكەمجار ھات و خۆم لەو ئێنەم، ئیتر تا من لەو ئێنەم بوومایە،
 قەت خۆی لە قەرەبی بە جیھێنانی ئێنەم نەدەدا. ئێنەم بوو ئێنەم
 پۆرژە من سەر دەقی گەنۆگۆ کردم لە گەلدا شکاند، دەنا ئێنەم دەمی
 چوو بوو کلیلە، کەچی لەو بە داوای ھەر ھێندە پێی دەنایە ناو
 ژوورە کەمەو، ئیتر بە جۆریک زمانی ئێنەم بەرەللا دەکردم، نەعوز
 و بیللا! قەسەکانیشی ھەموو بێ سەر و شوین بوون و ھیچیان
 بەسەر ھیچیانەو نەبوون!

من لە سەرەتادا و بە تاییەتی کە ھێشتا لە گەل گۆلچین خانداندا
 نەگەشتبوومە ئێنەم، نەجامە، نەمدەدا بە دەمیەو و زۆر خۆم
 بۆ شل نەدەکرد، ئەگەرچی خۆیشم ئێنەم لا نەدەدا و کاریکی
 و ھام نەدەکرد ئێنەم تەرەبێ! بگرە دەتوانم بلیم کە تا رادەیک
 ئارەزوویشم بە لایدا دەچوو، جگە لەوێ کە لالووتییە کە
 گۆلچین خان لەو پۆرژانەدا دەبوو ھاندەر بۆم، وەک بلیی بۆ
 ژیانم بوو بیتە بۆشاییە ک و نەسرین بۆمی پربکاتەو! زۆر سەیر
 بوو! کە لەم حالەیی خۆم ورد دەبوومەو پیکەنینم بە خۆم دەھات.
 لە دلی خۆمدا دەموت:

(ئای!... گوا یە وام لێھاتوو کە بەبێ ئافرەت ھەلنە کەم؟! ئەگەر
 ئەویان نەبێ، ئەم؟).

به لَام که له گه ل گولچين خاندا گه يشتين به و ئه نجامه ی که گه يشتين، ئيتر رووکردنم له نه سرين و خو به دهسته وه دانم له ئاستيدا، بووه کارينکی ئاسايی و له بير و هوشمدا جيی خوی کرده وه. ههروهکو ئه ویش له لای خو به وه هينده چاوی کرایه وه و شاره زايی په يداکرد که بتوانيت و بزائيت چون سوود له م هه له له باره وه ربگریت. ته نانه ت وای ليتهات که له نيوانی قسه و باسه کانبيیه وه، که مه کي هه ست و نه ستی دلدارانه شم بو دربيری و ته قه لای بزواندن حه ز و ئاره زووه نيزينه يیه که شم بدا، چ به نازکردن و چ به نواندن له شولاری. ئه مه جگه له وه ی که هه ولی ددا له کوپيکی تريشدا بجهنگی و له ویشدا سه رکه وتن به دی بينی! جاريکیان به ده م قسه و باسه وه هيرشينيکی ئاشکرای کرده سه ر گولچين خان و وتی

- چاره يم لا گرانه!

ئه وی راستی بي من ئه گه رچی خوم به و ئه نجامه گه ياندبوو، که ئيتر هيچ دربه سی گولچين خان نه يم، به لَام له دلدا ئه م قسه يه يم گه ليک پی ناخوش بوو. له گه ل ئه وه شدا دانم به خومدا گرت و ليتم پرسى:

- بوچی؟

بو وه رامدانه وه م که ميک سه ری هيتا و برد و ئينجا وتی:

- چونکه ئه وه ر له خو رايی رقی له من هه لگرتوو!

- چون؟

ئاسايی له وه رامدا وتی

- به‌وه‌دا که لایم لالووته و قسم له‌گه‌لدا ناکا. له هر شوینیکیشدا منی لایم، نه و لای دانانیشی، یاخود هه‌لده‌ستی و ده‌روا.

نه‌م قسانه سه‌رسامیان کردم و سه‌رله‌نوی خستیمان‌ه‌وه گیزاوی بیرکردنه‌وه‌وه له گولچین خان و له ره‌فتاری. هر خیراش پرسیاریکی پر له مه‌ترسی له می‌شکما هه‌لتوقی و تم: (ئایا نه‌م ره‌فتاری به‌رام‌به‌ر به‌نسرین چی ده‌گه‌یه‌نی؟!). پرسیاره‌که‌م به‌ په‌رۆشییه‌کی کوتوپره‌وه له خۆم کرد، که چی وه‌ک هه‌ز نه‌که‌م، یا له‌لام سته‌م بی، یا چاکتر وایی که خه‌فه‌بی، هیچ ته‌قه‌للایه‌کم له‌گه‌ل خۆمدا بۆ وه‌رامدانه‌وه‌ی نه‌دا و بگره‌ هر زوو رووی قسم کرده‌ نه‌سرین و تم:

- تو وه‌های تیده‌گه‌یت... من برّوا ناکه‌م وه‌ها بی. گولچین خان ئافره‌تییکی دلپاکه و رق له که‌س هه‌لناگری. ئیتر نه‌و وه‌ک بییه‌وی له ته‌قاندنه‌وه‌ی نه‌م باسه‌ پاشگه‌ زببیته‌وه و شوینه‌واری بسرپیته‌وه، وتی:

- خۆ من هیچ خراپه‌یه‌که‌م بۆی نه‌بووه و هیچ دوژمنایه‌تییه‌کی‌شم له‌گه‌لدا نییه. منیش هیچ رقیکم له‌و نییه.

دوای نه‌وه من هیچی ترم نه‌وت و له‌ویش له‌لای خۆیه‌وه، وه‌ک نه‌م بیده‌نگییه‌ی منی بۆ بووبیته‌ هه‌لیکی له‌بار، گورج باسه‌که‌ی گۆری!

وهختیک دایکم دلنیا بوو که له گه ل نه سریندا به ته واوی
سهر و پرومان له گه ل یه کتردا کراوه ته وه و په یوه ندیمان پرو
له پهره سندن و پته و بوون دهکا، بو جاری دوهم باسه که ی
هینایه وه کایه و وتی:

- ده تینم له گه ل نه سریندا ریکیت!

من له وهرامدا به نیمچه ته وسیکه وه وتم:

- جا هز ناکه یت!؟

ئو وهک به چاکی له مه به ستم گه یشتبئ، وتی

- هزی من له هزی تویه!

به دوایدا که می بیده نگ بوو. له وه ده چوو قسه یه کی
راسته و خوی بی پیچ و په نای له دلدا بی و بییه وی دهری ببری و
به لام نه زانی چونی بخاته پرو! له گه ل نه وه شدا له نه جامدا وتی:
- تو نه سرینت چون دیته پیش چاو؟ ده مه وی بلیم: چونی
تیده گه یت! هر به نه نقه ست خوم له پرسیاره که ی گیل کرد و وتم:
- دراوسینه کی باشه... دایکی زور خوشده وی...

له بهر خاتری دایکم، جاروبار دیت دستیک به ژووره که ی
منیشدا دینی و بومی ریکده خا. له بهر نه وه به لامه وه کچیکی چاکه
و من ده بی زور سوپاسی بکه م!

ئو دایه قاقای پیکه نینیکی به کول... پیکه نین به م وهرامه
ساکاره ی من و هر به دم کولی پیکه نینه که یه وه وتی:
- من مه به ستم نه وه نییه.

هیچ خوم تیک نه دا. هر به و ساکارییه وه لیم پرسى:

- ئەى مەبەستت چىيە؟

رەفتارە ساكارەكەى دواى ئەم پىرسىارەم سەرسامى كردم!
قەت ئەو دە دايكەم نەبوو و قەت و دەھام پىدا رانە دەپەرموو! هات
و ھەردوو رومەتمى خستە ناو ھەردوو لەپى دەستىيەو.
بەوپەرى دلسۆزى دايكانەى خۇيەو، بە دەم زەردخەنەيەكى
ھىجگار گەشەو، ناوچەوانم و ئىنجا رومەتى لای راستم
و ئىنجا رومەتى لای چەپمى ماچ كرد و ھەروەھا بەوپەرى
گەشكە دارىيەو و تى:

- مەبەستم ئەو يەكە ئەو بە لاتەو جوانە، ياخود ناشىرىنە؟
زىرەك و وریايە، يا تەمەل و گىژ و حۆلە؟
بە وىل و وسوولە، ياخود... ياخود... ئىتر ئاوا!... مەبەستم لەم
شتانەيە... لەم شتانە!

ئەوى راستى بى لىرەدا منىش ئىتر خۆم پى رانەگىرا و
دامە پىكەنەن، پىكەنەن بەم شىوە سەيرەى گەتوگۆكەمان. بە
دەمىشىيەو و تەم:

- كەوابى، ئا بەلى... جوانە... زىرەك و وریايە... بە وىل و
وسوولە... ئىنجا قسەيەكى خۆشىمم خستە سەر و تەم:
- بەشى خۆشى فىلباز و جانانەيە!
دايكەم بەم قسەيەم ھىندەى تر جۆشى سەند و پەيتا پەيتا
دەيوت:

- ھەموو ھەر و دەھان... ھەموو دەھان!
ئىتر ھەردوو كەمان بۆ ماو دەيەكى كورت كەشومات بووین، تا ئەو
لە ناكاو كەوتەو قسە و راستە و خۆ و تى:

- باشه چۆنه بچم خوازینیی بکه م بۆت؟
 قسه ی خۆمان بی من هه ر له سه ره تای گفتوگو که مانه وه گومانم
 پهیدا کردبوو که بۆ شتیک له م بابه ته بچن، به لام چاوه پروانم نه
 دهکرد ئاوه ها به زه قی و راسته وخو پیمی بلئ.
 راسته من له و رۆژانه دا پرووم له وه کردبوو به لای نه سریندا
 بشکیمه وه، به لام من له م باس و خوازه دا تازه خه ریکبووم باله فیه
 ده بووم. بۆیه دوا ی که من بیرکردنه وه وتم:
 - دایه... تو پینش ماوه یه ک جاریکی تریش قسه یه کی له م
 بابه ته ت کرد و من پیم و تیت که هیشتا قوتابیم و ده خوینم و
 هیشتا زۆریشم ماوه خویندن ته واو بکه م. تۆ... نه یه هیشت قسه که م
 ته واو بکه م. خیرا وتی:
 - من وتم خوازینیی بکه م، نه موت بۆتی بگویزمه وه. ئیستا
 ته نیا نیشانه ی ده که یین و ده یبه ستینه وه، تا خویندنه که ت ته واو
 ده که ییت.
 - تۆ ده زانیت چه ندیم ماوه خویندن ته واو بکه م؟
 - ده زانم.
 - جا ئه م به ستنه وه یه مان بۆ ئه وه موو سالانه له پای چی؟
 - ئی چ زه ره ریکی هه یه؟
 - به لکو له و ماوه یه دا یه کیکمان په شیمان بووه وه.
 - ئه وه ده ی نییه شتی وای لیبوه شیته وه. بۆ تۆش... قسه که م
 پئی بری. وتم:
 - بۆ منیش هه ر حه دم نییه... وانا؟

من بئى ئەۋەدى بە خۇم بزانم، بەرەو توۋرەبۇون چوۋوبووم
و دەنگم لى ھەلبېرىبوو. بۇيە ئەو لە لای خۇيەۋە، بەدوای ئەم
قسەيەمدا راپەرىيە سەرپىي و بەدەم ھەنگاۋنانەۋە بەرەو دەرگاگە
ۋتى:

- ئارەزوۋى خۇتە كورم... ئارەزوۋى خۇتە.

بەلام پېش ئەۋەدى پىن بىنئە دەرەۋە، ھەلوئىستىكى بۇ کرد و
ۋەك گەيشتېتە تىنى و زۆر تەنگەتاۋ بوۋىن، بە زەلىلىيەكى تىكەل
لە تەۋسەۋە ۋتى:

- دۋىنى وام لە ژنانى ناۋ كولانەكە و لە گولچىن خانىش
گەياند كە ئەمرو دەچىنە خوازىننى نەسرىن بۇ جەنابت!... سا وا
ئەم درۋىەشم بە خۇم كىرد!

ئەو ئىتر جىي ھىشتم و چوۋە خوارەۋە و منىش مىشك و بىر
و ھۇشم ئالايە قسەكەى و بە تايەتى ناۋھىنانەكەى گولچىن خان،
بەلام لەبەرئەۋەى لە خۇم دلىيا بوۋوبووم كە ئەۋەى لەنىۋان من
و گولچىن خاندا روۋىدا، شوئىنەۋارى لە دلما نەما و بەسەرچوۋ،
زۆر لەسەر ئەۋ قسەيەى دايكم نەۋەستام و زوۋ لە مىشكى خۇم
دەرپەراندە دەرەۋە.

●●●

(۸)

ھەر بۇ پۇژى دۋايى، دەمەدەمى عەسر بوۋ، دايكم ۋتى:
سەرپىكى مالى ئاسكۆلى خوشكت دەدەم. ئەگەر چوۋىنە
دەرەۋە كلىلەكەم لای دايكى نەسرىن بۇ دابنى.

بئ ئوۋەى سەر لە كتئبەكەى بەردەمم ھەلپریم، وتم:
- باشە.

ئىتر زۆرى پئ نەچوو دەنگى كردنەوھ و پئوھدانەوھى
دەرگاكەى ھەوشەم ھاتە بەرگوى... بەلام ھەر دواى ماوھى
جگەرەكئشانىك، سەرلەنوئ دەنگى كردنەوھ و پئوھدانەوھى
دەرگاكەم ھاتەوھ بەر گوى. من وھام دانا كە دەبئ دايكم بئ
شتىكى لەبىر چووبئ و بۆى گەرپائتەوھ. لەبەرئەوھ گويم نەدايە
و ھەر لەسەر خوئندنەوھى خۆم بەردەوام بووم. تا ھەستم بە
تەپەى پئى يەكئك كرد كە بەسەر پىلكانەكاندا سەردەكەوئ و روو
لە دەرگای ژوورەكەم دەكا!

من لئى گوى قولاغ بووم و ھەر زوو لە دلم چەسپى، كە
ئەوھ تەپەى پئ و بابەتى سەرکەوتن و ھەنگاوانانى دايكم نئبە!
لەبەرئەوھ سەرم ھەلبرى و چاوم ئاراستەى دەرگاكە كرد. من لەو
ساتەدا يەكسەر بىرم بۆ نەسرىن چوو، بەلام كئم دى؟! گولچئن
خان!... ئا گولچئن خان، كە بەبئ ھىچ ورتە و قسە و باسىك، ھات
و شانى نا بە دەرگاكەوھ و راوہستا. وەك لەو ساتانەدا بەسەر
دئاوھ نەمايئ، چاوى بەسەر رووخسارمدا روا و بئ ئوۋەى ھىچ
جوولەيەك بكا، تاسئكى قول بردئبەوھ. منئش لەلای خۆمەوھ
بەو بئئبئە لەناكاوھى خورپەيەكى تئزى ئەوتو دای لە دلم كە وەك
كارەبا لئى دابم، سەرتاپاى لەشمى راتەكاند و ھئنامئبە لەرزئن.
لەگەلئدا قسەكەى روژى پئشووى دايكم لە گوئمدا وەك ھەزاران
زەنگ زرنگايەوھ و ھئندەى تر پەشوكاندمى.

ماوهدیهکی زۆر ئەو لەسەر ئەو باری کش و ماتییەیی خۆی و من لەسەر ئەو باری پەشوکاوییەیی خۆم ماینەو، بێ ئەوەی هیچمان دەسپیشکەرییەکی بۆ کۆتاییهێنان بەو بێدەنگی و کش و ماتییەیی لێ بوەشیتەو! تا لە ئەجامدا من تینم دایە بەر خۆم و سەردەقم شکاند. هەولم دا رووم خۆش بێ لە ئاستیدا و وتم:

- دایکم زۆر نییە پڕوشت... چوو بۆ مالی ئاسکۆلی خوشکم. کەچی ئەو ورتەیی لە دەم هەر نەهاتە دەرەو، ترووکە نەکەوتە چاوی و جوولەشی بۆ نەکرد! ئەگەر بریسکەیی دوو دلۆپ فرمیسکم لە هەردوو چاویدا بەدی نەکردایە. ئەگەر قولپی گریانیکی خنکاوێ ناو قورگی سەرنجی رانەکیشامایە... ئەگەر لە رووخساری ژااکاویدا هەستم بە ئەندیشەییەکی دلپروین نەکردایە، لەوانە بوو دیمەنی ئەو راولەستانەیی بەو شیوەییە، ترس و سامی بخستایەتە دلمەو و وام دابنایە کە رووبەرووی شیتیکی بێ ئامانی دەستوەشین خۆم بەدی دەکەم! بەلام لەگەڵ ئەوەشدا، دیمەنەکە هینشتا هەر سەرسامی دەکردم. بۆیە ئەمجارە وتم:

- چیت دەوی!... فەرموو!

ئەمجاریش لە وەرامدا بە قسە هەر هیچی نەوت، بەلام بەکردهو، لە ناکاویکدا شالاولی هینایە سەرم!... بەشیوەییەکی شیتانەیی زۆر سەیر شالاولی هینایە سەرم! وەها باوەشی پێداکردم و هەلیوشیم بە خۆیەو، کە دەتوت دەیەوئ لەشی هەردووکمان بکا بە یەک لەش. هەر شوینیکی سەر و رووخسارمی بەردەم بکەوتایە، بە هەموو هیزی دەم و لیویییەو ماچی دەکرد و

هه‌لیده‌مژێ و ده‌توانم ب‌لیم تارا‌ده‌یه‌کیش که ئازاری پ‌یده‌که‌یاندم. به‌ده‌م ئەم شالاو و په‌لاماره‌شییوه، به‌شیوه‌یه‌کی د‌ل‌پ‌روینانه هه‌نسکی هه‌ل‌ده‌دا و ده‌ک‌روو‌زایه‌وه و سه‌رتاپای له‌شیشی وه‌ک ف‌ی ل‌یهاتوو‌یه‌ک ده‌له‌رزی. به‌ده‌نگ و ده‌م و پ‌ل‌یش، وه‌ک بییه‌وی ش‌ت‌یک ب‌لی و قسه‌یه‌ک ب‌کا، ته‌نیا ب‌مه‌ب‌لم‌یک‌یم ده‌هاته به‌رگویی که هیچی نه‌ده‌که‌یان‌د و هیچی ل‌ی حال‌ی نه‌ده‌بووم. قو‌ل‌پی گ‌ریانی خ‌ن‌کاو‌ی ناو قو‌رگی، وشه‌کانیشی له‌ قو‌رگدا ده‌خ‌ن‌کان‌د.

ئ‌ه‌وی ر‌استی بی من له‌ ئ‌استی ئەم شالاوه له‌ناکاوه‌یدا هه‌ر واق‌م و‌ر‌ما! من له‌وه‌به‌ر زو‌ر‌جار له‌ ناو ج‌ی‌گه‌دا خه‌یالیکی له‌م باب‌ه‌ته‌م پ‌یوه‌ ل‌یده‌دا... په‌لاماری یه‌ک‌تر ب‌ده‌ین... باوه‌ش به‌یه‌ک‌تردا ب‌که‌ین و ده‌س له‌ملان به‌ ته‌ن‌یش‌ت یه‌ک‌تره‌وه ر‌اب‌ک‌ش‌ین. ئ‌ین‌جا به‌ده‌مییه‌وه ماچ و مووچ و یه‌ک‌تر به‌خ‌و‌وه‌گوش‌ین ئ‌ا... درو له‌گه‌ل خ‌و‌م ناکه‌م... من زو‌ر‌جار به‌م شیوه‌یه‌ خه‌یالم ل‌ی ده‌ک‌رده‌وه. به‌لام ئ‌اوه‌ها به‌هه‌لمه‌ت و به‌شالاو؟! ئ‌اوه‌ها تووندوت‌یز و ش‌یت‌انه‌؟!... ئ‌اوه‌هاش بی پ‌یشه‌کی و له‌ناکاو؟! نه‌ه... هه‌رگ‌یز نه‌ه... هه‌رگ‌یز به‌م شیوه‌یه‌یان به‌خه‌یالم‌دا نه‌ده‌هات و نه‌ده‌که‌وته به‌ر چاو‌م!

ئ‌ه‌وی ر‌استی بی من له‌ ئ‌استی ئەو شالاوه بی ئ‌امانه له‌ناکاوه‌یدا ه‌ین‌ده ش‌له‌ژام و په‌شو‌کام، که ده‌توت خ‌و‌م له‌ ک‌و‌ری شه‌ر‌یکی ئ‌ه‌وتو‌دا ده‌بینم که له‌ هه‌ر چوارلاوه ئ‌ابلووقه‌ دراب‌م و نه‌زان‌م چو‌ن و به‌ کو‌یدا ده‌رباز ب‌ب‌م. به‌ل‌ی ر‌استه‌ که من له‌وه‌به‌ر جاره‌های جار به‌ ده‌م خه‌یالی ناو ج‌ی‌گاوه، زو‌ر به‌ په‌رو‌شه‌وه ئ‌اوات‌م به‌م ساته‌ی ئ‌یستا ده‌خواست، به‌لام ئ‌یستا ئ‌اواتی به‌دیها‌تو ل‌یم بو‌ته

دهمی گويزان و جهرگم پاره پاره دهکا. ليم بۆته دهرزی و سووژن و دهچهنه گولمی دلم. ليم بۆته ئەژدههيه کي ههوت سههر و له ههوت لاوه گري ئاگره به سهردها دهباريني.

له ئاستي ئەم باره سههر و ستهمهدا که تنيکه وتم، ههست و نهست و بيهر و هوشم به لاي ياخي بووندا له ئاواته ديري نه کهم لاياندا و دواچار هه لساخان به روي شالاوه کهي گولچين خاندا. بۆيه به رقهوه خوُم له ژير چنگي دهرکيشا و به تووره ييه وه وتم:

- ئەوه چيه! ... شيت بوويت؟!

ئهوئيش له لاي خوئيه وه بۆ ماوه ي چهند ساتيك له ئاستي ئەم کردهويه و ئەم قسه يه مدا چه په سا و چاوي رويه وه به سههر رووخسارمدا. تاله پريتکدا دايه پرمه ي گرياني کي به کولي جهرگير و لرفه لرف و هه نسک هه لدانیکي دلپروين. به ده مييه وه ههر له جي خوي به چوکدا هات. سهري نايه ناو کوشيه وه و بيني به و گريانه به کوله يه وه گرت. من نه مه زاني چي بکه م و چي بلیم.

ئهو هه مديس له ناکاو سهري هه لبري و به دهنگي کي پر له ئەوه پهری رق و کينه و تووره ييه وه وتی:

- ئا شيت بووم... ئا شيتيش و هاريش بووم!

ته نيا هينده ي وت و سهري داخسته وه و بيني به گريانه به کول و هه نسک هه لدانه دلپروينه که يه وه گرته وه. ئەوسا من له ئاستي ئەو ديمه نهيدا، هيچ رق و کينه يه کم له دلدا نه ما و ئەو هه لچوونه ي ههست و نهست و بيهر و هوشم، ته واو رهويه وه و کپ و خاموش بوو. ئينجا ئەو له لاي خوئيه وه که مني ودها به خاموشي و بيدهنگي دي،

فرسه‌تی هینا و یه‌که‌مجار له‌بەر خۆیه‌وه که‌وته قسه‌کردن و وتی:
- ئە‌ی خ‌وایه!... خ‌وایه!... بۆ دە‌بی به‌شی من له ژیاندا ه‌ر
سزاو دە‌رد و ئازارتۆشین بی! بۆ دە‌بی له چاره‌م نووسرابی
که قه‌ت تامی خۆشیی ژیان نه‌که‌م. بۆچی وه‌ها بینه‌شت کردم...
گوناه‌م چی بوو... چی؟

به‌ دوایدا دووباره‌ سه‌ری به‌رزکرده‌وه و ئە‌مجاره‌ چاوی
برییه‌ چاوم. ماوه‌یه‌ک تیم وردبووه‌وه. تا له ئە‌نجامدا به‌ ده‌نگی
په‌ر له ژه‌نگ و ژاره‌وه وتی:

- ناهه‌قت ناگره‌م... تۆ نازانیت من له ژیاندا چ ئازاریک
ده‌نۆشم... به‌ چ دە‌رد و مه‌ینه‌تییه‌که‌وه شه‌و و رۆژم به‌سه‌ر
ده‌به‌م! تۆ نازانیت من له چ دۆزه‌خیکدا ده‌ژیم و چ مۆته‌که‌یه‌ک
سواری کۆلم بووه‌! ئە‌مجاره‌ش سه‌ری نایه‌وه ناو کۆشی و
جله‌وی بۆ گریان و هه‌نسک هه‌ل‌دان شلکرده‌وه.

ئە‌م جاره‌ش له‌بەر خۆیه‌وه وتی:

بۆ یه‌که‌مجار له ژیاندا تروسکه‌ی به‌ختیاریه‌کم لیده‌رکه‌وت و
ئاهیه‌کی شادمانی که‌وته دلم. هیوایه‌ک له ئاسۆی ژیاندا گه‌شایه‌وه
و وتم وا تامیکی خۆشی و کامه‌رانی ده‌که‌م. لیزه‌دا قوڵی گریان
و لرفه‌لرفی هه‌نسکه‌ه‌ل‌دانی خۆی کپ کرد. به‌ نیمچه‌ رقیکه‌وه
سه‌یریکی کردم و وتی:

- تۆ بوویت... ئە‌و تروسکه‌یه‌... ئە‌و ئاهه‌... ئە‌و هیوایه‌ تۆ
بوویت!... که‌چی تۆش!

ته‌واوی نه‌کرد... وه‌ک دلی به‌رایی نه‌دا قسه‌که‌ی ته‌واو بکا،
 قووتی‌دایه‌وه و چاوی به‌سه‌ر پوو‌خسارمدا پروا. منیش به‌دریژی
 ئه‌و ماوه‌یه له‌جیی خۆم وشک هه‌لاتبووم و چاوم به‌سه‌ریدا
 ئه‌بله‌ق بووبوو. به‌سه‌ر و سیما وه‌ها بووم، ده‌نا له‌دل و
 ده‌رووندا جۆشم سه‌ندبوو. قسه‌کانی کاریکی ئه‌فسووناوییان
 تیده‌کردم و جۆره‌ها هه‌ست و نه‌ستیان له‌لا ده‌بزواندم. به‌زه‌یی،
 به‌ته‌نگه‌وه‌هاتن، یارمه‌تیدان، دلخۆشیدانه‌وه و له‌گه‌لیاندا هه‌ز و
 ئاره‌زووه‌که‌ش!... ئا... هه‌ز و ئاره‌زووه‌که و ئاواته‌ دیرینه‌که!

ئه‌وه‌تا وا ئه‌و هیچی تیدا نه‌هیشته‌وه و هه‌موو شتیکی به
 ئاشکرا و له‌پوو‌وت. که‌وابی ئیتر من ته‌نیا هینده‌م له‌سه‌ره‌ بلیم
 (ئا) و ته‌واو. بۆچی نه‌یلیم؟! ئا ده‌یلیم!

من له‌م بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم و ئاگام له‌و برا. وه‌ختی
 به‌ئاگاهاتم‌ه‌وه که ئه‌و هاتبووه پالمه‌وه و له‌وه‌دا بوو که ده‌ستی
 له‌ملم ده‌نئالاند. دل‌م خورپه‌یه‌کی کرد و بروسکه‌یه‌ک به‌سه‌رتاپای
 له‌شمدا رابوورد، به‌لام له‌جیی خۆم نه‌جوولام و هیچیشم نه‌وت.
 ئه‌و ته‌واو خۆی ئاخنییه‌ پالمه‌وه و سه‌ری به‌سه‌ر شانمدا
 خه‌واند. به‌ده‌نگیکی پر له‌سۆزی فریشته‌یی به‌چه‌وتی:

- گیان و ده‌که‌م... جه‌رگ و هه‌ناوم... به‌ده‌ست خۆم نییه‌ خۆم
 پێ راناگیرئ. ده‌تپه‌رستم. ناتوانم له‌بیر و هۆشی خۆم ده‌ربکه‌م
 و واژت لیبینم. تا ئیستا خۆشه‌ویستیم به‌خۆمه‌وه نه‌دیوه، ئه‌مه
 یه‌که‌مجار و یه‌که‌م که‌سیت. ئۆخه‌ی خواجه... ئۆخه‌ی نه‌مردم و
 تامی خۆشه‌ویستی و دلداریم کرد!

ئىتر من به هيچ كلۆجى تواناى خوراگرتن و ياخييونم له جهستهدا نه مابوو. رانه چه نيم و خۆم له ژير چنگى دهرنه كيشا. تووره نه بووم و ههولم نه دا له خۆمى دوور بخه مه وه، بهلكو ته واو به پيچه وانه وه، ورته و جوولم له خۆم برى و تا دههات زياتر خۆم بۆ شل ده كرد. به ده ميبه وه ههستم ده كرد كه ته زويه كى زۆر خۆش به له شمدا ديت و تا بيت ته شه نه ده سينى. بگره چه نده ئه و زياتر خۆى تى هه لىسو مابه و تووندتر له شى له گه ل له شمدا جوت بكر دايه و دم و ليوى بنايه ته ناو دم و ليو مه وه، ته زوى خوشييه كه پتر به خوين و گوشت و ئيسقانمدا بلاوده بووه وه و سستى ده كردم. ئه وسا بى ئه وهى ههست به خۆم بكه م، دهست و پهلم جموجووليان تيكه وت!... كشان بۆ كه مه رى!... بۆ ناوقه دى و له ئاستى پشتيدا هاتنه وه يه ك!... تووند هاتنه وه يه ك و ته قه للاى به خۆ وه نووساندى بووه دووقولى.

نازانم ئه و خاموشييه ناخاموشييه مان چه ندى خاياندىبوو، به لام هينده ده زانم كه له ناكاويدكا زريكه يه ك له ناخى دهر وونمه وه به گرمه و ناله سه رى هه لداو رايچله كاندم و له و دنياى خاموشييهى دهرهاويشتمه ناو دنيايه كى پر له هاتوهاواره وه. زريكه كه په يتا په يتا ده يقيزاندى.

- دواينپيسى... خاله عه ول... دواينپيسى... خاله عه ول!

له گه ل ئه وه شدا گولچين خان ده سپيشكه رى كرد و دهستى له من به ردا به سه رسوپرمانه وه كه وته سه ير كردم. كاتى منيش پروانيمه

ئەو، نیشانەى پرسیاریکی سەیر و ستەمم بە پروخسارییه‌وه بەدی دەکرد و بە پەرۆشە‌وه داواى دەکرد وەرامى بدەمه‌وه. من ھەر زوو زانیم کە ئەو ھاوارەى ناو دەروونم سەرى کردووه بۆ سەر زمانیشم! بۆیە بەناچارىی رووى دەمم تیکرد و وتم:

- ئا... ئەو ھیه میشکم دەکرۆژى و ڕیگای خۆشویستنتم بە درک و دال لیدەتەنى! ئەو ھیه لە ھەموو جارێکدا وەک گەردەلوولیک لیم ھەلدەکا و کلپە و بلێسەى خۆشویستنتم لە دالدا دەکوژینیتە‌وه! بلیم چی... منیش وەک تۆ بە دەست خۆم نییە. کە تۆ بەو جۆرەیت، منیش بەم جۆرەم نازانم چی بکەم... نازانم... نازانم!

وەک بەم قسانەم تەریق ببیتە‌وه، سوور ھەلگەرا و پەشوکا. کە من بە دواياندا بیدەنگ بووم و بۆ چاوەروانکردنى وەرام چاوم بربییە چاوى، سەرى داخست و تاسیکی قول بردییە‌وه. کە چاک لى وردبوومە‌وه، سەیرم کرد وەک گری ئاگریک ناخى دل و دەروونى ھەلقرچینى، لیوى خۆى دەکرۆژى و چنگ و نینۆک لە لەشى خۆى گیر دەکا. کاتیکیش سەرى ھەلبرییە‌وه، روانیم فرمیسک چۆراوگەى بەستۆتە چاوى. ماوہیەکی زۆر تیم وردبووہ‌وه، تا بە دەنگیکى پڕ لە داخ و خەفەتە‌وه وتی:

- ئا بەلئى... راست دەکەیت... من وەھام و تۆش وەھا! بەلئى... خالە عەول میشتک دەکرۆژى و ڕیگای ھەزلینکردنى منت بەدرک و دال لیدەتەنى و وەک گەردەلوول، کلپە و بلێسەى خۆشە‌ویستىی منت لە دالدا دەکوژینیتە‌وه!... بەلام...

وهك دوودل بئ. كه مئ گئرى خوارد... كه ميگئش لئوى خوئ
كروشت و خوئ خواردهوه! ئئنجا وهك دوا بئريارى دابئ كه
ئوهئ له دئيدايه دهري بئري، كهوتهوه قسه و وتئ:

- تو تاقه كه سيكت ئم نهئنييه پر له مهخسره و كلولئ و
دهرد و مهينه تئيهئ ژيانئ خوتم لا ئاشكرا دهكهم. هئشتا لائ
هئچ مروفتك باسم نه كردهوه و له تو به ولاره لائ هئچ كه سيكى
تريش باسئ ناكهم. به لئ هئچ كه سئ پئئ نازانئ، ته نئا خوتم و
ئو خاله عهولت نه بئ كه تو هئنده به ته نكيه وهيت و خه مئ
بو دهخوئت... كه تو وائ ليكده دهئته وه دوائئسيئ، له ئاستيدا
دهكه وئت و له م رووهه ميشكى خوئئ بو دهكروژئت!... هه زئش
دهكهم دلئيا بئت و سوئندت بو دهخوتم به چئت بروايه كه هه ر به
ئاسته مئش نيازئ چاوه شه كردن و له خشته بردنتم نئيه. هه روهكو
مه به سئشتم بزواندنئ رق و كئنه نئيه له دلتدا به رامبه رئ.

من ئو خاله عهوليه دركى بنئ نئوكم و سات به ساتئ ژيانمئ
پر كردهوه له ئازار و ئه شكه نجه. وائ تئمه گه من رق ئه وه م لئيه تئ
كه ئو پئريكى په ككه وته يه و من له هه ر هئئ گه نچيدام. نه... ئه گه ر
هه ر ئه وه بو وايه به سه ر بردنئ ژيانم له گه لئدا ئاسايئ ده بوو، به لام
باوه رم پئ بكه ئه وهئ بوئئ باس دهكهم راست و دروسته و
كه مئ ده گئيرمه وه و زورئ هه ر له دلئ خوئدا هه شار ده دم.

ئو خاله عهوله خواناسه ت، من هئشتا مندال بووم، ده سئئ
له گه ل دايكمدائ تئكه ل كرد. باوكم هئ ئه وه نه بوو وائ زمري له

هه‌په‌تی گه‌نجیتیدا بوو. دایکم و ئه‌و خاله‌ عه‌وله‌ت کوشتیان. دواى دەس‌تیکه‌ لاوکردنه‌که‌یان به‌ دوو‌ سال‌ مرد!

من ئه‌و وه‌خته‌ ته‌مه‌نم شه‌ش‌ سه‌وت سالان‌ بوو. له‌ دلدا هه‌ستم به‌ که‌ین و به‌ینه‌که‌یان ده‌کرد، به‌لام‌ منداڵ بووم و هه‌یچ ده‌سه‌لاتیکم نه‌بوو. ناتوانم هه‌موو شتیکت به‌ دوورودریژی بو بگێرمه‌وه‌. دواى مردنی باوکم ئه‌وان بو ماوه‌ی نو‌ سالی ره‌به‌قی، ئه‌مه‌ پیشه‌یان بوو. من ته‌واو فامم کرده‌وه‌ و چاک‌ ئاگاداری ئه‌م ره‌فتاره‌یان بووم، به‌لام‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م بو ده‌کرا پیوه‌ی بتلیمه‌وه‌ و ئازاری پیوه‌ بچیزم. نه‌شیده‌کرد ماره‌ی بکات و کاره‌که‌ به‌جۆریکی تر بکه‌ویته‌وه‌. نه‌مه‌ده‌زانی بوچی!

دواى نو‌ ساله‌ دایکیشم نه‌خۆشکه‌وت و هاته‌ سه‌ر مردن. ئه‌و شه‌وه‌ی به‌سه‌ریدا مرد، بانگی کرده‌م لای خۆیه‌وه‌ و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌گه‌لمدا خه‌ریک بوو که‌ دواى مردنی ئه‌و، من له‌ ژياندا هه‌یچ چاره‌یه‌کم نامینئ شووکردن نه‌بی به‌ خاله‌ عه‌ول. به‌لی... ئه‌و وه‌خته‌ منیش وه‌ک تو به‌ خاله‌ عه‌ول ناوم ده‌بردا!

پیشی راگه‌یاندم که‌ له‌گه‌ل ئه‌ویشدا وه‌ها ریککه‌وتوو. ئیتر تا گیانی ده‌رچوو هه‌ر ده‌یایه‌وه‌ به‌ گویمدا و ده‌یوت: (با سه‌رگه‌ردان و ده‌ربه‌ده‌ر نه‌بیته‌... دواى من هه‌ر ئه‌وه‌ چاره‌ته‌!). منیش مه‌ینه‌تییه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌م له‌وه‌دا بوو که‌ نه‌ له‌ باوک و نه‌ له‌ دایکه‌وه‌، که‌سیکی وه‌هام نه‌بوو هاواری ببه‌مه‌ به‌ر و رزگارم بکات.

ئیتر هه‌ر دواى مردنی دایکم به‌ دوو‌ سه‌ هه‌فته‌، ماره‌ی کردم، که‌ ئه‌و وه‌خته‌ ته‌مه‌نم پانزه‌ سالانه‌ سالان‌ بوو. سا ئه‌وه‌تا سه‌وت

سالى رەبەقە من لە باخەلى ئەو ئەژدىھايەدا دەنوم و شەو
رۆژ دەكەمەو! ھەوت سالى لە ژىر كەلبەى ئەو گورگە دام و
گيرۆدەى چنگ و نينۆكىم! كەچى تۆش خەمى ئەو دايگرتوويت
كە لە ئاستيدا داوينپيسى دەكەيت!

من لەو بەر لەم بابەتە قسەو باس و بەسەرھاتانەم بيستيوو،
بەلام يا بە سەرگوزەشتەيەك، كە دايكەم بۆى دەگيرامەو، يا لە
چيرۆكىدا كە دەمخويندەو. وەھائىشم دادەنا كە ئەوانە تەنيا
دەلبەستى خەيالن و لە راستىيەو دەورن.

كەچى ئەو تە گولچين خان بەسەرھاتىكم بۆ دەگيرىتەو، كە
لەو بابەتەيە و بەسەر خۆيشى ھاتووە! چۆن گوايە دەشى شتى
و ھا رۆبدا؟! ئەى خۆ خالە عەول خۆى ھيرشى دەبردە سەر
داوينپيسان و بە لەعنەتى دەکردن؟ كەوابى ئەو قسانەى ھەموو
درو و دەلسە و چاوبەستن بوون و داوينپيسىيەكەى خۆى پى
دەشاردەو!

بە دەست خۆم نەبوو، بە بيستنى ئەو قسانەى گولچين خان
و بە وردکردنەو كەى خۆم، تەوژمى رقيكى توندوتىژ بەرامبەر
بە خالە عەول دايگرتەم. منيش لىم بوو ئەژدىھايەك... لىم بوو
گورگىك و بەرگى ئادەمىزادى پۆشيبى. شانەشانى ئەو رقىم،
بەزەيى و سۆزىكى بەجۆش بەرامبەر بە گولچين خان لە
دەرووندا بزوا و سەرى كرد، كە ئەو سەرلەنووى رىگەى بۆ
ھەز و ئارەزوو كە خۆشكردەو تەو بسىنى و كۆسپەكەى لە
رىگەدا تەخت بكا. لەو ساتانەدا ھاتمە سەر ئەو دەى ئەمجارەيا من

شالاو بهرم... من دست بکمه ملی و به خومییه وه هه لگوشم
 و بکهومه ماچکردنی! به لام نه!... ئەمجاریش وه ها نه که وته وه!
 ئەمجاریش هه ر ئەو، وهک چاک ههستی کردبی و زانیبیتی که
 ئەوه ساته هه ره له باره که یه، شالاو هه که یه هینایه وه!
 شالاو هه که یه ئەمجاره ی ئەو هینمانه بوو... ئەوه که یه من شیتانه
 بوو!... ئەوه که یه من کاریکی وای کرد ناگامان له خۆمان ببری و
 به سه ر دنیاوه نه مینین!

- گولچین خان ئاخری قه ومانت؟... ئاخری قه ومانت؟
 دهنگی دایکم بوو وهک گولله یه که تیتسکه ی کرده ناو گویم و
 کسپه ی له جه رگم هه لساندا!
 که به په له دهستان له یه کتر به ردا و راپه رینه سه ر پین و
 چاومان ئاراسته ی ده رگای ژووره که کرد، ئەو وهک جه لادیکی
 زۆر سامناک دهستی نابوو که مه ری و پر به پری ناو ده رگا که ی
 داگیر کرد بوو. دیم زۆر به بق و تووره ییه وه لیوی خوی
 ده کورژئی و دان له یه کتر ده سوئی. دیم گرولکپه ی ئاگر له
 چاوه کانی ده رده په ری و ئاراسته ی ئیمه ی ده کا. بیستم دووباره
 قورقوشمه تو او هه که ده رژینیه وه ناو گویم و ده لی:
 - گولچین خان من هه ر ده مزانی ئەمه ت له ژیر سه ردا یه!...

ده مزانی و کویر و گه و ج و گه لحو نه بووم!
 گولچین خان ورته ی له دم بو نه هاته ده ره وه. ته نیا دایه
 پر مه ی گریناییکی هه جگار به کول و به به رده می دایکما به پرتاو

خوی کوتایه دهره وه و بۆی دهرچوو. ئەوسا دایکم رووبهرووی
من بووه وه و ههرچی لیشاوی قسهی سووک و ناشیرین و جنیوی
له لابوو، بهسهه منیدا داباراند. بهدهمییه وه لیم هاته پیشه وه و
ههر ئەوه بوو ههر دوو پهنجهی نه دهچه قانده چاوم و وتی:

- من چه ند جار به مانا ئاگادارم کردیت که خۆت له و ئافره ته
بی حیا و ناموسه لادهیت!... من پشتم زۆر پیت ئەستوور بوو!...
دهموت کوریک شیری منی خواردبی دووره شتی وه های لی
بوه شیته وه! که چی ئائمه ئەنجامت بوو هه ی بی ئابروو... هه ی
نه گریسی چه په لی بی شه رم!

ههریه کی له قسه کانی وه ک سووژنیک ده چه قییه دلم. وه ک
شیشیکی سووره وه کراو ده چزا به جه رگمدا به ده میانه وه تاسیکی
قوولی ته ریقبوونه وه ی جه رگبیر له روویدا سستی کردم و له ورته
و جووله ی خستم. نه مده زانی چی بکه م و چی بلیم.

تا له ئەنجامدا تینم دایه بهر خۆم به راکردنیک شیتانه به ره و
دهره وه شالاوم برد. ههر به راکردن به پیلکانه کاندرا روچوومه
خواره وه و به قه له مبارز ماوه ی هه وشه م کۆتایی پی هینا. ئیتر تا
له دهرگای هه وشه ش خۆم ئاودیوی کۆلان کرد، دهنگی ئەو ههر
دههاته بهر گویم که دهیوت:

- نه یه یته وه به م ماله دا، هه ی بی ئابروو... تو گلاویت... تو
کورپی من نیت... کورپی من نیت!

(۹)

تا تاریکی شه و پەردەى پەردەى رەشى بەسەر گشت لایەکدا کیشاو تروسکەى لە پووناکیی رۆژ بری، من بە دەشتودەر و گردو یالەکانی قەراغ شاردا سوورامەوه. دەتوت بە دەم خەویکی سامناکەوه بەبێ هۆش و بەبێ ئاگا مل دەنیم. تەقەى دەرگاگەى حەوشە و قسە و باسەکانی گولچین خان و گریان و کپووزانەوه و هەنسکەهەلدانی، دیمەنە تۆقینەرەکەى دایکم و قسە جەرگبەرەکانی و هاوارە دلپروینەکەى دوا ساتی کە جیم هیشت، ئەمانە هەموو وەک هاژەى پووباری ناو دۆلیکی سەخت، وەک گرمە و نالەى زنجیرە هەورە تریشقەیهک بەردەوام لە گویمدا دەنگیان دەدایەوه و لە بیر و هۆشیدا دەتەقییەوه. تەنانەت هیندى جار وەها زۆرى بۆ دەهینام کە لە تاوا گوچکەى خۆم دەناخنى و بەشیوەیهک خۆم دەدا بە زەویدا وەک بمەوی سەرم بچەقینمە ناو زەوییهکەوه. ماوهیهک بەو جۆرە دەتلامەوه و پەلهقاژەم دەکرد، تا وام لیدەهات لە جیى خۆم شل دەبووم و لە پەلوپۆ دەکەوتم. ئەوسا وەک بوورابیتمەوه، ورتە و جوولەم لەبەر دەبرا و لە جیى خۆم خپ دەبووم.

کە تاریکییەکە داها، سەربارى ئەو ئازارە کوشندەیهى ناو دەروونم، ترس و سامى تاریکی و چۆلەوانییەکەش زۆرى بۆ هینام و هیندەى تر پەشوکاندمى. بە درێژایى ژيانم ئەوه یەکەمجارم بوو ئاوهها خۆم بە تەنیا لە چۆلەوانى و تاریکیدا بینم. بۆیه لەوه زیاتر خۆم پى رانهگیرا و ملی رینگای ناو شارم گرتەوهبەر. ئینجا

له ناو شاریشدا ههتا نزیکى نیوه شه و به سهر شه قام و ناوکولانه چۆله کاندای سوورامه وه. به لای مالى گه لى له خزم و که سوکاراندا رابووردم. مالى زور له هاوهله کانى قوتابخانه مم که وته سهر رى. زور جاریش به سهرمدا دههات له ده رگای یه کیکیان بدهم و په نای بیه مه بهر، به لام که دههاتمه سهر وردکردنه وهى باسى ئه و پرسىار و وهرامانه ی لىمى دهکن، مووچرکه یه که به له شمدا دههات و سامم لیده نیشت، تا وام لیده هات ته نانهت خو شم له نزیکه و تنه وهى ئه و جوره مالانه بپاریزم، نه وه کو له ناکاو تووشى یه کیکیان بيم و بکه ومه داوه وه.

به هه رحال له نیوه شه ودا ئیتر ماوه ی ئه وه شم لیبرا که بتوانم به سهر به ستى به شه قام و کولانه کاندای بسوورپیمه وه. وای لیها ت هه سه سه کان به گیریان دههینام به سهر سامییه وه ده که وته پرسىار لیکردنم، که ئاخۆ ده بى چیم لیقه ومابى وا به و نیوه شه وه به دهره وه! له سهره تادا بۆ هه ریه که یان به هانه یه کم دههینایه وه و خو م بى رزگار ده کرد، به لام ئه وانیه دووباره تووشیان ده بوومه وه، له ئاستیاندا ده مم ده چوو هه کلیله و هیچ وه رامیکم بۆ نه ددرایه وه. ئیتر به وه ی باش بوو که به سهر و سیمای په شوکاو بى و هه مناکیمدا ده یانزانى که ده بى له مال دهرکرابم، یا خو م تورابم و هه لاتبم. له به ره وه به زور بى دلسوزانه دلایان ده دامه وه و ئاموژگارییان ده کردم که چاکتر وایه بگه رپیمه وه ماله وه. منیش هه ر بۆ خو رزگارکردنم، به لیئى گه رانه وه م بۆ ماله وه ده دانى و به خیرایى له و ناوچه یه دوور ده که وتمه وه.

لیره دا ئیتر هیچ چاریکم نه ما بریارم دا به ههر جوریک بی پنا
 بهرمه بهر مالی هاوه لیکم. یه کیکیشم هه لبارد که له گهل مالی
 خوماندا هیچ جوره ناسیاوییه کیان نه بی. ئیتر کاتی رووم تیکرد،
 بیرم له وهش کردبؤوه، که نه گهر پرسیارم لیکرا، چ به هانه یه ک
 بدهم به دهسته وه. بویه ههر هینده ی ئه و رووی پرسیاره که ی به
 سه رسامییه وه تیکردم:

- چ خیرته... چیت لی قه و ماوه؟! -

یه کسه ره وهک له بهر نووسینیکی بؤ بخوینمه وه وتم:

- خوت ده زانیت دایکم و باوکم پهست و بیزاریان کردووم.
 نایه لن له پیستی خومدا بجوولیمه وه و ماوه م نادهن به هیچ لایه کدا
 بچم. ههر هینده ی دوو سنی سه عاتیک له بهر چاویان ون ده بم،
 دنیا م به دوا دا ته ی ده که ن. ژیانیان لی تال کردووم. ئیتر ئه وه تا
 ده بینیت که بریارم داوه گه ریکیان پی بکه م و بؤ ماوه ی یه ک دوو
 شه و خومیان لی ون بکه م، به لکو بتوانم ئه و ته و قه بشکینم و
 خومی لی ئازاد بکه م!

براده ره که م دریژه ی نه دایه و هیچ پرسیاریکی تری نه کرد،
 بگره به گهرمه وه پشتگیری لی کردم و وتی:

ئوبال به گهر دنم چاک ده که ییت. کورپه خو ئه و ته و قه ملی
 منیشی دابریوه ته وه. بریار بی منیش له فرسه تیکدا ئه م ریگه یه ی
 تو بگره بهر!

ئەو شەو و شەوی دوايشم له مالى ئەو هاو لەم برده سەر،
به لام له شەوی سێهەدا خەریک بووین دەنوستین، کاتیک له
دەرگای حەوشە درا! من هەر زوو دەنگی دایکم ناسییەوه، که
زۆر به پەرۆشەوه پەیتا پەیتا دەیوت:

- کوا... به قوربانتان بێم کوا؟ نیشانی بدهن... کوا؟

ئێتر هەر هیندهی چاوی پێم کهوت، به جۆریک شالاولی بۆ
هینام و کهوته ماچکردن و هه‌ل‌لوشینم، که ده‌توت ساله‌هایه لێی
دوورکه‌وتوومه‌ته‌وه، نه‌ک ته‌نیا دوو شه‌و. منیش له‌لای خۆمه‌وه
شه‌پۆلیکی ته‌ریقی دایگرتمه‌وه و پروم نه‌ده‌هات سه‌یری بکه‌م.

بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م له‌گه‌ڵ دایکی هاو‌له‌که‌مدا پیکه‌وه دانیشن و
که‌وتنه‌ سکا‌اکردن بۆ یه‌کتر ده‌باره‌ی ئه‌رکی دایکیتی، تا باسیان
هینایه‌ سه‌ر من. من تا ئەو ساته‌ سه‌رم سوپمابوو که دایکم چۆن
شوینه‌که‌می پێزانیه‌وه! به‌لام گویم لێبوو دایکی هاو‌له‌که‌م پێی وت:

- لێم مه‌گره‌ که‌ دره‌نگ ناگادارم کردیت، کوربه‌ شه‌یتانه‌که‌م
چاوه‌شه‌ی کردم و لێمی ده‌شارده‌وه که‌ تۆراوه، به‌لام که‌ ئەم
ئێواره‌یه‌ نه‌هینیه‌که‌م لێده‌ره‌ینا، به‌ باوکیم وت: ده‌رۆیت نایه‌یته‌وه
تا ماله‌که‌یان ده‌دۆزیته‌وه و دایکی له‌گه‌ڵ خۆتا ده‌هینیت.

به‌دوای قسه‌که‌یدا دایکم سه‌رنجیکی پرمانای دامی و به‌ دەم
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه، وتی:

- به‌لێ... جه‌نابی له‌به‌ر ئەوه‌ لێمان تۆراوه‌ که‌ وتوومانه‌ شه‌و
مه‌چۆره‌ ده‌ره‌وه!

له و ساته‌دا هه‌ستیکی خۆشه‌ویستی گه‌لی قوولتر له جاران به‌رامبه‌ر به‌دایکم، له ناخی ده‌رووندا وه‌ک کانیه‌ک ته‌قی و هه‌ژاندمی. چه‌زم ده‌کرد خۆم به‌ه‌وێژمه‌ باوه‌شیه‌وه و وه‌ک بوویتمه‌وه به‌ منداڵینکی ساوا، له‌و باوه‌شه‌یدا ئوقره‌ بگرم!

که‌ گه‌راینه‌وه‌ ماله‌وه، مال جمه‌ی ده‌هات!... خوشکه‌کانم و میترده‌کانیان و چه‌ندانیکیش له‌ خزم و که‌سوکاری نزیک ده‌وری باوکمیان ته‌نیوو. تینم دایه‌ خۆم رووبکه‌مه‌ لای ئه‌وان، به‌لام نه‌متوانی. له‌ شهرم و ته‌ریقیدا، له‌ دایکم جیابوومه‌وه و یه‌کسه‌ر سه‌رکه‌وتمه‌ سه‌ره‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌م. ده‌نگه‌ده‌نگی خواره‌وهم وه‌ک غه‌لبه‌غه‌لییک ده‌هاته‌ به‌ر گوێ که‌ هیچی لی تینه‌ده‌گه‌یشتم. تا هه‌ستم کرد غه‌لبه‌غه‌لبه‌که‌ ورده‌ ورده‌ ده‌ره‌وینه‌وه‌ و روو له‌ کپیون ده‌کا. کاتی ته‌واو کپ بوو، هه‌ستم کرد یه‌کیک به‌ پیلکانه‌کاندا سه‌ر ده‌که‌ویته‌ سه‌ره‌وه‌ بۆ لام. زوو زانیم ته‌په‌ ته‌پی پیی باوکمه‌. دلم به‌ تووندی که‌وته‌ لیدان و ترسی ئه‌وهم لی نیشته‌ که‌ لیشاوێک قسه‌ی سووک و جینیوم به‌سه‌ردا داببارینی. نه‌مه‌زانی چی بکه‌م و چۆن و له‌ کویدا خۆم چه‌شار بده‌م، به‌لام که‌ پیی نایه‌ ناو ژووره‌که‌مه‌وه، دوا‌ی که‌می بی‌ده‌نگی و رامان، به‌ سه‌ر و زمانیکی ئاساییه‌وه، وه‌ک بییه‌وی وه‌هام پی رابگه‌یه‌نی که‌ هیچ نه‌بووه‌ و هیچ نه‌قه‌وماوه، وتی:

- ئه‌و دوو روژه‌ سه‌عیت ده‌کرد؟

من له‌ وه‌رامدا (نه‌ء) یکی پر له‌ که‌ساسی و په‌شیمانیم به‌زۆر له‌ ده‌می خۆم ده‌ره‌په‌راند. ئه‌ویش ئیتر درێژه‌ی نه‌دایه‌ و چۆن هاتبوو وه‌ها کشایه‌وه‌ دواوه‌. ته‌نیا به‌ده‌مییه‌وه‌ وتی:

- حەز ناکەم خۆیندەنەکەت فەرماۆش بکەیت.

ئەم کردەو دەیهی باوکم لەگەڵمدا، هیندە دلمی حەواندەو و هیندە
بیر و هۆشی ماندوومی سرەوت پیندا و هیندە هەست و نەستی
هەژاومی هیورکردەو، کە هەر دواى ماو دەیهکی کورت چوومە
باو دەشی شیرین خەویکەو و ئاگام لە خۆم و لە چەرمەسەریی
ئەو بەسەرھاتە سامناکە بڕا!

دواى ئەو بە ماو دەیهک، وەختی باسەکە ئەو گەرموگورییە
نەما و کۆن بوو، دایکم خۆی ئاسایی پاشماو دەی بەسەرھاتەکە
بۆ گێرامەو و وتی:

- ئەو ئیوارەیه هەر کە باوکت هاتەو، کارەساتەکەم لە
نووکەو بۆ گێرایەو. ئەویش دواى توورەبوون و هەر شەیهکی
زۆر لە تۆ و پیداهەلشاخان و فەزیعەتیکی زۆر بە من، چو
بە دواى خالە عەولدا و هینایە مالى خۆمان. ئەویش باسەکە
و هەلەو گەیاندا کە گوايه تۆ خووت داوئە گولچین و هەراسانت
کردو و گوايه ئیمە تۆمان لەسەر ئەو زۆر ئازار داو و ریسوا
و شەرمەزارمان کردوویت و لە ئەنجامیدا تۆراوایت و سەری
خۆت هەلگرتوو و ونیت.

دواچار وەهای بە گوێیدادا کە چاکتر وایە ئەوان بگوێزنەو
بۆ گەرەکیکی تر و گرتەکە بەو چارەسەر بکری. ئیتر دیاربوو
خالە عەول هەر زوو لە فیکەى خۆی تیگەیشت و بۆ پۆژی دواى
گواستییهو، بئى ئەو دەی کەس بزانی بۆ چ لایەک و چ گەرەکیک!

به لّام له کاتی گواستنه وه که یاندا، هەر مه گەر خوا بزانی ئەو ئافره ته چی کردوه! تا دوا پرزۆلی که لوپه لیان بارکرد، پێیه کی له مال بوو پێیه کی له کۆلان! ئەو نه یزانیوو که جه نابت تۆراویت و به له سه بوویت. هەر چاوه چاوی تۆی بوو بتبینی پیش ئەوهی بۆ دوا جار کۆلانه که جیبهیلی.

ئەوی راستی بی، ئەو ساته ی به نائومیدی ملی ریگه ی گرت به ر و رۆیشت، تا بلّی به زه بیم پایدا ده هاته وه و دلّم بۆی ده سووتا. من له دالانه که دا دانیشتبوم و چاو و گوئی خۆم لی خه فاندبوو، نه مده ویست خوا حافیزی لی بکه م. ئەو هاته ژوره وه بۆ لّام و به دهم قولّی گریانه وه ده ستمی ماچ کرد، وتی:

- دلّم ره نجان دیت... که ردنم ئازادکه!

ئەوسا منیش ئیتر خۆم پی رانه گیرا، ئەملاو ئەولایم ماچ کرد و خوا حافیزیم لی کرد، بگره هه ردوو چاویشم بۆی پرپوون له فرمیسک و بۆی گریام!

ئیتر ئاگام لیوو بۆ دوا جار چاویکی به ناو ماله که دا گیرا! ده مزانی و دلنیا بووم که چاو بۆ تۆ ده گیرئ. نه یده زانی که جه نابت له مال نیت و هه لاتوویت. که هەر چاوی گیراو نه بیینیت، به که ساسی و دلشکاوییه وه چوو ده ره وه. گویم لیوو یه که یه که مائئاوی له دراوسیگانی تریش کرد، به لّام وه ختی من ته کانم دایه به ر خۆم و چوومه به ر ده رگای هه وشه، ئەو له چاو ون بوو بوو!

حسین عارف... سەرەتایەکی درەوشاوە

حسین عارف لە نووسەرە بەتواناکانی چیرۆکی هونەرییە، لەو سەرەدەمە سەرەتاییە ئێودا (سالانی پەنجای سەدەی رابووردوو) کۆمەڵیک نووسەری کورتە چیرۆک سەریان هەڵدا تارادەیهک شیوازیی کۆنی نووسینی ئەم جۆرە ئەدەبەیان بەزاند. ئەمەیش لەژێر کاریگەریی رۆوناکبیرییەکی سەرەدەمانەووە که شەپۆلەکی لە ئەوروپاوە هاتبوو، تا گەیشتبوو زۆر بەی ولاتانی عەرەب و عێراقییش. هەندیک چیرۆکنووسی عەرەبی عێراقی سوودیان لەو تەکنیکە تازەییە وەرگرتوو که لە ئەوروپادا بووبوو بە مۆدیل، پشتیان لە پەیرەوییکردنی رابووردووی چیرۆکنووسی (که زیاتر پشتی بە گێرانه‌وه‌یه‌کی حیکایه‌تنامیز و پروداوی ته‌واو واقیعی و نووزەدریژی و چەقبەستنی کات و شوین دەبەست) کردبوو. دیارترینی ئەو نووسەرانی عێراق (فواد تەکرلی و زەنون ئەیوب) و چەند نووسەریکی تر بوون. جگەلەوێ که لە ولاتانی تری عەرەبدا، بەتایبەتی لە میسر و لوبناندا شەپۆلی ئەو تازەگەرییە ته‌واو پەره‌ی سەندبوو.

حسەين عارفیيش چ لهسەر ئاستی عەشق و توانای خۆی و چ وەك گەریدهیهك بۆ پەي بردن بەو شەپۆله تازەیه، كهوتبووه سووسەكردن و دۆزینەوهی ئەو شیوازه. بینگومان دەیزانی ئەوه چاره‌نووسی ئەدهبیکه كه هەر خودی خۆی له ئەوروپاوه هاتوه و ناتوانیت له‌و بزافه دابیرییت. باشتەین نموونەیشی كه دەستیكیەتی چیرۆکی (چای شیرین)ه، كه سالی ۱۹۵۷ له شوعەیبه نووسیویەتی. بەم چیرۆكەدا دەردهكه‌وێت كه حسەين ئاگاداری دۆخه پووناكیرییه‌كه بووه. بۆ ئەم چیرۆكە رەنگه به‌تایبه‌تی شیوازیی كورته چیرۆكنووسینی (ئەنتون چيخوف)ی رووسی لا په‌سەند بووییت، كه زیاد له‌وانه‌ی پێشتری خۆی (دی موباسان و ئەدگار ئالان پۆ) توانیویەتی كیشه كۆمه‌لایه‌تی و ئەخلاقیه‌كانی كۆمه‌لگای خۆی بكاته كه‌ره‌سه‌ی به‌ره‌مه‌كانی. چيخوف به‌دوای رووداوی سه‌یر و ترسناكدا نه‌گه‌راوه و مرۆفی قاره‌مان (به مانا واقیعه‌یه‌كه‌ی) و ته‌وسنی نه‌كردۆته پالەوانی چیرۆك، به‌لكو به‌دوای مرۆفه په‌راویزخراوه‌كاندا گه‌راوه و ئەو رووداوانه‌یشی قۆستۆته‌وه كه به‌ پوآله‌ت و له واقیعا بچووك و ئاسایی خۆ ده‌نوینن، به‌لام له‌راستیا گه‌وره و ته‌نانه‌ت تراژیدیئن. چاوی دۆزینەوه‌ی ئەو جۆره كه‌س و به‌سه‌ره‌اتانه خه‌سه‌له‌تی زۆر تایبه‌تی چيخوفن.

حسەين عارف له چیرۆکی (چای شیرین)دا باس له خیزانیکی زۆر ئاسایی ده‌كات، كه بریتین له ژن و مێردیک و ته‌نیا كچیک (ئاقتاو) كورپکی ته‌مه‌ن نۆزده سالییش (مه‌حمود) شاگرده و لای

پیاوھەكە كار دەكات. ئەم كۆرە لە دلەو ھەز لە ئاقتا و دەكات، بەلام ئاسایی وەك ھەر گەنجیكى ئەو سەردەمە شەرمەنە و ناتوانیت پازەكەى بدركىنیت. بەلام كچەكە لیژانە و شارەزای پەرلەكانى خۆشەویستىيە. بۆیە بەردەوام لەكاتى چا خواردنە وەدا چای زۆر شیرین بۆ مەحموود تى دەكات (بۆ ئەوسا چای زۆر شیرین بە مانای خۆشویستنە)، كەچى كۆرەكە بەم نھینىيە نازانیت و ئەم كارە بەو ھەداتە قەلەم كە كچەكە خۆشيناویت و تەنانت رقى لىيەتى. تا لەدوايیدا كۆرەكە لە رىگای دايكى و خوشكەكەيەو ھە لە نھینىيەكە دەگات و بۆ دواچار بە پەنامەكى ھەر لە رىگای ئەو چا شیرینەو ھە رازى خۆشەویستىيەكەى بۆ ئاقتا و دەدركىنیت و پىدەچیت (و ھەك خوشكى مەحموود دەلێت) بىن بە ژن و مێرديش. چىرۆكەكە بە زمانىكى رھوان و كوردىيەكى خۆش و پوخت نووسراو ھە. دىالۆگەكان پربەپرى كەسايەتییەكانن و ئەندازەى ھۆشيارى و تىگەيشتىيان لە داب و نەرىتە سوننەتییەكان دەردەخەن.

ئەو ھى لەم چىرۆكەدا لە لايەنى ھونەرىيەو ھە سەرنجراكىشە ئەو ھى كە: يەكەم نووسەر وىستوو ھى تى بچىتە ناو ھۆشمەندى ناو ھى كەسەكانى ھە، لە خەون و خەيال و بىر كۆرەنەو ھەستىيان بگات و تەنيا لە روخسار و دیدى دەرو ھىيان نەروانىت. بە مانايەكى دى ئەمە سەرتايەكە بۆ خۆئىندنەو ھى ساىكۆلۆژىيەتى كاراكتەرەكان كە پىشتەر زۆر بەى چىرۆكنووسان تەنيا رووى دەرو ھى رەفتار و ھەلۆئىستى كەسايەتییەكانىيان

دیوه و خویندوو یانته ته وه. دوه م به کارهینانی ته کنیکی (مه نه لوگ) که یه کیکه له سیما سه ره کیه کانی ئه وسای ئه و مؤدیله تازه یه و به هویه وه ده توانریت کات و شوینه کان بگورین و پروداوی لاهه کیش بیته ئاراهه، که زیان به پروداوی سه ره کی نه گه یه نن. بؤ نمونه ئه مه ئه و تاقه مه نه لوگه یه که کوره که به رانبر به ره فتاری که که له ناوه وهی خویدا ده بهینیت و ده بیات: "قهت ناشی؟ ئافتا و حه زی لی کردووم؟ ئه ی له و فیلبازی و زور زانییه؟ که و ابیت ئه و چا شیرینه بن مه لامهت نه بوون، نا، ئیستا تیگه ییستم، ئیستا زانیم له کوپوه قسه ی ده کرد. ده ی قهینا کا ئافتا و، خو من و امده زانی هیئدهت قین لی مه چاوت پیامدا هه لئایهت، تومه ز من له گوئی گادا نووستبووم، ده راوهسته بؤم، من و تو و سبهین.

له م سه ره تایه وه حسهین عارف په ره ی به توانا و به ره ی چیرۆکنووسینی خو ی دا، تا وهک ئه نجام کومه لیک چیرۆکی دانسقه ی خسته ناو میژووی ئه ده بیی کوردیمان وه، بویه بی نکوولی لیکردن حسهین ده بیته پیشه نگیکی هه ره دیاری ئه م بواره.

ره ئوف بینگه رد

چای شیرین^۱

سەرم لە خۆم سوپماوە! ئەمڕۆ بەپنچەوانەى هەموو پۆژانى ترەوه، سەماوەرە تىكقوپاوەكەى جارنم لىبۆتە كەمانىكى نەشمىلە و خۆشترىن ئاواز دەپژىنىتە دەروونمەوه، قورئ گەرە لە تەلگىراوەكە، كە جارن قىزم لىدەكردەوه، ئىستا زور خنجىلە و خاوىن دىتە پىش چاوم، بگرە پىالە پۆرخزەكان و جامە ژەنگاوىيەكە و شەكردانە رەزا قورسەكەش، دەلىت ئەمڕۆ خۆيان لە ئاوى جوانى هەلكىشاو و بەدەم منەوه دەخنىنەوه. دامودەزگای چالىتانەكە هەموو، نازنم بلیم من بۆ ئەوان، یا ئەوان بۆ من پىدەكەنن و گەشكە دەيانگرئ؟ هەرچونىك بى ئەمڕۆ وا هەست دەكەم، كە هىزىكى ئەفسووناوىى لە ناخى دل و دەرووندا رەگى داکوتاوه و ئارامى لەبەر برىوم.

ئەى ئەگەر وا نىيە، بۆچى تا دوىنىش ئەم چوار قولى چاخواردنەوهى (من و وهستام و وهستاژنم و لەگەلماندا ئافتاوى كچيان)، هىندە دلتهنگ و پەستى دەكردم؟ دەتوت بە كوتەكەوه

---

۱ چاپى بەكەمى كىتیبى گەلەگورگ لەم چوار چىرۆكە پىكها توه: (سەفەرئىكى ئەفسووناوى، تەتەر، گەلەگورگ، شالوى دل)، پىمان باش بوو بۆ ئەم چاپەى كىتیبى گەلەگورگ چىرۆكى (چای شیرین) یشى بۆ زیاد بكەين.

بەسەر مەوێ و ناچارى ئەم چاخور دێ و دەكەن، كەچى ئەو دێ ئەمڕۆ، هەموو جوولە و تەقەرە قەيەكى، ختووكەى هەستونەستم دەدەن! هەتا دوينى لە شەرم و تەريقيدا، ئارام لەبەر دەبرا و جيگم بەخۆم نەدەگرت، كەچى بيئارامى ئەمڕۆم، ئەنجامى ئەو هيزە ئەفسووناوييە، كە گيان و هۆشمى هيناو دێ جۆشوخروۆش.

ئا... لەكاتى كدا كە من هەر لە سووچەكەى جاراندما، مات و مەلول دانىشتبووم و بەمجۆرە لەگەل خۆمدا دەوام، ئاقتاو و دايكى وەك هەموو رۆژانى تر، تەدارەكى چاليناكەيان دامەزراندبوو. كۆ خەلووزەكانى ناو تەنورى سەماوەرەكە، كەوتبوونە نيڵەنيڵ و كپەيان ليەلەدەستا. ئاوەكەى ميروولەى دەكرد و زيلەيەكى بە چەشنى ئاوازيكى ناسكى پيكدەهينا. ئيتر لەو دێ بوو ها ئيستا، ها ساتىكى تر بکەويته كفەكف و... جۆشوخروۆش، بيئەوێ بەخۆم بزەم، تاسيكي قول بردمىيەو. كارەساتەكەى دوينى، بۆ جاريچارەها سەرنجى راکيشامەو...

بەلێ دوينى، هەر ئەم كاتە بوو كە هەمان چوارقولى بە دەورى پيرەسەماوێردا كۆمەلەمان بەستبوو. هيشتا فەرمانەكەى وەستاژنم لە گويمدا دەرنگيتەو كە بە ئاقتاوى وت:

- دەى چايەكەيان بۆ تىكە.

ئاقتاويش وەك هەموو رۆژانى تر، پيالەكانى ئامادەكرد، بەلام بۆچى بەتايبەتى يەككيگيانى لەوانى تر باشتر دەشت؟ بگرە شەكريشى دوو ئەوئەندەى ئەوانى تر تيدەتەپاند؟ ئاى چەند

حهپۆلكه بووم! هه موو رۆژى ئەم كرده وه يه م له ئاقتاو ده دى،
كه چى جارىك سه رنجم بۆ ئەوه نه چوو له خۆم بپرسم: ئەرى
ئەمه بۆچى و يانى چى؟

چا دابه شكرا. پيالە تايبه تيبه كه وهك هه موو رۆژان بهر من
كه وت. ئەو كرده وه كهى خۆى لى سه دباره كرده وه. منيش
ئەوه كهى خۆم لى سه دباره كرده وه. چايه كه م دايه وه دواوه و
وتم:

- چايه كه م هه مديسان زۆر شيرينه. كه ميكي تالم بۆ به سه ريده
بكه.

كه چى ئاقتاوم ئاقتاو، خيسه يه كى پر له رق و كينه لى كرده م
لچىكى ليه ه لقورتاندم و به نيمچه توور پيه كه وه لى وه رگ رتمه وه.
ديار بوو ته قينه وه كهى، ئەنجامى پيشخواردنه وه يه كى دوور و دريژ
بووه. چاوم تيوه بوو، له باتى ئەوهى ته نيا پيالە كه م بۆ پر بكتاه وه
له چاى تال، هيندهى تيقلياند تا ژير پيالە كه شى پر كرد. بىگومان
ئەمجاره يان له تاليدا نه ده خورايه وه، بۆيه منيش شه پۆلىكى رق
و كينه، زۆرى بۆ هينام و له دلى خۆمدا وتم: "توخا ده وه ره
چۆن تووشى ئەم چه تيوه دهعه جانيه بووم؟!". ئيتر وه ها پيشم
ليخوارد وه كه ئەگه ر شوورهي نه بووايه، چايه كه م ده كرد به
چروچاوى نه گريسيدا و كارىكم پنده كرد، با به ده وارى شرى
نه كردي، به لام وه ستازنم وهك هه ستى به كه تنه كه كردي، به
دلسۆزيبه وه لى پريسيم:

- ده ترسم چايه كه ت تال بووبى؟

له‌گه‌لیدا سه‌رنجم دا، ئاڤتاو چاویکی له دایکی مۆرکردوه.
وهک ئه‌وه‌ی بلێ:

- چاکم کرد... ده‌ستم خۆش بی... خه‌تای ئه‌وه!
منیش له شه‌رمینی خۆمه‌وه، ناچار له وه‌رامدا وتم:
- نه‌ه، ئیستا زۆر باشه‌.

ئیتیر بیئه‌وه‌ی بتوانم نقه‌ بکه‌م، دوو چای تری له‌ و بابه‌ته‌م
کرد به‌ گه‌روودما. له‌گه‌ل هه‌ر یه‌کیکیشیاندا که بۆی تیده‌کردم،
ده‌مبینی وه‌ستاژن به‌ تیله‌ی چاو، خه‌سه‌یه‌کی لیده‌کا و ئه‌ویش به
لالووتیکه‌وه‌ رووی لێوه‌رده‌گیرئ. ئه‌م که‌ینوبه‌ینه‌ هه‌مووی رووی
ده‌دا و وه‌ستام له‌ولاره‌وه، وه‌ک له‌ ده‌ریای بیرکردنه‌وه‌ی خۆیدا
مه‌له‌ بکا، په‌یتا په‌یتا چای به‌دوای چادا هه‌لده‌قوراند.

به‌ درێژایی رۆژی دوینی، ئه‌م کاره‌ساته‌ له‌ دلمدا په‌نگی
خواردوه‌وه. ئارامی له‌به‌ر ده‌بریم و لیم بوو به‌ مه‌راق، به‌ خۆم
ده‌وت: "باشه‌ ئه‌م کچه‌ بۆ وا ده‌کا؟ چ رقیکی لینه‌لگرتووم؟ ئایا هه‌یچ
خرابه‌یه‌کم بۆی هه‌بووه‌؟ به‌شیم خواردووه‌؟ ئه‌ی چی؟"، به‌لام
ئه‌وه‌ی دوینی ئیواره‌ له‌ دایکم بیست "خوا سه‌رفرازی بکا"، ئه‌و
مه‌راقه‌ی له‌ دلمدا ره‌وانده‌وه‌ و هه‌موو شتیکی بۆ یه‌کالا کردمه‌وه.
هه‌ردوو کمان و نه‌سرینی خوشکیشم له‌گه‌لماندا دانیشتیبووین
و باس هاته‌ سه‌ر باسی ژنه‌ینان و شووکردن، ئه‌مانیش بی
قه‌زابه‌لا بن، خۆ خوا نه‌کا له‌ گه‌فتوگۆیاندا جگه‌ له‌م باسوخوازه‌،
بزانن له‌ باسیکی تر بدوین! وا چوونه‌ خوازیبیتی فلان و فیسار،
وا گوێزرایه‌وه. ئیتیر باس به‌سه‌ر باسدا هات و منیش خۆم پی
رانه‌گیرا. ئه‌وه‌که‌ی خۆم درکاند و له‌ نووکه‌وه‌ بۆم گیرانه‌وه،

که چی هیندهم نه زانی، دایانه قاقای پیکه نین و یهک به سه ر
یه کتریدا ده که وتن! من له لای خومه وه واقم ورما و له ته ریقیدا
له شم داگیرسا. به چه ساوییه وه لیم پرسین:

- ئه وه بوچی پیده که نن؟!!

ئه وان له تاو پیکه نین وهرامیان بو نه ده درایه وه. من وه ختابوو
له داخندا شهق به رم و له دلدا وتم: "توبلیت شتیکی ناشیرینم
لیوه شایته وه؟!". ئیتر له بارمدا نه ما. رپوی دهم له نه سرین کرد
و ویستم، لیشاوی تووره ییم به سه ر ئه ودا بریژم و وتم:

- ئه ری تو شهرم ناکه یت؟!... بوچی وها پیم پیده که نیت؟!!

که چی ئه و به دهم قاقای پیکه نینه که یه وه، وهرامی دامه وه و

وتی:

- به چایه شیرینه کانی ئافتاوی براژنم پیده که نم.

من هه ر به تووره ییه وه وتم:

- ورینه ده که یت؟!... ئافتاوی براژنتی چی؟

ئه وسا دایکم که زانی زور په ست و دلگرانم، له پیکه نین که وت

و تی:

- به خیر نوزده سالت ته مه نه و هیشتا به وه ت نه زانیوه که

چای شیرین مانای خوشه ویستییه؟!!

که به سه رسامییه وه لیم پرسی:

- خوشه ویستی؟!... مه به ستت چییه؟

ئه مجاره به بیزاریه وه وتی:

- ئۆي! به راستته، يا خۆتم لى گيل دهكەيت؟ به كورتىيەكەي ئاڧتاو ھەزى لىڭر دوويت. ئىستا تيگە يىشتيت؟
 (قەت ناشى؟!... ئاڧتاو ھەزى لىڭر دووم؟ ئاي لەو فيلبازىي و زۆر زانىيە؟ كەوابى ئەو چايە شىرىنانە، يىمە لامەت نەبوون! ئا... ئىستا تيگە يىشتم. ئىستا زانىم لە كوئو ھە قسەي دەكرد. دەي قەيناكا ئاڧتاو... خۆ من وامدەزاني ھىندەت قىن لىمە، كە چاوت پيامدا ھەلئايەت! تومەز من لە گوئى گادا نوستبووم! دەراو ھەستە بۆم... من و تۆو سبەينى...).

كاتى داىكم ئەو مژدە خۆشەي دامى، من لەگەل خۆمدا ئاۋەھا دەدوام. بەمجۆرەش دوئىنى شەو تا درەنگ خەو نەچوۋە چاوم، چونكە زۆر بە پەرۆشەو ھە چاۋەرۋانى ئەم سبەينىيەم دەكرد كە چى بكەم، چۆن ئەو ئاڧتاۋە جانانەيە تيگەيەنم كە من مەتەلەكەيم ھەلھىناۋە و ئەويش دەبى پاداڧتەكەيم بداتى...

- رۆلە مەحموو... ئەو ھە بۆ وا كىشوماتىت؟
 ۋەستاژنم ۋەك لە دللى گەرابى، كە بىر لە باسەكەي لە مەر خۆم و ئاڧتاو دەكەمەو، لە گەرمەي ئەم بىر كەردنە ۋەيەمدا و لەكاتىكدا كە دىمەنەكانى كارەساتەكەي دوئىنى بە بىر و ھۆشما پادەبووردن، ئەو پىرسيارەي بە تەنگەمدا دا. منىش زانم بەيەكدا ھات و نەمزاني چ ۋەرامىكى بدەمەو. تەنيا لەبەرخۆمەو ھە بلمەبلىكم كرد و خۆشم نەمزاني چىم وت. ئەويش ئىتر بە زەردەخەنەيەكى پىر مانا و سەرلەقاندنىك، وازى لىھىنام.

که چاویکم به ملاوبه ولادا گیرا، سه یرم کرد وا چایه که دهمی
 کیشاوه. ئافتاویش ئامادهی تیکردنیتی و زهردهخه نه یه کی تیکه ل
 له گلهیی، له نیتوان لیوه کانیه وه سه ره تاتیکم لیده کا. من تا دویئن
 به دریزایی ماوهی چاخواردنه وه که، پووم نه دههات ته نانه ت
 کورته سه رنجیکیشی بدهمی، که چی نه مرؤ ئاره زوویه کی به جوش
 پالی پیوه ده نام تی و ردبیمه وه. هر ه لیکم بۆ هه لیکه وتایه،
 تیرتیر سه رنجم ده دایه. به دوایدا وام به بیردا دههات، که ئیتر له
 سه یرکردنی تیربووم، که چی هر هیندهی پووم لیوه رده گیرا، ئه و
 ئاره زووم زیاتر جوشی ده سهند و بیئه وهی هه ست به خوم
 بکم، سه رنجم لی گیرده کرده وه. ئا له م کاته دا له ده رگا درا.
 وه ستاژنم راپه ری و چوو به پیر ده نگه که وه. زوری پینه چوو
 بانگی کرده وه ستام و وتی:

باوکی ئافتاو وهره داوات ده که ن.

هر که ئه وان ژووره که یان چول کرد و من خوم له گه ل
 ئافتاودا به ته نیا بینی، له هیچی نه بوو دلم که وته کوته کوت و
 له شم داگیرسا. ئاره قیکی گهرم دلۆپ دلۆپ نیشته سه ر پوخسارم.
 هه ناسه م سواربوو ده توت به شاخیکی سه ختا هه لزنوام. له دلدا
 ده موت: ئای که هه لیکه له باره، ده بی له دهستی نه دهم و ئه وهی
 له دلمدایه بیدرکینم. هاکا هاتنه وه... دره نگه. دره نگه. له لایه که وه
 ترسی هاتنه وهی ئه وان و له ده ستچوونی ئه م هه له به نرخه دلمی
 ده کرماند، له لایه کی تریشه وه شه رمنیی ده مکوتی ده کردم و
 زمانمی ده برده کليلة. خو ده روونیشم جوشیکی وه های سه ندبوو،

که دتوت ئاگری نه ورۆزی تیندا کراوه ته وه. له ئەنجامدا بریارم دا پێ بنیم به جهرگمدا، چونکه ئەو ههستهی زۆری بۆ هینابووم، ترس و سام و شهرموشۆ نهیاندهتوانی بهری لێ بگرن و کۆلی پێ بدن. دهمم ههلهینایه وه چیم له دلدايه دهري بپریم و وتم:

- ئافتاوا!...

کهچی له وه زیاترم بۆ نهوترا. ته نیا ئەو وشهیه و ئەوانی تر، له گهروومدا گیریان خوارد. له گهڵ ئەوهشدا ئەو ته نیا وشهیه، بهس بوو بۆئوهوی ئافتاوا لهوپه پێ مه بهستم تینگا. له گهڵ وتیندا لیشاوی ئەو ههسته به جۆشه م له ناخی دهروونمه وه هورووژمی هینایه دهره وه. له دووتویدا ئەوپه پێ سۆز و خۆشه و یستیم روون ده بۆوه. بۆ ئەویش هه ر که سه ری هه لپه ری و سه رنجی دامی، روومه ته کانی هینده ی تر سوور هه لگه پان، چاوه کانی که وتنه بریسکه بریسک و گه شکه یه کی به ختیاریی پرژایه سه ر سیمای، ئیتر که له وه رامدا وتی:

- به لێ.

دتوت ساله هایه چاوه پوانه من بلیتم: ئافتاوا و ئەو بلی: به لێ. دوايي بیدهنگییه کی دلپروین بالی به سه رماندا کیشا، بیگومان ئەو چاوه پوانی من بوو دم هه لپینمه وه و قسه که م ته واو بکه م، منیش چاوه پوانی وته یه کی کاریگه ری ته روپه بووم، که بۆم پیک بیت و ئەو لیشاوی هه ست و نه ستمی پێ ده ربپریم، که چی دوا ی ئەو ماوه ی بیدهنگییه کی به چه رخیک ده چوو، ته نیا هینده م به ده مدا هات که پچرپچر وتم:

- ئافتاو گيان... من... من تۆم خۆش دەوئ.

ئەوى راستى بى، دەتوت وتەكان بە نەشتەر لە قورگم
هەلدەچپن، چونكە يەكەمجارم بوو بە گوئى كچىكمدا هەلدەدان.
ئىنجا ئەوئيش لەلای خۆيەو سەرنجىكى قولى دامى و چاويكى ناز
و رازى بۆ ترووكاندم و زەردەخەنەيەكى شادمانئيش كەوتە سەر
لئوانى. ئىتر من پئويستم بەو نەبوو، ئەو بە دەم و زمان وەرامم
بداتەو، بەلكو چاوه رەشە گەشەكانى، بە ئاشكرا پئيان دەوتم:

- منئيش تۆم زياتر خۆش دەوئ.

ئەوسا زمانم بەربوو. بە گالتهوگەپىكەو و تم:

- ئاخۆ چايەكانى ئەمپروشم، وەك پوژانى تر شيرين دەبن؟!

ئەو بە دەم بزە و نازىكى دلرئينه وە تى:

- ئا... ئەگەر وەك جارارن رەتيان نەكەيتەو.

كە دەمم هەلئيناىەو وەرام بدەمەو، تەپەتەپى پئى وەستاژنم
دەمكوتى كردم.

زورى پئى نەچوو خويان بەژووردا كرد. ئىتر چوارقولى وەك
هەموو پوژانى تر، كەوتينه چا خواردنهو. من زور بە تاموكام و بى
هئىچ بئزاربوونىك، سئى پيالەم لە چايە شيرينهكانى جارارن هەلقوران.
بگرە ئاواتەخوازبووم كە ئەم كۆمەلى چاخواردنهو وەيەمان، هەرگىز
دوايى نەيەت و چايە شيرينه تامدارەكانى ئافتاوئيش، قەت لە بن
نەيەن.

(بەسرە - شوعەيبە - ۱۹۵۷)

بیبلوگرافیای ژیا نی حسین عارف

ناوی ته‌واوی حسین عارف مه‌لا عه‌بدو لره‌حمانی کوری
مه‌مه‌د ئا‌غای کوری ئیسماعیل ئا‌غایه.

- له (۲۱) ی تشرینی یه‌که‌می سالی (۱۹۳۶) دا له شاری
سلیمان له‌دایکبووه.

- سالی (۱۹۴۱) پۆلی یه‌که‌می سه‌ره‌تایی له شاری هه‌له‌بجه
ته‌واو ده‌کات.

به‌هۆی بارودۆخی تاییه‌تی خیزانه‌که‌یانه‌وه چه‌ندین شاری
عیراق و کوردستان به‌ماله‌وه‌گه‌راوه. له‌وانه‌ش: (به‌غدا، که‌رکوک،

پینجۆین، خانه‌قین، هه‌له‌بجه و هه‌ولیر) و چه‌ندین شۆینی تر.
- به‌هاندانی مامۆستا عه‌بدو‌للا گۆران سالی (۱۹۵۴)

یه‌که‌مین به‌ره‌می خۆی له‌رۆژنامه‌ی (ژین) دا بلاو ده‌کاته‌وه، که
په‌خشانه‌شیعریکه به‌ناوی (بۆیه ئه‌مه‌وێت بژیم).

- سالی (۱۹۵۸) ماوه‌ی سه‌ربازی ته‌واو ده‌کات و سالی
(۱۹۶۱) له‌رۆژنامه‌ی ئازادی وه‌ک رۆژنامه‌نووس کار ده‌کات.

- سالی (۱۹۶۴ بۆ ۱۹۶۵) خۆیندن ته‌واو ده‌کات و هه‌ر له‌و

ساله شدا له گه‌ل (خانم محمه‌د) دا ژيانی هاوسه‌ریی پینکده‌هینیت.

- کادری پیشکته‌وتووی حزبی (شیوعی) بووه و چه‌ندینجار له‌سه‌ر کاری حزبایه‌تی ده‌ستگیرکراوه و زیندانی کراوه.

- له کۆتایی سالی (۱۹۶۹) دا له‌گه‌ل چه‌ند هاوړپیه‌کی (یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد) دروست ده‌کهن و له (۱۰ / ۲ / ۱۹۷۰) مؤله‌تی په‌سمی بۆ وه‌رده‌گرن.

- له (۲۵ / ۴ / ۱۹۷۰) دا له‌گه‌ل کومه‌لیک هاوړپیی بانگه‌وازی (پوانگه) بلاو ده‌کهنه‌وه.

- له سالی (۱۹۸۹) دا خانه‌نشین کراوه و ماوه‌یه‌ک پاریزهر بووه.

- له (۴ / ۶ / ۱۹۹۴) دا له‌سه‌ر لیستی یه‌کیتی نیشتمانی بووه‌ته ئه‌ندامی په‌رله‌مانی کوردستان.

- سالی (۱۹۹۸) له‌گه‌ل چه‌ند هاوړپیه‌کیدا ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م داده‌مه‌زینیت.

-خاوه‌نی چه‌ندین به‌ره‌می چاپکراوی ئه‌ده‌بی و وه‌رگیرانه و چه‌ندین خه‌لاتی گرنگی له‌سه‌ر به‌ره‌مه‌کانی پینیه‌خسراوه.

به شیک له به ره مه بلاقراوه کانی نووسەر:

- کۆمهله چیرۆک:

۱- له کۆری خهباتا ۱۹۵۹.

۲- کلافه یهک ژانی توورپه ۱۹۷۱.

۳- تۆیشووی سهفه ریکی سهخت ۱۹۷۵.

۴- گهله گورگ ۱۹۸۳.

۵- شار، بهرگی یه کهم: ۱۹۸۶، بهرگی دووهم: ۲۰۰۱؛ سلیمانی.

۶- چای شیرین: سه ره جه م چیرۆکه کورته کان.

۷- ببیلیۆگرافیا ی دوو ساله ی ته مه نی کاروان ۱۹۸۲-۱۹۸۴

۸- ئه ندينشه ی مرۆفیک.

۹- سالیک له ته مه ن: بیره وه ری حسین عارف، بهرگی یه کهم

و دووهم.

۱۰- شانۆگه ری جه نابی جانه وه ر.

۱۱- قوتابخانه ی شیعری تازه.

۱۲- هیلانه.

- لیٹوئینہ وہ:

۱۳- کامہران و ھونراوہی نوئی ۱۹۵۸

بہ ناوی (محہمد سدیق عارف) وہ.

۱۴- چیرۆکی ھونہری کوردی (۱۹۲۵- ۱۹۶۰)، ۱۹۷۷.

- وەرگێران بۆ کوردی:

۱۵- سەرنجیکی مارکسی لینینی، دەربارەى چینهکان و

تیکۆشانى چینیایەتى- نووسینی: ستالین- لەگەڵ جەلال میرزا

کەریم، ۱۹۵۹،

۱۶- لە بنچینەکانى لەنینهت- نووسینی ستالین- ۱۹۵۹،

۱۷- میر- نووسینی مەکیا قیللى، ۱۹۸۲.

- وەرگێران بۆ عەرەبى:

۱۸- فتاة نغدة- قصائد لکامران ۱۹۶۰.

زنجیره چاپکراوهکانی خهلاتی کارۆ

- ۱- زهمانی بزربوو، شیعەر، فاتیح عیزه‌دین، سالی ۲۰۱۹.
- ۲- خه‌ونه بیسه‌روبه‌ره‌کان، کۆمه‌له‌ چیرۆک، ئەحمەد محەمەد ئیسماعیل، سالی ۲۰۲۰.
- ۳- کچۆله‌یه‌کی هه‌لگیراوه، رۆمان، محەمەد عبدولحه‌لیم عبدوللا، وه‌رگێترانی له‌ عه‌ره‌بیبیه‌وه: عبدولکه‌ریم شیخانی، سالی ۲۰۲۱.
- ۴- نالی له‌ روانگه‌یه‌کی تره‌وه، لیکۆلینه‌وه، حه‌کیم مه‌لا سالح، سالی ۲۰۲۲.
- ۵- گه‌له‌ گورگ، کۆمه‌له‌ چیرۆک، حسین عارف، سالی ۲۰۲۳.